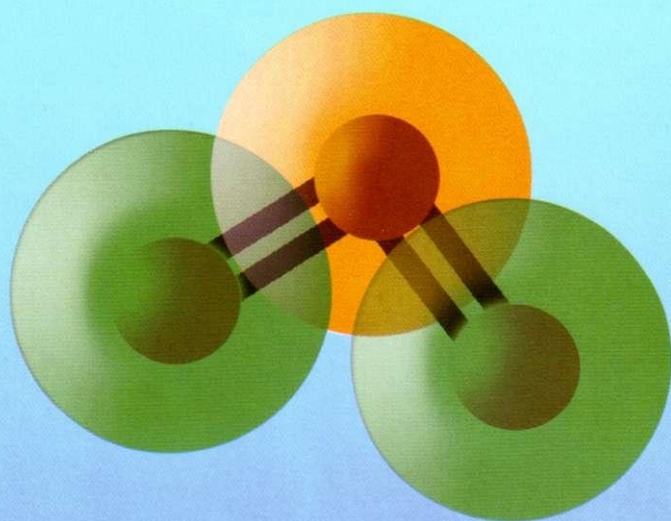
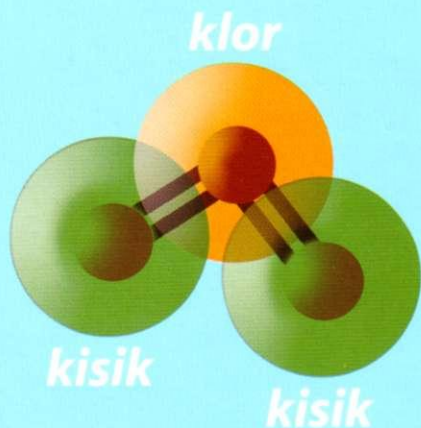

ČUDESNÍ MINERALNÍ DODATAK 21. STOLJEEČA

MMS

Jim V. Humble

ion klor-dioksida

Ion klor-dioksida u ljudskom organizmu naj snažniji je uništavač nametnika i mikroorganizama

Slučajno otkriće u prašumama Južne Amerike i daljnje istraživanje Jima Humblea, te primjena jednostavne solne otopine natrijevog klorita vodi do naj snažnijeg pokreta za ponovnu uspostavu zdravlja kod ljudi i životinja. Ovo je jedinstvena priča ljudske ustrajnosti koja potvrđuje snagu ljudskog duha.

U ovoj se knjizi krije odgovor na AIDS, rak, herpes, hepatitis, tuberkulozu, malariju i desetke drugih bolesti. MMS je koristilo više od 75.000 osoba.

Omega lan

Sačuvajte svoj život i život svojih najmilijih!

Priopćenje o autorskim pravima

"Čudesni mineralni dodatak 21. stoljeća" autora Jima V. Humblea © 2006-2008 Jim V. Humble

Dopušteno je citiranje dijelova ove knjige do veličine jedne stranice u slučaju odobrenja autora. Ostale kopije, čak i kopije cijele knjige, mogu se ostvariti pod određenim uvjetima. Za daljnje informacije obratite se autoru.

Mogućnosti otkazivanja autorskih prava

Autor Jim V. Humble otkazuje sva autorska prava ove knjige, te knjiga postaje javno dobro u sljedećim slučajevima: smrt autora, zatvaranje autora zbog bilo kojeg razloga u trajanju dužem od 60 dana tijekom 6 mjeseci, ili ako je prijavljen nestanak autora policijskoj postaji duži od 60 dana u Saveznoj državi Nevada, SAD.

Osim toga, autor dopušta bilo kojoj osobi, skupini ljudi ili nekoj organizaciji besplatnu distribuciju knjige, ili distribuciju uz dobit po cijelom svijetu u slučaju da se ostvare uvjeti nabrojani u prethodnom odlomku.

E-mail adresa autora je jim@jimhumble.com. Serverski anti-spam filter će propustiti samo one poruke koje u svom naslovu imaju tekst "Stories of Success" (svjedočanstva izlječenja). U tom ćete slučaju dobiti automatsku odzivnu poruku. Slijedite upute iz tog odgovora kako bi na kraju mogli razgovarati sa mnom.

Molim vas da preporučite ovu knjigu svojim prijateljima. Postoji jednostavna automatska usluga koju možete koristiti da pošaljete informacije svojim prijateljima. Ođite na www.miraclemineral.org i putem linka "Tell friends" (poručite prijateljima) pošaljite poruku.

Zahvale

Zahvaljujem se Billu Boyntonu iz gradića Mina u Nevadi za njegovu pomoć u kemijskom istraživanju klor-dioksida. Za inspiraciju, ideje i savjete u vezi pisanja knjige zahvaljujem Clari Tate iz Hawthornea, Nevada.

Jim Humble

**Čudesni mineralni
Dodatak 21.stoljeća
MMS**

Omega lan

Biblioteka Novo zdravlje Zagreb. 2009.

Sadržaj

Predgovor prvom hrvatskom izdanju	5
O čemu govori ova knjiga	6
Predgovor (napisao dr. Hector Francisco Romero).....	7
1. poglavlje - Otkriće.....	8
Priča o putovanju u prašumu gdje su radnici oboljeli od malarije što je dovelo do otkrića lijeka protiv malarije.	
2. poglavlje - Daljnji razvoj MMS-a	14
Govori o tome kako su stanovnici Tanzanije pomogli u daljnjem razvoju MMS-a i to putem interneta i e-mailova.	
3. poglavlje - Stabilizirani kisik, MMS i ugovor	20
Govori o ugovoru koji nije funkcionirao i počinje s izlaganjima o stručnim detaljima MMS-a, a tu je i tehnički opis stabiliziranog kisika.	
4. poglavlje - Dr. Moses Flomo Stariji, afrički biljni liječnik . .	27
Dr. Flomo je otvorio ordinaciju uz dozvolu vlade Gvineje u zapadnoj Africi u kojoj je izliječio preko 2.000 oboljelih od malarije.	
5. poglavlje - Rad u Keniji.....	29
Autor je otputovao u misiju u Keniji gdje je liječio preko 1.000 oboljelih od malarije i mnogih drugih bolesti.	
6. poglavlje - Rad u Ugandi	33
Više od 500 oboljelih od malarije je liječeno od malarije i drugih bolesti u Klinici Life Link Medical koja je dio misije iz Kenije.	
7. poglavlje - Nastavak priče o MMS-u	38
Autor pregovara sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom (WHO), a Chino putuje u Siera Leone kako bi liječio svoje prijatelje i susjede.	
8. poglavlje - Rad u Malaviju.....	44
Autor kroz rad Fondacije "Rješenje malarije" rukovodi uspješnim kliničkim ispitivanjima malarije u lokalnom zatvoru.	
9. poglavlje - Razumijevanje MMS-a.....	51
Objašnjenje kako i zašto MMS funkcionira. Vlada Malavija rukovodi uspješnim kliničkim ispitivanjima uporabom MMS-a kako bi izliječila malariju. Dane su i neke informacije glede FDA.	
9.5. poglavlje - Novi pogled na bolesti.....	61
Možda bolesti nisu baš onakve kako smo naučili vjerovati.	

10. poglavlje - Liječenje bolesti.....	66
Ovo poglavlje pokriva mnoge bolesti i predlaže kako da se primjenjuje kod onih bolesti koje nisu spomenute.	
11. poglavlje - Liječenje opekotina.....	85
U slučaju pravilnog liječenja opekotina, prestat će bolovi i koža će ozdraviti mnogo brže.	
12. poglavlje - MMS i dugovječnost.....	86
Postoji vjerojatnost da ćete živjeti duže.	
13. poglavlje - Intravenozna primjena MMS-a.....	87
Postoje slučajevi kad je potrebno MMS upotrijebiti intravenozno.	
14. poglavlje - Klor-dioksid i kemija krvi	91
Ovo je poglavlje napisano na razumljiv način kako bi svatko mogao shvatiti. Molim vas da pažljivo pročitate.	
15. poglavlje - Karakteristike MMS-a i najvažniji detalji.....	95
Ovdje je opisano mnoštvo detalja kao što su koliko je kemikalije u jednoj kapi i što se ne smije raditi s otopinom.	
16. poglavlje - Osnovni detalji uporabe MMS-a.....	97
U ovom su poglavlju dani kemijski detalji, ali i više detalja o liječenju bolesti poboljšavanjem imunološkog sustava.	
17. poglavlje – Srčani udari, što ih uzrokuje i FDA.....	101
Još je jednom FDA potisnula informacije. Dokazana je činjenica kako je manjak vitamina C uzrok srčanih udara. Pročitajte ovo poglavlje i spasite si život.	
18. poglavlje - O mehanizmima oksidacije i klor-dioksidu	111
(pregled), napisao dr. Thomas Lee Hesselink	
19. poglavlje - MMS pustolovine jedne meksičke učiteljice.....	118
napisala Clara Beltrones	
Biografija.....	121
Hrvatska svjedočanstva.....	122

Predgovor prvom hrvatskom izdanju

U rukama držite knjigu koja opisuje djelovanje i učinkovitost jednog dezinficijensa. Ali to nije obični dezinficijens, već je to najpotentniji poznati dezinficijens koji se može primijeniti i u tijelu čovjeka. Sigurno se pitate zašto bi se tijelo uopće trebalo čistiti? Recimo da se tijelo mora očistiti od teških metala ili od virusa. Ali to nije sve čemu služi generirani plin klor-dioksid. Vjerojatno znate da naše tijelo udomljuje veliki broj drugih organizama koji su dovoljno mali da ih mi ne vidimo i zato ih nazivamo mikroorganizmima. Većina njih je dobronamjerna i pomaže nam da, na primjer, probavimo hranu.

Ali prema autoru Jimu Humbleu postoje i oni mikroorganizmi koji su odgovorni za većinu bolesti današnjice, kojih ako se riješimo, možemo se riješiti i bolesti same. Među njima postoje bakterije, virusi, gljivice, plijesni, paraziti koje sve zajedno možemo staviti pod jedan naziv: patogeni organizmi. Njihovim uništenjem i izbacivanjem iz tijela naš će imunološki sustav dobiti novu snagu. A klor-dioksid kao oksidans s najvećim potencijalom (većim i od kisika) na određeni način (vidi 22. poglavlje koje je napisao dr. Hesselink) selektivno uništava samo "zločeste" mikroorganizme. I to je to. Ni tumor, ni tuberkuloza, ni malarija, ni hepatitis, ni AIDS, ni reumatoidni artritis, ni dijabetes, niti bilo koja druga bolest kojoj su uzročnici ti mikroorganizmi nije više neizlječiva.

Najbolje u cijeloj stvari što se MMS nije pokazao štetnim (ne pokazuje štetnost prema zdravim ljudskim stanicama) i iza sebe ne ostavlja neželjene posljedice. Tako da ga svatko može isprobati i očekivati poboljšanje. Danas se MMS može nabaviti u više od 25 država svijeta, da li ćete to i vi učiniti, ovisi jedino o vama. Ja vam s moje strane želim puno sreće i zdravlja.

O čemu govori ova knjiga

Nadam se kako nećete pomisliti da ova knjiga opisuje samo još jedan zanimljivi dodatak prehrani koji može pomoći nekim ljudima nakon što su ga uzimali nekoliko mjeseci, jer ona to nije. Čudesni mineralni dodatak odraduje svoj posao u samo nekoliko sati. Malaria je u ovom trenutku svjetski ubojica broj 1, bolest koju ovaj dodatak najčešće prevladava u samo 4 sata! Ovo je dokazano kliničkim studijama u Malaviju u istočnoj Africi. Pritom nije bilo niti jednog neuspjelog pokušaja u liječenju uzročnika bolesti, parazita malarije. Ovim je mineralnim dodatkom izliječeno više od 75.000 žrtava malarije koji su se nakon primjene vratili svakidašnjem životu.

Jim Humble

Nakon što se uzme Čudesni mineralni dodatak (engl. Miracle Mineral Supplement - MMS) oboljeli od AIDS-a često ozdrave u samo 3 dana - kad stanje i simptomi bolesti jednostavno iščeznu. Ako se bolesnici liječe u bolnicama, više od polovice pacijenata napušta bolnicu za tjedan dana.

Bolnice upotrebljavaju već više od 100 godina aktivne sastojke ovog dodatka za sterilizaciju podova, bolničkih kreveta, opreme i drugo. Od tog istog snažnog ubojice bakterija sada može imati koristi i naš imunološki sustav kako bi se na siguran način uništili patogeni organizmi u ljudskom tijelu.

Na prvi je pogled zaprepašujuće kako se pravilnom primjenom ovog ubojice naš imunološki sustav može okoristiti kako bi napao samo one mikrobe, bakterije i viruse koji su štetni za naše tijelo, a da istodobno nema učinka na prijateljske bakterije i na zdrave tjelesne stanice. U ovoj sam knjizi, najbolje što sam mogao, prikupio činjenice kako su se odvijali događaji u vezi Čudesnog mineralnog dodatka (MMS-a).

Ovo je priča o otkriću i daljnjem razvoju najčudesnijeg pomagača imunološkom sustavu koji je ikad pronađen. Tako MMS postaje najbolje rješenje za više ljudskih bolesti, a da istodobno nije lijek. Vjerujem da će vam se slijedom mojih napora za razvitak načina primjene ovog dodatka i napora da MMS postane dostupnim javnosti priča učiniti logičnom i realnom, i da će vas uvjeriti da isprobate MMS. Zbog toga sam u knjizi iznio kompletne upute nabave sastojaka i način spravljanja ovog dodatka u kuhinji. Sasvim je moguće da ćete spasiti nečiji život ili čak da ćete spasiti svoj. MMS nije zamišljen za liječenje neke određene bolesti zato što funkcionira kao izvanredan pomagač imunološkom sustavu. On djeluje kao sredstvo za poboljšavanje imunološkog sustava do onog trenutka kad se neka bolest prevlada, a to je najčešće unutar 24 sata.

Namjera mi je bila napisati ovu knjigu jer su informacije o MMS-u toliko značajne da se ne smije dopustiti da ih itko zadrži za sebe. To su informacije koje svijet mora imati na raspolaganju.

Nakon što sam čekao 5 godina kako bi određena skupina ljudi predstavila MMS velikom broju ljudi, shvatio sam da se informacije moraju prenijeti što prije i što većem broju ljudi i da ne smije biti onih koji će ostati uskraćeni za podatke koji mogu spasiti nečiji život. Općenito se od javnosti zadržavaju važne medicinske informacije, i to one koje mogu spasiti mnoge živote. Moja je namjera to spriječiti.

Predgovor

Predgovor je napisao dr. Hector Francisco Romero G., liječnik iz meksičke savezne države Sonora. On vodi bolnicu koja postiže uspjehe u liječenju raka i mnogih drugih bolesti koje se smatraju neizlječivim. Upotrebljava MMS i druge nenametljive metode. Poznat je u Sonori zbog svoga rada s meksičkim Indijancima. Dr. Romero me je toliko nahvalio da ga nisam mogao odbiti kad me je zamolio da napiše predgovor.

Moj dobar prijatelj i uvaženi filozofski motivacijski predavač dobre naravi iz pustinjske države Sonora običavao je govoriti: "Ljudi koji žive fakultet života ostavit će svoje tragove u svijetu."

Ne događa se često da netko izgradi i napiše svoje vlastite ideje izdajući knjigu. To je slučaj s mojim prijateljem Jimom Humbleom i njegovom osobinom prihvaćanja izazova, putovanja svijetom uzduž i poprijeko. On je nestrpljiva osoba koja se cijeli svoj život borila da ostavi svoj trag kao svoj prilog istraživanju ljudske humanosti. Prešao je na tisuće kilometara, kao što pokazuje i opisano istraživanje u ovoj knjizi; podnosio je zaraznu bolest malariju, bolest od koje je mogao i umrijeti, ukazao medicinskoj znanosti kako mora računati s alternativnim pristupima. Njegova nastojanja dat će bolju kvalitetu života bolesnima iz endemskih područja u predjelima Afrike, Azije i Južne Amerike. U tim je predjelima stopa smrtnosti veća od bilo gdje na svijetu zbog malarije i ostalih zaraznih virusa kao što je HIV.

Njegov su proizvod istražile i prepoznale zdravstvene vlasti jedne afričke države. On uz pomoć MMS-a ulijeva nadu i osigurava kvalitetniji život bolesnicima koji se liječe od tih za čovjeka pogubnih bolesti. Naše iskustvo u Meksiku s MMS-om pokazuje dobre rezultate i ti ishodi daju nadu u liječenje bolesti kao što su zarazne groznice, upalni degenerativni tumori, rak prostate i drugi maligni tumori.

Zbog ovog šaljem svesrdne molitve za nastavak pomoći onim predjelima svijeta što su trenutno zaboravljeni i koji ne vide puno nade, pogotovo šaljem molitve za djecu koja zaslužuju više pozornosti i bolju budućnost.

1. poglavlje

Otkriće

Na drugom kraju kuće je zazvonio telefon. Bila je to dugačka uska kuća i na putu do telefona nalazio se neki namještaj, ali unatoč prepreka stigao sam prije nego što je prestao zvoniti. Na drugoj je strani žice bio Bill Denicolo, dugogodišnji prijatelj iz Chicaga. U razgovoru me je zapitao: "Jim, jesi li vješt u traganju za zlatom?"

Nikad nisam bio previše skroman, te sam odgovorio ono što je za mene bilo istinito: "Da, ja sam jedan od najboljih, ako ne i najbolji." Za njega je to bilo dovoljno. Kao moj prijatelj već je bio upoznat s mojim istraživanjem ruda, te mi je povjerovao. Nastavio je: "Radim sa skupinom ljudi koji žele tražiti zlato u prašumi Južne Amerike. Trebamo tvoju pomoć i platit ćemo standardne troškove, a osim toga predvidjeli smo za tebe i udjel u dobiti."

I to je bilo to. Složio sam se da krenemo za mjesec dana. Bili su spremni upotrijebiti moju opremu za izdvajanje zlata. Opremu je bilo potrebno poslati unaprijed kako bi nas dočekala kad stignemo. Potrebne pripreme obavljene su u mjesec dana. Bio sam spreman otići u prašumu. Najvažnija stvar koju sam ponio, a što je bitno za priču, bilo je nekoliko boca stabiliziranog kisika. (Nemojte pomisliti kako je stabilizirani kisik onaj čudesni dodatak o kojem pišem u ovoj knjizi). Voda u prašumi je opasna za piće. U Sjevernoj Americi vodeni tokovi su uglavnom sigurni za piće, ali u prašumi uopće nije bitno koliko je neka tekućica brza, voda nikad nije sigurna za piće. Zapravo, skoro je sigurno kako je u toj vodi prisutna jedna ili više opasnih bolesti. Unatoč tim saznanjima, dok sam bio u prašumi, ipak sam popio vodu iz jednog brzog potoka i završio s tifusnom groznicom.

Veći mi je broj ljudi spomenuo kako kisik iz stabiliziranog kisika čisti vodu ubijajući prisutne patogene organizme, pogotovo ako se takva tretirana voda ostavi da odstoji preko noći. Jednom sam na ispitivanje poslao vodu iz kanalizacije nakon što sam je tretirao stabiliziranim kisikom a povratni rezultat je pokazao kako više nije bilo patogenih organizama. Relativno sam bio uvjeren da mogu pročistiti vodu za piće u prašumi.

Zapravo sam već neko vrijeme upotrebljavao stabilizirani kisik. Jedan moj prijatelj koji je živio izvan Las Vegasa koristio ga je kod životinja. Dodavao ga je svojoj peradi u vodu za piće kako bi je održavao zdravom, a tako tretiranu vodu davao je i psima. Čak je stabilizirani kisik dao intravenozno svojem psu kad je bio bolestan i pas je ozdravio za nekoliko sati. Često sam ga posjećivao da vidim kako mu ide.

Bill Denicolo poslao mi je tekst ugovora u Nevadu gdje sam provodio umirovljeničke dane. Ugovor je bio više nego darežljiv; po njemu sam trebao dobivati pristojnu plaću i dobio bih povrh toga 20% vlasništva nalazišta nakon što se u prašumi pronade zlato. Potpisao sam primjerke ugovora i vratio mu njegove primjerke, te sam nakon toga pismom dobio avionsku kartu. U to sam vrijeme imao 64 godine i bio u izvrsnoj kondiciji pa nisam imao problema kako bih se snašao u prašumi.

Išli smo u Gvajanu, koja se nekad zvala Britanska Gvajana. Gvajana je država istočno od Venezuele na sjeveru Južne Amerike, a oplakuju je vode Atlantskog oceana.

Stigao sam u Gvajanu jednog kišnog dana sredinom 1996.g. Upoznao sam nekolicinu lokalnih ljudi koji će biti dio naše istraživačke operacije i oni su me proveli kroz carinu bez čekanja. Odvezli smo se 50-tak kilometara do Georgetowna, glavnog i najvećeg grada u Gvajani. Odsjeo sam u jednoj kući gdje sam trebao stanovati dok ne krenemo u unutrašnjost gdje ćemo istraživati u

najvećoj gvajanskoj kišnoj šumi i prašumi.

U toj sam kući upoznao Mikea, ovdašnjeg poduzetnika koji je posjedovao koncesije za velike dijelove zemljišta i koji je u projektu bio jedan od ortaka. Jedan od ortaka bio je i Joel Kane koji živi na istoku SAD-a, a bio je naveden i u ugovoru što sam ga potpisao. On je trebao doći u roku od 2 tjedna prije odlaska u prašumu. Još je jedan ortak trebao doći, ali vjerojatno nakon što mi odemo u prašumu. Njegovo je ime bilo Beta i bio je veza s visokim dužnosnikom u vladi Mosesom Nagamotoom, prvim ministrom do predsjednika vlade. Pravo ime Bete je Satkumar Hemraj, ali on više voli da ga se zove Beta.

Beta nije bio prisutan kad smo Mike i ja pozvani na večeru kod ministra Nagamotoa drugu večer nakon mog dolaska. Ministar se za večerom žalio na bolove u leđima koji samo što mu nisu priječili rad u vladi. Rekao sam mu kako ponekad podešavam ljudima vratove i da mu možda mogu pomoći. Poslije večere dopustio je da podesim njegov vrat. Radio sam veoma oprezno kako ga ne bih ozlijedio. U samo nekoliko minuta bolovi su mu popustili. Svi smo bili zadivljeni zbog toga i uskoro je ministar olakšano šetao po kući.

Sljedećeg dana me je nazvao netko od osoblja ministra Nagamotoa i upitao bih li pokušao namjestiti vrat ministrove kćerke jer je i ona imala slične probleme s vratom. Pristao sam te su me navečer prevezli do njihove kuće. Nakon večere pošao sam namjestiti i njen vrat. Njeno ime je Angela, a imala je sestru Adilu koja nije imala problema. I Angela je nakon tretmana mogla hodati bez bolova, te se činilo kako su njeni problemi nestali. Nisam uvijek imao tako spektakularne rezultate. Bio sam jako zadovoljan što sam u svom životu imao vremena da naučim podešavati ljudske vratove. Time sam stekao moćnog prijatelja na položaju. U tom trenutku to još nisam shvaćao, ali kasnije mi je to pomoglo da me ne strpaju u zatvor.

Još da spomenem kako je u to vrijeme predsjednik vlade bio Sam Hinds, a ministar rudarstva Jim Pumvasse kojeg smo često posjećivali u njegovoj kući.

Vlada je imala laboratorij za zlato gdje se nakon procjene otkupljivalo zlato od tragača za zlatom. Problem u potrazi za zlatom je bio taj da je sve zlato bilo prekriveno živom. Tako da se moralo staviti grumenje zlata pod haubu te se uz pomoć let-lampe spaljivala živa prije vaganja zlata. Kao što dobro znate, živine pare su iznimno otrovne, a odlazile su u ventilacijski otvor i van na zrak unutar vladinog kompleksa zgrada. Više se ljudi žalilo na takvu praksu i kad su me povelu u razgledavanje tih prostorija, upozorili su me na taj problem. Ponudio sam se da izradim jednostavnu filtersku četku za te pare i oni su to prihvatili. Za takvo su pročišćavanje imali vrlo malo novaca, tako da sam napravio filter pomoću dvije 200-litrene bačve. Zgoda je bila ta da sam u jednom skladištu u Las Vegasu imao pohranjenih nekoliko tisuća ping-pong loptica. One su dopremljene u Gvajanu kako bi poslužile za tu namjenu. Bio sam u prašumi kad su loptice pristigle. Njih su jednostavno ubacili u bačve prema mojim uputama, uključili kapljični vodeni mlaz i taj je uređaj radio kad sam se vratio u grad. Filter je obavljao namijenjeni posao.

Dakle, imao sam znanja i sreće da se napravi taj pročišćivač živinih para i što sam mogao pomoći ministru Nagamotou i njegovoj kćerki, te sam imao ugleda među članovima vlade. Tada sam imao prijatelja koji se želio preseliti iz Rusije u Gvajanu i to sam spomenuo ministru rudarstva. Nakon nekoliko dana pozvao me ministar useljenja kako bi mi rekao da moj prijatelj može doći u Gvajanu, da treba posjetiti Konzulat Gvajane u Moskvi i gdje ga već čekaju potrebni dokumenti za useljenje. Možete vidjeti kako sam u Gvajani dobio podršku, a ovo sam želio istaknuti kako bih pokazao kakve sam imao sreće.

U našoj prvoj ekspediciji u prašumu povelu smo osmoricu ljudi koji će nositi namirnice i postavljati logore kad dođemo do predviđenih ciljeva. Te smo radnike zvali "droggersima", a njih je unajmio Mike. Došli su tjedan dana prije polaska kako bi se pripremile sve namirnice. Jedan je "drogger" bio predradnik a ostali radnici.

Na kraju je došlo vrijeme za polazak, a nisu došli ni Joel ni Beta a mi više nismo mogli čekati. Dnevnicu za jednog radnika bila je samo 6 dolara, i mi nismo mogli čekati i trošiti novce. Htjeli smo što prije obaviti ono zbog čega smo i došli. Tako smo Mike, osam radnika i ja krenuli na put.

Put je potrajao dva dana. Prvo smo se jedan sat vozili do grada Parikae na rijeci Mazaruni Cuyuni. Natovarili smo stvari na veliki kamion i 4 taksija. U 9 sati smo pretovarili te namirnice u nekoliko velikih brzih čamca. Rijeka je kod tog grada široka više od 8 kilometara. Ako želite istraživati naš itinerer, vidjet ćete kako smo se sljedećih 4 sata brzo provezli čamcima po toj rijeci. Iskrcali smo se u gradu Bartica koji se smatra polaznom točkom za putovanja u unutrašnjost. Tu smo kupili većinu prehrambenih namirnica u trgovinama, koje izgledaju kao skladišta, a koje opskrbljuju putnike koji kreću dalje. Naš radnik koji je bio zadužen za kupovanje uglavnom je kupovao grah i rižu. Za putovanje se standardno uzima samo riža, ali zbog mene uzeli su i nekoliko vreća graha. Na drugim sam ih putovanjima uspio nagovoriti da uzmu širi izbor namirnica.

Sve namirnice natovarili smo na nekoliko čamaca te smo prešli na drugu stranu rijeke koja je ovdje bila široka 1500 metara. Na drugoj smo strani sve stvari pretovarili na 2 velika kamiona. Kamioni su imali kotače promjera 1,8 metara jer su ceste najčešće blatnjave. Čak i s tako velikim kotačima nije se moglo ići tamo gdje nije bilo putova. Namirnice su dobro učvršćene i većina je ljudi odlučila krenuti pješice prečacem do sljedeće točke u prašumi. Uskoro sam shvatio zašto su se tako odlučili. Put je bio tako loš da su kamioni poskakivali i sva mi je pozornost bila usredotočena jedino na pridržavanje. O spavanju se u tih 5 sati nije moglo ni misliti, a toliko je trebalo kamionima da stignu do još jednog odredišta na našem putu.

Stigli smo nakon što je pao mrak jer se blizu ekvatora uvijek smračuje oko 18 sati, a razdanjuje oko 6 sati. Zaspali smo te noći kako smo stigli. Ja sam spavao na klupi kod malog dućana u tom mjestu. Sljedeće smo jutro opet natovarili sve svoje stvari u čamce i nastavili dalje rukavcem rijeke Cuyuni. Obično se čamci ovdje natovaruju sve do ruba prelijevanja. Nedostajalo je samo 10 cm od ruba čamca do vode. Već bi i mali val bio dovoljan da se voda prelije u čamac, a tada bi ovako jako natovaren čamac odmah potonuo. Međutim, na ovim rijekama gotovo nikad nema velikih valova, jer nema ni oluja. Kiša ponekad jako pada, ali nikad uz kišu ne puše jaki vjetar i oluje se nikad ne pojavljuju. U stvari, ovdje nema prirodnih katastrofa, nema oluja, orkana, šumskih požara i nema zemljotresa.

Putovali smo uzvodno oko 4 sata i pristigli konačno do zadnje etape našeg puta. Nakon što smo istovarili čamce, radnici (nosači) su počeli tovariti stvari na svoja leđa. Većina natovarenih stvari bila je natovarena na leđa, ali najveći dio nosili su na glavi. Traka je išla preko vrha njihovih glava i sve do dna stvari koje su nosili. Tvrdili su kako je to najbolji način za nošenje stvari. Stvari koje su nosili na svojim leđima bile su teške do 35 kg, a nosili su ih kroz prašumu i preko planina. Krenuli smo oko 10.30 sati i trebali smo putovati preko planine na drugu stranu. To nije bila velika planina, jedva je prelazila 300 metara nadmorske visine, a ta se visina još ne smatra planinom, čak ni u tom niskom području. Ali kad smo se uspjeli na vrh tog brda, bili smo uvjereni da je to ipak bila planina.

Cijela je planina bila prekrivena prašumom. U tom području gdje je vlaga u zraku 100%, a ponekad i 110%, uopće nije bitno pada li kiša ili ne. Začas ste mokri do kože jer znoj ne stigne ispariti. Sva vam je odjeća mokra, a onaj tko nosi kožne čizme, one mu se napune vodom. Napunit će ih ili kiša ili znoj. Na nogama sam nosio tenisice jer sam uočio kako ih nose i ovdašnji stanovnici. Istina čizme nude zaštitu od zmija, ali se brzo napune znojem. Jedino sam odlučio biti pažljiv kako bih se zaštitio od zmija.

Neki nosači su morali hodati nekoliko puta preko planine kako bi donijeli sve namirnice. Nama je trebalo 2 dana da dođemo u logor. To vam predočuje koliko smo bili daleko u prašumi. Nakon

nekoliko dana pomalo smo se zabrinuli jer su se dvojica naših ljudi razboljela od malarije. Uvjeravali su nas kako u ovom području nema malarije i zbog toga nismo ni ponijeli nikakve lijekove za tu bolest. Odmah sam poslao dvojicu ljudi do najbližeg rudarskog logora nadajući se da će oni možda imati lijekove protiv malarije. Za odlazak i povratak će im trebati najmanje 6 dana i tu smo činjenicu morali prihvatiti jer drugog izbora nismo imali.

Možda smo mogli pozvati helikopter, ali nismo imali niti radio stanicu. A radio veze ni ne rade u prašumi, osim na jako malim udaljenostima. Prema svim podacima koje sam naučio o stabiliziranom kisiku, činilo se da može ubijati patogene organizme u vodi, pa bi onda možda mogao izliječiti i malariju. Sjeo sam kod oboljelih i pitao ih bi li pristali da isprobaju ovo "piće zdravlja" iz Amerike. Patili su i bili su jako bolesni. Ležali su u svojim mrežama za spavanje, tresući se od zimice uz istodobnu visoku temperaturu. Simptomi su bili glavobolja, bolovi u mišićima i zglobovima, mučnina, dijareja i povraćanje. Bili su spremni probati bilo što, te sam im i dao.

Dao sam dobru dozu stabiliziranog kisika u čaši vode i oni su popili. Mislio sam kako je to jedino što mogu u tom trenutku učiniti za njih dok čekamo povratak ljudi koji su krenuli do susjednog logora. Nakon jednog sata bolesnici su se prestali tresti. To zapravo nije značilo puno jer se zimica znala povući i ponovo vratiti, ali oni su i izgledali nešto bolje. Nakon 4 sata sjedili su i šalili se kako su se prije loše osjećali. Nisu više ležali i na večeri su sjedili s nama oko stola. Sljedećeg su dana još dvojica oboljela od malarije. Dao sam im istu dozu stabiliziranog kisika, te su se i oni osjećali bolje do podneva. Svi smo bili zadivljeni. (Ovo nije cijela priča jer stabilizirani kisik ne funkcionira uvijek).

Nastavio sam tražiti zlato, a otprije sam razvio jednostavni način ispitivanja zlata (tj. način određivanja količine zlata u uzorku). Uspijevao sam određivati količinu zlata samostalno, bez slanja uzoraka u laboratorij kako bih nakon nekoliko tjedana dobio rezultat ispitivanja. Uskoro sam otkrio naslage zlata i započeli smo pripremati napravu za izdvajanje zlata. Budući da ovo nije priča o zlatu, skratit ću je i reći kako sam između tih poslova sa zlatom, dosta hodao po prašumi. Gdje god sam došao, liječio sam ljude od malarije (a ponekad i od tifusne groznice). Iako je stabilizirani kisik bio učinkovit u 70% slučajeva, to me ipak proslavilo u prašumi.

Na našem povratku u grad (s prvog putovanja u prašumu), došli smo do mjesta gdje se tražilo zlato, ali je bilo zatvoreno zbog godišnjih odmora. Tu je bilo više muškaraca koji su čekali da proradi separacija zlata. Jedan je muškarac sjedio za stolom i izgledao jako bolesno. Pitao sam što mu je a on mi je odgovorio da čeka čamac da ga preveze u grad. Rekao je kako se u isto vrijeme razbolio od tifusne groznice i malarije. Spomenuo sam mu moj stabilizirani kisik koji sam jednostavno zvao "piće zdravlja" i on je pristao da ga iskuša. Kad sam se kasnije vraćao iz grada, on mi je trčao ususret. Uhvatio me za ruku i snažno je tresao. Rekao mi je kako mu je postalo bolje već nakon nekoliko sati i kako više nije morao ići u grad. Ostavio sam mu malu bočicu tekućine, kao što sam napravio i drugdje po prašumi.

Bilo je više dobrih priča kao što je ova, ali je nažalost bilo i mnogo ljudi kojima moj lijek nije pomogao. Ipak, to je bio bolji način liječenja i s boljim rezultatima od ijednog drugog lijeka za malariju. Ljudi koji žive u predjelima s malarijom ne mogu uzimati lijekove za njeno sprečavanje jer se popratni učinci takvih lijekova **uvijek** razvijaju nakon nekog vremena. Posjetioci si obično mogu priuštiti takve lijekove protiv malarije samo neko kraće vrijeme. Kako se kasnije pokazalo, nekoliko je mojih suradnika oboljelo zbog tih lijekova za malariju. I zbog toga lokalno stanovništvo nikad ne uzima lijekove za prevenciju. Moraju ovisiti o standardnom načinu liječenja malarije tek kad se ona kod njih pojavi, a loše je još i to što malarija razvija otpornost na takve lijekove.

Posjetio sam jednu misionarsku bolnicu blizu jednog od rudarskih sela u prašumi. Kako se sjećam, imali su 4 kreveta. I njima sam ponudio svoje "piće zdravlja", ali oni su me odbili jer su rekli kako

tamošnji stanovnici obolijevaju od malarije zbog toga što prakticiraju grješni seks i da ne vjeruju da im Bog želi dati lijek protiv malarije. Ništa nisam mogao učiniti kako bi promijenili mišljenje. Užasno mi je bilo gledati kako ti ljudi pate, ali morao sam otići. Ne bih želio spominjati religiju, ali se nadam da su do sada promijenili svoje mišljenje o pomaganju žrtvama malarije.

Kad sam se vratio u Georgetown telefonirao sam svom dobrom prijatelju Bobu Tateu kako sam stabiliziranim kisikom liječio malariju. Odmah je doputovao u Gvajanu. Razgovarali smo o tome i odlučili da ćemo pokušati prodavati stabilizirani kisik u Gvajani. Oglasili smo u lokalnim novinama kako naša otopina liječi malariju, a to je bila pogreška. Istog nas je dana posjetila ekipa lokalne televizije i našli smo se na vijestima. Tada su došli novinari s radija i iz novina. Tri smo dana bili slavni, a tada je vlada "bacila bombu" na nas. Ministrica zdravstva nas je pozvala na razgovor i rekla da će nas ako još samo jednoj osobi prodamo tu otopinu strpati u zatvor, a da nam se njihovi zatvori neće svidjeti. Vidio sam njihove zatvore i znao sam da je u pravu.

Pričao sam jedne večeri sa svojim prijateljem ministrom Mosesom Nagamotoom, a on mi je objasnio kako su dvije farmaceutske tvrtke nazvale ministricu zdravstva i rekle joj kako više neće dostavljati svoje lijekove u njihove bolnice ako ne učini nešto u vezi osobe koja tvrdi da može izliječiti malariju. Objasnio nam je kako nam njihova vlada ne može pomoći u ovom trenutku, ali je spomenuo kako je predložio ministrici da nam da malo prostora.

A tada sam napravio još veću grešku. Iako smo maknuli naš oglas iz novina, nastavio sam prodavati otopinu još većem broju ljudi koji su je trebali. Moj partner Bob Tate već je otišao kući, a ja sam planirao nastaviti tražiti zlato. Baš smo se spremali krenuti, kad sam dobio obavijest da se protiv mene podiže tužba i da je bolje da se što prije sklonim. Shvatio sam kako se stanovnici Georgetowna više boje prašume od stanovnika Las Vegasa. Rijetko kreću u potragu za ljudima u prašumu. Zbog toga sam odmah krenuo, a ostali s namirnicama krenuli su za nama nakon par dana.

Ovo su osnovni dijelovi priče o tome kako sam otkrio da stabilizirani kisik ponekad liječi malariju, ali to je samo početak moje priče. Još nisam smatrao da je to čudesni mineralni dodatak. Ostao sam u gornjem toku rijeke skoro 6 mjeseci tražeći i separirajući zlato. Taj dio sam samostalno financirao jer Joel Kane nikako nije stizao, a nikad i nije osigurao dodatni novac. A kad je napokon došao, nakon što je vidio zlato koji je moj separator proizvodio, poželio je imati potpuno vlasništvo nad operacijom. Ponudio mi je samo 3% umjesto ugovorenih 20%. Kad nisam pristao, nagovorio je Mikea koji je bio vlasnik terena i droggeri su rastavili separator, te ga odveli duboko u prašumu. Znam da je on to uradio jer mi je sam potvrdio. Prema potpisanom ugovoru on mi ne treba ustupiti 20% zarađenog novca ako se ne koristi moja tehnologija separacije. Joelu je poslije iskrsnuo problem da nova tehnologija koju je nabavio Mike nije radila. Tako ne samo da sam ja izgubio svoj investirani novac, već ga je izgubio i on. On je bio milijunaš i to mu nije bilo bitno, ali meni je mnogo teže palo.

Kad sam se vratio natrag u Georgetown, stižali su se problemi s ministarstvom zdravstva i ja sam se vratio u SAD. Izgubio sam svoj investirani novac, ali sam stekao znanje o stabiliziranom kisiku, o tome što on može napraviti, te sam zbog toga bio uzbuđen. Zbog toga je prestalo moje zanimanje za zlato. Nisam mogao dočekati povratak kako bih počeo ispitivati zašto stabilizirani kisik nije uvijek djelovao.

Nekoliko mjeseci poslije vratio sam se u Gvajanu kad me je jedna druga tvrtka unajmila da im pomognem unaprijediti odvajanje zlata. Nastavio sam raditi i sa stabiliziranim kisikom. Jedne sam noći bio neoprezan i dopustio da me izbode na stotine komaraca. Nisam to planirao, ali kad su me počeli bockati, jednostavno sam im dopustio nastavak. Za nekoliko su se dana pojavili simptomi malarije. Prvi simptom bila je slabija probava pojedene hrane. To često nije jako izraženo, jedino se primijeti slaba mučnina koja prođe za 15 minuta. Prava mučnina osjeti se tek sljedeći dan. Pošto

sam obolio, odlučio sam isprobati svoj lijek na sebi. Odlučio sam pričekati s uzimanjem dok ne obavim krvne pretrage u bolnici u Georgetownu, a to je mogla biti fatalna greška. Autobus koji je vozio iz tog predjela do Georgetowna nije došao, a znao sam da često umiru oboljeli koji predugo čekaju liječenje. Par dana sam čekao autobus, ali on nije dolazio, a meni je bilo sve gore. Još sam uvijek želio biti potpuno siguran da imam malariju. Uskoro sam se trebao vratiti kući i ne bih se više stigao ponovo razboljeti.

Nikome nisam rekao da izvodim ispitivanje na sebi. Kad su vidjeli kako sam bolestan, moji su se zaposlenici osjećali odgovornim i željeli su me vratiti u grad. Pristao sam platiti dio troška avionskog prijevoza do grada. U tom su dijelu prašume imali radio-odašiljač i sletnu stazu. Sljedeći je dan avion konačno sletio (četvrti dan kako sam bio bolestan), a do sletne piste sam se dovezao biciklom. Tada sam se stvarno osjećao jako bolesnim. Stigavši u Georgetown, sjeo sam u taksi koji me je dovezao ravno u bolnicu.

U bolnici sam pričekao nekoliko sati na krvne pretrage dok sam definitivno pokazivao sve simptome malarije. To su potvrdile i krvne pretrage. Budući da nisam bio pacijent te bolnice, dobio sam samo neke tablete protiv malarije. Naravno da ih nisam uzeo, već sam umjesto toga popio veliku dozu svojeg lijeka. Za nekoliko sati sam se osjećao bolje, lijek je djelovao. Povrh toga, vratio sam se u bolnicu gdje sam obavio još jedno ispitivanje krvi koje više nije pokazivalo znakove malarije. Bio sam ushićen! Bio sam prvi pacijent koji je imao nalaze krvi prije i poslije tretmana stabiliziranim kisikom. Vjerovao sam da sam pronašao lijek za malariju.

Namjeravao sam napustiti Gvajanu odmah nakon što sam dobio negativne nalaze na malariju. Vozio sam se gradom na motociklu marke Honda koji sam kupio kad sam prvi put stigao u Gvajanu. Vozeći se ulicom, sreo sam starog prijatelje iz Kanade koji se tu našao u potrazi za dijamantima. Stao sam, rukovali smo se i nastavili razgovor u kafiću. Dok smo razgovarali uočio je svog prijatelja kako se klata ulicom. Pozvao ga je i njegov je prijatelj došao do nas. Upoznali smo se i sjeo je k nama. Izgledao je jako umoran i pomalo bolestan. Pitao sam što mu je a on je odgovorio da ima malariju. Također je rekao kako se čini da mu lijek koji su mu dali u bolnici ne pomaže. A ja rekoh: "Čini se kako si došao na pravo mjesto."

Rekao sam mu kakve rezultate imam upravo u vezi malarije i što sam do sada otkrio. "Ako pričekas ovdje par minuta, odvest ću se kući i donijeti ti tekućinu da je uzmeš." Prihvatio je čekanje. Kad sam se vratio, pomiješao sam mu piće i dao mu da popije. Nastavili smo razgovarati i nakon pola sata rekao je: "Znate da se osjećam ponešto bolje ili mi se to samo čini". Nastavili smo sjediti i nakon 2 sata svi su njegovi simptomi nestali. Dao sam mu malu bocu s otopinom, a on je kasnije te večeri došao do mene i uzeo još jednu bocu.

Planirao sam završiti istraživanje ljekovitosti, te sam odlučio tu informaciju prenijeti cijelom svijetu. Bio sam uvjeren da će mi to uspjeti.

2. poglavlje

Daljnji razvoj MMS-a

Vratio sam se u SAD pri kraju 1997.g. i preselio u Walker Lake, mjesto u Nevadi gdje je moj ortak Bob Tate preselio pokretne laboratorije. Namjera nam je bila pokrenuti proizvodnju moje vlastite rudarske opreme kako bi zarađivali za život uz istodobno istraživanje stabiliziranog kisika kojeg sam upotrebljavao u prašumi. Nažalost, u vrijeme pred odlazak iz Gvajane kad sam razmjenjivao gvajanske dolare za američke, ukradena mi je značajna svota novca jer nisam imao iskustva s tamošnjim financijskim sustavom. Zbog toga su naša sredstva za investiranje u posao s rudarskom opremom bila vrlo ograničena. Prodao sam svoju 12-metarsku jedrilicu za malu svotu, ali i ta mala svota mnogo je pomogla.

Započeli smo poslovati kad se nakon otprilike godine dana kod Boba počela razvijati bolest Lou Gehriga (ALS - amiotrofična lateralna skleroza) i više nije mogao mnogo raditi. Prodaja opreme je počela opadati zbog različitih razloga. Časopis u kojemu smo oglašavali prodaju opreme napravio je veliku pogrešku, što su odbili priznati, a to nas je koštalo tisuće dolara. Na kraju sam imao samo prihode od mirovinskog osiguranja. Ipak, i u to vrijeme sam uspio napraviti dva rudarska istraživanja, i to je pomoglo.

Moj me je sin opskrbio računalom i naučio me kako da se služim njime i internetom, te sam počeo pisati različitim prijateljima u Africi. Napokon, stekao sam novog prijatelja u Tanzaniji koji je bio turistički vodič safarija u okolici Kilimandžara. Njegovo je ime Moses Augustino. Shvatio sam da se on najviše zanima za stjecanje prijatelja u Americi kako bi ostvario određenu priliku. I ja bih učinio isto da sam bio u njegovom položaju. Uskoro me je zamolio 40 dolara. Shvatio sam kako je to za njega puno novaca, ali tada je i za mene to bio značajan novac. Budući da sam htio da on isproba stabilizirani kisik u liječenju malarije u Tanzaniji, poslao sam mu 40 dolara.

I tih se 40 dolara isplatilo! Prema mojim uputama je počeo davati otopinu svojim poznicima koji su bolovali od malarije. Oboljeli su brzo ozdravljivali, ali opet se događalo da nisu svi ozdravljivali. Imao je prijatelja liječnika kome je pričao o stabiliziranom kisiku, kojeg smo u to vrijeme nazivali "Humbleovo piće zdravlja" (Humble Health Drink). Tom sam liječniku poslao 2 boce, a natrag sam primio liječnikov e-mail u kojem je napisao da ne može shvatiti kako slana voda može pomoći u slučaju malarije. Odgovorio sam mu: "Jednostavno probajte i vidjet ćete." Činjenica je da je isprobao i da je bio zapanjen rezultatima. Sve je svoje pacijente koji su oboljeli od malarije počeo liječiti tom otopinom. Ali u tom području nije bilo mnogo slučajeva malarije. Da je bilo tako mnogo kao na jugu Tanzanije, liječio bi na stotine ljudi i sve je moglo izgledati drukčije, ali svakog je tjedna imao samo po nekoliko slučajeva malarije.

Liječili su mnoge ljude, a ja sam pismeno dobivao sve više podataka u vezi stabiliziranog kisika (Humbleovog pića zdravlja).

Za to sam vrijeme pokušavao pronaći koja je kemikalija aktivna u stabiliziranom kisiku i kako se on proizvodi. Morao sam saznati i zašto nije 100% učinkovita. Saznao sam kako je prva osoba koja je upotrijebila tu kemikaliju bio dr. William F. Koch 1926.g. Primjenjivao ju je kod mentalno retardirane djece jer je vjerovao da stabilizirani kisik stvara neotrovan kisik koji je identičan kisiku koji se dobiva disanjem. Dr. Koch upotrebljavao je svoju formulu sljedećih

10 godina vjerujući kako ta formula na neki način povisuje razinu kisika u mozgu retardirane djece. Nažalost, to nije bilo tako. Problem je bio u tome što tada, ili kemija nije bila dovoljno napredna kako bi dr. Koch točno shvatio kako ta formula radi, ili jednostavno nije dovoljno poznavao kemiju.

Moses Augustino i njegova žena 2000.g. Moses je bio prva osoba koja je izliječila oboljelog od malarije u Africi uz pomoć MMS-a

Ta je formula pronašla svoj put u SAD oko 1930.g. Ljudi koji su tijekom godina analizirali sastojke, počeli su dodavati tu formulu u različite proizvode misleći kako je to oblik kisika koji tijelo može iskoristiti. I kasniji su istraživači stabiliziranog kisika radili slične greške. Činjenica je da ono što se tada zvalo, a što se i danas zove stabilizirani kisik, ne sadrži kisik koji tijelo može iskoristiti. Da bi kisik bio koristan za tijelo, on mora biti u elementarnom stanju. To znači da nema naboja. Drugim riječima, kisik ne može biti u ionskom obliku. A kisik u stabiliziranom kisiku je u ionskom obliku s nabojem minus dva (-2). Ako tvrdimo da tijelo može upotrijebiti kisik iz stabiliziranog kisika, onda kao da tvrdimo da tijelo može upotrijebiti kisik i iz ugljičnog dioksida (CO₂)! Shvaćate li? Ugljični dioksid ima dva iona kisika s istim nabojem od minus dva. Ako biste udisali samo ugljični dioksid, sigurno biste umrli. Kisik u stabiliziranom kisiku može jedino postati dio vode u tijelu. Voda se sastoji od kisika i vodika. U tom stanju kisik i vodik uopće ne uništavaju patogene organizme. Kasnije sam bio zapanjen kako je i nekoliko fakulteta napravilo iste pogreške. Naravno da u to vrijeme ni ja nisam znao ništa više od toga. Znao sam jedino da je otopinu potrebno poboljšati.

Kad udahnete zrak, time udahnete i milijune atoma kisika u svoja pluća. Pogodite što se dogodi kad izdahnete? Izdahnete također kisik ali ovaj put u spoju s ugljikom. Količina kisika kojeg ste udahnuli je jednaka količini kisika kojeg ste izdahnuli. Ali izdahnuli ste ugljični dioksid. Vidite, taj dioksid je kisik, ali to je potrošeni kisik. Kisik održava tijelo živim na način da oksidira stvari u tijelu. Oksidacija se sastoji u tome da atom kisika prima elektrone, a to uništava otrove i neutralizira kemikalije te otpušta toplinsku energiju. U tom se postupku stvara ugljični dioksid, ugljični monoksid ili neka druga kombinacija. Kad kisik primi elektrone, on tada više nije atom kisika već postaje ion kisika s nabojem minus dva. Ako je već otprije imao naboja minus dva, kao što ga ima u stabiliziranom kisiku, tada takav kisik ne može ništa oksidirati i tada **kao kisik** nema vrijednosti za tijelo.

Dakle ako nije kisik taj koji je aktivan u stabiliziranom kisiku i koji ubija parazite malarije, što je onda? Znao sam, teško mi je bilo naći formulu stabiliziranog oksida 1998.g., zbog mog ograničenog poznavanja kemije. Svatko tko je znao formulu, nije je htio obznaniti, a onda kad je i prodavao taj proizvod, nije htio napisati sastojke na etiketi proizvoda. Ipak sam našao jednu tvrtku koja je davala upute za primjenu stabiliziranog kisika. Bilo je navedeno da kad stavite kapi u čašu vode, da tada taj proizvod postane nestabilan i da ne trebate čekati duže od sata kako bi se popila ta mješavina. To me je počelo zanimati. Stavio sam 10 kapi u čašu vode, čekaao otprilike 8 sati i pomirisao kako to rade kemičari. Mislim da sam namirisao klor. Shvatio sam ako voda potiče stabilizirani kisik da postane nestabilan, da je to zato jer ga voda čini manje lužnatim

(neutralnijim). Koristio sam 10 kapi, ali tada mi je na pamet pala ideja kako bih morao koristiti više kapi. Nakon što sam dodao 20 kapi stabiliziranog kisika u čašu vode, odlučio sam dodati malo octa jer je to prehrambeni proizvod koji sadrži octenu kiselinu, a za koju sam znao da smanjuje lužnatost više nego voda. Ovog sam puta čekao više od 24 sata i tada sam osjetio mnogo jači miris klora.

Do tada sam stekao povjerenje mojih prijatelja u Africi koji su odlučili primijeniti moja nova saznanja. Počeli su s davanjem 20 kapi stabiliziranog kisika u punu čašu vode s jednom žličicom octa. Nakon 24 sata davali bi tu mješavinu onima kojima prvi način davanja nije pomogao u liječenju. I to je svaki put djelovalo.

Kako bih isprobao svoju mješavinu, kupio sam nešto štapića za mjerenje klora koji se koriste za bazene, i znate što? Nakon nekoliko sati moglo se izmjeriti ponešto klora, a nakon 24 sata moglo se izmjeriti najmanje 1 ppm (dijelova u milijun, tisućinka promila) klora. To još uvijek nije bio potpuni odgovor na moje pitanje što je zapravo stabilizirani kisik, ali odgovor je bio sve bliže i bliže. Ono što isprva nisam znao je to da štapići zapravo mjere klor-dioksid.

Nakon toga sam poklopio čašu s mješavinom i otkrio kako se razvila ista količina u roku od 2 sata, kao što se prije razvijala u 24 sata bez poklopca. A to se događalo dok sam koristio ocat. S poklopcem klor nije odlazio u zrak tako brzo. Poslao sam najnovije podatke u Tanzaniju i oni su počeli na taj način primjenjivati otopinu. Dodali su žličicu octa, stavili poklopac i čekali 2 sata prije nego što su davali bolesnima od malarije. I funkcioniralo je svaki put, više nije bilo neizliječenih.

To sve sada zvuči lako, ali ja sam kroz godinu dana napravio više od 1.000 različitih ispitivanja kako bih shvatio sve te "jednostavne" stvari. Imao sam ograničena sredstva, a bazenski štapići su bili jako skupi, kao i različite kemikalije koje sam trebao za ispitivanje. Moram priznati da nisam učinio ništa tako jako pametno ili briljantno, tek sam se igrao svojim slabšim poznavanjem kemije koju sam naučio kao metalurg. Činjenica je da sam bio i razvojni inženjer u svemirskoj industriji skoro 25 godina. Određivao sam načine ispitivanja za nuklearne bombe i slične stvari. To znači da sam imao nekog iskustva u ispitivanju stvari. Isprobao sam više desetina kiselina i stotine kombinacija.

Liječniku u Tanzaniji je bilo jednostavno čekati 2 sata za aktiviranje mješavine, ali mojem prijatelju Mosesu Augustinu to baš i nije bilo praktično. On je stalno bio u pokretu i doslovce bi putujući naletio na neki slučaj malarije. Trebao je neku metodu pomoću koje je mogao oboljelima dati dozu lijeka unutar 5 minuta, jer naprosto nije mogao čekati 2 sata. Stabilizirani kisik je stabilan zbog svoje visoke lužnatosti (što je suprotno od kiselosti). Kad se nekoliko kapi doda u čašu vode, lužnatost (alkalnost) tih kapi se neutralizira pomoću vode i ioni iz kapi postanu nestabilni, te počnu otpuštati klor. Barem sam ja tako razmišljao u to doba. Dakle, ostaje pitanje kako to možemo ubrzati?

Trebalo je još ispitivati s različitim kiselinama, što sam na kraju i obavio. Nakon testiranja svih mineralnih kiselina i različitih organskih kiselina, pronašao sam kako najbolje funkcionira ocat koji je zapravo 5 postotna octena kiselina, a octena je kiselina organska. Tada sam ostvario mali napredak koji je zapravo jednostavan. Umjesto da upotrijebim vodu, nisam je uopće upotrijebio. Jednostavno sam stavio 20 kapi stabiliziranog kisika i četvrt žličice octa u čistu, suhu, praznu čašu. Promiješao bih i mješavina je bila spremna u samo 3 minute! Provjerio sam mješavinu pomoću štapića za provjeru klora u bazenima i očitao sam čak 5 ppm u samo 3 minute. Kad bih dodao pola čaše vode, ta se mješavina razrijedila ispod 1 ppm, ali je okus bio užasan. Stabilizirani kisik pomiješan s vodom nema tako loš okus prije nego što je klor oslobođen, ali nakon toga je užasan. Nekim ljudima taj okus ne predstavlja problem, ali većini da, posebno djeci, a oni su baš ti koji trebaju ovu mješavinu.

Isprobavao sam različite sokove kako bih uočio onaj koji najbolje funkcionira u toj kombinaciji. Tu

sam imao dva problema. Prvi je bio taj da sam trebao nešto što ima dobar okus, a drugo je to da sam trebao onaj sok koji ne mijenja količinu klora. Nakon isprobavanja više sokova i više pića, zadržao sam se na običnom jabučnom soku, onoj vrsti kojoj nije dodan vitamin C. I ovu sam informaciju prenio prijateljima u Tanzaniju, te su je oni primjenjivali nekoliko mjeseci. A onda se nešto dogodilo i više nikad nisam čuo za njih. Pribojavao sam se da se Moses nije možda ozlijedio na nekom svom putovanju na Kilimandžaro jer mi se najednom prestao javljati. Liječnik mi je objašnjavao kako i on više nema vijesti od njega. Nakon toga mi je liječnik javio da će se preseliti, i od tada nisam više čuo ni za jednog od njih, iako sam slao bezbrojne e-mailove. Puno su mi pomogli i nedostaje mi kontakt s njima.

Do sada ste se možda zapitali koja je zapravo formula stabiliziranog kisika? Napokon sam i ja iskopao formulu, i uvjeren sam kako bi većina istraživača to saznala u pola sata. Kako sam ja živio u provinciji i imao vrlo ograničena sredstva, za to mi je bilo potrebno neko vrijeme. Danas svatko može iščepkati podatke, ali dopustite mi da kažem. Formula je NaClO_2 , a taj se spoj zove **natrijev klorit**. To zvuči kao natrijev klorid, ali to nikako nije isto. Kuhinjska sol je NaCl , i zove se natrijev klorid. Primijetite razliku kod zadnjeg slova u imenu. Jedan je **klorit**, a drugi je **klorid**. A sada mi dopustite ispričati pravu priču, koja je čini se promakla ostalim istraživačima.

Isto vam želim objasniti kako je klor koji sam osjetio u zraku bio upravo to: klor u zraku iznad mješavine, a ne klor u mješavini. Otkrio sam kako se u mješavini nalazi klor-dioksid, koji je mnogo drukčiji od klora. Natrijev klorit (stabilizirani kisik) je jako lužnati materijal, a što je suprotno od kiselog. Kad se neutralizira s kiselinom postaje nestabilan i počinje otpuštati klor-dioksid, a ne kisik. To je ona točka gdje se u cijelu priču uklapa kisik. Formula za klor-dioksid je ClO_2 . Tu se nalaze jedan ion klora i dva iona kisika, ali tijelo ne može iskoristiti taj kisik, jer je taj kisik već izgubio svoje svojstvo oksidacije. Ion klora ima međutim veliku snagu oksidacije. Klor-dioksid je snažan eksploziv. Ne može se ni skladištiti jer bi inače eksplodirao i uništio skladište. Uvijek se proizvodi na mjestu na kojem se troši jer se ne može transportirati. Čak će i djelić, kao što je veličina jednog iona klor-dioksida eksplodirati kad udari u pravu stvar, a to može biti patogeni organizam u tijelu ili nešto drugo što je kiseliše od tijela.

Eksplוזija je brza kemijska reakcija, oslobađanje energije i to je jedna vrsta oksidacije. Kad ion klor-dioksida susretne patogeni organizam, on prihvaća pet elektrona i to isti čas rezultira u brzom oksidaciji, tj. u eksploziji. Ishod te eksplozije (ishod te kemijske reakcije) je taj da se klorov ion u potpunosti neutralizira, a dva iona kisika koji su bili dio klor-dioksida već su otprije neutralni jer je neutralno stanje kisika minus dva. To znači da ion kisika nikoga ne može oksidirati, može postati jedino dio vode u tijelu. Tijelo ga ne može iskoristiti za bilo kakvu vrstu oksidacije. Klorov ion postaje klorid koji u osnovi nije ništa drugo nego kuhinjska sol, a koja nema nikakve posebne snage. Tako sada oboje, kisik i klor, nemaju nikakvog naboja koji može stvoriti bilo koju vrstu oksidacije. Na taj način možete vidjeti kako je ion klor-dioksida (kombinacija klora i kisika) ta molekula koja obavlja sav posao i ima veću sposobnost oksidacija patogenih organizama od kisika.

Još je jedna činjenica kako nekoliko udisaja zraka priskrbuje više kisika ljudskom tijelu nego što se pretpostavlja da to može učiniti stabilizirani kisik. Prije se mislilo da je kisik iz stabiliziranog kisika isti onaj kisik koji udišemo, koja bi svrha bila uzimati stabilizirani kisik kad bi se jednostavno moglo udahnuti nekoliko udisaja više? Svejedno, ta je točka sporna. Činjenica je da ono što su istraživači mislili da se događa, to se ne događa. Kisik postaje jedino dio vode u tijelu i/ili je moguće da postaje dio iona ugljičnog dioksida, ali taj se kisik više ne može iskoristiti u tijelu.

Klor-dioksid opskrbljuje elektrone, a ne opskrbljuje kisik. U osnovi, ion klor-dioksida je oksidans, a ne kisik iz tog iona. Provjerite svoj udžbenik kemije, kisik nije jedini oksidans. Svaka reakcija u kojoj se elektroni prenose smatra se oksidacijom. Da su istraživači koji su radili sa stabiliziranim kisikom mogli razumjeti suvremenu kemiju, možda bi bili uspješniji u svojim istraživanjima. U

svemu tome ima mnogo više toga nego u ovom početnom objašnjenju i namjeravam detaljno to objasniti kako bih mogao potkrijepiti priču u razvoju Čudesnog mineralnog dodatka (MMS-a). To je napisano na način na koji svatko može razumjeti.

Da se vratim malo na kronologiju događaja. Preselio sam se iz Walker Lakea u gradić Minu koji se isto nalazi u Nevadi, gdje sam nastavio s pisanjem e-mailova u Afriku.

Pedesetak kilometara od Mine nalazi se grad Hawthorne gdje sam sreo J. Andrewa Nehringa, koji vodi mali hobi dućan. Upravo se vratio iz Klinike Mayo gdje je bio operirao tumor na gušterači, a nastavio je s pretragama u obližnjem gradu. Nažalost, nalazi pretraga su još uvijek pokazivali pozitivne rezultate na rak. Za sljedeću je operaciju bio naručen 60 dana poslije prve, također u Klinici Mayo. Dok sam posjećivao zajedničkog prijatelja, čuo je što sam pričao o otopini. Upitao me o čemu se radi i upitao se ne bi li mu to pomoglo za njegov rak. Pošto je do tada više osoba probalo koristiti stabilizirani kisik protiv raka i budući da se činilo da je bilo nekog uspjeha, vjerovao sam da bi dodavanje octa moglo znatnije poboljšati terapiju nego što je to bilo u slučaju malarije.

Obojica smo se složili s tim, a do tada nisam primijetio nikakve popratne učinke, **jer to nije lijek**. Tako je počeo uzimati otopinu uz dodatak octa kao aktivatora. Nakon 2 tjedna praćenja razvoja bolesti su se počeli smanjivati znaci bolesti. Najviša brojka je bila 82 (što god to značilo). Tijekom sljedećeg posjeta bolnici očitavanje je bilo 71. Sljedeći mjesec je bilo 55. Još dva mjeseca poslije, očitavanje je bilo 29 i tako se smanjivalo dok očitavanje nije bilo manje od 5. Bolnički liječnici nisu znali što se zbiva, ali kako su se očitavanja smanjivala, otkazan mu je posjet Klinici Mayo. Željeli su saznati što se događa. Kad su očitavanja dosegla brojku 3, rekli su mu kako više nema svrhe vršiti testiranja. To je samo jedna od brojnih priča u vezi raka u posljednjih 10 godina. Rak je jednostavno nestao za vrijeme uzimanja MMS-a.

U to vrijeme plan mi je bio dostaviti informacije o MMS-u cijelom svijetu na ovaj ili onaj način. Razvio sam plan jer sam želio postaviti sve o tome na internet kako bi se za to saznalo po cijelom svijetu. Te sam podatke želio poslati putem elektronske pošte na način da se šalje kao što se šire i računalni virusi. Kad neka osoba primi takav informativni e-mail, da ga može poslati, uz pomoć malog programa koji se nalazi u poruci, svima iz svog adresara. Ali svakako na način da ta osoba ima potpunu kontrolu nad tim. Trebalo bi jedino kliknuti na jednu ikonu i potpuna bi informacija o izradi i primjeni MMS-a otišla na svaku adresu iz računalnog adresara.

Shvaćate li koliko bi takva informacija mogla brzo obići cijeli svijet? Išlo bi brzo, ali u tome postoje i mane. Knjiga je još bolja, jer bi mogla biti iznesena značajnija količina podataka.

Zato sam prodao jedinu stvar koju sam još imao, a to je bio posebni postupak izdvajanja zlata, za što sam dobio 17.000 dolara. Po internetu sam potražio koja bi mi tvrtka mogla napraviti željeni distributivni program. Kad sam našao takvu tvrtku, platio sam im 5.000 dolara unaprijed i još nekoliko tisuća kako je napredovala izrada, i još veliku svotu na kraju. Taj program nikad nije proradio. Potrošio sam sav novac i nikad nisam dobio funkcionalni program. Radi istine iznijet ću naziv tvrtke koja me je „olakšala“ za 14.000 dolara, a da mi nikad nije dostavila naručeni program. Tvrtka se zvala Danube Technologies, Inc. iz Seattlea (Washington).

Rekli su mi da će mi poslati program kad im isplatim zadnju ratu. Prva je njihova ponuda bila datirana s 9. travnjem 2001. Moja je zadnja isplata izvršena 11. studenog 2001. Program nikad nije proradio, iako su oni tvrdili suprotno. Također su mi rekli kako je takav program ilegalan i da više neće raditi na njemu. Sada, 6 godina kasnije ja napokon prodajem ovu knjigu.

Siguran sam da ste pomislili kako će zbog tako značajnog učinka MMS-a, filantropi kao što su Oprah Winfrey i Bill Gates čekati u redu kako bi mi uručili novac za ispunjenje ove misije, ali to nije tako. Potrebno je vremena, ali na kraju shvatite kako se sve na svijetu temelji na novcu ili na želji za

prestížem. Oprah želi znati što će njenom programu donijeti brojniju publiku, jer to je ono što donosi novac; Bill Gates neće zadobiti veći prestiž pomažući malom čovjeku. Njegovi milijuni odlaze velikim farmaceutskim laboratorijima koji mu onda priskrbljuju moćne prijatelje po svijetu. Bio bi nezamislivo investirati u nešto što funkcionira, ali što smanjuje prihode farmaceutskih tvrtki. Izjavio mi je telefonom da neće podržati ništa što nema odobrenje FDA. Takvo odobrenje zahtijeva 100 milijuna dolara, a on zna da mi nikad nećemo imati tu svotu.

Poslao sam mnogobrojna pisma raznim ljudima i desecima organizacija. U većini slučajeva su mi vjerovali. Već stotine godina medicinari i farmaceuti stoje rame uz rame sa svojim milijardama dolara i koriste donesene zakone kako bi ljude držali dalje od alternativne medicine. Prikazuju ih prevarantima i šarlatanima, ali činjenica je kako su milijuni Amerikanaca shvatili da oni to zapravo nisu. Unatoč medicinskim upozorenjima svake godine sve više i više ljudi nalazi odgovore u području alternativne medicine i danas je to industrija koja ima snagu od više milijardi dolara. Ne možete zamisliti da su milijuni Amerikanaca toliko glupi da radije odlaze prevarantima i šarlatanima kad ne bi dobivali stvarnu pomoć za svoje zdravstvene probleme. Može vas iznenaditi podatak da 55% Amerikanaca koristi metode alternativne medicine i da su prestali odlaziti svojem obiteljskom liječniku. Zato su oni tako mahniti kako bi stekli kontrolu nad dodacima prehrani.

I sada, kad se pojavilo prvo izdanja ove knjige, FDA je obznanila svoje namjere zatvaranja najmanje 50% poslova alternativne medicine. Novi zakon koji je donesen u Kongresu daje pravo FDA da zatraži ispitivanje svih dodataka prehrani kako bi se dokazao njihov učinak. To znači da FDA može zaustaviti proizvodnju bilo koje prehrambene dopune i zatražiti ispitivanje. Za jednu dopunu to bi moglo koštati 100 milijuna dolara. Svake godine u SAD-u od posljedica lijekova umire više od 900.000 ljudi, a alternativna industrija zdravlja u tome ne sudjeluje ni s jednom smrću godišnje. Ali ako samo jedna osoba izvijesti da je oboljela zbog prehrambenih dodataka, FDA će moći zaustaviti svaki dodatak te vrste u cijeloj državi. U nekoliko slučajeva, iako se ništa nije pokazalo pogrešnim, dodatak se nikad više nije vratio na tržište. Sada s tim novim zakonom, samo iz onoga što kažu da će uraditi, očigledno je kako FDA namjerava onemogućiti dostupnost svih dodataka bolesnim ljudima osim lijekova.

Molim vas preporučite ovu knjigu svojim prijateljima.

3. poglavlje

Stabilizirani kisik, MMS i ugovor

Kao što sam naveo u prethodnom poglavlju, preselio sam se u gradić Mina u Nevadi 2001.g., gdje sam živio besplatno na posjedu separacije zlata. Prijatelj Richard (Dick) Johnson sredio je tu mogućnost kako bi mi pomogao u vezi mojih istraživanja stabiliziranog kisika, a osim toga priskrbio mi je i nešto dodatnog novca. Tijekom prve godine mog boravka sreo sam Arnolda, čovjeka s više talenata. On se zapravo ne zove Arnold, promijenio sam njegovo ime jer bih želio zaštititi njegovu krivicu (o njemu neću moći pisati mnogo dobrih stvari osim nekoliko).

Ime mješavini stabiliziranog kisika sam nekoliko puta mijenjao od kad sam je počeo spravljati u svojoj kuhinji. Natrijev klorit nije bilo jednostavno nabaviti, ali i to ćete uspjati ako ste uporni. (Kasnije ću vam navesti mogućnosti nabave, može se nabaviti u više kemijskih tvrtki). Počeo sam spravljati otopinu veće koncentracije nego što je bio stabilizirani kisik. Niz je godina stabilizirani kisik bio 3,5 postotna otopina natrijevog klorita. U to je vrijeme otopina koju sam nazvao Čudesni mineralni dodatak (The Miracle Mineral Supplement - MMS) bila 28% otopina natrijevog klorita. To je 8 puta veća koncentracija od stabiliziranog kisika. To znači kad putujem u prašumu da mogu nositi 8 puta više "ozdravljujuće snage" nego što sam mogao s originalnom formulom stabiliziranog kisika.

Dopustite mi objasniti što se dogodilo. Istraživači su zadnjih 80 godina upotrebljavali 5 do najviše 20 kapi 3,5 postotne otopine. Kako sam započeo pomagati ljudima oboljelim od malarije i drugih bolesti, a nekoliko kapi nije pomoglo, jednostavno sam im dao više. U svim istraživanjima vezanim za stabilizirani kisik nisam pronašao da je itko dao više od 25 kapi, a malo je bilo njih koji su dali i tako mnogo. Gdje je nestala ona stara ideja kako je 10 kapi dobro, a 40 kapi je 4 puta bolje? Jedina zaštitna mjera koju sam upotrebljavao je bila ta da sam veće doze uvijek prvo isprobavao na sebi. Općenito sam radio s osobama koje su željele ozdraviti, a oni bi se složili s uzimanjem nakon što sam isprobao na sebi. Nisam odjednom povećavao dozu stabiliziranog kisika s 10 na 120 kapi, ali sam na kraju upotrijebio 120 kapi dva put zaredom s razmakom od 1 sata. Trebalo mi je nešto vremena kako bih shvatio kolika je doza potrebna da bih uspješno svladao određeni problem. MMS nije lijek, to je mineralna dopuna. Ja sam izumitelj, istraživač, a ne liječnik. Ne znam ni tekst Hipokratovog zavjeta i ne nastojim raditi ono što liječnici rade. Želio sam izumiti način koji će pomoći imunološkom sustavu da prevlada malariju i od onog trenutka kad sam shvatio da je to moguće, ja sam uspio. Prema mojem mišljenju, nikad nisam ni na kome riskirao, a osobno sam pomogao više od 2.000 ljudi. Preko 75.000 ljudi je prevladalo malariju uz pomoć ljudi koje sam obučio. Oboljeli su "izliječeni" bez ijednog smrtnog slučaja. U normalnim bi okolnostima umrlo oko 300 ljudi. Kad kažem "izliječeni" to se odnosi na činjenicu da su se ustali, nasmijali, odjenuli i vratili se natrag na posao. Koliko znam nisu imali relapse (ponovne pojave bolesti).

Jesmo li obavili dvostruko ili trostruko slijepe studije? Nismo. Za to nismo imali novaca. Bill Gates nam je telefonirao kako ne može dati novce dok god ne budemo imali FDA dozvolu. Uobičajeno je da takva dozvola stoji milijune dolara, ali onim ljudima iz Afrike koji su se vratili na posao i koji se osjećaju dobro, nije bitno ima li MMS dozvolu. Kad sam razgovarao s FDA rečeno mi je kako oni nemaju ništa s tim, ali ako bih želio da moj tretman dobije dozvolu za liječenje u SAD-u, da bi to onda bila druga priča. Ne zanima ih ako to nije lijek. U istom trenutku kad sam rekao "tretman bilo koje bolesti" postao je lijek i u tom trenutku morate imati obavljena bezbrojna ispitivanja i laboratorijska vrednovanja. A to može vrijediti i više od 50 milijuna dolara.

Država Malavi je prihvatila MMS kao mineralnu dopunu koja se može davati bilo kome, uključujući i onome tko je bolestan. Pokazali su se razumnijima, a to se ne može očekivati da se dogodi ovdje u SAD-u. Liječnici i farmaceutske tvrtke lobirali su u Kongresu kako bi podesili zakone u svoju korist, kako bi zaradivali više milijarda dolara. U SAD-u svake godine 900.000 ljudi umire od uzroka koji su povezani uzimanjem medicinskih lijekova. Međutim, kad samo jedna osoba umre od amino kiseline koja se može kupiti u trgovini zdrave hrane, FDA naređuje da se sve takve amino kiseline moraju ukloniti s polica dućana, unatoč činjenici kako je taj proizvod pomogao ljudima više od većine lijekova. Danas, više godina nakon povlačenja iz prodaje, ta je amino kiselina još uvijek zabranjena. Tvrtke koje proizvode lijekove i FDA odmah napadaju sve što može smanjiti dobit farmaceutskim tvrtkama. U konkretnom slučaju ta je amino kiselina zamjenjivala lijek, a to je farmaceutskoj tvrtki oduzimalo novac.

Dok netko koristi mineralni dodatak pokušavajući pomoći ljudima da se osjećaju bolje, dotle nema kritike. Dokle god netko koristi mineralnu dopunu pokušavajući poboljšati zdravlje ljudi, nema kritike. Ali ako netko pokuša liječiti ljude za određenu bolest s tom istom dopunom koja se koristila 80 godina, onda je to druga priča. Za liječenje morate biti liječnik, morate obaviti klinička ispitivanja i morate imati 100 milijuna dolara za dvostruka i trostruka slijepa ispitivanja, i na desetke ostalih zahtjeva. Nitko ne nudi novac, jedino vam kažu što morate napraviti. Zamjeraju što se usuđujete liječiti nekog od bolesti! To je rezervirano isključivo za liječnike i farmaceutske tvrtke.

Postoji mnogo ljudi u SAD-u koji shvaćaju da lijekovi liječe samo simptome bolesti, a ne uzrok bolesti. Zašto bi se neka tvrtka uopće trudila pokušavajući naći lijek za neku bolest? Je li ikad itko postavio to pitanje? Da, mnogi od nas jesmo, ali ne i FDA. Odgovor je isti. Dokle god se liječe simptomi, bolest se neće izliječiti i možete oboljeloj osobi nastaviti prodavati taj lijek sve dok ne umre.

Nekoliko je bogatih ljudi ponudilo plaćanje troškova distribucije MMS-a po Haitiju s namjerom da iskorijene malariju. Ali kad smo došli u kontakt s više od 15 bolnica na Haitiju, otkrili smo da ih kontroliraju liječnici iz SAD-a, a oni su bili posve odlučni da nam ne dozvole dati niti jednoj osobi mineralni dodatak. Tako je Haiti ostao bez MMS-a, a tisuće ljudi i dalje boluju od malarije. U svakom slučaju dovoljno je dva puta po 15 kapi MMS-a, koje se daju u razmaku od jednog sata. Razlog zašto je dovoljna ta količina je taj što je MMS 8 puta koncentriraniji od standardnog stabiliziranog kisika. Ako se koristi standardni stabilizirani kisik, potrebno je spraviti dvije doze od 120 kapi.

Je li itko nastradao? Nije! Tisuće ljudi se bolje osjećalo i sretni su što mogu potvrditi da nisu imali nikakve negativne popratne učinke. Zapravo, snažne i brze reakcije na mineralnu dopunu imat će tek nekoliko postotaka, ali to nisu popratni učinci. Ta reakcija normalno traje manje od 30 minuta. Pogledajte medicinske knjige, udžbenike ili rječnike, ili na internet. Popratnim učincima nazivamo one učinke kad lijek utječe na zdrave stanice koje nisu zahvaćene bolešću. Brze reakcije su rezultat tjelesnog podešavanja jer MMS utječe na oboljele stanice ili mikrobe što uzrokuju bolest. Nema učinka na zdrave stanice.

Znamo da MMS (28% natrijevog klorita) stvara klor-dioksid (ClO_2) kad se pomiješa s octom. Razlog zašto proizvodi klor-dioksid je taj što octena kiselina (iz octa) uzrokuje neutraliziranje otopine, ili još bolje, uzrokuje pretvaranje u lagano kiselu otopinu. Otopina MMS-a u normalnom stanju je jako lužnata. Kad dodavanjem octa postane kisela, lagano se destabilizira i počinje otpuštati klor-dioksid. Nakon što nakapamo MMS i octenu kiselinu, znamo da se stvara otprilike 3 mg klor-dioksida u 3 minute. A kad dodamo jabučni sok (ili neki drugi sok bez naknadno dodanoga vitamina C), otopina se toliko razrijedi da sadrži otprilike 1 ppm klor-dioksida u mješavini sa sokom. A MMS otopina nastavlja stvarati klor-dioksid usporenim ritmom.

O klor-dioksidu

Klor i klor-dioksid koriste se za pročišćavanje vode, za ubijanje patogenih organizama u bolnicama i za druge antiseptičke namjene već više od 100 godina. U zadnje vrijeme sve se više koristi klor-dioksid, posebno za pročišćavanje vode. Čak ga je i FDA dopustila za čišćenje pilećeg, svinjskog i goveđeg mesa, te za ostalu hranu. Istraživanja su dokazala kako je klor-dioksid mnogo sigurniji od klora jer je selektivan prema patogenim organizmima kad se koristi u vodi, i da ne stvara spojeve s ostalim tvarima iz vode, kako to čini klor. Jednostavna nam kemija govori kako ista situacija vlada i u našem tijelu. Dokazano je kako klor u vodi stvara najmanje 3 karcinogena spoja kad uđe u tijelo, ali uporabom klor-dioksida nije pronađeno ništa slično. Američko društvo za analitičku kemiju je 1999.g. navelo kako je klor-dioksid najsnažniji ubojica patogenih organizama poznat čovjeku.

Ako je to slučaj, a jest, onda biste mogli zamisliti kako bi same farmaceutske tvrtke trebale reći samima sebi: "Hm, ako je klor-dioksid tako snažan uništavatelj bakterija, virusa i ostalih mikroba, i budući da se koristi za ubijanje virusa u prehrambenoj industriji, možda bi ga se moglo koristiti za ubijanje i nekih drugih stvari u ljudskom tijelu." Ali ne, oni žele lijek koji vam omogućuje da se osjećate malo bolje, i koji vam uvijek iznova mogu prodati. Nema smisla primijeniti nešto što može izliječiti nekoga već nakon prve doze! Farmaceutske tvrtke trebale su to otkriti već prije 100 godina, ali nisu. Možete reći da je to samo moje mišljenje, moja istina, ali ja ću to nazvati činjenicom jer je to tako očita istina. Nema opravdanja zašto istraživanja nisu vođena s ovom otopinom koja se koristi već više od 100 godina kako bi se ubili mikrobi što uzrokuju bolesti. Farmaceutske tvrtke ne samo da nisu obavile ta istraživanja već su zapravo odbili ispitati i stabilizirani kisik više puta. Dakle što se dogodi kad konzumirate stabilizirani kisik? On prvo dospije u želudac. Postoje deseci istraživačkih studija koje tvrde da se odmah izdvaja kisik nakon dodira s jakom želučanom kiselinom. Ali nisu potvrdili da su ispitivanja dokazala tu hipotezu. Upotrebljavao sam želučanu kiselinu u ispitnoj čaši i taj se ishod nikad nije dogodio. Čak kad sam u čaši utrostručio jačinu kiseline, nikad se natrijev klorit nije u istom času razdvojio. Zapravo, nikad brzina proizvodnje klor-dioksida nije bila veća od 100 mg na sat, što znači skoro ništa. I naravno, jedino što se može dogoditi kad se razdvaja natrijev klorit je stvaranje klor-dioksida i natrija (nezatne količine natrija). Ništa drugo ne preostaje jer to je sve čega ima u tom spoju. Klor-dioksid "eksplodira" kad dođe u dodir s različitim predmetima koji imaju veću kiselost (nižu pH vrijednost) od tijela primajući 5 elektrona uz oslobađanje znatne energije. Gotovo uvijek će biti stvari koje su loše za tijelo. Inače se klor-dioksid jednostavno odbija od zdravih stanica. O tome možete više pročitati kasnije u knjizi (vidi 14. poglavlje). Da zaključim, oksidans u ovom slučaju je klor-dioksid, a ne kisik.

Bez dodavanja octa, limunovog ili limetinog soka, ili limunske kiseline, stvorit će se samo mala količina klor-dioksida. Jedino se od tako male količine klor-dioksida iz stabiliziranog kisika može izvući neka korist jer ni nema ničega više, osim male količine natrija. Ali kako znamo da imamo korist od stabiliziranog kisika, znamo da je za to zaslužan klor-dioksid. Tijelo ne može iskoristiti kisik koji se na kraju oslobađa iz klor-dioksida. Ne postoje elektroliti iskoristivog kisika iz stabiliziranog kisika jer je stabilizirani kisik jedino otopina natrijevog klorita.

Uz dodavanje octa uvjeti se drastično mijenjaju. Isprva s 20 kapi stabiliziranog kisika i četvrt do polovine žličice octa tijelo prima otprilike 3 mg klor-dioksida u mješavini s dodanim jabučnim sokom. Ta mješavina nastavlja proizvoditi klor-dioksid u tijelu sljedećih 12 sati.

Crvene krvne stanice, koje standardno prenose kisik po cijelom tijelu, nemaju mehanizam razlikovanja klor-dioksida od kisika. Zbog toga se na stjenkama želuca, gdje krv preuzima različite nutrijente, obavlja prihvaćanje iona klor-dioksida nakon dodira s crvenom krvnom stanicom. Ako se parazit malarije nalazi u tijelu, tada on biva uništen u srazu s klor-dioksidom. Ako nema parazita, crvene krvne stanice prenose klor-dioksid sve do mjesta gdje se normalno koristi kisik

za oksidaciju otrova i ostalih loših stvari. Na tom se mjestu otpušta klor-dioksid, a on ima stotinu puta više snage za oksidaciju od kisika. Oni istodobno ne oštećuje zdrave stanice. To se najvjerojatnije događa jer imunološki sustav drži pod kontrolom klor-dioksid.

Ako klor-dioksid ne pronade ništa što bi mogao regulirati, početak će se raspadati i na taj način steći 1-2 elektrona. To će mu dopustiti da se kombinira i s drugim tvarima i stvorit će vrlo važnu tvar koju imunološki sustav može upotrijebiti za izradu hipoklorne kiseline (HClO). Hipoklorna kiselina je vjerojatno najznačajnija kiselina imunološkog sustava. Pomoću te kiseline uništavaju se patogeni organizmi, stanice ubojice, pa čak i kancerogene stanice. Kad tijelo pokazuje manjak te važne tvari iz koje imunološki sustav stvara hipoklornu kiselinu, takvo se stanje naziva manjak mijeloperoksidaze. Mnogi ljudi su pogođeni tim manjkom, a taj se manjak može još i povećati za vrijeme bolesnih stanja jer imunološki sustav baš treba veću količinu te kiseline u slučaju bolesti.

U cijelom ovom opisu ima nekih nagađanja, ali u svakom slučaju definitivno znamo da se klor-dioksid stvara u tijelu od natrijevog klorita i da zatim ubija patogene organizme.

Postoji još jedna funkcija koja klor-dioksid obavlja u tijelu. On nastoji neutralizirati otrove. Skoro sve stvari koje su otrovne za organizam, donekle su po svojoj prirodi kisele ili imaju pH vrijednost nižu nego što je ima neutralno tijelo. Klor-dioksid neutralizirat će većinu tih otrova. Vjerujemo kako to može biti jedino objašnjenje zašto oboljeli od malarije u samo nekoliko sati od potpuno bolesne postanu potpuno zdrave osobe. Klor-dioksid neutralizira otrove koje stvara parazit malarije istodobno kad i uništi parazita. Tako sam dao malu količinu klor-dioksida psu kojeg je ugrizla zmija čegrtuša (čegrtuša je otrovnica). Pio je otopinu svakih pola sata. Čini se da je pas osjetio kako mu to pomaže i sve je popio svaki put kad sam mu je dao. Za nekoliko je sati bio dobro što je značilo da je klor-dioksid najvjerojatnije neutralizirao otrov.

Dok sam živio u Mini, napokon sam uspio nabaviti bačvu s natrijevim kloritom težine 100 funti (45 kilograma). Zapravo, kupio ju je prijatelj Richard Johnson, koji mi je omogućio stanovanje u ovom gradiću. Manju količinu je uzeo za sebe kako bi mu u budućnosti ne bi nedostajalo. Počeo sam pomagati nekim ljudima u Mini i poneko bi kupio otopinu koju sam pakirao u svojoj kuhinji. Trenutačno ima više ljudi u gradu koji koriste MMS već nekoliko godina. Poslao sam bočice po cijelom svijetu. Više si je ljudi pomoglo u vezi raka i mnogih drugih bolesti koje možete zamisliti, a koje uzrokuju bakterije, virusi, plijesni, kvasci ili bilo koji drugi patogeni organizam.

Na kraju mi se pridružio Arnold kojeg sam prije spomenuo, poslovni čovjek koji je živio u gradu Reno (Nevada) i koji je u Mini posjedovao separator zlata van funkcije. Zamolio me za pomoć istraživanje zlata. Počeli smo razgovarati i bio je iznimno zadivljen kad sam mu spomenuo kako sam pomogao ljudima koji su oboljeli od malarije. Više smo puta razgovarali i na kraju smo potpisali ugovor. U ugovoru se obvezao financirati proizvodnju MMS-a koji bi bio dostupan po cijelom svijetu. Htio je u Budimpešti postaviti internet stranicu i prodavati MMS cijelom svijetu. Kasnije sam shvatio da je bio isti kao i svaki drugi dobrostojeći čovjek koji je smatrao kako je MMS izvrstan. Takvi žele navesti druge ljude da ulože novac, ali sami to ne žele učiniti. Počeo je razgovarati s mnogim ljudima o MMS-u i pobudio je zanimanje mnogih udruga koje su bile "humanitarne". Nazvao bi me svaki put kad bi razgovarao s nekom u vezi ulaganja u MMS za borbu protiv malarije u Africi.

Arnold je veliki humanitarac. Radi kako bi mogao pomoći beskućnicima u Renou. Zaustavlja se svaki put na cesti kad vidi da je nečiji auto u kvaru. Svake godine nabavlja pun kamion odjeće i ostalih potrepština i šalje u meksičko sirotište. Brine se za beskućnike i ljude bez posla kako bi im se našao posao. Pomaže i na različitim mjestima uključujući raspodjelu jela beskućnicima za Božić. Meni je pomogao na više načina. Zadnjih 6 godina je u Africi distribuirao MMS, no problem s njim je bio u tome što se nije potpisanih dogovora. Umjesto toga, stalno je tražio ljude koji bi "mogli" financirati podjelu MMS-a u Africi za oboljele od malarije. Bili smo uvijek "samo" tjednima ili

mjesecima udaljeni od dobivanja novaca za distribuciju, ili od dobivanja novca za vođenje kliničkih ispitivanja kako bismo svijetu dokazali djelovanje MMS-a.

Arnold je počeo koristiti MMS kako bi pomogao ljudima jer je vrlo milosrdan prema bolesnima. Osobno je dao MMS mnogim ljudima nakon što se uvjerio da ga znaju pravilno upotrijebiti. Pronašao je veterane koji su oboljeli od malarije koja im se stalno vraćala i dobavljao im je MMS. To je bio jedan od načina koji mu je dokazao djelovanje MMS-a. Međutim, počeo sam shvaćati kako mi nije dopuštao razgovarati ni s jednom organizacijom koja se zanimala za financiranje distribucije MMS-a u svijetu. Ne znam njegove razloge, ali mi se čini kako nije uspješan u pregovorima s ljudima, dok on misli baš suprotno. Udruga za udrugom je gubila zanimanje za MMS, jer jednostavno nisu mogli nastaviti raditi s njime i s njegovim idejama. I udruge i pojedinci su dolazili, ali i odlazili. Kako sam živio u pustinji, nikad nisam razgovarao ni s kim od tih ljudi ili udruga. Uvijek me je izvješćivao o razgovorima, ali mi nikad nije dopuštao da s njima razgovaram. O tome nije htio razgovarati ni kad bih ga zatražio da razgovaram s njima. To je trajalo 5 godina. Napravio je velike greške, kao što je i ta da je zaposlio mladića da napravi našu web stranicu, a koji nas je tužio nakon što smo zahtijevali da ta stranica izgleda onako kako smo mi htjeli. Mladić nas je doveo na sud, te je čak slao pisma vladinim agencijama pišući kako smo pokvareni i kako je naša otopina MMS-a prijevara. Ta su pisma onemogućila da od porezne službe dobijemo isprave kako smo neprofitna organizacija. Kad sam počeo pisati knjigu (10. siječanj 2006.) prošlo je 5 godina od kad smo trebali imati funkcionalnu web stranicu. Od 10. siječnja 2001. potrošili smo na tisuće dolara, a još uvijek nemamo web stranicu. Iznevjerila su nas i 4 dodatna zaposlenika, koji su uzeli naš novac a da ništa nisu stvorili. Da sam mogao iskoristiti dio novca koji smo izgubili, mogla su se obaviti klinička ispitivanja u Keniji. Arnold je zaposlio i pisca koji je također počeo raditi protiv nas. Arnold uopće nije znao surađivati s ljudima dok je o sebi mislio suprotno. Spominjem ove negativnosti kako bih pokazao zbog čega sam morao napisati ovu knjigu. I to je djelić cijele priče, a oduvijek je moja namjera bila objaviti informacije cijelom svijetu.

Želio bih istaknuti da Arnold nije loš čovjek, ali sam na kraju shvatio da će, ostanem li s njim, sve morati biti po njegovom, ili uopće neće biti ničega. Morao sam izaći iz tog ortakluka ako sam ove informacije želio objaviti svijetu. Stvari se nisu odvijale kako je Arnold zamislio, a on nije dopuštao niti jedan drugi način. Zato sam morao otići kako bih stvari mogao obavljati na način na koji sam znao da će funkcionirati.

Sada je 2006.g. i ne mogu se više opravdavati kako zadržavam ove informacije koje trebaju biti prenesene svijetu. Postoje milijuni ljudi koji trebaju MMS. Kako mogu dopustiti da toliki umru kad bi mogli biti spašeni? Odgovor mi je tada bio da ih na takav način ne mogu spasiti.

Pozvao sam prijatelja Eda Hefta koji je imao kuću u Meksiku u jednom manjem zaljevu Kalifornijskog zaljeva (drugi naziv Kalifornijskog zaljeva je Cortezovo more). Odmah me pozvao k sebi kako bih završio knjigu. Rekao je kako ne moram plaćati najam za kuću, a to je bila idealna ponuda za mene, te sam pristao. Spakirao sam kofere i otišao sredinom studenog 2006.g. Ali brzam sa svojom pričom. Bilo je još važnih događaja koji su se dogodili prije nego što sam otišao (vidi 4. poglavlje).

Dodatak za 3. englesko izdanje Nastavak priče

Ovdje ću nadopuniti priču jer uistinu nema boljeg mjesta od ovog. Stigao sam u Meksiko južno od granice sa SAD-om, smjestio se u kući u Kalifornijskom zaljevu, te sam nastavio pisati knjigu. Siguran sam da će svatko tko poznaje ovaj dio Meksika znati gdje sam se nalazio, ali ipak neću imenovati to mjesto.

Došao je Božić 2006.g., a ja sam i dalje pisao. Knjiga je napokon bila gotova u ožujku 2007. Uštedio sam nešto novaca još od posla s Arnoldom za čišćenje rabljenog separatora zlata i time sam platio tiskanje 1.000 primjeraka knjige. Istodobno sam radio i na stvaranju internetske stranice. Nije bila dobra, ali je obavila svoj posao, knjige su se počele prodavati.

Budući da nisam bio uspješan u oglašavanju preko interneta, nije se prodalo puno knjiga, ali su one došle u ruke pravih ljudi koji su odmah započeli sami spravljati MMS. Jedna je tvrtka odmah započela prodavati velike količine. Oni su znali kako se oglašava na internetu i prodali su tisuće bočica MMS-a. Njihovo je ime Global Light.

Knjiga se prodavala po 14,95 dolara i taj mi je novac puno značio. Napravio sam također i dvije elektronske knjige (u PDF formatu), tj. podijelio sam ovu knjigu na dva dijela. Prvi dio se mogao učitati besplatno, a ako je netko htio pročitati knjigu do kraja, mogao je to učiniti za 9,95 dolara. To je sve dobro funkcioniralo. Na svakih 15 ljudi koji su učitali prvi dio knjige, jedna je osoba kupila drugi dio knjige.

I kako za to nema dodatnih troškova, prihodi od drugog dijela su većinom dobit.

Prodaja MMS-a je ono što je pokrenulo posao. Naravno dok sam bio u Meksiku, nisam mogao slati knjige. Uskoro sam shvatio kako će nam ponestati knjiga. Morao sam odmah naručiti tiskanje sljedećeg izdanja.

Stanje se počelo poboljšavati, iz jedne su me tvrtke nazvali i ponudili pomoć u nabavi velike narudžbe. Sljedeće izdanje sam odlučio prodavati po 19,95 dolara. Tako da mi je nabava 500 knjiga u pola cijene donijela odmah 5.000 dolara a to je bila ona svota koju je zahtijevala tiskara za plaćanje unaprijed. Moj prijatelj iz Kanade Kenneth Richardson rekao je da će on platiti ostatak troškova tiskanja knjige kad knjige budu spremne za isporuku Clari u Nevadu. Na taj način nisam mogao izgubiti, iako nisam imao novaca jer je sve bilo plaćeno unaprijed. Drugo izdanje tiskano je u 10.000 primjeraka.

Postoji veći broj ljudi koji su me intervjuirali za radio i za različite web stranice. Prodaja moje knjige povećala se na prosječnih 20 knjiga dnevno (oko 350 dolara), uključujući elektronsko izdanje. Volio bih kad bih imenovao sve koji su mi pomogli, ali bilo ih je previše, i ako ispustim samo jednog, to ne bi bilo fer, a nema ni dovoljno mjesta u ovoj knjizi. Jedna osoba koja je bila posebno učinkovita i zbog koje se knjiga tako dobro prodavala je bio Adam Abraham sa svojom radio emisijom "Razgovor o hrani" (Talk for Food).

Povećanje broja primjeraka iznad gore spomenute brojke je teško postići. Mjesecima se prodaju iste količine knjige, ali se na tome još mora poraditi. Nešto od tog zarađenog novca upotrijebio sam za pomoć ljudima u Africi, ali većinom štedim novac za trenutak kad ću osobno otputovati u Afriku.

Shvatio sam da ne mogu nastaviti živjeti u Zaljevu i istodobno obavljati posao na željeni način. Većinu stvari u vezi računala i ostale nabave bilo je moguće naći u velikom meksičkom gradu udaljenom 100 km, te sam se odlučio tamo preseliti.

U međuvremenu bilo je onih koji su me ohrabivali da izdam knjigu i na španjolskom jeziku, a to sam mogao s novcem od dosadašnje prodaje knjiga. Pronašao sam dragu gospođu koja je željela pomoći i ubrzo smo postigli dogovor da otvorimo meksičku tvrtku za prodaju knjiga na španjolskom, a tako i MMS. Preselio sam se i bio sam sretne ruke da unajmim sobe od obitelji te

gospođe. Jedna mi je soba služila kao ured s računalima, a u drugoj sam spavao. Ta je obitelj jako dobra prema meni. Zaposlio sam sestru te gospođe koja je radila sa mnom u meksičkoj tvrtki kao tajnica. Njihova majka se izvrsno brinula o meni, te sam uvijek imao opranu i ispeglanu odjeću i pripremljen krevet. Nisam više bio sam.

Osnovana meksička tvrtka izvanredno je važna zbog carinskog sporazuma NAFTA (North American Free Trade Agreement - Bescarinska unija Sjeverne Amerike). Prema tom sporazumu svaki proizvod koji je legalan u jednoj od država, legalan je i u drugim državama (Meksiko, Kanada, SAD). To znači da ako registriramo MMS u Meksiku, da će također biti legalan i u SAD-u i Kanadi. Možemo zaobići probleme koje bismo imali u SAD-u. Naravno da bih na taj način zarađivao novac i od prodaje MMS-a. Odlučio sam da ne prodajem MMS u SAD-u jer bi to moglo pomoći prihvaćanju i prodaji MMS-a, jer me na taj način ljudi ne bi mogli optuživati da prodajem "običnu vodu". To bi moglo pomoći u početku, ali cijena je već dovoljno niska, te se čini kako nikoga nije briga ako zaradim nešto novaca i od prodaje. Neću pokušavati prodavati MMS u SAD-u, a osim toga veći broj tvrtki koje prodaju MMS pristao je donirati dio zarade za prikupljanje novca za Afriku.

Još jedna stvar, časopis Nexus je odlučio prevesti moju knjigu na njemački i objaviti je uz plaćanje kao licenčno izdanje.

Za sve to vrijeme, uz tisuće ljudi koji su se izliječili i mnogo ljudi koji žele pomoći, nije bilo niti jednog tko ima novac a koji je istupio i rekao: "Dopustite mi da pomognem." Mnogi bogataši odbili su me kad sam ih upitao. Ali čini se da će novac od prodaje knjige biti dovoljan kako bi se od malarije izliječili građani barem jedne afričke države. Čini se kako će se taj projekt izvršiti. Ono što me i dalje zapanjuje je kako se milijuni dolara troše svake godine na lakomislene stvari, i da svijet bezbrižno korača i ne shvaća kako je ljudska rasa određena za izumiranje i kako svijet odbija vidjeti dokaze koji mu se nalaze ispred nosa. Kad bi i samo djelić tog lakomisljeno potrošenog novca mogao promijeniti stvari! Pogledajte posljednji dio 9.5. poglavlja za više informacija o ovome.

4. poglavlje

Dr. Moses Flomo

S Arnoldom sam potpisao ugovor 2001.g., i on je započeo razgovore s većim brojem ljudi u vezi MMS-a (tada smo ga zvali OS-82) za pomoć oboljelima od malarije u Africi. Uvijek je imao nekoga za koga je mislio da će mu financijski pomoći kako bismo dokazali da MMS djeluje. Nakon toga bismo zatražili svijet da nam pomogne izliječiti Afriku. I dalje sam se nalazio u Mini, te sam nastavio slati e-mailove osobama u Afriku. Mnogi mi nisu vjerovali, a neki su me tražili da im više ne pišem.

U srpnju 2003. isplatilo se što sam slao toliko elektronske pošte. Konačno sam uspostavio kontakt s liječnikom u Gvineji, u zapadnoj Africi. Njegovo ime je dr. Moses Flomo Stariji. Zanimao se o ishodima koje smo ostvarili u Tanzaniji, te sam ga o tome izvijestio. Poslao sam mu bočicu MMS-a, a on ju je isprobao na samo jednom pacijentu kojem je bilo bolje za nekoliko sati. Odmah je otišao u ured Ministarstva zdravstva na čijem je čelu bio ministar dr. Gamy.

Dr. Flomo je bio blizak s jednim od liječnika u uredu te je dogovorio s ministarstvom da obavi ispitivanje MMS-a na 25 oboljelih. To je ispitivanje morao obaviti bez naplate usluge. Kad bi MMS djelovao, onda bi mogao naplaćivati svoje usluge u liječenju malarije.

Na vrata svoje klinike stavio je veliki natpis: "Besplatno liječenje *dr. Moses Flomo Stariji* malarije." Za samo par sati prijavilo se više od 25 ljudi koje je počeo liječiti isti dan. Sa svima se dogovorio da se pojave radi pretrage krvi sljedeći dan. Idućeg su se dana svi pacijenti vratili i to bez malarije.

Nakon toga započeo je liječiti ljude za 5.000 gvinejskih franaka (oko 0,75 američkih dolara) od 1. listopada 2003.

Ljudi su se počeli redati pred njegovom ordinacijom. Nekoliko je sljedećih tjedana nastavio liječiti ljude. Nažalost, dr. Flomo nije mogao zapravo shvatiti vrijednost MMS-a. Vjerovao je da može zarađivati prodajući biljne mješavine u obliku kapsula. Liječenje malarije mu je jedino služilo da krene u posao s biljem. Pristao sam mu pomoći dok on bude liječio malariju. Tražio je od mene da mu pošaljem prazne kapsule, neke knjige o biljkama i stroj za punjenje kapsula, te neke druge namirnice. Poslao sam mu paket u kojem su se nalazile knjige i mali poluautomatski stroj za punjenje kapsula koji mu je poštanski ured zadržao. Zbog toga se toliko uzrujao da je zatvorio kliniku. To mi je bilo neshvatljivo. On nije bio iz Gvineje, te je mislio da je to razlog zašto su zadržali paket.

Kasnije smo saznali da je ravnatelj pošte zadržao paket i stavio ga sa strane. Sljedećeg dana je obolio i paket je tako stajao sljedeća 2 tjedna. Dogodio se i to da je kiša uništila sadržaj paketa.

Pošto je dr. Flomo poznavao liječnika Američke kompanije za boksit (America Bauxite Company), a koja je jedna od najvećih na svijetu, odlučio je otići do njih. Uzeo je MMS i liječniku je objasnio kako djeluje. Počeli su liječiti radnike i sveukupno su liječili 2.000 ljudi. Na taj su način smanjili odsutnost s posla za više od 50%. Dr. Flomo je započeo pregovore s tvrtkom kako bi im prodao 150 bočica MMS-a za 60.000 dolara. To bi bilo 400 dolara po bočici! Nikad nisam namjeravao prodavati bočice za više od 26 dolara, ali je dr. Flomo inzistirao kako ćemo taj novac moći iskoristiti za otvaranje klinike. Na kraju sam pristao na to jer zapravo nikad nismo utvrdili točnu cijenu. Sve u svemu, to je još uvijek značilo liječenje za manje od 1 dolara po pacijentu.

U to vrijeme Arnold još nije imao potpunu kontrolu nad "Rješenjem malarije" (2003. godine naziv MMS-a je bio "Malaria Solution"). Nije još shvatio kako da je postigne. Još sam uvijek držao konce u svojim rukama. Kasnije mi je rekao, da su ljudi koji su bili spremni uložiti zahtijevali da on preuzme potpunu kontrolu. U to sam vrijeme još mogao dopustiti dr. Flomu da prodaje MMS, ali kasnije više nisam.

Bilo je problema s tvrtkom za boksit i prošlo je dosta vremena. Shvatio sam kako je glavni problem to što dr. Flomo putuje naokolo kako bi nastavio s projektom za bilje. A to je bio nadasve opsežan projekt. Planirao je zasaditi velike površine pod različitim kulturama, a nije mi dopustio da razgovaram s liječnicima iz klinike tvrtke. Morali smo ga nekako zaobići dok je on bio zabavljen drugim stvarima.

Odlučio sam reći Arnoldu u vezi moguće prodaje, i to je bila pogreška. Tada je Arnold pokušao stupiti u kontakt s klinikom tvrtke boksita, ali nije mogao doći do pravog telefonskog broja, već je nazvao američku tvrtku koja je bila vlasnik tvrtke za boksit. Dobio je telefon direktora tvrtke u Gvineji koji mu je rekao kako neće koristiti naš MMS (OS-82) sve dok neki fakultet ne objavi studiju prema kojoj će biti utvrđeni pozitivni rezultati ispitivanja. Tako je završila potencijalna prodaja za 60.000 dolara Američkoj tvrtki za boksit, a njihovi su liječnici obaviješteni kako ne smiju primjenjivati MMS. Da nismo pokušali preko glavnog ureda, već da smo išli izravno preko liječnika iz klinike, mogli smo nastaviti s uporabom MMS-a. (To je Arnold uprskao, a ja nisam želio da se sve još više uzburka kod tvrtke za boksit jer sam shvatio koliko je sve to delikatno). Da su koristili MMS tijekom 6 mjeseci i da je za to vrijeme smanjen izostanak s posla za 50%, nitko to više ne bi mogao zaustaviti. A kako se čini, nitko nije obavijestio glavni ured da je već izliječeno 2.000 ljudi.

Nastavio sam raditi s dr. Flomom i poslao sam mu 10.000 praznih kapsula i male strojeve za punjenje kapsula. Više nije radio ništa što je imalo veze s malarijom, a Gvineja je puna malarije. Da je samo nastavio liječiti ljude za 75 centi (svota koju su si ljudi mogli priuštiti) postao bi bogat u tom kraju. Bio bi i najpoznatiji liječnik u tom dijelu svijeta. Ali on je odlučio nastaviti s pokušajima prodaje bilja, a to nikad nije profunkcioniralo. Mi bismo dobavljali neograničene količine MMS-a. Mogao je preobraziti cijelu državu, ali on je jednostavno morao prodavati svoje bilje.

Ako pročitate 18. poglavlje moći ćete uočiti njegovu pogrešku. Bio je toliko usmjeren na svoje ciljeve da nije mogao prilagoditi svoju viziju kako bi vidio veću sliku. Nije se zanimao kako bi pomogao ljudima te države, zanimao se jedino za zaradu. Živio je u svom svijetu. Ipak, tada je izliječeno više od 2.000 ljudi od malarije i to je rezultat napora dr. Floma.

MMS možete nabaviti odmah nakon narudžbe, pogledajte zadnji odlomak 8. poglavlja. Nemam nikakvih financijskih interesa u tvrtkama koje prodaju MMS. Jedino bih volio da ga isprobate prije nego što proizvedete 100 bočica otopine.

5. poglavlje

Rad u Keniji

Arnold je poznao rukovoditelja misionarske organizacije "Vjerno međunarodno kršćansko društvo" (Faith Christian Fellowship International - FCF Int). Nekoliko mjeseci ranije odlučili smo kako bismo trebali naplaćivati 5 dolara po dozi MMS-a. Nije važno što si Afrikanci neće moći priuštiti tu svotu, jer smo planirali skupiti novac od raznih humanitarnih udruga, ali ni to se nije pokrenulo s mjesta. Na kraju sam se sjetio kako s troškom od 5 dolara možemo ponuditi veliku donaciju udruzi FCF Int., i Arnold se s tim složio.

Arnold je ponudio da im pokloni 200.000 dolara vrijednu donaciju MMS-a ako mogu nabaviti novac za slanje u njihove misije i za obuku njihovih ljudi o uporabi OS-82 (u to se vrijeme tako zvao MMS jer se ime moje otopine mijenjalo više puta). Kako smo postavili cijenu po tretmanu od 5 dolara, mogli smo donaciju vrijednosti 200.000 dolara napraviti za samo 50 dolara. Dopustite mi samo da spomenem kako je to bila moja ideja.

Liječenih 2.000 oboljelih u Gvineji, 5.000 u Siera Leoneu i 75.000 liječenih u Ugandi i Keniji, sve je to bio ishod mojih ideja. Da, i Arnold je pomogao, ali on nije došao s tim idejama, nije kontaktirao s ljudima iz Gvineje i Siera Leonea. To sam uradio bez Arnoldove pomoći. Još je uvijek trebalo sve napraviti na njegov način, jer su naravno, svi donatori htjeli da se radi na njegov način (kako mi je on govorio). Nije mi bilo bitno što se trebalo raditi na njegov način, jedino mi je smetalo što se ništa nije događalo.

Ponudom za donaciju pokrenuli smo tu misionarsku udrugu i oni su odlučili nastaviti s tim planom, te me poslali u Keniju i Ugandu. Zbog nekog razloga Arnold mi nije nikad dopustio razgovarati s predsjednikom te udruge, ni bilo s kim drugim tko bi nam mogao pomoći u financiranju našeg puta u Afriku. Međutim, morao je poslati mene, budući da nije bio osposobljen podučavati uporabu MMS-a, a to je i shvaćao. Bio je potpuno odlučan kako se stvari moraju odvijati njegovim načinom, a tako se i događalo. Zbog toga sam i napisao ovu knjigu. Prošlo je 5 godina i prema mojem mišljenju dospjeli smo u slijepu ulicu, a ne tamo gdje smo trebali. Arnold je pokušavao, ali je pri tom jako griješio.

Te su se pripreme događale 2003.g. FCF Int. me je napokon poslao u Keniju 2004.g. Flaširao sam stotine bočica MMS-a u svojoj kuhinji pomoću kuhinjskog posuđa i vrlo precizne laboratorijske vage. Zapravo, sve do sada (10. siječanj 2006.) sve bočice koje su napunjene MMS-om mojih su ruka djelo. Napunio sam stotine bočica, a u svakoj je bilo 450 doza. To iznosi više od milijun doza. Dok sam pisao drugo izdanje knjige, već se pojavilo više od 4 proizvođača MMS-a. Bočice za koje smo se odlučili bile su visoke, tamno zelene, veličine 4 unce (1 unca je 28,35 grama, 4 unce su 113,40 grama) s kapaljkom kako bi se otopina mogla mjeriti u kapima. Bio sam poprilično siguran kako u Africi neće biti sličnih bočica, i bio sam u pravu. Bočice "Malaria Solution" su se mogle prepoznati iz daljine jer nije bilo sličnih bočica. I danas proizvođači koriste iste zelene bočice kupljene od tvrtke iz New Yorka. Stigao sam u Kakamegu u Keniji 31. siječnja 2004. Na aerodromu su me dočekale četiri osobe koji su me i zagrlile. To su bili Javan Ommi, ravnatelj tamošnje misije, zatim Gladis Ayugu, Hezron Juma, pomoćnik ravnatelja i na kraju Beatrice Iadeche. Bilo im je jako drago što me vide i bili su izuzetno ljubazni. Odvezli su me u misiju gdje su me smjestili u lijepu sobu s mrežama protiv komaraca i svime što bih mogao zatrebati.

Iste večeri posjetio me je dr. Isaac Opondo. On je bio zadužen za bolnicu misije i rečeno mu je kako ću mu dati nešto što će pomoći oboljelima od malarije. Bio je zabrinut. Žarko je želio znati što je to što ću mu dati. Shvatio sam ako mu se ne bih svidio, ili ako mu se MMS ne bi svidio, da bi sve

moglo propasti. Jednostavno bih se vratio kući neobavljena posla. Zato sam mu počeo objašnjavati što je MMS i kako djeluje. Razumio je što je klor-dioksid jer je njegovo obrazovanje uključivalo pročišćavanje vode i dezinficiranje. Objasnio sam mu sve što je već otprije spomenuto u knjizi i još neke podatke. Bio je zainteresiran. Već sam prije shvatio kako je najbolje ljudima dati točne činjenice, te sam to učinio i sada.

Na kraju je dr. Opondo rekao: "Shvaćam situaciju i ako stvarno možete dovesti u tijelo klor-dioksid, vjerujem da će on obaviti točno kako ste naveli." Jednom kad je prihvatio klor-dioksid, bio je tako uvjeren pa je rekao: "Moja žena boluje od malarije. Mogu li odmah otići po nju?" Isti sam čas pristao i ona je stigla za 20 minuta. Pomiješao sam MMS sa samo 5 kapi iako sam u to vrijeme smatrao standardnom dozom od 15 kapi, i nemam pojma zašto sam pripremio otopinu od samo 5 kapi., Vjerojatno me je zabrinjavalo što će se dogoditi ako bi joj bilo mučno. Tako je supruga dr. Oponda bila prva osoba u Africi kojoj sam pomogao osobno. Sljedećeg se jutra bolje osjećala, ali ne posve dobro. Rekao sam im da će biti bolje. Na rasporedu mi je bio početak liječenja u bolnici. To je bio problem, ali ne tako velik kao što biste pomislili. Liječnik je povjerovao mojem objašnjenju o djelovanju klor-dioksida i činilo se kako ima vjere u ono što sam mu rekao. Problem je bio u tome što je tamošnja vrsta malarije bila otpornija nego što je vrsta parazita malarije u Južnoj Americi. To se moglo vidjeti po tome što je liječnikovoj supruzi bilo malo bolje, te sam znao da MMS djeluje, ali jednostavno to nije bila dovoljno velika doza. Rekao sam liječniku kako njegova žena treba još jednu dozu i on se složio.

Tog sam jutra prije nego što sam započeo liječiti ljude odjenuo svoju bijelu laborantsku kutu sa zlatno izvezenim slovima Fondacija "Rješenje malarije" (The Malaria Solution Foundation - igra riječi na engleskom, riječ Solution znači istodobno i otopina i rješenje). Nosio sam šešir, lagane svjetlo smeđe hlače i bijele cipele. Izgledao sam kao liječnik. U bolnicu sam stigao u 8 sati i dr. Opondo me smjestio u svoju ordinaciju. U ordinaciji sam objasnio osoblju kako ja nisam liječnik, ali njima to nije bilo važno. Bio sam jedini bijeli čovjek u krugu od 80 kilometara, a oni su gajili poštovanje prema bijelim ljudima.

Uz nazočnost dr. Oponda objašnjavao sam koliko kapi otopine treba dati pacijentima. Istaknuo sam kako se čini da je malarija u ovom kraju jača od vrste malarije u Južnoj Americi. Zato smo odlučili davati 15 kapi MMS-a po dozi. Uskoro je supruga dr. Oponda došla po sljedeću dozu. Ta je doza imala 15 kapi i ona se vratila kući. Davali smo cijelog dana oboljelima po 15 kapi MMS-a, ali iako su se osjećali bolje, oni su se svi vraćali i sljedeći dan po drugu dozu. Nakon druge doze su se osjećali izliječeno. Odlučio sam zbog toga povećati dozu na 30 kapi kako bi se radilo samo s jednokratnom dozom. Bilo je i previše oboljelih od malarije da bismo svakoga primali dva puta. Bolnički laboratorij je bio prenakrcan. Jednostavno nismo mogli obaviti pretragu krvi na malariju za svakoga. Međutim, u tom području nije upitno ima li netko malariju. Liječnik može samo vizualnim pregledom pacijenta zaključiti ima li malariju. A uzimalo se onoliko uzoraka krvi, koliko je laboratoriju bilo praktično. Svima koji su bili pozitivni na parazite malarije, krv je bila pregledana i nakon druge doze MMS-a (ili nakon jednokratne doze od 30 kapi) kako bi se dokumentirali pojedini slučajevi. Obično je bilo potrebno 4 sata kako bi nestali svi simptomi malarije. U pojedinim slučajevima trebalo je i do 12 sati za nestanak simptoma. Iako su mnogi bolovali i od drugih bolesti, malariju smo svaki put uspijevali izliječiti. Ne možemo jamčiti činjenicu o 100% uspjeha izlječenja jer nismo vršili krvne pretrage kod svih, ali prema našim saznanjima nije bilo neuspjeha u uništavanju parazita malarije u ljudskom tijelu.

Liječili smo i one koji se nisu odmah osjećali bolje, ali su se svi oporavili kad su se vratili sljedeći dan. I dr. Opondo se složio sa mnom da trebamo davati doze od 30 kapi, tako da je to djelovalo nakon samo jednog tretmana. To je bila 8 puta jača doza nego što sam primjenjivao u Južnoj Americi. To je isto kao i 240 kapi stabiliziranog kisika. U bolnici mi je svaka oboljela osoba predstavljena, a oni koji su znali engleski izvijestili su me o simptomima. Svakome bih dao dozu.

Pokušavao sam pomoći i onima koji nisu bolovali samo od malarije, znao sam kako bi MMS trebao pomoći i u većini drugih problema. Neki bi bolesnici uskoro povratili gliste, a mnogi su poslije izjavili kako su im se poboljšale različite dotadašnje poteškoće.

Velečasni Ommi je bio ravnatelj misije i izgledao je ponešto umorno. Rekao mi je kako od svoje nezgode nije imao probleme s malarijom. Hodao je uz pomoć štapa i imao je nekoliko čeličnih spona u svojoj nozi. Rekao je kako misli da čelik stvara neke reakcije u krvi koje ubijaju parazite malarije. Pažljivo sam se zagledao u njegove oči i lice. Mogao sam vidjeti samo veliku iscrpljenost. Bio je bolestan a da to nije znao. Upitao sam ga uzima li neke tablete protiv bolova, a on mi je priznao da uzima po nekoliko svakog dana. Uzvratio sam: "Velečasni, učinite mi uslugu i ispitajte krv na parazite malarije." U tom se trenutku najednom i njemu razdanilo, shvatio je kako se uistinu loše osjeća.

Dr. Vincent Orimba razgovara s majkom o djetetu koje je tek popilo MMS

Bilo je kasno uvečer, mislio sam da će velečasni obaviti pretragu krvi sljedećeg jutra, ali on je odmah ustao kako bi probudio laboratorijskog tehničara. Nakon sat vremena vratio se s nevjerojatnim izvješćem. Prosječni oboljeli od malarije je imao očitavanje od +6, a velečasni je imao očitavanje +120! Mogao je umrijeti svakog časa. Dao sam mu 30 kapi MMS-a, najveću dozu za koju sam osjećao da je sigurna. Normalno bi osoba s tako visokim očitanjem ležala bolesna u krevetu bez snage da se kreće, ali tablete protiv bolova su prikrile većinu simptoma bolesti.

Sljedeće se jutro velečasni Ommi osjećao mnogo bolje, ali još nije bio posve zdrav. U podne je očitavanje bilo normalnih +6 za malariju. Dao sam mu drugu dozu s 18 kapi i do sljedećeg jutra je tvrdio da se izvrsno osjeća, a i dobro je izgledao. Krvna pretraga pokazala je 0 na parazite malarije. Bio je sretan što je sve tako dobro prošlo. Događa se mnogo puta da ljudi uzimaju tablete protiv bolova i na taj način prikriju bolove koji dolaze zbog malarije. Ne shvaćaju da boluju od malarije, kao što nije ni velečasni Ommi, ali srećom on mi je vjerovao. Tako ljudi nastave uzimati sve više i više tableta kako se povećavaju bolovi u glavi i zglobovima. To je vrlo opasno stanje jer mogu hodati naokolo s dovoljno parazita malarije u krvi da ih to može ubiti. Kad se tako nešto dogodi, oboljela osoba se jednostavno može srušiti mrtva.

Velečasni Ommi je započeo organizirati okolne crkve kako bismo mogli liječiti oboljele od malarije. Svakog bi se jutra nas osmero ukrcalo u mini bus kojeg bi vozio Peter Mwangi, ovdašnji župnik, vlasnik tog vozila. Mini bus je bio star 20 godina, izgledao je kao vozilo s motorom i ljušturam. Sve je ostalo bilo skinuto s njega. Vrata su se jedva držala na šarkama, pa su zveckala. Budući da sam bio jedini bijelac, imao sam čast sjediti sprijeda. Peter je bio i priučeni mehaničar i održavao je bus, ali sve je u vozilu izgledalo iznimno ofucano. Kad vozilo postane tako loše, i nešto prestane raditi, jednostavno izvučeš to što više ne radi i nastaviš dalje. Osim toga, sve što zapravo trebaš za vožnju je motor, šasija i kotači.

Peter nas je tog dana vozio do nekoliko crkvi i pomogao mi je u fotografiranju. Na različitim mjestima je bilo obično od 50 do 200 ljudi. Svaki su me put predstavili gomili i zatražili da kažem poneku riječ prije nego što počnemo davati MMS. Govorio bih par minuta naglašavajući kako mi je drago da sam među njima i kako se nadam da će se bolje osjećati. Tada bi stali u jedan red dok sam započinjao puniti čaše koje je crkva nabavila.

Kad je bilo prisutno više stotina ljudi, zatražio bih dodatne čaše i one su se odnekuda stvorile. U jednoj liniji bi bilo 20-30 čaša i započinjao bih ih puniti otopinom. Imao sam malu žlicu s kojom sam odmjeravao ispravnu količinu otopine (30 kapi). Tada bih u svaku čašu dodavao ocat, i nakon

3 minute dolijevao bih sok od ananasa do otprilike tri četvrtine čaše. Potom bi oboljeli popili mješavinu.

Nekoliko puta skupina je bila nezadovoljna kad bismo im rekli da im nećemo davati MMS pomoću injekcije. Osjećali su ako im se medikament ne daje injekcijom da možda nije dovoljno snažan kako bi im pomogao. Međutim, kako je dan odmicao, oboljeli su se počeli bolje osjećati. Glavobolja bi nestajala, mučnina prestajala, i prestajali bi boljeti mišići. Ljudi su bili prilično iznenađeni i zadovoljni, pa su to i pokazivali. Uvijek je bilo zadovoljstvo gledati kako se njihovo stanje poboljšava i kako se sve bolje osjećaju.

Dok smo bili u Kakamegi, velečasni Javan je htio da posjetimo jednu privatnu kliniku. Trebali smo tamo provesti cijeli dan. Klinika se zvala Bukura Community Nursing and Maternity Home. Kad smo tamo stigli već se stvorio dugački red lokalnog stanovništva koje je trebalo pomoć glede malarije. Na kraju dana smo im ostavili nekoliko bočica MMS-a za njihovu kasniju uporabu. Ravnatelj klinike je bio Vincent Orimba. Liječio je mnogo ljudi i svakom je uzimao uzorak krvi prije i poslije tretmana. Nažalost, njegova je klinika izgubila podršku misije da ih opskrbljuju MMS-om kad su me osumnjičili da sam zao. U knjizi možete naći fotografiju dr. Orimbe u njegovoj klinici. Nema sumnje kako se s njim i ostalim spomenutim u ovoj knjizi, još uvijek može kontaktirati.

Dok sam bio u Kakamegi nisam vidio ni jednog drugog bijelca. Jedna me gospođa zaustavila na cesti i rukovala se sa mnom. Rekla je kako želi prenijeti suprugu kako se danas rukovala s bijelcem. Vjerojatno sam doživio najveći smijeh za stolom kad sam izjavio da mi je najveća briga da se ovi preobraćeni ljudožderi ne odluče radije za dobar ručak nego da odu u raj. Svi koji su bili stariji od 30 godina tvrdili su da su preobraćeni kanibali, ali ja čisto sumnjam u to. Jednostavno su željeli nešto reći.

6. poglavlje

Rad u Ugandi

Kad sam napustio Kakamegu u Keniji, odletio sam u Nairobi gdje sam održao predavanje skupini liječnika i sestara Wadea Portera. Predavanje je dobro prihvaćeno; nakon mog izlaganja razgovarali smo sat vremena. Bilo je mnogo rukovanja i prijateljskih riječi, ali zbog nekog razloga Wade Porter i njegova supruga zaključili su da sam zao, te su prekinuli planove o liječenju seljana iz okolice. Budući da nikad više nisu htjeli razgovarati sa mnom, nisam ni ja s njima. Još je čudnije od toga bilo što je predsjednik FCF Int. bio otpušten nekoliko tjedana nakon što sam se vratio iz Afrike. On je u misiji bio odgovoran i odlučio me poslati u Afriku. Možda ne postoji poveznica, ali mi se čini čudnim da je on otpušten. Ja nikad nisam saznao razlog. Bilo kako bilo priča se nastavlja.

Iz Nairobija sam odletio za Kampalu u Ugandi. Na aerodromu me je dočekaao glavni župnik u misiji Solomon Mwsegi koji je bio i vlasnik klinike povezane s misijom. Odveo me je svojoj kući gdje su imali sobu za mene. U ovom području svatko tko ulazi u kuću mora skinuti cipele. Isprva to nisam primijetio, ali kad sam uočio, ispričao sam se te sam skinuo cipele. Bili su jako ljubazni domaćini. Svake se večeri služila večera gdje su se svi okupili za stolom. I hrana je bila ukusna. U Ugandi, na mjestima gdje se ne vode borbe, ima mnogo hrane. U stvari, netko sa strane mogao bi tu zemlju zvati zemljom izobilja.

Solomon je rekao da ujutro u njegovoj klinici mogu početi s primjenom MMS-a. Bio sam nestrpljiv jer je to bio još jedan ispit za dokazivanje MMS-a. Došao sam u kliniku nakon doručka u 8 sati 14. veljače 2004. Oboljeli su već pristizali nakon što je Solomon na misi objavio da će doći.

Za dozu MMS-a naplaćivali su malu svotu. U to je vrijeme na bočicama pisao naziv OS-82, ali već sam ga tada prestao tako zvati jer su ga svi u Keniji zvali "Malaria Solution". Tako su ga jedino zvali liječnici i sestre u Keniji, a oni su zapravo i dali to ime. Kad sam nazvao Arnolda u vezi toga, on se odmah složio s novim imenom Malaria Solution.

Započeo sam primjenjujući iskustva koja sam imao u misiji Kakamega. Stavljao bih 30 kapi i skoro svi bi povraćali i bilo im je loše odmah nakon ispijanja mješavine. Naravno da su se slijedeći dan ili nakon nekoliko sati osjećali bolje, ali povraćanje baš i nije bilo popularno. Opet je s ovom vrstom malarije bilo nešto drukčije nego na ostalim mjestima. Svi su ovdašnji oboljeli od malarije imali i povećane slezene. Tako da su kapi MMS-a drukčije reagirale s ovim vrstom malarije. Vjerojatno to ima veze s povećanom slezenom. Oboljeli od malarije u Kakamegi nisu imali povećanu slezenu. Nisu baš svi povraćali, pa smo nastavili davati po 30 kapi, ali su ljudi počeli zazirati od nas i ostajati po strani.

Medicinski centar Life Link u Kampali, Uganda

Zaključio sam da moram nešto promijeniti, te sam počeo davati svakoj osobi po 15 kapi, ali da nakon 4 sata dođu na drugu dozu od 15 kapi. I to je djelovalo. Tih 15 kapi nije uzrokovalo ničije povraćanje i uskoro su ljudi opet stajali u redu kako bi primili dozu. Tako su po novo prevladani manji problemi. Sve te male stvari doprinose zbiru informacija koje su potrebne za davanje uputa

ostalim ljudima.

Kad spominjem 15 ili 30 kapi u dozi znači kako se tome treba dodati četvrt do polovine žličice octa, limunovog ili limetinog soka, ili otopine limunske kiseline (5 kapi kiseline na svaku kap MMS-a); da se čeka 3 minute i da se nakon toga doda neki sok. Bez jedne od tih prehrambenih kiselina sama otopina natrijevog klorita neće mnogo postići. Prehrambena kiselina djeluje kao aktivator koji osposobljuje otopinu za djelovanje. Dodavanje soka služi za prikrivanje okusa aktiviranog klor-dioksida. Takav sok ne smije imati naknadno dodanog vitamina C. Zbog toga je dobro dodati svježe iscijeđeni sok jer ste u tom slučaju sigurni kako nema dodanog vitamina C koji inače služi kao konzervans. Vitamin C je dobar za svakoga, ali u ovom slučaju on sprečava učinkovitost MMS-a. Zbog toga je dobar svježe iscijeđeni sok.

Te prehrambene kiseline igraju vrlo važnu ulogu. One uzrokuju jednoliko oslobađanje iona klor-dioksida iz natrijevog klorita, a i sprečavaju prebrzo ispuštanje iona klor-dioksida iz natrijevog klorita. To je važno jer nitko ne želi da se klor-dioksid odjednom otpusti kad mješavina dospije u želudac. Octena ili limunska kiselina nužne su za pravilno funkcioniranje otopine u tijelu. Ocat uvijek sadrži octenu kiselinu, dok limun i limeta sadrže limunsku kiselinu. Neophodni sastojak MMS-a je jedna od tih kiselina.

Solomonova klinika zove se "The Life Link Medical Centre" i adresa joj je PO Box 15081 Kampala, Uganda. Telefonski broj je 077 479017. U bolnici imaju mikroskop za pretrage parazita i tehničare koji mogu ustvrditi prisutnost parazita malarije u krvi. Za vrijeme mog boravka bilo je barem 50 pacijenata kojima smo provjerili krv prije i poslije tretmana MMS-om. Svi su bili pozitivni prije tretmana, negativni nakon tretmana. Ali to nije bilo bitno za više od 500 oboljelih koje smo liječili. Jedino što su željeli je osjećati se bolje, a upravo je to bio ishod. Uvijek su se osjećali bolje nakon obje doze. Činjenica je kako ih je barem 95% imalo malariju, a mi jednostavno nismo imali vremena svakome provjeravati krv. Ali još uvijek postoji onih 50 slučajeva kod kojih smo vršili pretrage krvi prije i poslije tretmana, te koje smo očistili od parazita malarije.

Ubrzo nakon što sam stigao u Kampalu upoznao sam jednog veoma posebnog župnika iz Demokratske Republike Kongo. Njegovo ime je John Tumuhairwe. Zanimao se za MMS i nakon što je popio dozu, odmah je počeo pomagati ljudima kako su dolazili. Bio je pun entuzijazma u odnosu na MMS i pričao mi je kako će se vratiti u DR Kongo, ali ja više nisam imao novaca da ga podržim u tome. Posjetio je veći broj mjesta u Kampali i skoro je isposlovao kako bih mogao posjetiti vojsku u sjevernom dijelu Ugande gdje su se vodile borbe. Bio sam voljan otići tamo jer je malarija među vojnicima bila veoma raširena i to bi bio značajan doprinos sređivanju ratnog stanja. To bi u to vrijeme bila dovoljno dobra reklama za MMS. Ali ipak nije uspio dogovoriti dok sam bio u Ugandi.

Na mom odlasku dao sam mu posljednju bočicu "Rješenja malarije" (MMS-a) što će mu biti dovoljno da pomogne 180 oboljelim od malarije. Ako pročitate Johnovo recentno pismo vidjet ćete kako je liječio veći broj oboljelih u Kongu. Nakon nekoliko mjeseci poslao sam mu 10 bočica koje je iskoristio. Priložena fotografija je fotografirana kad sam mu dao njegovu prvu dozu MMS-a. I s njim se može kontaktirati, kao i drugim osobama navedenim u ovoj knjizi. Poslao sam mu još 10 bočica 10. listopada 2006.

Neki oboljeli od malarije bila su djeca. Bez MMS-a bi neka od njih i umrla. Iako su reakcije rijetke, u ovoj klinici smo počeli uočavati njihovu sličnost. Kako je djelovanje MMS-a trajalo tako smo primjećivali sljedeće reakcije:

1. vrtoglavica - neki su pacijenti izvijestili o vrtoglavici nekoliko sati nakon uzimanja. Vrtoglavica nije nikad trajala duže od sata. Kad je prošla vrtoglavica, činilo se da su prošli i ostali simptomi malarije.
2. mučnina - uobičajeno se pojavljivala unutar 10-15 minuta nakon uzimanja MMS-a i rijetko je trajala duže od 15 minuta

3. povraćanje - u rijetkim je slučajevima poneko povratio kao reakciju na MMS, ali samo jednom
4. slabost - širi se cijelim tijelom. Za mene je to bilo iznenađujuće iskustvo kad sam sam uzeo MMS nakon što sam u prašumi dobio malariju. Osjećate se potpuno letargično i bez sposobnosti da se krećete. Zapravo nije nelagodno, ali je čudan osjećaj koji je pomalo uzbunjujući. Traje od 1- 4 sata, ne duže.
5. kombinacija nekoliko ili svih navedenih reakcija - rijetko se događa, ali i to se može dogoditi

Ništa posebno ne treba činiti za bilo koji od ovih tjelesnih odgovora. Svi su prolazni i nemaju dugoročnih učinaka.

Ta bolnica u Kampali imala je najmanje 6 kreveta. Bilo je nekoliko ljudi koji su se oporavili odmah nakon uzimanja MMS-a. Afrički liječnik je bio veoma brižan prema djeci. Liječio ih je s dobrohotnošću i doimao se vrlo zabrinutim. Spasio je nekoliko života dok sam bio u njegovoj klinici samo zato jer je postavio pravilnu dijagnozu. Veoma me je podrobno ispitivao glede MMS-a. Rekao sam mu i o svojem prijatelju koji je injekcijom ubrizgao stabilizirani kisik svom psu, a da je i meni par puta intravenozno ubrizgao MMS. U našim sam razgovorima spomenuo i da je koncentracija u tim injekcijama bila 15 kapi MMS-a u 20 ml fiziološke otopine.

Pri kraju svog boravka primijetio sam kako liječnik priča s nekoliko skupina ljudi koje je susreo izvan klinike. Pitao sam ga tko su bili ljudi s kojima je razgovarao, a on mi je odgovorio da su to bili oboljeli od AIDS-a i njihova rodbina. Nisam ga pitao koji je bio sadržaj njihovog razgovora jer mi se činilo kako bi to bilo nepristojno. Međutim, na dan mog odlaska poveo me je na stranu i rekao da namjerava liječiti neke oboljele od AIDS-a i da će za to upotrijebiti injekciju. Rekao mi je da je u vezi s velikom bolnicom u Kampali i da će moći prići oboljelima od AIDS-a koji su otpušteni iz bolnice kući da umru. Možete shvatiti kako sam bio zabrinut zbog toga, ali kad sam se vratio u Las Vegas dao sam i svojem prijatelju nekoliko injekcija. U početku smo koristili jednu kap, zatim nekoliko kapi, a poslije toga punu dozu u dva navrata. Nikad nije bilo nepovoljne reakcije, jedino što je tim načinom sređena vrlo gadna gripa. Nisam se zabrinjavao u vezi tih oboljelih od AIDS-a, već sam bio izuzetno tužan jer nismo mogli liječiti svakog oboljelog od AIDS-a koji je bio poslan kući i još one koji su se liječili u bolnici.

MMS i nakon ubrizgavanja opet ispušta klor-dioksid u tijelo. Klor-dioksid je najsnažniji ubojica patogenih organizama svih vrsta koje su poznate čovjeku. Nema razloga zašto ne bi ubio viruse AIDS-a. Niske koncentracije MMS-a ne ozljeđuju čovjekovo tijelo.

Većina djece liječene MMS-om gotovo uživaju u pomisli kako piju magični napitak, ova trojica su uživala

Upotrebljavajući izravno ubrizgavanje u vene ne smijete upotrebljavati ocat ili neku drugu prehrambenu kiselinu. Činjenica je kako krv ima istu neutralnu pH vrijednost kao i voda, prema tome krv razrjeđuje MMS i uzrokuje otpuštanje klor-dioksida bez octa u roku od nekoliko sati.

U vrijeme kad nisam ohrabrivao liječnike, nisam ih niti obeshrabrivao. Nisam očekivao da intravenozna primjena može naškoditi oboljelima od AIDS-a, već štoviše, da im može samo pomoći. Nakon što sam se vratio kući ostao sam u kontaktu s tim liječnikom iz Kampale jer je liječio 390 oboljelih od AIDS-a u razdoblju od 8 mjeseci. Među njima je bilo i onih pacijenata koji su otpušteni iz bolnice jer za njih više nije bilo nade. Njegovi su mi e-mailovi pokazali kako se 6 od 10 AIDS pacijenata osjećalo dobro i nestrpljivo kako bi se što prije vratili na posao unutar 3 dana od početka tretmana! Ostalih 40% se oporavilo u roku od 30 dana. Ni jedan od pacijenata nije imao relapse koliko je on mogao voditi brigu o njihovom kasnijem stanju. Umrle su samo 2 od 390 liječenih pacijenata. Onima koji su se osjećali dobro nakon samo 3 dana, trebalo je neko vrijeme da se oporave, ali čini se da im je taj oporavak trebao zbog toga što su bili izuzetno oslabljeni trajanjem bolesti. Nažalost, ime tog liječnika je jedno od onih koje moram držati u tajnosti. Ali možete vidjeti da su rezultati zapanjujući, jer su svi ti oboljeli bili poslani kući da umru u roku par tjedana.

Nije mi bilo teško povjerovati u njegova izvješća jer nije imao razloga da mi stalno laže dan za danom. Nisam mu plaćao niti nisam mu slao besplatne bočice MMS-a (ostavio sam iza sebe 40 bočica). I sam sam uspješno liječio veći broj oboljelih od AIDS-a. Moj prijatelj je u Malaviju (tamo vodi posao), liječio nekoliko svojih zaposlenika koji su bili toliko bolesni od infekcije AIDS-a da nisu dolazili na posao. Sada su se svi vratili na posao.

Vlasnik klinike Solomon Mwsegi je bio i župnik tamošnje crkve. Njegova je crkva članica misionarskog društva FCF Int. Ispostavilo se da je imao zdravstvenih problema sličnih kao i župnik u Keniji. Solomon je također uzimao tablete protiv bolova koje je uzrokovala malarija. I on i njegova supruga izbjegavali su pomisao da imaju malariju. Tablete protiv bolova često prikrivaju malariju, ne posve, ali dovoljno da se može raditi. Izuzetno je opasno nastaviti s takvom praksom jer malarija može ubiti, a da je uopće ne osjetite.

Zapravo kad sam ih upitao o tome, Solomon mi je odgovorio: "Znam da je to malarija, jednostavno sam zanemarivao i nisam ništa poduzimao." Nastavio je: "Uzet ću dvostruku dozu odmah." Pitao sam ga je li siguran, jer će mu biti mučno, a on je odgovorio: "Znam, to naprosto želim prebroditi i želim biti siguran da je malarija uništena." Pažljivo je promatrao što radimo i kako mjerim broj kapi MMS-a. Uzeo je dvostruku dozu (s octom). Kasnije mi je izjavio da je htio da mu bude zlo jer bi to onda bio dokaz da se nešto zbilja dogodilo u njegovom tijelu. -

Ovdje ću citirati svaku riječ koju sam tada zapisao u notes. "U roku 20 minuta bilo mu je mučno. Nakon sat vremena nije mogao voziti auto. Imao je dijareju, a kod kuće se osjećao potpuno iscrpljenim, te se nije htio kretati osim do toaleta. Uzeo je dvostruku dozu oko 11 sati. Kad smo ga posjetili oko 16 sati bilo mu je bolje. U 20 sati ležao je na kauču. Rekao je kako je sva bolest nestala, ali da se osjeća slabim. Sljedeće je jutro imao laganu vrtoglavicu, inače se dobro osjećao." Bio je pun entuzijazma od početka do kraja ovog mučenja jer je vjerovao kako MMS djeluje. Kad je sljedeći dan bilo gotovo, nije mogao vjerovati kako se dobro osjeća.

Cijelo to mučenje je promatrala njegova supruga, te je bila jako zabrinuta za njega, ali i uplašena što ona ništa ne poduzima jer je bila itekako svjesna kako su i kod nje tablete protiv bolova prikrile malariju. Njen je suprug bio uz nju kad je ona uzela dozu MMS-a. Nije joj bilo tako mučno kao što je bilo Solomonu, ali joj je bilo loše i cijeli sljedeći dan. Na koncu je bila izuzetno sretna kako se dobro osjeća. Rekla je kako joj je to bio prvi dan u godini kako se dobro osjeća. Očito je kad je malarija prikrivena analgeticima da se bolest još više razmaše, te tada MMS dodatno reagira. Ipak, mogli su izbjeći takvu reakciju jednostavnim uzimanjem manjih doza kroz nekoliko dana umjesto što su to htjeli izvesti odjednom. Problem je da su uvijek bili jako zaposleni i nisu osjećali da si mogu priuštiti vrijeme i za to.

Čini se da nije bilo bitno gdje i s kime sam bio u Africi, ljudi su bili voljni vjerovati mi. Mislim da su mogli osjetiti ili da su znali da ne bih ništa učinio što bi bilo protivno njihovim interesima. Vrijeme koje sam proveo u Solomonovoj klinici bilo je veoma produktivno jer sam ih naučio što je dobro, a što je loše u vezi tretmana MMS-om. Moj vozač Peter Mwangi odvezao se do Kampale i vratio se jedan dan poslije mene. Solomon je i njemu priredio sobu u kući. Peter je bio od velike pomoći u klinici, pomogao mi je miješati doze MMS-a. Fotografirao je i naučio je koliko god je mogao podataka o MMS-u.

Nekoliko mjeseci kasnije Solomon je optužio Petera da je silovao jednu od njegovih sluškinja. Djevojka je zatrudnjela. Peter je tvrdio kako je to nemoguće, i da on ne radi takve stvari, I meni se čini da su istinite tvrdnje Petera jer sam bio u istoj kući s njim, čuo bih neku buku, ili bih primijetio da djevojka plače ili nešto slično. Ali ništa od toga nisam čuo. Nisam opažao ništa loše i radije sam vjerovao Peteru. Nešto što mi se činilo čudnim jer je Solomon otpuštao iz klinike mnogo zaposlenika. Radio sam s ljudima prije nego ih je otpustio i činilo mi se da svi dobro obavljaju svoj posao. Nikad nisam razumio zašto je otpustio ijednog od njih, a kad je optužio Petera za silovanje, preispitivao sam tu optužbu u svojim mislima, ali se nisam miješao u Solomonovo rukovođenje klinikom.

U svakom slučaju, dok sam bio tamo liječili smo više od 500 ljudi. Solomon me je pitao za pomoć i da ostanem s njime jer su ljudi koji su dolazili očekivali bijelca. Ljudi tog kraja imali su puno više povjerenja u MMS zato jer je tu bio bijeli čovjek da im pomaže. Čak i kad sam prestao davati mješavinu pacijentima, bili su povjerljiviji već mojom nazočnošću. Solomon im je obećao da će tamo biti bijelac, i ljudi su zbog toga bili povjerljiviji, makar sam samo stajao na ulaznim vratima.

Napustio sam Kampalu 27. veljače 2004. i otputovao natrag u Reno u Nevadi. Odatle sam se vratio u pustinjski grad Minu.

7. poglavlje

Nastavak priče o MMS-u

U Mini sam nastavio slati e-maile svakome koga bih se mogao sjetiti. Poslao sam e-maile predsjedniku SAD-a, direktoru Microsofta Billu Gatesu, različitim ljudima koji se bave humanitarnim radom, svim TV emisijama koji se bave sličnim temama, na primjer Oprah Show. Nastavio sam slati besplatne bočice MMS-a nastavio sam prodavati bočice od 4 unce s 325 doza za 20 dolara ili za 5 dolara stanovnicima Mine. Kasnije kad sam udvostručio snagu otopine, prodavao sam istu količinu s 450 doza za istu cijenu.

Kako je vrijeme prolazilo, ljudi su dolazili s različitim problemima, te sam pronalazio nove mogućnosti primjene MMS-a. Cijeli život sam imao problema sa svojim zubima. Nemam većinu svojih zubi i nosim zubnu protezu. Moje su desni veoma mekane i zubi mi se klimaju. Zubno meso se često upali i ponekad me boli, te pomislim kako zube treba vaditi. Tada sam konačno odlučio iščerkati zube s MMS-om. Upotrijebio sam 6 kapi MMS-a i pola žličice octa, pomiješao sam u čaši i još čekao 3 minute. Nakon toga sam dodao trećinu čaše vode. S tom sam mješavinom iščerkao zube. Ponovo sam bio zapanjen. U nekoliko je sati nestala infekcija i upala. U roku tjedan dana desni su mi otvrdnule. Kad sam konačno otišao zubaru da mi izvadi zub, zubaru je bilo potrebno 1 sat da ga izvadi. Moje su desni bile tako čvrste i zub je bio tako ugrađen u moju čeljusnu kost da ga zubar naprosto nije mogao samo tako zgrabiti svojim kliještama i povući. Zub nije htio izaći van. Nisam siguran je li ga uopće trebalo vaditi. Kad je bio izvađen, izgledao je savršeno zdrav. Zubar se čudio još više od mene.

Od tada su i mnogi drugi počeli koristiti MMS za potrebe oralne higijene. Svakome je takav način čišćenja zubi donio isti ishod, mnogo zdraviju usnu šupljinu. Postoji veliki broj ljudi koji su učvrstili svoje zagnojene zube jedino četkanjem s MMS-om.

Siguran sam da se Arnold mnogo trudio da prikupi novac za naše sljedeće putovanje u Afriku. Uvijek sam govorio da ako uspijemo osigurati sredstva za povratnu avionsku kartu i za troškove života, da bih onda mogao otputovati bilo gdje. Razgovarao sam s različitim vladinim agencijama i bolnicama dok ne bih našao mjesto za klinička ispitivanja. A Arnold je uvijek isticao da možemo ići bilo gdje u Afriku, ali samo ako nas pozovu. Prema Arnoldu imali smo dovoljno novaca, ali on je konstantno inzistirao na pozivnici. To nas je uvijek držalo na istom mjestu. Peter Mwangi nam je osigurao pozivnicu za jednu bolnicu u Keniji kako bismo obavili klinička ispitivanja. Mogli smo obaviti klinička ispitivanja na 100 malaričnih bolesnika s prethodnim i naknadnim pretragama krvi za manje od 20.000 dolara. U to su bili uključeni i moji putni troškovi. Novac je bio dostupan, ali mi Arnold nije dopustio da idem u Keniju. Umjesto toga želio je pomoći svom dobrom prijatelju Floyd Hammeru i njegovoj ženi koji su vodili više projekata u Tanzaniji. Oni mjesecima nisu mogli dobiti dozvolu za klinička ispitivanja. Klinička su ispitivanja bila najvažnija što smo cijelo vrijeme željeli. Mogli smo ih obaviti uz Peterovu pomoć, ali morali smo to napraviti na Arnoldov način bez obzira na ishod.

Vrijeme je prolazilo i prošla je godina dana, Floyd Hammer je nabavio novac za našu Fondaciju "Rješenje malarije" ali nas nikad nije izvijestio kako se sredstva koriste. Pomogli smo im kupiti pick-up vozilo i poslali smo im veliki kontejner prehrambenih namirnica u Tanzaniju. Kad je Floyd napisao izvješće svojim ljudima u SAD-u nikad nam nije odao priznanje da smo pomogli. Pisao je o liječenju oboljelih od malarije, ali nikad nije izvijestio da ih je liječio s MMS-om. Napokon je Arnold odlučio da im više neće slati novac. Da sam ja imao taj novac, završio bih

klinička ispitivanja u Keniji i imao bih dokaz koji bi svatko mogao dobiti na uvid. Nastavio sam diskretno govoriti to Arnoldu ali je prošla godina prije nego što je to htio čuti.

Nešto drugo na što sam nastojao nagovoriti Arnolda je da se Petera Mwangija, mog vozača, jednostavno zaposli. On je bio stručnjak za pripremanje mješavine željan nastaviti liječenja i prenositi znanje o MMS-u. Posjećivao je bolnice koje su bile voljne ispitati MMS. Imao je pristup crkvama, sirotištima i bolnicama. Vjerovali su mu i mnogi su bili voljni primijeniti otopinu. Za vrijeme koje smo izgubili na Floyd, Peter je mogao pomoći tisućama ljudi i na tisuće bi mjesta počeo upotrebljavati MMS. Nažalost, ono što sam ja predlagao nije se razmatralo. Zapošljavajući Petera, tamošnjeg čovjeka, a ne nekoga iz SAD-a, bilo bi smiješno jeftino. Ne bismo morali platiti niti avionsku kartu, a radio bi za manje od 100 dolara mjesečno. Morali bismo platiti benzin, neke operativne troškove, i jedino bismo još trebali slati velike količine MMS-a. Njegovi bi troškovi bili desetina troškova nekog stranca ili misionara. Osim toga radio bi točno ono što bismo mu rekli da radi. Arnold nije vjerovao Peteru, a nije ga čak ni poznao. Ja sam radio svaki dan s Peterom mjesec dana. Do moga odlaska postali smo dobri prijatelji. S druge strane, Floyd je uzeo naše novce - tisuće dolara a da nije rekao niti hvala. Od novca koji smo dali Floyd, koliko ja znam nismo dobili apsolutno ništa.

Arnold je nastavljao raditi grešku za greškom a cijelo je vrijeme ponavljao kako se sve mora raditi na njegov način. Zaposlio je dvojicu mladića koji su nam na kraju onemogućili da postanemo legalna neprofitna organizacija Fondacija "Rješenje malarije". Zaposlio je i nekoliko ljudi da naprave našu internet stranicu. To je još uvijek bila jadna stranica i nakon što su radili na njoj skoro gotovo godinu dana. Tada je zaposlio drugog čovjeka da je napravi; platio mu unaprijed i ništa nije dobio zauzvrat. Sve to vrijeme nismo imali web stranicu. Prošlo je 6 godina od kad je Arnold rekao da ćemo postaviti tu stranicu. I dok ovo pišem još je nemamo. Poslao je tisuće dolara Floyd, Hammeru a nikad nismo dobili ni priznanje pa ni podatke koji se tiču podataka o tome kako je MMS pomogao oboljelima od malarije. S novcima koje je Arnold nastavio gubiti, mogao sam imati više završenih kliničkih ispitivanja u Keniji i dokaze koje smo samo trebali podastrijeti cijelom svijetu na uvid. Iako je ponovo uprskao, nastavio je nepokolebljivo inzistirati kako se sve mora obaviti na njegov način. Nastavio je tvrditi da će nas budući sponzori sponzorirati samo ako je sve pod njegovom kontrolom. Arnold je zapravo spriječio distribuciju MMS-a, a tvrdio je kako će sve biti obavljeno.

Arnold je nastavio govoriti da će fondacija biti vođena kao korporacija iako sam ja u upravnom odboru. U osnovi je govorio kako je on predsjednik i da će se stvari odvijati prema njegovim odlukama. Uz Arnolda je bio i John, Arnoldov bliski prijatelj koji je financirao mnoge njegove projekte. Zajedno su isticali da nemam pravo glasa u načinu vođenja poslova. S njima se o tome nije moglo raspravljati. Ako je bilo razgovora o prošlim događajima, obojica bi se postavili na istu stranu i rekli kako me pamćenje vara. Ako smo o nečemu razgovarali i ako sam pokušao nešto reći, zavicali bi na mene. Nisam mogao predlagati nikakve ideje. Sve je prolazilo tiho dok sam držao zatvorena usta. Mogao sam otići, i trebao sam, ali uvijek je bilo obećanja kako će nabaviti novac za moje putovanje u Afriku kako bi dokazali djelovanje MMS-a s namjerom da ga svijet prihvati. Držao sam jezik za zubima jer je to obećanje uvijek visjelo ispred mene. Da budem pošten do kraja, kad sam se napokon posljednji put vratio iz Afrike, nazvao me je Arnold zbog nekoliko pitanja kako se neke stvari rade. Izjavio je da želi čuti moje mišljenje, ali da će on raditi onako kako on bude htio bez obzira na moje mišljenje. Do toga trenutka, Arnold je bio jedina osoba na koju sam se mogao osloniti. A onda sam shvatio da mogu napisati knjigu.

Potpisani ugovor sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom (WHO)

Prije mogeg puta u Keniju i Ugandu pisao sam više pisama Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji. Nije se činilo da se oni zanimaju za to. Odgovorili su mi na jedno pismo da imaju program u kojem ispituju različite lijekove koji bi mogli imati učinak na malariju. Napisali su da se zanimaju za MMS! Poslije pregovaranja poslali su mi ugovor na potpis. Neke smo članke u ugovoru promijenili i na kraju sam potpisao. Poslao sam im bočicu MMS-a. Nakon godine i pol, kad sam se vratio iz Afrike, napokon sam dobio njihovo pismo u kojem su mi napisali da su ispitivali moju otopinu u nezavisnom laboratoriju.

Ugovorili su ispitivanje MMS-a s nekim liječnikom da to obavi za njih. Želio sam znati na koji je način obavljeno ispitivanje. Liječnik je ispitivanje proveo na miševima i izvijestio da MMS ne djeluje. Bio sam zaprepašten. On je izvijestio kako MMS nije izliječio miševе, niti im je poboljšao zdravstveno stanje. Nisam mogao ništa napraviti jer nisam bio prisutan kad je obavljano ispitivanje. Dakle, do tada je ozdravilo 35.000 ljudi, a njihova su ispitivanja pokazala da MMS ne može izliječiti miša? Žao mi je, ali ja mu ne vjerujem.

Postoji država u Africi koja ne dopušta Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji ni da prijeđe granicu. Mislim da bi WHO, ako je uopće bio zainteresiran pomoći svijetu kao što tvrde, barem mogao dopustiti da se obave opsežna ispitivanja. To ipak nisu mogli izbjeći nakon što su obaviješteni o uspjesima u Keniji i Ugandi. U to je vrijeme bilo uspješno izliječeno više od 35.000 ljudi, svi su napustili bolnice i bili su dobro. To su nam dokazivala izvješća. Izvijestio sam o tome liječnika u WHO koji je pokrивao naše polje djelovanja, ali ni on nije bio zainteresiran. A da su bili i malo zainteresirani, onda bi me pozvali da im pomognem s ispitivanjima. Liječnik koji je obavio ispitivanje uopće nije imao pojma kako djeluje MMS. Nije ga razumio. Nije shvatio aktiviranje pomoću octa i nije shvatio koje su to kemikalije. On to naprosto nije želio znati. Radije je želio upotrijebiti moju otopinu bez saznanja što je to. Ocjenjujem da je on bio nezainteresiran jedino jer je želio dokazati da MMS ne djeluje. Dopustite mi da to ponovim: potpuno je bio nezainteresiran činjenicom da je uspješno izliječeno 35.000 oboljelih od malarije. S njime sam dugo razgovarao telefonom i ponovno nije pokazao zanimanje. Očito je da je WHO želio potpis liječnika koji tvrdi da MMS ne djeluje.

I u Izraelu je jedan liječnik ispitivao MMS i rekao da ne djeluje. Ali zamislite, odbio je koristiti ocat da aktivira MMS. Izjavio je kako je acetat ista stvar te je koristio samo acetat. A činjenica je da acetat nije isto što i ocat. Kemijski su potpuno različiti, ali on nikako nije htio upotrijebiti ocat jer je smatrao da on zna najbolje.

Vjerujem da biste rado htjeli vidjeti ugovor koji sam potpisao sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom. Ugovor sadrži više stranica i u ovoj knjizi nema dovoljno mjesta da ga pokažem, ali sam od WHO dobio i popratno pismo. Ako vas uistinu zanima vidjeti ugovor, pišite mi i poslat ću vam kopiju ugovora. Možete me i posjetiti i pregledati ugovor.

U to je vrijeme Arnold nastavljao gurati svoje ideje glede MMS-a. Više mi nije dopuštao poklanjati MMS. Često smo raspravljali o tome. Želio je imati kontrolu nad svakom bočicom. Siguran sam da Arnold vjeruje (s njegove točke gledišta) kako je on bio taj koji je pokrenuo liječenje u Africi. Nastavio je susretati pojedince i udruge koje bi nas mogle financirati. Nastavio sam živjeti u pustinji a Arnold mi i dalje nije dopuštao susrete s bilo kim tko bi nas mogao financirati na našem putu u Afriku. Ovo ističem samo zbog toga što su dvije osobe dobile od mene po bočicu MMS-a. Saznavši za to Arnold se tako razljutio da mi je čak zaprijetio zatvorom. Danas me Arnold nazvao da odlazi iz San Franciska gdje je razgovarao s potencijalnim donatorom, s još jednim s kojim nisam smio razgovarati.

Od 2004.g. sam iz pustinje slao e-mailove u Afriku i na taj sam način stvarajući prijatelje mogao pomoći više od 5.000 oboljelih od malarije. Arnold za to vrijeme nije napravio ništa

osim što je pričao što će napraviti u Africi. Prema onome što je pričao imao je nepresušna sredstva (najmanje nekoliko milijuna) za trošenje u Africi, a ja sam imao samo mirovinu.

Jednog dana u pustinji, otprilike godinu dana nakon mog povratka iz Ugande, slomio sam vrat dok sam radio na krovu. Odveli su me hitno u najbližu bolnicu, ali tamo nisu imali potrebnu opremu te sam avionom prebačen u Reno. Tamo su obavili operaciju i ugradili mi vijak od titana u 2. kralježak (isti onaj kralježak koji je puknuo i Christopheru Reeveu, filmskom Supermanu). Trebate vidjeti taj vijak, izgleda kao drveni vijak od 4 cm. Tada sam ozlijedio i leđa. Leđa su mi se brzo oporavila, ali ne i moj vrat. Liječnici su ostavili kosti lagano razmaknute i trebalo je zakrenuti vijak još pola okreta. Prošlo je 6 mjeseci a ja još nisam ozdravio. Liječnici su inzistirali da odem na još jednu operaciju kako bi stavili još dva vijka. I u bolnici za vojne veterane potvrdili su mi nužnost operacije, ali su imali drukčiju ideju o nastavku liječenja. Međutim, nisu to mogli napraviti još idućih 6 mjeseci. Ostavljen sam tako da čekam.

Napokon mi je prijatelj Michael Haynes iz Kanade preporučio magnetnu terapiju. Pretražujući internet pronašao sam klinike koje su primjenjivale novu teoriju o magnetizmu i izvješćivale kako imaju izvrsne rezultate. Cijena je međutim bila jako visoka. Nakon razmatranja o jednoj i drugoj metodi oporavka, nabavio sam najjači magnet koji se mogao naći na tržištu. U stvari, magnet je tako snažan, da je zapravo opasan. Može zdrobiti prst ili ga odrezati ako se s njim pogrešno rukuje. Nova tehnologija radi na osnovi koncepta da magnetizam mora ostvariti potpuni magnetski krug kroz tijelo kako bi postigao najveću snagu ozdravljenja.

Za to sam vrijeme nastavio komunicirati s većim brojem ljudi u Africi te sam slao dopise i različitim organizacijama. Konstruirao sam čelični zakrivljeni komad uz pomoć kojeg sam zajedno s nabavljenim magnetima zatvorio magnetski krug kroz moj vrat s položajem južnog pola što je bliže moguće mojoj slomljenoj kosti. Postavio sam magnete i ukupno sam mirno sjedio 5 dana i noći kako bih ostvario njihovo mirovanje u odnosu na moje tijelo. Nakon petog dana otekline na mom vratu se počela smanjivati. Otišao sam do liječnika i još mi je jednom napravljena rendgenska snimka. Kost je potpuno zarasla i liječnik je skinuo vratnu sponu. Rekao mi je da ju više ne trebam i da mu je drago što se odlučio čekati prije nove operacije. Nije se sjetio da sam upotrijebio magnete, niti ga je bilo briga i nije ga zanimalo. Zapravo, on bi obavio operaciju jer nije on bio taj koji je odlučio odgoditi operaciju, već sam je ja odbio. Da je bilo po njegovom, operacija bi bila obavljena.

Ne znam kako ti magnetski krugovi djeluju, ali znam da izuzetno jaki magneti potiču područje koje se nađe u magnetskom polju kako bi se napunilo krvlju i pocrvenilo. Nema sumnje kako višak krvi pomaže u zacjeljivanju. Rendgenske snimke prije i poslije petodnevnog primjene magneta pokazuju ozdravljenje kostiju. Osjetio sam olakšanje zato što mi se pružila prilika ponovo se vratiti u Afriku. Moj je vrat ozdravio i ja ću moći ići.

Ako imate problema s ozdravljenjem kostiju, istražite mogućnosti magnetskog izlječenja kostiju. Kako je vrijeme prolazilo javio se čovjek iz Gvineje. Želio je da dođemo u njegovu zemlju kako bismo pomogli njegovim sunarodnjacima. Pisao nam je da je prijatelj predsjednikove supruge i da možemo dobiti vladino odobrenje. Rekao je predsjednikovoj ženi za nas i bili su nestrpljivi da dođemo k njima. Arnold me je konačno primio i razgovarali smo o tome za vrijeme šetnje. Sve je bilo pripremljeno kako bismo krenuli. Nazvao sam tog čovjeka u Gvineju no Arnold mi je zabranio da ikad više razgovaram s tim čovjekom. On mi nikad nije dopuštao da razgovaram s nekim za koga je on smatrao da je njegova kontaktna osoba. Vikao je i urlao na mene što ja toliko mrzim i u čemu nikad nisam želio sudjelovati. Kako se ispostavilo taj je čovjek odlučio da će nam diktirati svaki korak u Gvineji, a na to mi svakako nismo mogli pristati. To je ipak bilo onako kako je Arnold rekao, te nismo otišli u Gvineju. Ne mogu vam ni predočiti kako je ponižavajuće kad vam kažu da s nekim ne možeš ni razgovarati. To se događalo u prvij polovici 2005.g.

Chino odlazi u Siera Leone (zapadna Afrika)

U ožujku 2005. sreo sam China u gradu Beatty u Nevadi. Chino je veoma aktivan mladić a želio je saznati nešto više o MMS-u (tada smo ga zvali Malaria Solution). Objasnio sam mu kako djeluje, složio jednu dozu i dao mu.

Chino je objašnjavao da njegova obitelj uz glavnu rijeku Siera Leonea posjeduje koncesiju za veliko područje zemlje radi potrage za zlatom. U tom kraju malarija je tako teška bolest da su od nje oboljeli svi članovi obitelji. Mnogo je ljudi i umrlo od malarije i rekao je da mora ponijeti sa sobom što više MMS-a. Rekao sam mu kako ću to nastojati ostvariti. Odlučili smo da ćemo naplaćivati za jednu dozu onu cijenu koju su si tada Afrikanci mogli priuštiti - to je bilo oko 10 američkih centa (0,10 dolara). Objasnio sam mu sve u vezi cijene i on mi je rekao kako može nabaviti toliki novac. Opskrbio sam ga s 20 bočica što je moglo izliječiti 4.000 ljudi (a vjerojatno i više jer je potrebno liječiti veći broj djece). Dao sam mu to besplatno, a on je inzistirao da će platiti u bliskoj budućnosti.

Nakon 2 mjeseca posjetio me je u pustinji. Bio je u Siera Leoneu i liječio je oko 1.000 ljudi iz okolice gdje je živio. Rekao je da ga čeka još više ljudi da se vrati s novom količinom bočica MMS-a. Objasnio mi je da nije mogao ništa naplatiti ljudima jer da je počeo naplaćivati došli bi ljudi iz vlade i oduzeli mu i novac i MMS. Tako to funkcionira u zapadnoj Africi. Vlada želi držati kontrolu nad svim novcem i nad svim poslovima. Ako poklanjaš stvari, onda nema novaca i vlada se ne zanima za to. Jedini način da se MMS dopremi u zemlju je da se daje bez naplate. U suprotnom bi vlada oduzela i prodavala samo onima koji si to mogu priuštiti. Njegova procjena situacije je bila takva da je besplatna podjela jedini način na koji bi ljudi u zemlji mogli doći do MMS-a. Dodao je i da poznaje ljude u SAD-u koji bi mogli pribaviti novac. Nisam ga pitao za novac iako je on stalno ponavljao kako će platiti.

Pripremio sam 100 bočica; svaka je imala po 450 doza pa smo Chino i ja otputovali u Reno kako bismo poslali bočice u Siera Leone. Svojom je kreditnom karticom platio prijevoz. Nisam tražio novac, a jedino sam tražio da mi pošalje potpisano pismo od svake osobe koja je liječena i kojoj smo pomogli od malarije. Chino se vratio u Siera Leone da pomogne što većem broju ljudi. Kasnije se vratio u SAD nakon što je liječeno oko 5.000 ljudi. Za to mu je trebalo 3 mjeseca. Imao je fotoaparat i njegov je rođak snimio puno fotografija ljudi za vrijeme tog postupka, ali nije imao niti jedno potpisano pismo. Ponovo je zatražio još bočica i mi nismo odbili ni jedan njegov zahtjev za bočicama, iako nije donio potpisana pisma. U knjizi možete vidjeti fotografije njegovog rada u Siera Leoneu. John je nastavio pričati kako nabavlja novac za odlazak u Afriku. Arnold je govorio da ne možemo krenuti dok ne dobijemo poziv. Šutio sam dok su oni objašnjavali kako imaju novca i kako će tim novcem financirati klinička ispitivanja u Africi. Oslanjali su se na moju želju kako želim pomoći ljudima u Africi. Dakle, mogli su uzeti moju tehnologiju, mogli su mi zabraniti razgovarati i mogli su mi platiti samo troškove putovanja, a to je bilo zanemarivo. Uvjeravali su sponzore kako nitko (pa ni ja) neće primiti novac za tehnologiju. Isticali su da sponzori žele da sav prikupljeni novac ide jedino za pomoć ljudima u Africi. Protiv toga se nisam mogao buniti. Kako bih mogao biti tako sebičan da želim naknadu za moju tehnologiju? Nikada nisam saznao tko su bili "sponzori"?! Napokon sam shvatio da su koristeći sav novac za liječenje bolesnih u Africi, koristili moju tehnologiju kako bi postala poznata u Malaviju. Potom su radili u još nekim poslovnim projektima koji su uključivali rudarstvo i uzgajanje riže novom tehnologijom uzgoja kako bi je dopremili širom svijeta. U sve to nisam bio uključen a nisam ni želio biti. Smatrao sam ako nastavim sa širenjem informacija o MMS-u, da će na kraju doći i novac. A ako ne, znam da su ovi podaci previše značajni da bi ih kontrolirale samo određene osobe. I neću nikad dopustiti da se to desi. Pobrinit ću se da objavim te informacije najširem broju ljudi koliko god je to u mojoj moći.

Chino, lijevo na fotografiji, daje MMS dječaku koji se pomalo nećka uzeti; ostala su djeca radosna u vezi MMS-a gledajući na to kao na neku vrstu magije

8. poglavlje

Rad u Malaviju

Naša Fondacija "Rješenje malarije" napokon je dobila poziv, ali ne od vlade Malavija već od tamošnjeg poslovnog čovjeka. Njegovo je ime Zahir Shaikh - on je veliki humanitarac. Jednom kad je saznao za nas želio je pomoći svojim sunarodnjacima. Novcem koji je priskrbio John, otputovali smo Arnold i ja u Malavi u veljači 2006., a povelili smo i još dvojicu koje je Arnold htio povesti na put. Uoči odlaska imali smo oproštajnu večeru. John mi je rekao da su ga svi mogli čuti: "Želim da znaš da moraš raditi točno onako kako ti Arnold naloži ili neće biti novca da te financira u Malaviju. Ti si napeta puška i ne želimo da zaribaš stvari." Jednostavno sam odgovorio: "U redu, učinit ću to na Arnoldov način." To mi se naravno činilo bizarnim jer je sve već bilo napravljeno na Arnoldov način. Neprestano su mi ponavljali da nemam pravo odlučivanja. Koliko sam mogao shvatiti John je bez jasnog razloga želio na moj humak baciti još jednu lopatu zemlje.

Bilo je mnogo stvari koje nisu funkcionirale Arnoldovim načinom, ali to će iskusiti na svojoj koži. On me sigurno neće htjeti slušati.

Želio sam prekinuti s tim jer nije bilo u redu kako se odnose prema meni. Ali bio sam toliko zagrižen da pomognem bolesnima u Malaviju i nisam mogao samo tako otići. (Da sam otišao od njih ta bi misija propala). Doduše, novac za misiju je bio Johnov, ali ideja i tehnologija, te godine rada bile su moje. Nisam imao pojma da me smatraju "napetom puškom" budući da sam se već prije složio s njihovim zahtjevima. Kad sam se nakon mjesec dana vratio, John mi se ispričao (jer mu je njegova djevojka rekla da bi morao), ali to ništa ne mijenja na stvari. Bogati ljudi ne poštuju ljude bez novaca. Novac međutim nikad nije bio moja preokupacija. Zadnjih sam 50 godina potrošio stotine tisuća dolara proučavajući duhovne filozofije i religije. Imam nešto što John i Arnold neće nikad imati i što nikad neće razumjeti.

S lijeva na desno: James Christiansen, Jim Humble, Zahir Shaikh i John Wyaux

Moji su mi duhovni studiji omogućili da budem dovoljno prijemčiv novim mogućnostima kako bih recimo mogao otkriti MMS.

Zahir Sheikh (pogledajte fotografiju) je poslovni čovjek indijskog podrijetla čiji su preci došli u Malavi prije mnogo godina. Proveo nas je po cijelom glavnom gradu Malavija Lilongweu i odveo u mnoge vladine urede u želji da nam pomogne dobiti dozvolu za MMS (koji smo tada zvali Malaria Solution). Zahir je zaslužan za uspjeh što je MMS prihvaćen u Malaviju. Svakog dana vozio bi nas po gradu u svojem automobilu kako bismo posjetili različite službenike kao što su šef policije, glavni inspektor, ministar zdravstva i tako dalje.

Kad smo posjetili ured nekog službenika, Zahir nas je predstavio, a Arnold je govorio o našoj misiji donošenja MMS-a u Afriku i zatim bi predložio da ja govorim o detaljima djelovanja MMS-a. Potrošio bih oko 10-20 minuta objašnjavajući osnovnu kemiju MMS-a. Potrebna količina vremena za moje objašnjavanje je ovisila o broju postavljenih pitanja. To je zanimljivo jer prije nego što smo krenuli na put, Arnold mi je posebno naglasio kako ne smijemo nikome reći kako otopina djeluje. To je jedan od razloga zašto su me nazvali napeta puška. Pokušavao sam im ukazati da naš program neće funkcionirati ako ne kažemo kako MMS djeluje. To je bio jedan od razloga našeg sukoba.

Bilo mi je zabranjeno objašnjavati kako MMS djeluje, ali kad smo došli kod prve osobe Arnold je rekao: "Pred vama je izumitelj i on će vam reći kako MMS djeluje." Mjesecima je Arnold bio čvrst u zahtjevu da ne smijem objašnjavati kako djeluje, ali kad smo se našli na licu mjesta, Arnold je odmah uvidio kako je potrebno reći i detalje. To je bio jedan između više postupaka što su im služili da mi daju do znanja da Arnold mora imati potpunu kontrolu.

Nikad se nisam borio protiv toga jer sam znao kako nam liječnici i znanstveno obrazovani službenici nikad neće dopustiti da radimo išta ako im najprije ne objasnimo kako djeluje. U jednom mi je trenutku u SAD-u Arnold čak rekao: "Ako im počneš pričati kako to funkcionira, odvesti ću te na avion i poslati kući."

Iduća nesuglasica je bila u Arnoldovom inzistiranju da ne bismo trebali pripremati i davati MMS, tj. da bismo trebali samo istrenirati tamošnje ljude i nakon toga im dopustiti da oni daju MMS oboljelima. Ali to naprosto nije bilo praktično. Nisam protuslovio ni zbog toga jer sam znao da će Arnold promijeniti mišljenje kad dođe na lice mjesta. Bolje je biti spreman dati otopinu ljudima kad je već i dopremite. Ako na to niste spremni, onda nitko neće ni vjerovati u nju! Ispalo je da smo uvijek davali doze. Arnold je bio dovoljno pametan da shvati da to mora biti tako. Samo predati mješavinu lokalnim ljudima i reći: "Izvoli, ti daj bolesnima", naprosto ne funkcionira u Africi. Zaključili bi da se bojiš dati vlastitu otopinu.

Kao izumitelj, kad smo pristigli na različita mjesta, pobrinuo sam se da dajem doze, a Arnold je brzo shvatio prednost toga. Kad smo išli posjetiti nekog službenika često bih smiješao doze za svakoga u sobi, uključujući i službenike, i vjerovali ili ne, svaki je službenik bio spreman popiti. Tako da je prva stvar koju smo napravili u Malaviju bila ta da osobno dademo ljudima doze MMS-a. A kad bismo na kraju došli u zatvore ili druga mjesta, opet smo mi dijelili doze. Za cijelo vrijeme koliko smo bili tamo, ne vjerujem da je ijedan stanovnik Malavija dijelio doze. Na kraju je sve ispalo onako kako sam ja rekao da će ići. Za to nisam dobio priznanje. Radije se osjećala zategnutost kako se sve treba obaviti na Arnoldov način.

Stvari su se u Malaviju ubrzano razvijale. Kad bi domaćini vidjeli našu volju da dajemo otopinu i da ona djeluje, tada su počinjali tražiti da im se dopusti i rukovati s njom. Nikako se ne smije pokazati na bilo koji način da je netko neodlučan u vezi dijeljenja otopine.

Dok smo bili u Malaviju Arnold je otpustio dvojicu suputnika koje je doveo u Afriku. Jedan je bio zadužen za fotografiranje, zvao se James Hackbarth, a drugi je bio Arnoldov prijatelj i zvao se John Wyaux. Neću spominjati sve detalje, reći ću samo bitne stvari. Najneugodniji događaj se zbilo u vjerojatno najekskluzivnijem restoranu u Lilongweu. Svi su bili obučeni u odijela i kravate, a mi smo bili jedini bijelci u restoranu. Arnold se ustao i počeo vikati na Johna Wyauxa. Nikad nisam saznao zašto. U restoranu su svi utihnuli kad je počeo vikati. Ja sam samo sjedio i poniknuo glavom prema svom tanjuru, bio sam previše posramljen da bih dignuo pogled. Na kraju svog bijesa Arnold je izjurio iz restorana i normalni se žamor polako vratio. Sljedećeg sam dana saznao da je John nešto rekao Zahiru, što Zahir nije dobro čuo. A nisam ni ja. A čini se da je to čuo samo Arnold, jer čak i John nije znao što je to rekao da je moglo Arnolda toliko razljutiti. Do danas nemam pojma što je to moglo biti, niti ne znam zbog čega je John otpušten.

Tri večeri kasnije Arnold je bio ponešto pripit. Ušao je u sobu Jamesa Hackbartha i otpustio ga jer nije dobro fotografirao (barem prema Arnoldu). Priznajem da mi se neke njegove fotografije nisu sviđale, ali sam mislio da trebamo fotografije kako bismo objasnili što radimo. U svakom je slučaju Arnold nakon toga rekao obojici da se mogu vratiti u SAD kako znaju i umiju. Dok nisu otišli, Arnold je bio izuzetno grub prema njima svaki put kad bi ih vidio. Možda sam i ja trebao otići zajedno s njima, jer nitko ne zaslužuje takvo ponašanje, ali sam tako žarko želio uspjeh malavijskog projekta da sam pristao i na kompromise u vezi moje nepovredivosti zbog takvog odnosa prema mojim znancima. Tada su sve moje odluke i izbori bili (a još su uvijek isti) zasnovani na mojoj predodžbi kako želim raširiti uporabu MMS-a po cijelom svijetu.

U Malaviju smo imali isti problem kao što sam ga imao u Keniji. Početne doze koje sam miješao bile su preslabe. Kad smo prvi put pomogli zatvorenicima u našim kliničkim ispitivanjima, vraćali bi se sljedećeg dana s osjećajem poboljšanja, ali ne i potpunog oporavka. Zbog toga sam povećao doze. Tada smo imali još jedan problem. Nabavili smo sok kojemu je konzervans bio vitamin C. Dodani vitamin C smanjuje učinak MMS-a za otprilike 75%. To sam već dokazao, ali mi je isprva promaklo jer do tada nikad nisam imao takvih problema. Jednom kad sam shvatio da je vitamin C prisutan u nabavljenom soku, počeo sam koristiti samo svježe iscijeđen sok i istodobno povećao dozu. U tom smo trenutku počeli dobivati 100% oporavak od malarije.

Netko je predložio da bi klinička ispitivanja bilo najlakše obaviti u zatvorima za što bi najlakše bilo ishoditi dozvolu. Odlučili smo pokušati. Posjetili smo mjesni zatvor Maula u Lilongweu. Zatvorski upravitelj dopustio nam je da razgovaramo s medicinskim tehničarom. Pomoćnik tog medicinskog tehničara zvao se S. S. Kamanja. Iako je bio pomoćnik, on je bio jedini koji se stalno nalazio u zatvoru. Priredio je sve kako bismo mogli izvršiti klinička ispitivanja. Par puta smo mu dali nekoliko dolara te nam je bio od pomoći. Pošteno je spomenuti kako je bio od pomoći i prije nego što smo mu dali nešto novaca. Na taj smo mu način htjeli zahvaliti.

Dvije zatvorenice daju svojoj djeci MMS, oboje djece osjećalo se dobro poslije jednog dana

Napustili smo zatvor kako bi našli laboratorij ili bolnicu koja bi mogla obraditi krvne uzorke. Bilo je posebno važno da je to zasebna organizacija. Na kraju smo se odlučili za bolnicu "Zračne medicinske spasilačke službe" (Medical Air Rescue Service - MARS). Ta je služba dio međunarodne organizacije. Ravnatelj je bio dr. Joseph , i bio je veoma susretljiv. Objasnili smo mu što želimo i što je zapravo MMS. Pripremili smo našu otopinu da mu pokažemo. On je uradio isto što je učinila i većina drugih službenika u Malaviju - popio ju je. Dodijelio nam je tehničara medicinskog laboratorija čije je ime bilo Paul Makaula. Dr. Aryee rekao je da sve što trebamo uraditi je da platimo Paulu plaću za vrijeme dok radi za nas. Složili smo se oko svote (300 dolara za 6 dana) i još smo platili benzin i ostale troškove.

Dr. Aryee nam je dopustio uporabu medicinskog laboratorija i mikroskopa za krvne pretrage bez naplate što je od njega bilo veoma velikodušno. Želio nam je pomoći u našim nastojanjima.

Svugdje u Malaviju službenici su popili punu dozu MMS-a. Da se radilo o lijeku vjerojatno ga ne bi popili. Da nisu bili voljni popiti MMS, što je samo mineralni dodatak, tada ni njihovi ljudi ne bi bili voljni da ga uzmu. Prema mojem mišljenju, ti su službenici bili vrlo hrabri kako bi nam pomogli da pomognemo njihovim ljudima. Bili su voljni popiti dozu MMS-a zato jer smo im mi to rekli.

Vjerujem da je Uprava za farmaceutiku, medicinu i otrove bila tako spremna prihvatiti MMS kao mineralni dodatak, a ne kao lijek,

jer ga je tako velik broj službenika popio bez oklijevanja kad smo im rekli da to nije lijek. U biti mnogi su ljudi uistinu željeli vidjeti kako MMS pomaže ljudima u njihovoj zemlji. Oni su željeli da djeluje i zbog toga su bili kooperativni.

Sljedećeg jutra u zatvoru S. S. Kamanja je doveo prvih 10 muškaraca. Dali smo svakom po 6 kapi MMS-a, s četvrtinom žličice octa, čekali smo 3 minute i na kraju dodali soka od ananasa. Arnold je svakome izmjerio temperaturu. Prva stvar koju smo uočili je da u Africi ušni termometri uopće ne rade. Mislim da je to zato što u Africi, a posebno u zatvoru, čiste uši na drukčiji način, ili ih uopće ne čiste. Na sreću imali smo sa sobom i plastične trakaste termometre koji se pritisnu na čelo. Temperatura se može očitati unutar 10 sekundi. Tako je Arnold koristio samo te termometre. Izmjerena temperatura bolesnika općenito je bila visoka. Laboratorijski tehničar Paul svakog je pacijenta piknuo i uzeo uzorak krvi koji je stavio na stakalce sa zapisanim imenom. Ta su stakalca onda odnesena u laboratorij MARS-a i Paul ih je pregledavao na mikroskopu. Tog smo jutra pažljivo bilježili podatke od 10 pacijenata nakon što smo uzeli krvne uzorke. Zatim sam pomiješao doze MMS-a u plastične čaše, a Arnold ih je predao svakom pacijentu.

Kad smo završili s uzimanjem krvnih uzoraka, zapisivanjem podataka i nakon davanja MMS-a svakom od 10 pacijenata, upitali smo ima li još zatvorenika koji se žale na malariju? Kamanja je rekao kako ih ima još 18. A mi smo rekli da ih sve dovede i da ćemo svakome dati dozu. Tog smo se popodneva vratili oko 15 sati da vidimo kako su naši pacijenti, ali oni nisu baš bili dobro. Većina je rekla kako se osjećaju bolje, ali su još uvijek imali groznicu. Groznica se smanjila samo jednom pacijentu. Znao sam da nešto nije u redu. Svima smo dali drugu dozu; onoj desetorici kojima smo uzeli krv za pretrage i anamnezu, i onima kojih je bilo 19, a kojima nismo uzimali krvne uzorke. Opet smo upotrijebili samo 6 kapi.

Vjerojatno pogađate da su i sljedeće jutro svi bili pozitivni na malariju. Tek sam se tada počeo prisjećati kako sam u Keniji davao 15 kapi po dozi, a za održavanje zdravlja smo u SAD-u davali samo 6 kapi. Počeo sam shvaćati što sam loše radio. Sjetio sam se i pokusa gdje sam dokazao kako vitamin C smanjuje učinkovitost klor-dioksida. Te sam večeri radio kako bih dobio pravilni sok bez dodanog vitamina C.

Zatvori u Malaviju više izgledaju kao koncentracioni logori. Zatvor je ograđen jedino bodljikavom žicom. Na *Na fotografiji se vidi 5 ležaja gdje spavaju* uglovima u malim stražarnicama bili su naoružani stražari. *zatvorenice, u zatvoru se uz svoje majke nalaze i djeca* Dok smo bili tamo, upitali su nas bi li željeli vidjeti ženski dio zatvora. Naravno da smo pristali. Žene su spavale na golom podu, imale su samo jednu ili dvije deke. Arnold je rekao da bi nabavio ženama spužvaste madrace na kojima bi spavale. Žene koje su imale malu djecu, i ona su bila s njima. Čuvari su uzimali većinu hrane namijenjenu zatvorenicima i prodavali je drugdje. Zbog toga su štićenici zatvora jeli premalo hrane. Sadili su nešto povrća koje je izgledalo kao krumpir. Postoji samo jedan toalet za cijeli ženski odjel zatvora s

vodom koja stalno teče u odvod. Osim što su podovi bili goli, ostalo je u zatvoru bilo poprilično čisto. Žene su se kupale izvan nastambe, odvojene od muških pogleda.

Jedan je muškarac u zatvoru imao groznicu s visokom temperaturom, ali njegova je krv bila negativna na parazite malarije (znači da nije bolovao od malarije). Zbog toga što su svi simptomi izgledali kao da ima malariju, sumnjali smo da glumi da je bolestan. Međutim, kad smo mu dali MMS, temperatura mu se preko noći snizila na normalnu i svi su simptomi nestali. Paul je rekao da je zbog toga njegov uzorak krvi provjerio i drugi put, ali da nije vidio parazite malarije u krvi. U svakom slučaju, bilo mu je bolje iako nije imao malariju. Bio je i jedan zatvorenik koji je odbio tretman. Ali pošto je bio tamo, zapisali smo ga i očitali njegovu temperaturu. Nakon nekoliko dana, kad je vidio da su se drugi bolesnici oporavili, a on je još uvijek bio bolestan, odlučio je primiti MMS. Tako smo i njemu dali dozu i sljedećeg mu je dana bio dobro.

Konačno sam shvatio kako je sok od ananasa iz trgovine sadržavao vitamin C za konzervans. Kao što sam već prije spomenuo, vitamin C sprečava MMS da stvara nužni klor-dioksid. Dakle, kupili smo ananas i sokovnik, te smo spravljali vlastiti sok. Osim toga povećali smo dozu na 18 kapi MMS-a. Sljedeće jutro, a prije nego što smo dali dozu s 18 kapi, provjerili smo pacijente. Od 10 pacijenata od kojih smo prethodnog dana uzeli krvne uzorke, onaj 1 koji nije bio pozitivan na malariju osjećao se dobro. Ostalih 9 su ponovili da se osjećaju bolje, ali ne i dobro. Uzeli smo im drugi put krv. Ta je krvna pretraga pokazala da su i dalje prisutni paraziti, ali u nekoliko slučajeva paraziti su izgledali iskrivljeno. Tada smo svakome dali po 18 kapi i upotrijebili svježe iscijeđen sok od ananasa. Istu takvu mješavinu s 18 kapi dali smo i drugoj skupini od 19 pacijenata.

Krvne pretrage od sljedećeg jutra (trećeg dana) su sve pokazivale negativne rezultate na malariju i svi su pacijenti izvijestili da se dobro osjećaju. Zatim smo odabrali sljedećih 10 pacijenata. Paul je i njima izvadio krv. Davali smo im dozu s 18 kapi i svježi sok ananasa. Arnold je pomagao u svemu. Mjerio je temperaturu i dijelio čaše s mješavinom MMS-a, octa i soka od ananasa, a ja sam miješao doze i zapisivao podatke. Sljedeće jutro (24 sata poslije) je sva testirana krv bila negativna na malariju. I svi pacijenti iz zatvora su se i dalje dobro osjećali.

U Ugandi sam spoznao kako je najsigurniji način da se unište malarični paraziti da se primijene dvije doze od po 15 kapi MMS-a u razmaku od 1 do 4 sata. Da smo tako i ovdje započeli, u Malaviju ne bismo imali nikakvih problema. Jedino mi je opravdanje bilo da sam star i da slabo pamtim. Prošle su dvije godine od kad sam bio u Ugandi. Jednostavno sam zaboravio detalje i morao sam ih nanovo naučiti. U SAD-u obično koristimo samo 6 kapi za održavanje, ali često moramo uzimati i više od 6 kapi kako bismo uspjeli. Zaboravio sam da sam u Ugandi davao 2 put po 15 kapi. Nikad više neću napraviti istu grešku i nadam se da će netko pametniji od mene obavljati to sljedeći put.

Dr. Aryee iz bolnice MARS je na kraju ispitivanja u zatvoru pregledao Paulove krvne nalaze i pozitivno se očitovao. Činjenica je da je svaki pacijent koji je u početku bio pozitivan na malariju, poslije tretmana MMS-om bio negativan i da se osjećao dobro. Bilo je potrebno nekoliko doza više za prvih 10 ispitanih pacijenata, ali na kraju su svi bili negativni na malariju. Dopustite mi da ponovim - svi su na kraju bili negativni na malariju. To znači da su tretmani bili 100% uspješni, iako nam je trebao jedan dodatni dan za izlječenje prve skupine.

Dok smo bili u Malaviju posjetili smo i nekoliko sela s travnatim kolibama. Tamo smo pomogli kod svake moguće bolesti. Dozirali smo za seljane kako su dolazili i kako su nam opisivali svoje probleme. Nikome nismo odbili ni jednu dozu. Zašto ne bismo liječili što je više moguće, ta to je samo mineralni dodatak. Većina seljana je imala neku bolest, jer njihova voda nije čista. Toplo vrijeme omogućava razvoj raznih bolesti. Hodaju bosu, a trave i vodeni tokovi nose bolesti koje se upijaju kroz kožu. Kad smo se sljedećeg dana vratili u selo većina bolesti je bila prevladana. Više je ljudi povraćalo gliste, a neki su uočili mrtve gliste u svojim stolicama. Nadam se da ćemo se u budućnosti vratiti s dovoljno otopine tako da će sva sela imati koliko im je potrebno.

Dopustite mi da sada spomenem kako je Arnold nakon što je otpustio dvojicu suradnika, bio vrlo aktivan u obavljanju poslova. Nastojao je rješavati probleme, a ja sam pomalo bio samo usputni putnik. Nemam prigovora kako su se stvari odvijale. Arnold je sve nalagao i nastojao da se stvari obave. Pomogao sam u zatvoru i davao sugestije Arnoldu. Vodio sam brigu o stručnosti liječenja, a Arnold je kontrolirao sve faze operacije. Uistinu nisam trebao ni biti ondje osim da shvatim zašto otopina nije odmah djelovala i da zatim napravim neophodna podešavanja. Činjenica je da je Arnold usmjerio operaciju u radnom smjeru i da je u tomu bio uspješan.

Jednom me je Arnold upitao: "Zar bi mogao napraviti drukčije?" Pa, vjerojatno bih mnoge stvari napravio drukčije, naprosto zbog toga što ne postoje dvije osobe koje bi neku stvar uradile na isti način. Njega je zanimalo da li se slažem s tim kako je on stvari obavio... dakle, ... Mislim da nema potrebe da cjepidlačim. Ne bih se s njim razišao ni u čemu drugom osim u načinu na koji je otpustio dvojicu suradnika što su pristigli s nama i činjenicom kako je pokušavao držati potpunu kontrolu nad bočicama s otopinom MMS-a. U jednom sam selu želio ostaviti jednu bočicu kod poglavara sela, ali je Arnold inzistirao da ćemo se u selo vratiti sljedećeg dana kako bismo liječili one kojima je potrebna druga doza. Nikad se nismo vratili, iako sam to predlagao više puta. Tako mnogi ljudi nisu bili tretirani, a mene je uzrujavala svaka situacija kad se nismo držali svoje riječi.

Nadam se da shvaćate moje razloge. Nisam želio pomoći samo nekim ljudima u nekim selima. Uživao sam što mogao pomoći, ali moja je stvarna namjera bila da dokažem djelovanje MMS-a da ga svijet pristane upotrebljavati kako bismo svi zajedno pomogli da se unište mnogi zdravstveni problemi u Africi uključujući malariju i AIDS. Kad bi se to dogodilo, svijet bi trošio puno manje novaca u Africi. Upravo sada svijet u Africi troši neizmjerne milijarde dolara. Malarija je najveći uzročnik siromaštva u Africi. Svake se godine 500 milijuna ljudi razboli od malarije i ne može raditi; više milijuna se razboli od AIDS-a i drugih bolesti. Osim toga, potrebni su milijuni drugih ljudi kako bi se brinuli o bolesnima. Svugdje se u Africi mogu vidjeti neprofitne organizacije koje pomažu ljudima. Milijarde i milijarde dolara troše se u nastojanju da se pomogne Africi, ali to još uvijek nije dovoljno. Taj novac ne bi bio potreban da su te bolesti pod kontrolom ili da se iskorijene. Te milijarde dolara mogle bi se prenamijeniti za druge potrebe.

U Malaviju smo mnogo toga postigli. Pridobili smo nekoliko vladinih agencija da prihvate MMS kao mineralni dodatak, a to je bilo važno, no liječili smo manje od 100 ljudi. Kući smo otišli nakon što smo dobili dozvolu vlade i nakon što smo obavili dva klinička ispitivanja s 10 pacijenata. Zapravo smo obavili 3 klinička ispitivanja. Na kraju, poslije 6 mjeseci saznali smo kako je ishod kliničkog ispitivanja vladinog Ureda za malariju također bilo 100 postotno ozdravljenje od malarije, a što su dokazala naša ispitivanja u zatvoru.

Obećali smo da ćemo liječiti cijelu državu i nadam se da ćemo to napraviti. Arnold je obavio vrlo dobar posao. Ustrajao je dok nismo došli do podataka, ali to još nije bilo sve što smo htjeli napraviti. Trebali smo provesti puno više vremena u selima obučavajući starije sela i ostale kako se primjenjuje MMS. Ukupno smo obišli samo tri sela. Ni u jednom selu nismo istrenirali ni jednu osobu za uporabu MMS-a. A to je bio razlog zbog kojeg smo putovali. Vratili smo se, pretpostavljam zbog novca, ali zapravo nikad nisam saznao zašto. Želio sam ostati i nastaviti naš posao, ali odjednom mi je rečeno kako idemo kući, te smo i otišli. Naša početna ideja bila je liječiti tisuće ljudi, a otišli smo kući nakon što smo napravili tri klinička ispitivanja.

Oputovali smo 27. travnja 2006. i ja sam se ponovo našao u pustinji, u Mini. Od tada se u Malaviju nije ništa dogodilo osim obećanja. Ja sam radio kao predradnik za popravak Arnoldove separacije za zlato. Nastojao sam zaraditi za pisanje ove knjige. John je financirao veći dio operacije na separatoru. (To nije John koji je otpušten u Malaviju, to je Arnoldov prijatelj koji mu je pomogao u vezi financija). Njih dvojica troše stotine tisuća dolara na popravak separatora i rudarske operacije. I dalje govore o povratku u Afriku, ali ne čini mi se da će se to skoro dogoditi jer se Arnold mora posvetiti ovim rudarskim aktivnostima ili će izgubiti novce.

Moj jedini cilj je isporučiti MMS svijetu. I zato sam napisao ovu knjigu.

Arnold mi i dalje nije dopuštao razgovarati s novim udrugama koje je pronalazio a koje su se zanimale za naše djelovanje. Pretpostavljam kako on vjeruje da sam ja tako loš prema ljudima kao što je on. Nije li nenormalno da ljudi vide tuđe greške, a iste takve sami čine? No stvari su se promijenile, pogledajte sljedeći odlomak.

Imam snažnu želju da vidim cijeli Malavi izliječen od malarije. Arnold i John nastavljaju govoriti kako će pribaviti novac, ali mi Arnold ne vjeruje toliko da me pusti u Malavi, a on zapravo nije spreman ići. Međutim, ako i budu liječili cijeli Malavi i ako započnu liječiti u sljedećoj državi, još uvijek planiraju skrivati sastav MMS-a. I cijelu Afriku planiraju liječiti a da sastav MMS-a ostane tajna. Ja se prema tome moram pobrinuti da svijet dobije potpunu informaciju. Čak i ako organizacije i pojedinci po cijelom svijetu saznaju tajnu MMS-a, to neće spriječiti nas ili ostale da jednog dana vidimo Afriku izliječenu od svih problema koje MMS može srediti. Nadam se kako će svatko to razumjeti. Opskrbio sam ovu knjigu svim mogućim podacima koje sam do sada prikupio kako biste vi čitatelji mogli spašavati živote. Vi to uistinu i možete, pokušajte!

*Želio bih ažurirati knjigu s novim podacima iz ožujka 2008.
Do sada je prodano više od 8.000 knjiga i svakog mjeseca se prodava
više od 11.000 bočica MMS-a.*

Dostupni MMS za nabavu

Ako se ne želite gnjaviti, a ipak želite isprobati moju točnu formulu, možete naručiti MMS od mojih prijatelja iz Kanade ili iz drugih mjesta u SAD-u gdje se MMS proizvodi. U ovom trenutku svi naplaćuju otprilike istu cijenu. Većina ih stavlja u bočice iste količine, to jest u bočice veličine 4 unce (113 grama) za samo 20 dolara po bočici (plus transportni troškovi koji nisu veliki). Do sada oni drže cijenu dovoljno niskom. Želio bih da se svatko može osjećati dobro i da zbog svog zdravlja ne bude financijski zabrinut. U svakoj se bočici nalazi 450 doza od po 6 kapi. Trebalo bi vam trajati oko godine dana. To je puno više otopine nego što bilo tko prodaje kad prodaje slabu otopinu kao što je stabilizirani kisik. Dakle, otopinu napravite samostalno ili je kupite. Jedino što vas molim je da je dostavite do što više osoba. Ako vas zanimaju informacije glede nabave MMS-a, poslužite se sljedećim internetskim stranicama: www.miraclemineal.org , www.health4allinfo.ca. Na prvoj ćete stranici pronaći popis svih dobavljača koji prodaju MMS koje sam osobno provjerio. Pogledajte kraj 17. poglavlja za nabavu praznih bočica.

Nemam osobnih koristi u projektima mojih prijatelja, ali oni su se složili donirati 1 dolar po bočici za projekt distribucije MMS-a u Afriku. Zato prilikom nabave MMS-a pomažete i projekt distribucije.

Još nešto, vlasnik distribucije s web stranice www.health4allinfo.ca obećao je da će besplatno dobiti dovoljno MMS-a za cijelu jednu državu u Africi. Koja god država u Africi to zatraži, pretpostavljam da će ta i dobiti.

9. poglavlje

Razumijevanje djelovanja Čudesnog mineralnog dodatka

Kako bismo razumjeli MMS mora se shvatiti djelovanje klor-dioksida jer je to tvar koja se generira i to je tvar što je aktivna u tijelu

Klor-dioksid je visoko eksplozivna tvar. Zato kad god ga se primjenjuje, mora se stvoriti na licu mjesta. Ne može se transportirati u obliku klor-dioksida. Odmah će uništiti bilo koji kontejner u koji ga netko želi spremati. Postoje mnogobrojni načini na koje se može proizvesti klor-dioksid i postoji više različitih spojeva klora koji se koriste za tu namjenu. Klor-dioksid upotrebljava se u mnogim industrijskim procesima. Upotrebljava se u proizvodnji papira za bijeljenje pulpe, u tekstilnoj industriji za bijeljenje odjeće, ali je vjerojatno najvažnija primjena u pročišćavanju vode i koriste ga tisuće sustava za pročišćavanje vode po cijelom svijetu. U tim sustavima selektivno uništava patogene sastojke i ostale biološke organizme koji bi mogli nanijeti štetu većim životinjama i čovjeku. NE spaja se sa stotinama drugih elemenata i spojeva s kojima se spaja elementarni klor. Slobodni će se klor htjeti kombinirati s nekoliko tvari koje se mogu naći u vodi i stvorit će karcinogene spojeve. Iako su početni troškovi instaliranja sustava s klor-dioksidom viši nego s klorom, dužom će se uporabom uštedjeti novac, a osim toga takvi su sustavi značajno zdravstveno sigurniji.

Jedan od najomiljenijih načina stvaranja klor-dioksida je uporabom različitih metoda obrade natrijevog klorita. To je bijela ili svijetlo žuta tvar u obliku pahuljica. Znajte da kuhinjska sol nije ista tvar. Morate zapaziti razliku izgovaranja zadnjeg slova spoja. Kuhinjska sol je natrijev klorid, a klor-dioksid se stvara iz natrijevog klorita.

Vjerujem da se danas natrijev klorit koristi najčešće u svijetu za proizvodnju klor-dioksida. Kako bismo dobili klor-dioksid jednostavno odstranimo ion natrija iz spoja. (Ne brinite se, ne morate razumjeti ove formule da biste shvatili osnove ovog o čemu pišem). Vjerojatno postoji nekoliko desetaka načina uporabe natrijevog klorita kako bi se generirao klor-dioksid. I FDA odobrava nekoliko metoda dodavanja kiseline za bazene u vodenu otopinu natrijevog klorita za stvaranje klor-dioksida kako bi se steriliziralo pileće ili goveđe meso prije nego što se stavi u maloprodaju. Takva kiselina stvara klor-dioksid iz natrijevog klorita. U mnogim slučajevima kad se povrće sterilizira, klor-dioksid se ne mora ispirati jer se on ubrzo pretvori u kuhinjsku sol, ali u tako maloj koncentraciji da povrće nije slano.

Također je zadivljujuće kako se u stotinama tisuća trgovina sa zdravom hranom u SAD-u može naći natrijev klorit u razvodnjenom obliku poznat kao stabilizirani kisik. U skoro svim slučajevima taj se stabilizirani kisik proizvodi jednostavnim otapanjem natrijevog klorita u destiliranoj vodi s koncentracijom od 3,5% (96,5% je voda). I vi to možete napraviti u svojoj kuhinji. Jedino se ne smije upotrebljavati nikakvo metalno suđe ili metalni pribor za jelo (čak ni od inoxa - nehrđajućeg čelika). Treba se koristiti jedino stakleno, plastično ili keramičko/porculansko posuđe. Međutim, od iste je sirovine još bolje pripremiti čudesni mineralni dodatak pomoću moje formule ili ga se može kupovati od nekoga tko ga radi prema mojoj formuli. Kasnije ću vam u knjizi detaljno objasniti tu formulu.

Već 80 godina stotine tisuća ljudi stavlja po nekoliko kapi stabiliziranog kisika u vodu ili sok i piju takvu mješavinu uz saznanje kako tako pribavljaju dodatni kisik u svoje tijelo. Malobrojni su shvatili kako se stvara neki oblik klora i to su spominjali samo usput, ali su i dalje inzistirali kako im klorit dostavlja kisik u tijelo. Tijekom tog vremena nitko iz kruga alternativne medicine nikad nije odlučio dobro proučiti tu formulu, ili barem nije izvješćivao o tome. Jednostavno poznavanje

kemije pokazuje nam kako se ne stvara kisik koji tijelo može upotrijebiti.

Klor-dioksid je snažna kemikalija i ima više primjena. On je oksidans manje snažan od kisika, ali s većom količinom za moguću oksidaciju. Klor-dioksid eksplodira kad se ispune određeni kemijski uvjeti, a neutralan je u ostalim kemijskim uvjetima. On je selektivan. Što znači kad kažemo da on eksplodira? Zapravo je eksplozija brza kemijska reakcija, to je oksidacija koja **otpušta energiju**. U formuli ClO_2 postoje dva iona kisika. Zašto se oni ne otpuštaju kako bi ih tijelo moglo iskoristiti? Razlog tomu je što imaju naboj minus dva. Oni su već oksidirali prije nego što su stvorili spoj s klorom i nemaju snage još jednom oksidirati. Ali klor kombiniran s kisikom može. Istog časa kad klor-dioksid dotakne patogeni organizam ili otrov, koji su oboje po svojoj prirodi kiseli, tada on prihvaća 5 elektrona. Na taj se način uništi sve iz čega se može izvući elektrone, uz istodobno stvaranje toplina (ovo se djelovanje zove oksidacija iako u tomu nije sudjelovao kisik). Atomi kisika se nakon toga otpuštaju iz klor-dioksida, ali to nije elementarni kisik. To su ioni kisika s nabojem od minus dva. Oni imaju isti naboj kao i kisik u ugljičnom dioksidu, plin koji vas može ubiti ako udišete dovoljnu količinu. Ugljični dioksid nije otrovan. Drugim riječima on neće naškoditi vašim plućima, prije će se dogoditi jedna vrsta utapanja. Prevelika količina ugljičnog dioksida sprečava pluća da dođu do kisika koji trebate kao kad ste u vodi.

Pomiješamo li zajedno vodik i kisik dobit ćemo vodu. To je sve što u tom trenutku kisik može napraviti. Kisik postaje voda ili postane dio molekule ugljičnog dioksida. Klor je nakon eksplozije (brze oksidacije) također izgubio svoj naboj i postaje klorid koji je u načelu kuhinjska sol, a koja opet ne može oksidirati jer više nema naboja. Ništa više nije ostalo što bi moglo uzrokovati neku vrstu popratnog učinka.

Osnovna ideja je ta da kisik i klor moraju biti nabijeni do pravilnog broja elektrona ili naprosto ne vrše oksidaciju. Kad kisik nije sposoban oksidirati, tada ne može niti obavljati zadatke u tijelu za koje je zadužen. Ono što natrijev klorit uistinu obavlja je da nas opskrbljuje s klor-dioksidom, kemikalijom koja je selektivna u uništavanju skoro svih loših tvari kojih može biti u tijelu. Svaka majušna molekula klor-dioksida ima ogromnu snagu za uništavanje te loše tvari od kojih može povlačiti elektrone, ali nema dovoljno snage da izvuče elektrone iz zdravih stanica ili aerobnih (dobrih) bakterija.

Klor-dioksid ne traje dugo, on sadrži mnogo energije u malom prostoru. Otpušta ponešto svoje energije nekoliko minuta nakon što se nađe u tijelu, a isto se to događa kad se doda u vodovodnu vodu. Kad u tijelu izgubi ponešto od svoje energije, tako da nije više eksplozivan (ne može više oksidirati), može se kombinirati s drugim tvarima. Postoje dokazi da pomaže u stvaranju mijeloperoksidaze, enzima kojeg tijelo iskorištava kako bi napravilo hipoklornu kiselinu (HClO) koja služi imunološkom sustavu da nastavi ubijati patogene organizme pomoću stanica ubojica i ostalo. Klor-dioksid je jedina poznata kemikalija koja ovakvim karakteristikama može obavljati određene zadaće u organizmu, a da ne prouzroči popratne učinke. Klor-dioksid se stvara u javnim vodovodima ili prilikom bijeljenja papirne pulpe na istom mjestu na kojem se koristi. U tijelu se stvara od natrijevog klorita tamo gdje se iskorištava.

Kako stvoriti klor-dioksid u ljudskom tijelu

Svi ljudi koji su godinama koristili stabilizirani kisik nisu shvaćali dobrobit koja je dolazila od klor-dioksida i zbog toga ga nisu niti nastojali više stvoriti. Vjerovali su da su milijuni iona kisika povezanih s klorom ona tvar koja je dostupna tijelu. Zbog toga su dobivali premalo dobrih tvari koje su proizlazile iz činjenice kako su dodajući nekoliko kapi stabiliziranog kisika proizvodili premalu količinu klor-dioksida, koja se k tome i presporo stvarala da bi mogla činiti nešto pozitivno. Tako se može stvarati nekoliko iona klor-dioksida u jednom satu, a ne u minuti. Bilo je nekakve dobrobiti, ali ni izdaleka koliko je moglo biti. To su propuštali zadnjih 80 godina.

Zato ako želimo stvarati klor-dioksid u tijelu trebamo to činiti otprilike 1.000 puta brže nego kad

se doda nekoliko kapi stabiliziranog kisika u čašu vode ili soka. To daje otprilike 1 dio u milijardu dijelova, a ono što trebamo je 1 dio u milijun dijelova (1 ppm), a često i više. Ponekad se stvara 1 dio na tisuću dijelova. Ali nemojte se zabrinjavati u vezi ovih brojki; da bi sve to djelovalo ne trebate znati sve stručne detalje. Najvažnije je što trebate znati za liječenje AIDS-a je da vam treba najmanje 1.000 puta veća koncentracija nego što vam može dati stabilizirani kisik, ili čak 10.000 puta veća.

Kao što sam već spomenuo FDA je dopustila dodavanje bazenske kiseline (op. izd. - kiseline kojima se često čiste bazeni kao što su cijanurična, hipoklorna i druge) otopinama natrijevog klorita kako bi se stvorio klor-dioksid. Svi javni vodovodi koji koriste natrijev klorit za stvaranje klor-dioksida koriste također i kiselinu u različitim mehaničkim uređajima tako što je dodaju određenom brzinom u otopinu natrijevog klorita. U ljudskom tijelu imamo nešto teži problem jer želimo dodati mnogo klor-dioksida, ali ne sve odjednom. Želimo da se on stvara nekoliko sati tako da se za to vrijeme stigne prenijeti do svih dijelova tijela. Ali klor-dioksid se uništava u nekoliko minuta i više ga neće biti u tijelu ako ga samo progutate. Ne postoji takav mehanički mehanizam kojeg neka osoba može koristiti, a pomoću kojeg bi se unutar tijela polagano dodavala kiselina vodenoj otopini natrijevog klorita.

Važnost limunske kiseline, octa ili soka od limuna (odnosno limete)

To je ono mjesto gdje neka prehrambena kiselina ulazi u priču. Onaj dio koji je u svemu tomu vrlo važan je 5 postotna octena kiselina, 10 postotna limunska kiselina ili sok od limuna ili limete (najnovija saznanja od 1. srpnja 2007. govore kako najbolje djeluje otopina limunske kiseline, tj. bolje od octa, limete ili limuna). Dodavanjem neke od ovih kiselih tekućina natrijevom kloritu uzrokuje se početak jednoličnog otpuštanja klor-dioksida iz otopine tijekom 12 sati. Miješanjem 6 kapi 28% otopine natrijevog klorita (MMS-a) i 30 kapi limunske ili neke druge prehrambene kiseline, otpustit će otprilike 3 mg klor-dioksida u 3 minute. Zbog toga uputa za primjenu MMS-a uključuje čekanje od 3 minute. Kad nakon 3 minute dodate jabučni sok ili vodu kako biste imali pola čaše napitka, postupak se usporava na količinu od 1 mg na sat. Početna 3 mg su dovoljno velika količina za čovjekovo tijelo. Te kiseline imaju posebno svojstvo da djeluju na način da neprekidno snabdijevaju tijelo klor-dioksidom kroz 12 sati. Osim što uzrokuju neprekidno stvaranje klor-dioksida, one sprečavaju prebrzo otpuštanje klor-dioksida kad se popijena mješavina pomiješa sa želučanom kiselinom. Dok stvoreni klor-dioksid nestaje putem oksidacije, stalno se stvara novi klor-dioksid u tijelu. Dakle dodavanjem limunske kiseline, octa ili limunovog soka izvodi se taj trik. Ako ne dodate takvu kiselinu, uradili ste isto kao i da ste dodali svom piću stabilizirani kisik, što je zanimljivo, ali ne obavlja zapravo svoju zadaću.

Možete iz prethodnog odlomka vidjeti kako na početku MMS otpušta 3 mg klor-dioksida, a zatim nastavlja opskrbljivati njime tijelo kroz sljedećih 12 sati. Početna 3 mg su ono što tijelo treba. MMS najbolje funkcionira kako bi uništio patogene organizme kad se u otopini koju ispijate nalazi 2 ili 3 mg slobodnog klor-dioksida. I odmah djeluje. Govorio sam kako je doza za održavanje zdravlja 6 kapi MMS-a. Ako liječite neku bolest s 15 ili 18 kapi onda je to puna doza. Ali pročitajte upute, najbolje je započeti s malim brojem kapi i onda postupno povećavati.

Kako bih vam predočio koliko je to 1 miligram, zamislite si novčić od 10 američkih centa. On je težak 2 grama, i ako ga razdijelite na 2.000 istih komada dobit ćete komad od 1 miligrama (op. izd. - za hrvatske čitaoc: težina kovanice od 2 lipe je skoro 1 gram, razdijelite taj novčić na 1.000 dijelova i dobit ćete istu takvu težinu komadića od 1 miligram). To je manje nego leteći komadić prašine kojeg vidite kad ga osvjetli tanka zraka svjetlosti. To vam objašnjava koliko je moćan klor-dioksid. Jedan miligram klor-dioksida počinje ubijati patogene u tijelu. Tijekom 12 sati tijelo prima između 12 i 20 miligrama, te će 2 mg klor-dioksida u svakom trenutku lutati tijelom dok ne oksidiraju. Ako klor-dioksid ne uništi patogene organizme oksidacijom, on će propasti i pri tom stvoriti neke bezopasne kemikalije u nekoliko minuta. Kad se klor-dioksid degenerira, ono što ostane iza njega su ili kemikalije koje imunološki sustav uistinu treba, ili se klor pretvori u klorid te

se stvori mala, beznačajna količina kuhinjske soli i vode. Zbog takvog razvoja događaja nema mjestu nikakvim popratnim učincima. Ne ostaje ništa što može zaostati, a što bi uzrokovalo popratne učinke.

Nemojte napraviti pogrešku, ioni klor-dioksida su izuzetno moćni. Oslobađaju ogromnu energiju iz male čestice, ali u takvom stanju ostanu samo nekoliko minuta. Sadrže previše energije da bi trajali duže vremena. U svijetu energetskih čestica koje su vidljive jedino elektronskim mikroskopima, ti su ioni torpeda s izbirljivom bojnou glavom. Kemijski izgled klor-dioksida daje tu kvalitetu i ni jedna druga kemikalija nema istu takvu kvalitetu.

Neki su ljudi uzeli 20 puta veću dozu od preporučene. Mučnina može trajati kod savršeno zdravih ljudi 10-15 minuta kod tako velike doze, ali ako im je stanje tijela loše, mučnina može trajati duže razdoblje. Poneki su ljudi, kao što sam ja, probali uzeti 25 puta veću količinu MMS-a od preporučene, i to je dovelo do mučnine, ali iza sebe nije ostavilo nikakve popratne učinke. (Ovo smo već isprobali i molim vas da ponavljate, inače će vam biti jako zlo). Ono što želim naglasiti je da klor-dioksid nije samo neškodljiv, već i jako mnogo pomaže tijelu. Mučnina je ishod napada klor-dioksida na neko loše stanje u vašem tijelu. U slučaju bolesti jetara, kao što je hepatitis, bolesniku će uvijek biti mučno. Razlog tomu je što jetra izbacuju otrove jer ih klor-dioksid uništava.

Ali istodobno se u rekordnom vremenu bolest liječi.

Jedna je gospođa koja je bolovala od hepatitisa C učinila upravo suprotno od onoga što sam joj rekao. Umjesto da započne s uzimanjem 2 kapi MMS-a, željela je biti sigurna da je uništila viruse. Uzela je 30 kapi, dodala ocat, čekala 3 minute i dodala jabučni sok. Bilo joj je zlo 3 dana. Onda je MMS sklonila i nije ga uzimala 8 mjeseci. Mislila je da joj je bilo zlo zbog toga što MMS nije djelovao. Kad je napokon posjetila liječnika on nije mogao naći virus hepatitisa u njenom tijelu. Oboje su bili zapanjeni. Davao sam mnogim ljudima koji su imali neki od hepatitisa A, B ili C. Mogu jamčiti kako će 30 kapi uzrokovati da se svaki pacijent osjeća veoma loše, ali će ga isto tako i izliječiti. Međutim, to nije način na koji se to radi. Oboljeli od hepatitisa nikad ne bi smio početi s više od 2 kapi. U tom slučaju neće mu biti mučno i ako polako povećava broj kapi u dozi dok ne dođe do 15 kapi dvaput dnevno bez mučnine, bit će negativan na virus hepatitisa bilo koje vrste.

Postupak uzimanja MMS-a za održavanje

Uzimanje MMS-a za dugovječnost je važno. Volio bih kad bih mogao reći kako će vam to dati dodatnih 25 godina života. To još ne mogu dokazati, ali u to vjerujem. Svi dokazi upućuju na taj zaključak. Deseci starijih ljudi uzima MMS. Sve te bolesti koje normalno ubijaju starije ljude u tom slučaju naprosto nemaju žalca. Imunološki sustav može biti 100 puta jači kad se uzima MMS, nego ako se ne uzima MMS i tada upala pluća ili gripa, ili neka druga bolest nema podloge i to dok god osoba uzima dozu za održavanje svaki dan.

Mlađi ljudi mogu uzimati dozu za održavanje 2-3 puta tjedno, ali stariji ljudi trebaju je uzimati najmanje jednom dnevno. Kad se uzima jednom dnevno svaki dan, moglo bi se uzimati 4 kapi u dozi, ali obvezno uzmite s nekom prehrambenom kiselinom, čekajte 3 minute i tada dodajte jabučni sok (pogledajte niže za točne upute). Svatko tko uzima 2-3 puta tjedno treba uzimati najmanje 6 kapi u dozi. Zapanjite, stotine tisuća ljudi uzimaju ovu otopinu već 80 godina; sve što sam ja napravio je da sam dodao malo prehrambene kiseline. Svih tih godina nije bio objavljen ni jedan popratni učinak, ali nije bio naveden ni jedan popratni učinak ni od kad se dodavao ocat unazad 6 godina do 1. izdanja knjige (2007.g.). Zapravo, ne bi ih trebalo ni biti. Dokazano je da klor-dioksid ne napada zdrave stanice. (To vrijedi za male količine koje se koriste u MMS-u, velike bi količine trebale ubiti sve i svakoga).

Sjetite se kako je prije u knjizi bilo istaknuto da se klor-dioksid raspada u svoje sastavne dijelove koji su potpuno neotrovni. Ništa ne ostaje iza njega što bi bilo otrovno, kao što je to slučaj s mnogim konvencionalnim medikamentima. Klor-dioksid traje dovoljno dugo da obavi svoj posao, a onaj dio koji nije opskrbio imunološki sustav s potrebnim ionima pretvara se u mikro količine kuhinjske soli i vode. Klor-dioksid ima samo par minuta da učini ono što čini i nakon toga prestane postojati. Ne ostavlja iza sebe gotovo ništa.

Početni postupak

Zapamtite da svatko tko tek počinje uzimati MMS, treba početi s najviše 2 kapi. To je zbog toga što 2 kapi neće proizvesti dovoljno jaku kemijsku reakciju kako bi uzrokovao gadnu mučninu kod onih koji su bolesniji. Ako u organizmu postoji neka uistinu teška bolest, 2 bi kapi mogle prouzročiti blagu mučninu kroz desetak minuta. U tom slučaju, nastavite uzimati po 2 kapi dnevno ili nekoliko puta na dan dok se mučnina više ne osjeti. Kad osoba dostigne stanje bez mučnine nakon uzimanja 2 kapi, tada neka sljedeći put uzme 3 kapi. Nastavite dok ne dostignete 15 kapi dnevno i tada smanjite na 6 kapi dnevno. Kad upotrebljavate MMS za liječenje neke ozbiljne bolesti, nastavite uzimati doze s više kapi od 6, u zavisnosti od bolesti.

Zapamtite kad spominjem kapi da uvijek mislim na standardni način pripreme mješavine, na dodavanje četvrt do polovine žličice octa, limunovog soka ili limunske kiseline. Nakon toga treba čekati

3 minute prije nego što dodate pola čaše soka (oko 1 decilitra soka). Jedino što ćete piti ako ne dodate neku prehrambenu kiselinu za aktivaciju bit će samo dobar i zdravi napitak. Ali takvo dobro i zdravo piće neće djelovati. I zapamtite, NE UPOTREBLJAVAJTE sok kojemu je naknadno dodan vitamin C (u svrhu konzerviranja).

Dakle, točan je postupak sljedeći:

1. staviti u čistu, praznu i suhu čašu 2 kapi MMS-a
2. dodati 10 kapi octa, limunovog soka ili limunske kiseline (ako koristite limunsku kiselinu pogledajte upute u 10. poglavlju), protresite čašu kako bi se dvije tekućine pomiješale, tj. kapi MMS-a i octa/limunovog soka/limunske kiseline
3. čekati 3 minute
4. dodati na kraju pola čaše jabučnog soka.
5. popiti odmah

Možete zamijeniti jabučni sok sa sokom od grožđa ili sokom od ananasa ako su svježe napravljeni, tj. ne kupujte sokove kojima je dodan vitamin C; ne upotrebljavajte sok od naranče. Narančin sok sprječava proizvodnju klor-dioksida.

Bolje je dodavati svježe iscijeden sok zato jer većina proizvođača sokova dodaje vitamin C kao konzervans. To je u redu, ali on koči otpuštanje klor-dioksida. Može potpuno spriječiti dobivanje željenih rezultata. Ako upotrebljavate sok iz dućana, uvjerite se da nema dodanog vitamina C. Sok s dodanim vitaminom C možete piti nekoliko sati prije ili poslije uzimanja MMS-a.

Ako su slučajno kapi MMS-a i octa zajedno duže od 3 minute, to neće biti velik problem. Klor-dioksid iz MMS-a počinje se odvajati i klor se uzdiže u zrak i koncentracija klor-dioksida ostaje prilično ujednačena kroz pola sata, ali male količine klora ipak zaostaju u mješavini. Ako se čaša poklopi, koncentracija klor-dioksida bit će veća. Neki ljudi to rade na taj način kako bi pojačali djelovanje. Najbolje je ne dopustiti da mješavina MMS-a i kiseline stoji duže od 3 minute prije nego što dodate sok i popijete.

Nakon dodavanja soka odmah popijte kako biste bili sigurni da ispijate standardno piće s klor-dioksidom. (Nema opasnosti u dužem stajanju, jedino nije tako učinkovito). Možete pustiti da stoji s dodanim sokom i duže od sata (najviše dva sata). Sokovi koje možete upotrebljavati su sok od

jabuka, grožđa, ananasa i brusnice.

Ponavljam: nemojte upotrebljavati sok od naranče jer on sprečava proizvodnju klor-dioksida i na taj način razgrađuje učinkovitost MMS-a.

Još stručnih podataka

Želio bih dodatno pojasniti neke od prije spomenutih stvari. Postoje dvije razine propadanja koje se događaju kad govorimo o MMS-u.

1. Prva stvar koja se razgrađuje je natrijev klorit. Nakon što se ocat doda, natrijev klorit se počinje razgrađivati otpuštajući klor-dioksid u otopinu. Klor-dioksid je izuzetno moćan ion koji ima ogromnu količinu energije na izuzetno malom području.
2. Takvo stanje nije stabilno za držanje tolike količine energije te se i zbog toga počinje razgrađivati. Ion klor-dioksida zadržava sposobnost uništavanja patogena, oboljelih stanica, otrovnih tvari i ostalih štetnih tvari samo kroz 30 minuta. On uistinu počinje gubiti svoju energiju u sekundama nakon što se počeo otpuštati iz natrijevog klorita, ali uobičajeno djeluje do 30 minuta. Nakon otprilike jednog sata razgradio se do tog stupnja da više ne može uništavati patogene organizme, ali se još uvijek može kombinirati s različitim drugim kemikalijama. Dobro, možda sam bio ponešto preoptimističnim kad sam naveo da ima "ogromnu količinu energije" jer to baš i ne zvuči znanstveno. Zato ću napisati da se klor-dioksid počne skoro odmah razgrađivati sve dok više nije klor-dioksid. Dijeli se na svoje sastavne dijelove: klor, kisik, energiju i ništa više. Klor i kisik su u tim stanjima izgubili svoj naboj i prema tomu nisu više aktivni. Kako se klor-dioksid nastavlja raspadati, isto se to događa i natrijevom kloritu. Razgradnja natrijevog klorita je otprilike iste brzine kao i razgradnja klor-dioksida. Shvaćate li? Iz natrijevog klorita se cijelo vrijeme stvaraju nove količine klor-dioksida. Kako se **klor-dioksid** troši za ubijanje patogena ili samo razgradnjom, biva zamijenjen neprekidnom razgradnjom **natrijevog klorita**.

Klor iz natrijevog klorita se kombinira s pozitivnim kemikalijama koje imunološki sustav može iskoristiti, ili postaje klorid što znači da se pretvara u malu količinu kuhinjske soli. Toliko male količine da nije značajno ni za mjerenje. Razgradnja klor-dioksida u ljudskom tijelu ne ostavlja ništa iza sebe. Uništavanje patogena ili drugih štetnih tvari u tijelu ne ostavlja ništa iza sebe osim mrtvih patogena, te klorid i kisik koji jedino mogu postati dio vode u tijelu.

Zajedno s Arnoldom osnovali smo Fondaciju "Rješenje malarije". On je predsjednik, a ja sam se povukao iz te fondacije kad sam shvatio kako nisu posve posvećeni liječenju malarije u Africi. Obavijestili su me kako imaju mnogo novaca i kako u Africi mogu potrošiti milijune dolara za liječenje malarije, ali su nastavili s rudarstvom i distribucijom riže te se nije ništa događalo s programom distribucije MMS-a. Kad bi bili uistinu posvećeni, unatoč zaposlenosti, svejedno su mogli mene poslati u Afriku.

Sada imamo odgovor kako se boriti protiv bolesti koja je najveći ubojica čovječanstva već stotinama godina. Dakle, zašto ljudi pate i umiru, što za to čini moja skupina? Mi preko Atlantika u Afriku šaljemo pakete s rižom i mekinjama školskoj djeci. To je divan program i lijepo je pomagati djeci, ali naša je organizacija stvorena da riješi problem malarije. Možda to prečesto naglašavam, ali postoji veći broj ljudi koji ne shvaćaju zašto sam napustio fondaciju i posvetio se pisanju knjige.

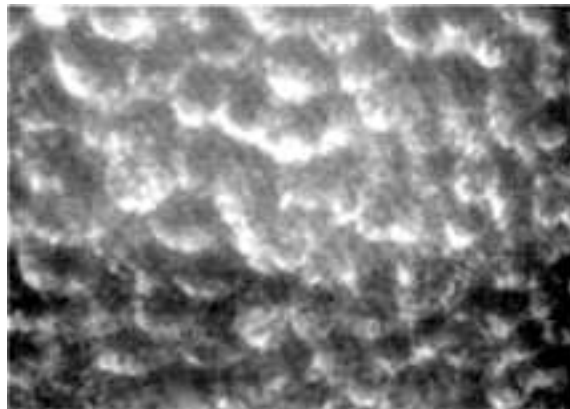
Nakon nekoliko godina napokon sam shvatio kako ne mogu ostaviti podatke o MMS-u u njihovim rukama. U tom slučaju svijet nikad ne bi doznao za MMS. To je bio trenutak kad sam shvatio da tu informaciju ne može posjedovati ili njome upravljati ni jedna osoba ili skupina ljudi. Internetska stranica Fondacije (www.malariasolution.com) također će vam dati saznanja o programima koje smo vodili u Africi i možda dati ponešto povjerenja o onome što govorim. MMS

uistinu djeluje. (Ta je stranica dovršena na kraju 2006.g., tj. 5 godina nakon što sam prvi put predložio da se postavi dobra stranica). Njihov zadnji posjet Malaviju bio je u prosincu 2006.g. i tada ništa nije napravljeno kako bi se izliječila malarija u toj državi, ali zato su sirotištima distribuirani paketi s rižom. To je dobar program, ali fondacija je bila osnovana s drugim ciljem koji nije ostvaren.

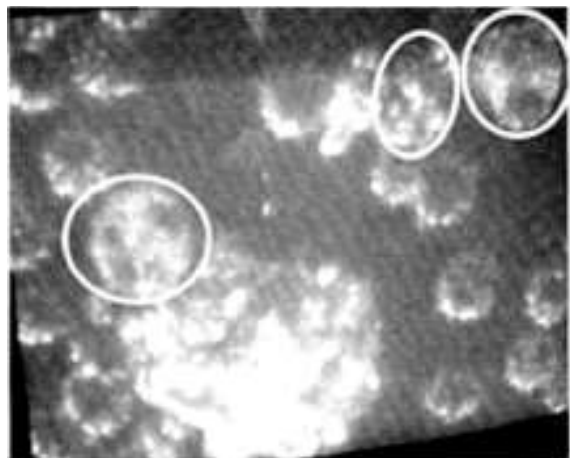
Ako želite možete provjeriti kod vlade Malavija. Vodili su odvojena ispitivanja otopine "Malaria Solution" (MMS) i dobili su iste rezultate koje smo i mi dobili u zatvoru, a to je 90% izlječenje u 24 sata, 100% u 48 sati. Ništa što se do sada davalo nije imalo ni 10% uspjeha u 24 ili 48 sati.

Na sljedećim sam stranicama priložio dvije fotografije uzoraka krvi. One su snimljene s mikroskopom tamnog polja koji je posebno stvoren za promatranje krvi. Prva fotografija prikazuje krv osobe prije uzimanja MMS-a. Sve stanice na slici su crvene krvne stanice. Primijetite kako se stanice dodiruju i skupljaju u grudu. To je nezdravo stanje - ova osoba treba više vode i minerala.

Na drugoj fotografiji je prikazana krv iste osobe 1 i 1/2 sat nakon uzimanja doze s 10 kapi MMS-a s octom, nakon 3 minute čekanja i dodanom vodom. Primijetite kako se crvene krvne stanice više ne drže zajedno, ali još je važnije kako se 3 bijele krvne stanice (zaokružene) približavaju prema velikoj kristalnoj krvnoj grudi. Probavit će grudu zarobljavajući kristalične dijelove. Iako ne možete vidjeti kretanje na fotografijama, te bijele krvne stanice su 10 puta aktivnije nego prije uzimanja MMS-a. Video snimka krvi pokazuje to kretanje.

Prva fotografija

Druga fotografija

**Ako možete pogledati internet koristite sljedeći link kako bi nabavili stvari:
www.mirademineral.org**

Nećete vjerovati ali FDA u SAD-u potiskuje sve stvarne lijekove protiv raka i informacije koje objašnjavaju kako vitamini **sprečavaju** srčane udare i sve ostale informacije ili proizvode koji mogu na bilo koji način **smanjiti prihode velikih farmaceutsko-medicinskih tvrtki** (engl. Big Pharma).

Molim vas nemojte mi vjerovati, saznajte! Čitajte podatke koji su dostupni na internetu. U bilo kojoj tražilici upišite "FDA Suppression" (potiskivanje FDA-e). Postoji velika dokumentacija čiji počeci sežu do 1930-ih. Često se autori zatvaraju u zatvor ili im se kaže da će povući svoje optužbe ako autor povuče svoje tvrdnje. Autor odustaje kad izgubi sav svoj novac ili/i kad se umori boreći se. Postoje stotine medicinskih činjenica koje su do ovog trenutka potisnute, a koje bi spasile tisuće života u svijetu. Postoji mnogo zapisa o ljudima koji su umrli u vrlo upitnim situacijama kad su pokušali obavijestiti javnost. Molim vas nemojte otpisivati ove navode kao da bulaznim o hrpi ludih teorija o uroti. MMS je još jedna medicinska činjenica koju će nastojati potisnuti. Iskusite ga i naučite kako djeluje. U pitanju je vaš život i život tisuća, odnosno milijuna ljudi. Nije li to dovoljno važno kako biste bar probali na nekome ili na sebi? Potrošite par sati i posvetite se proučavanju ovog pitanja. Činjenice su posvuda.

Liječenje simptoma

Suvremena medicina, na liječnički način, liječi simptome. Lijekovi koji se kupuju u ljekarnama su 99% usmjereni prema simptomima. Drugim riječima, ako imate glavobolju, liječnik će vam dati nešto za bolove, ali neće se potruditi otkriti što uzrokuje glavobolju. Ako ne možete zaspati, lijek će biti sredstvo pomoću kojega ćete zaspati, ali liječnik neće pronaći što je to što vas drži budnim. Ako imate artritis u koljenu, liječnik će vam dati lijek za bolove, a neće pronaći uzrok artritisa. Ako imate slabu probavu, liječnik vam daje tabletu koja neutralizira želučanu kiselinu i koja dopušta hrani da prođe kroz želudac bez probavljanja. Uzrok slabe probave neće biti pronađen ili će vam čak dati nešto pomoću čega ćete probaviti hranu. Postoje tisuće različitih lijekova koji su usmjereni na simptome, a jedan od popratnih učinaka mnogih takvih lijekova je smrt. Svi lijekovi imaju popratne učinke. Nemaju svi kao popratni učinak smrt, ali bez obzira na to većina ih je bar jednom prouzročila smrt.

Pretpostavljate li zašto lijekovi u cijelom svijetu, a posebno u SAD-u, skoro uvijek liječe simptome a ne pravi uzrok bolesti? Nije tajna zašto lijekovi liječe samo simptome; većina ljudi već unaprijed zna odgovor. Upitajte svaku osobu koja se zanima za zdravlje. Medicinski lijekovi liječe simptome i sva su medicinska istraživanja farmaceutskih tvrtki usmjerena liječenju simptoma, a nisu usmjerena otkrivanju uzroka problema. Ako se pronađe uzrok bolesti i zdravstvenih problema, onda se obično izliječi problem. U tom se slučaju ne može nastaviti uvijek iznova prodavati lijekove dok osoba ne umre. U to je uključeno na milijarde dolara. Liječenje simptoma ne liječi problem, niti ga mijenja. Koji je razlog što nije bilo značajnijeg napretka u tehnologiji liječenja raka u zadnjih 100 godina? Uz jedan ili dva manja izuzetka koriste se isti tretmani duže od 100 godina. Svijet se fantastično razvio u svim mogućim smjerovima, osim u načinu liječenja raka i drugih bolesti.

Tretmani su usavršeni, lijekovi su pročišćeniji, bolja je izrada igala, rendgenski uređaji su bolji, nalazi su bolji, čak su poboljšani i mjerači vremena u tim uređajima, ali samo liječenje se nije promijenilo.

Farmaceutske tvrtke troše milijarde dolara kako bi na svakog kongresmena ili senatora u SAD-u mogli utjecati po dva odvjetnika ili često dva odvjetnička ureda. Uvijek iznova pokušavaju potisnuti vitamine. Nemam prostora ni vremena da iznesem sve činjenice. Molim vas da se informirate o ovom pitanju. Podaci i dokazi su dostupni jer se istina ne može potisnuti. Jednostavno pročitajte na tisuće dokumenata koje možete naći na internetu. Troše se milijarde dolara na utjecanje na Kongres da se prikaže njihova briga za sigurnost javnosti. Mislite li da bi bili sigurniji kad ne bismo znali za vitamine? A takvo stanje stvari utječe na sve zemlje svijeta. Sada je FDA obavijestila javnost kako namjeravaju zatvoriti preko polovice tvrtki koje proizvode dodatke iz područja alternativne medicine. To su postigli na način da su preokrenuli mišljenje Kongresa kako bi prošao zakon koji određuje da sve dodatke prehrani mora kontrolirati FDA.

MMS je tako jednostavan lijek da nije potrebno da ga liječnici prepisuju. Javnost se većinom može sama liječiti. To znači da će FDA imati više problema s potiskivanjem. Javnost, bolesni i oni koji pate, imaju samo kratko vrijeme otvoren ovaj prozor, ne znamo kako dugo. Ovog puta FDA ne može potisnuti nekoliko liječnika ili uhapsiti autora ove knjige. (Ne mogu me naći). Srećom nisam vezan za neki skupi laboratorij i mogu se seliti. Oni me čak ne moraju naći kako bi zaustavili MMS. Milijardama dolara koje imaju zasigurno će pokušati napasti, jer će velike količine tog novca biti izgubljene ako se saznanja o MMS-u prošire. Molim vas, uistinu vas molim, shvatite da vam ipak govorim istinu.

Ovo je trenutak kada vi nastupate. Sada sve leži na vašim leđima. Ja sam učinio što sam mogao; o vama ovisi, o čitateljima ove knjige da raširite vijesti u svijet. To se sve može dogoditi ako prenesete informacije svojim prijateljima. Što više ljudi uputite da pročitaju ovu knjigu, što više ljudi pročita ovu knjigu prije nego što je otkriju farmaceutske tvrtke, manja je vjerojatnost da će je moći potisnuti. Oni su još uvijek uvjereni kako sam ja šarlatan i na mene ne obraćaju pozornost. To je moja jedina obrana. Ali bit će sasvim druga priča kad jednom počnu dobivati informacije kako bolesni ozdravljaju. Ovo je sada treće izdanje knjige (op. izd. - 3. englesko izdanje objavljeno 2008.g. SAD-u). Knjigu je već pročitalo na tisuće ljudi i mnogi su izliječili veliki broj različitih bolesti. Ima i mnogo onih koji tu informaciju nisu prenijeli svojim prijateljima. Mnogi jesu, ali mnogi nisu. Ako želimo pobijediti, bit će potrebno da je pročita još mnogo ljudi.

Postoji jedan cilj, on je pred nama i mi ga moramo dostići - povratka nema. Ako dosegneмо taj cilj, nitko nam više neće moći zatvoriti vrata pred nosom. Taj ćemo cilj postići ako mnogo ljudi nauči o sve o MMS-u i spozna njegovo djelovanje. Vjerujte mi, za to nije dovoljno nekoliko pojedinaca. U to će trebati biti uključeni milijuni ljudi. Zato vas molim da nam se pridružite. Možete koristiti ili samo prihvatiti ideju da javnost ima pravo znati. Uputite što je moguće veći broj ljudi da učita besplatno na internetu prvi dio ove knjige i da, ako je moguće, kupi drugi dio knjige (op. izd. - elektronička izdanja su na engleskom). Kad uspješno primijenite MMS kako biste pomogli sebi ili nekom drugom, to svjedočanstvo prenesite što većem broju ljudi. Za ove informacije možda imamo vremena samo nekoliko mjeseci. Vjerojatno imamo manje od godine dana da stignemo do javnosti. Eliminacija i sprečavanje patnji, jada i smrti milijuna ljudi ovisi o vama. (Unaprijed se ispričavam što pišem u tako dramatičnom tonu, ali napisano smatram činjenicom).

Ponavljam kako možete istražiti dokumente pomoću neke internetske tražilice upisom ključnih riječi "FDA Suppression" i znat ćete govorim li istinu.

Inače ćete znati da je ono o čemu ovdje pišem istina kad počnu svoju kampanju kako bi uvjerali javnost da su iznesene činjenice iz ove knjige lažne. Problem s kojim će se oni suočiti je taj da činjenice svatko može provjeriti. Ali to ih neće zaustaviti jer znaju kako mogu iskoristiti strah da bi spriječili ljude i da razmišljaju o tome. Zbog toga trebamo više milijuna ljudi koji su već isprobali

i znaju kako MMS djeluje. Pridružite se našoj kampanji jer su životi u pitanju. Naravno, ako ne prenesete informacije svojim prijateljima, onda ni neće biti kampanje FDA-e i farmaceutskih tvrtki.

Ako ste bez novaca i ako nemate 13 dolara za drugi dio knjige, pošaljite mi e-mail (prema uputama koje se nalaze na početku knjige "Priopćenje o autorskim pravima") i ja ću vam je besplatno poslati.

Još se jednom ispričavam što sam tako dramatičan, ali imam već 75 godina i do sada sam naučio da ljudi radije žele čuti činjenice nego da se okoliša i da se netko "vrti poput mačka oko vruće kaše".

Još želim reći kako će sav prihod od prodaje knjige (naravno s izuzetkom nužnih troškova) biti potrošen kako bi se u Africi eliminirale bolesti. Sada vam mogu napisati kako sam član Fondacije Kinnaman.

Ako netko želi donirati novčana sredstva, može to učiniti preko te fondacije za Afričko-američki projekt distribucije MMS-a (African-America MMS Project), a tako donirani novac u potpunosti se može odbiti od plaćanja poreza (op. izd. - nažalost ne prema hrvatskim zakonima).

Zapamtite, MMS ne liječi bolesti, on pomaže imunološkom sustavu da prevlada bolesti.

Pogledajte "Priopćenje o autorskim pravima" u kojem sam napisao kako knjiga postaje javno dobro u slučaju moje smrti.

9.5 poglavlje

Novi pogled na bolesti

Osim MMS-a još je jedno važno otkriće koje vam želim predstaviti. Zapanjujuće je da sam ja kao izumitelj to otkrio umjesto nekog od najuglednijih svjetskih znanstvenika. Čini se kako je to prejednostavno za znanost jer je ova informacija bila dostupna već 100 godina. Bila je puka sreća što sam bio u prilici to otkriti. Bez sumnje je da mi je za to otkriće pomoglo mojih provedenih 60 godina u duhovnom traženju. O sada otkrivenom MMS-u uistinu moram reći cijelom svijetu. Moram obznaniti svima - ili ću zauvijek trpjeti posljedice jer je grijeh tog propusta isto tako težak kao i grijeh povjerenja, bar što se karme tiče.

Ne mogu reći o čemu ću dalje pisati u knjizi jer ću vas vjerojatno izgubiti. Ali pričekajte malo, još nekoliko odlomaka i dopustite mi da vas iznenadim.

Prvi put sam se upoznao s natrijevim kloritom 1985.g. Koristio se za pročišćavanje vode i za iskorjenjivanje bolesti kod tropskih ribica - to sam tada znao. Zapravo se tada ta sol upotrebljavala na mnogim stranama svijeta za čišćenje vode i kao tzv. zdravo piće. Uskoro sam otkrio kako se prodaje u nekim trgovinama zdrave hrane pod nazivom stabilizirani kisik. Za takav je proizvod veličina tržišta uvijek bila primjerene veličine jer se činilo kako pomaže u prevladavanju mnogih bolesti. Znači mnogo ga se tražilo, ali kao i za većinu lijekova činilo se kako djeluje samo kod nekih ljudi i kako uvijek ne funkcionira.

Nakon mog otkrića u džungli da je stabilizirani kisik ponekad samostalno liječi malariju, a dodavanjem prehrambene kiseline da to čini uvijek, počeo sam uočavati kako se stotine oboljelih počinju oporavljati od bolesti. Kad sam putovao u Afriku promatrao sam kako se tisuće ljudi oporavljaju od malarije i drugih bolesti. Kad sam živio u pustinjskom gradiću opet sam promatrao kako se ljudi oporavljaju.

U to sam vrijeme slao veći broj bočica s MMS-om u Afriku i gdje se na stotine bolesnih izliječilo većinom od malarije, ali i od drugih bolesti. Jednom sam poslao pošiljku s kojom se moglo izliječiti 5.000 ljudi od malarije u Siera Leoneu, a drugi put preko 1.600. I naravno, slao sam i manje pošiljke. (Moram spomenuti kako je za tu svrhu ponekad novac nabavljao Arnold, a ponekad nije). Osim toga prodavao sam i davao mnogo bočica po gradu i okolici, a i u ostalim mjestima u SAD-u. Ne govorim vam sve ovo kako bih se hvalio, i nadam se kako to ne zvuči tako. Želio bih nešto istaknuti.

Ali prije nego što to napravim, dopustite mi da vam kažem da sam od dolaska u Meksiko prije godinu dana obavio na stotine telefonskih razgovora i odaslao na tisuće e-mailova. Mnogi su me pitali za djelovanje, ali je bilo i mnogo onih koji su iznosili svoja svjedočanstva o tomu kako su se riješili simptoma bolesti kao što su lupus, dijabetes, hepatitis A, B i C, AIDS, rak i mnogih drugih. U gradu Hermosillo moja je meksička suradnica, učiteljica po zanimanju, Clara Beltrones liječila stotinjak osoba u svojoj kući, većinom u mojoj nazočnosti. Na primjer, prošle večeri (14. prosinca 2007.) jedan je muškarac nazvao i nakon kratkog vremena doveo svoju suprugu, a nakon što je na radiju čuo za MMS. Supruga je došla sa standardnom hodalicom koju se mora nositi ispred sebe. Na taj je način jedva hodala; vidjelo se da su joj desna ruka i noga paralizirane. Tužila se kako joj velike bolove stvara njen išijas. Clara joj je dala MMS od 6 kapi i žena je pričekala u kući sljedećih sat vremena. U tom prvom satu žena je osjetila kako joj bol od išijasa nestaje i da joj se vraća osjećaj u desnu ruku. Sat vremena nakon prve doze primila je drugu dozu isto od 6 kapi i počela je osjećati i svoju nogu. Uskoro je počela pomicati i svoje prste,

i ručne i nožne. Prije nego što je otišla, ponovno je uspostavila kontrolu nad pokretima svoje prethodno paralizirane ruke i noge. Mogla je micati svojim nožnim prstima i ostalim nožnim mišićima. Otišla je još uvijek uz pomoć svoje hodalice, ali nije trebala pomoć svog supruga i bilo je očito da će uskoro hodati bez pomoći hodalice kad se ponovo navikne na svoju pokretljivost.

Ne želim reći kako će svatko ozdraviti istog časa. Za druge će trebati više rada i vremena, a ponekad postoje i drugi problemi, a ne samo bolest. Prve godine kad sam boravio u Meksiku prodao sam u Sjevernoj Americi više od 8.000 knjiga kao što je ova koju vi sada čitate i više od 11.000 bočica MMS-a s 120 ml otopine mjesečno.

O znanstvenicima ovisi da dokažu ili da pobiju ovo o čemu ovdje pišem, ali ja vidim dovoljan broj dokaza kako bih potvrdio da je uzrok većine bolesti, rekao bih do 95%, patogeni organizmi koji se mogu ubiti. To uključuje 95% svih neugodnosti koje nisu uzrokovane nezgodama. To također uključuje 95% svih krvnih bolesti, svih karcinogenih bolesti i svih ostalih poremećaja ljudi. Vidite li što vam govorim; mi smo na prekretnici rješavanja većina bolesti čovječanstva i to zauvijek!

Stotine puta su ljudi dolazili do mene i do Clare kako bi nabavili bočicu MMS-a i pred nama uzimali dozu jer smo im željeli pokazati kako se kapi miješaju. Unutar nekoliko minuta njihovi su 20-godišnji bolovi nestajali. Shvaćate li? MMS nema nikakvu prehrambenu vrijednost. On je jedino ubojica. Ubija patogene organizme i oksidira otrovne teške metale, on ne čini ništa drugo. Jedini odgovor je da je nešto ubijeno i da je za to zaslužan MMS. Netko će možda prigovoriti da je moguće da su se neki teški metali oksidirali, a možda i nisu jer se nije uvijek obavljalo prethodno testiranje. Ali to i nije baš previše bitno u slučaju da se ljudi osjećaju bolje i koga je onda briga?

Na tisuće ljudi je do sada postalo zdravije. Došao sam do zaključka da postoji na tisuće vrsta bakterija, virusa, plijesni, kvasaca, parazita, gljivica i ostalih mikroorganizama koji nemaju imena i koji nisu prepoznati. Postoje i drugi mikroorganizmi koji su pleomorfni. To znači da mogu mijenjati svoj oblik te se čini kako nisu isti svaki put kad ih se promatra. Medicinska znanost nema pojma o većini njih, ali kad ih se ubije, oboljela osoba se osjeća dobro i vraća se svakodnevici. Ne možemo reći da je ta osoba i izliječena jer to uzruja svakoga, čak i ljude koji su na našoj strani. Možda netko može doći do boljeg odgovora zašto se svi ti ljudi počnu dobro osjećati, ali do sada nitko nije to i učinio.

Zato evo novog pogleda na bolesti. Ljudima koji su bolesni i koji podnose bolove često se predbacuje da oni to samo izmišljaju, da im je to potrebno zbog nekih razloga, ili da su im takvo stanje donijeli njihovi geni ili naslijeđe. Oni često potroše na tisuće dolara kako bi dobili pomoć psihijatra i često ih se uvjeri kako uistinu to samo izmišljaju, da ih njihova majka nije voljela ili nešto slično tomu. Međutim, u skoro svakom slučaju, bol za koji se pretpostavlja da je uzrokovan mentalno, nestaje obično u roku sat-dva, ili nakon 3-4 tjedna nakon što su počeli s uzimanjem MMS-a.

Zato evo novog pogleda na bolesti. Kolonije virusa ili bakterija mogu se smjestiti uz kost ili rastu na kosti stvarajući kiseline koje uzrokuju veliku bol. U područjima slabog protoka krvi može se skupiti plijesan i rasti sprečavajući u tom području tok nutrijenata, a zatim parazitski trošiti nutrijente koji stignu u to područje. Kolonija virusa koja živi u mišićima može prouzročiti bolove u njima. Ili se kolonija virusa može nastaniti uokolo živaca i prekinuti tok živčanih impulsa. Neke su kolonije gore od drugih. Dobro je poznato kako kolonije bakterija mogu rasti na srčanom zalisku, zašto ne bi rasle i na drugim mjestima? Neke kolonije uzrokuju artritis, a druge dijabetes i stotine drugih bolesti.

Zato evo novog pogleda na bolesti. Ne postajete bolesni zato jer jedete previše šećera. Ne postajete bolesni jer jedete previše bijelog kruha, ili previše sladoleda, ili previše mesa ili jedete previše hrane koja stvara kiseline. Sve su to čimbenici što doprinose bolesti i oni mogu hraniti mikroorganizme, te im prema tome pomažu u rastu. Glavni razlog zašto poboljšavate su

mikroorganizmi, većinom anaerobni, što se šire vašim tijelom. Vaše je tijelo zapravo snažnije nego što većina ljudi vjeruje. Kolonije rastu na različitim mjestima, na različitim organima u tijelu ili naseljavaju cijelo tijelo. Postojali su i postoje čimbenici kao što je pretjerano udisanje otrovnog cigaretnog dima, ili ako dopustite da vam se tijelo previše ohladi, ili slično tomu, ali rezultat svega toga je da kolonije anaerobnih mikroorganizama počnu rasti ili da prevladaju određenim područjem.

Neki su istraživači izvijestili da kad se istražuje mozak osobe oboljele od Alzheimerove bolesti da se mogu naći spirohete, oblik mikroorganizma za koje se smatra da imaju pleomorfna svojstva. (Nemojte me pitati u vezi Alzheimerove bolesti, nitko me nije izvijestio kako je liječio sebe ili oboljelog od Alzheimerove bolesti. Razaslao sam e-mailove s tim pitanjem, ali nitko mi nije odgovorio je li MMS primijenio u tom slučaju. Liječilo se skoro sve drugo, a netko je nazvao i to spomenuo, ali za Alzheimerovu bolest nemam podatke.)

Kao što sam maloprije iznio, ja sam pronalazač, nisam liječnik ili znanstvenik, ali sam bio istraživački inženjer. Radio sam na testovima za atomsku bombu, radio sam na interkontinentalnim projektilima, radio na prvim računalima s elektroničkim cijevima i razvijao novu tehnologiju za vađenje i izdvajanje zlata. Opet, ne želim se hvaliti, želim samo napomenuti kako nisam znanstveno nepismen. Znači mogu izreći određene tvrdnje koje pojedinci mogu oboriti ili potvrditi. Siguran sam da postoje ljudi koji će nastojati moje tvrdnje dokazati na ovaj ili onaj način, a i znam za osobe koje su počele istraživati moja saznanja.

Moj je prijedlog da zakoračimo u novo doba kada neće postojati niti jedna bolest koja bi se smatrala neizlječivom. Smrtno zvono za farmaceutske tvrtke već je počelo zvoniti. Liječnici će biti potrebni da namještaju kosti, povećavaju grudi i ostale različite stvari koje su povezane s fizičkim tijelom. Alternativni medicinski terapeuti će uglavnom raditi na prehrani kako bi se poboljšalo zdravlje, a manje će se baviti prevladavanjem bolesti. Ako možete zamislite na trenutak svijet koji je naseljen zdravim ljudima, s jako malo bolesti. To može postati stvarnost za vrijeme vašeg života ako se uključite i ako malo pomognete. Stotine milijuna dolara je potrebno za istraživanje MMS-a, ali i tomu se približavamo.

Mnogo je ljudi već vrlo uspješno u liječenju svojih bolesti. Samo se pobrinite da ova knjiga dospje do što većeg broja ljudi i pobrinite se da što veći broj ljudi isproba učinak MMS-a. Ako si vaš susjed ne može priuštiti da kupi bočicu, kupite je vi za njega. Učinite svoj dio posla i uspjeh ćemo. To je sve što svijet treba u ovom času, a to je vaša mala pomoć, čitatelju ove knjige. Svijet vas možda nikad neće upoznati, ali sve se to neće dogoditi bez vaše pomoći, a doći će i taj dan kad ćete spoznati kako ste učinili svoj djelić posla u zaustavljanju farmaceutskih tvrtki i u pomoći onima koji su bili manje sretni u prevladavanju svoje bolesti.

Sada kad ste dobili uvid u ono dobro, dopustite mi da vam ispričam i o lošem. Drugim riječima, kao iz onih viceva: "Imam dobru vijest i imam lošu vijest". U ovom slučaju zbilja mislim na loše. Želio sam vam prvo ispričati dobru vijest jer ne želim biti najavljiivač propasti svijeta. Reći ću vam da je situacija na Zemlji gora od onoga što 99,99% ljudi shvaća da je. Zvali su me ljudi iz cijelog svijeta, imam na tisuće e-mailova, razgovarao sam sa stotinama ljudi.

I što sam pronašao? Ovo vam se baš neće svidjeti. Možda ćete misliti da sam lud, ali moram ovo reći jer ne bih mogao živjeti sam sa sobom ako to ne kažem. I ne, uistinu ne bih ovo spominjao jer već postoji dovoljan broj ljudi koji misli da sam lud. To moram reći makar pokrenuo samo nekolicinu ljudi na razmišljanje. To je sljedeće: **naše vođe nas pokušavaju ubiti**. Razgovarao sam s liječnicima, s klinikama, sa zdravstvenim djelatnicima, i s bolesnicima svaki dan. Sumnjam da je itko pričao više od mene sa svim strukturama zdravstvene industrije svijeta. Ono što sam otkrio je sljedeće.

Postoji mnoštvo novih bolesti. Te bolesti nisu prirodne bolesti, to su desetine stotina novih bolesti. Sve prirodne bolesti kao što je gripa, tuberkuloza, upala pluća, dijabetes, malarija i ostale, MMS sanira u vrlo kratkom roku. S nedavno stvorenim bolestima mnogo se teže boriti jer se čini da imaju određene sposobnosti prikrivanja u tijelu kad su prisutna antitijela i oksidacijske kemikalije. Trag svih tih novih bolesti seže unatrag do vladinih laboratorija, a ni jedan ne vodi do majmuna. Naši vođe kad ih se obavijesti o tom problemu odbijaju išta uraditi.

Nema šanse da vam uspijem ispričati cijelu priču u par odlomaka. Vakcine sadrži živu, kemoterapija jednostavno ubija ljude, hrana je otrovana aspartamom, suvremena medicina je ubila i ubija više ljudi nego svi ratovi zajedno, a američka javnost nije glupa. Više od 55% stanovništva je prestalo odlaziti svojim obiteljskim liječnicima i okrenulo se prema tehnikama alternativne medicine. Mora postojati razlog za to. Ljudi ne prestaju odlaziti nekome tko ih održava zdravim.

Milijuni i milijuni ljudi su bolesni od bolesti koje vlada ni ne priznaje. Bolest Morgellons (op. izd. - iako autor knjige višekratno piše da se bolest zove Morgallens, u ovom će se prevedenom tekstu navoditi pod imenom Morgellons zbog značajno većeg broja rezultata pretraživanja na internetskim tražilicama) je jedna u nizu groznih bolesti koju danas imaju milijuni ljudi, a vlada je ne priznaje. Boreliozu (lajmsku bolest) medicina nije priznavala, a danas od nje boluju milijuni ljudi u cijelom svijetu. Postoje deseci drugih takvih bolesti. Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) odbija ići dalje iako im je preneseno da je izliječeno 75.000 oboljelih od malarije. Njihov liječnik tvrdi da je testirao MMS i da to nema nikakvog smisla. On se nalazio u Švicarskoj, a tamo nema malarije. Oboljeli ozdrave unutar 4 sata. Testiranje može biti obavljeno u jednom danu, a njemu je ipak trebalo godinu i pol da se snađe i počne testirati, i nakon 3 dana je rekao kako stvar ne funkcionira. Jednom kad liječnik shvati kemijsku formulu MMS-a, on se obično složi s njenom vrijednošću. Toliko je očito da neki liječnici nisu ni trebali testirati otopinu, a složili su se da bi ona trebala djelovati.

Za vas religiozne kršćanske vjernike ističem da budete oprezni. Biblija govori kako će u zadnjim danima postojanja Zemlje, Zemlja biti preplavljena bolestima. Ne vjerujem u Bibliju na način na koji vjeruju religiozni ljudi. Postoji nekoliko stvari koje svakoga moraju natjerati na razmišljanje. Boreliozu započinje s mnogo drugih mjesta, a ne samo od krpelja. Možete je dobiti intimnim odnosom, jedući određeno meso, čak i pijući vodu određenih dobavljača. Postoje oni koji žele ubiti ljudsku rasu. Oni rade na tome mnogo duže nego što možete zamisliti. Ubijanje ljudske rase nije lagan posao, ali oni djeluju već strašno dugo vremena. Ja to uočavam svakodnevno.

Nitko nije siguran od kuda dolazi bolest Morgellons. Imaju je stotine tisuća ljudi, vjerojatno milijuni. Ima pojedinaca koji misle da se to može povezati s tragovima koji zaostaju iza mlaznih putničkih aviona (engl. chem trails - tragovi koji osim tople pare sadrže i neke kemikalije, te se takvi tragovi drukčije ponašaju od običnih, tj. ostaju duže na nebu i imaju široke obrise). Ali to nije sigurno. Milijuni dolara su utrošeni na te tragove. Znam da ćete mi reći (ako ste normalni) da su to samo tragovi od putničkih zrakoplova i da bolest Morgellons nije ništa drugo nego psihološka, a da boreliozu može izliječiti obiteljski liječnik. Znam da ćete mi reći kako nema poboljšanja ni u liječenju raka zadnjih 100 godina zato jer se istraživanjima raka nije moglo naći ništa bolje od operacija i trovanja pomoću kemoterapije i zračenja. I možete mi reći kako vam nikad nije palo na pamet da bi znanost već trebala imati odgovor.

U vezi tih kemijskih tragova na nebu: moji prijatelji su letjeli u avionu odmah iza teretnog zrakoplova koji je izbacivao tisuće kilograma praškaste kemikalije. Zato nemojte govoriti da ne postoje. Previše je ljudi vidjelo dokaze.

Također postoji i AIDS i milijuni ljudi umire od te bolesti. Jeste li znali da u SAD-u mnogo više ljudi umire od hepatitisa C nego od AIDS-a? A mnogi umiru od AIDS-a. Poanta je u tomu da javnost uz povjerenje prihvaća kako oboljeli umiru kao muhe, a da većini nikad nije palo na pamet

da nešto nije u redu. Postoje deseci bolesti za koje nikad niste čuli, a i ja samo čujem povremeno, ali je od njih umrlo na tisuće ljudi, ili su od njih oboljeli onesposobljeni. Mnogi koji imaju užasne bolove zovu me s upitom može li im MMS pomoći, ili me pitaju znam li način na koji bi MMS bio učinkovitiji. Svaki put mi se slama srce. Trebali bismo imati na raspolaganju stotine milijuna dolara kako bismo radili na tomu i pronašli odgovore. A mi nemamo ništa, ali svakim danom dobivamo sve više podataka i vjerujem da ćemo imati odgovore za sve ove bolesti koje su stvorile vladajuće strukture i to unutar razumnog vremenskog roka, nadam se unutar godine dana. I vi možete pomoći, samo nastavite govoriti ljudima kako bi i oni kupili ovu knjigu. Hvala vam na podršci.

10. poglavlje

Liječenje bolesti

Nakon ovih riječi kojima sam želio privući vašu pozornost, želio bih i reći kako se tijelo uistinu liječi od bolesti i zacjeljuje bilo koju štetu nanесenu njemu samom. Ne želim reći da MMS liječi bolesti. MMS samo opskrbljuje imunološki sustav upotrebljivim uništavačem (klor-dioksidom). Uz MMS imunološki sustav vjerojatno postaje učinkovitiji više od 100 puta.

(Molim vas da primijetite: neki osnovni koncepti se u ovoj knjizi ponavljaju više puta. Razlog za to je što ljudi teže ka gledanju na upute ili na koncepte, te zatim žele krenuti dalje i upotrijebiti ono što su pročitali. Možda ne pročitaju cijelu knjigu; i obično tako i jest. Zbog tog se slučaja, srećom, u ovoj knjizi ponavljaju podaci kako bi i takvi čitatelji došli do bitne ideje. Ali molim vas, pročitajte cijelu knjigu.

Također znajte da je ovo poglavlje nanovo napisano za treće englesko izdanje. Greške su ispravljene i podaci su ažurirani jer smo stekli nove spoznaje koje su rezultat tisuća izvještaja naših čitatelja. Smatrajte kako ovo poglavlje ima najnovije podatke i ako postoji razlika između ove i prijašnjih knjiga, onda ova knjiga ima prednost. Većinom su korigirane samo manje greške, a na kraju ovog poglavlja nalaze se važni protokoli (postupci uzimanja) kao što su: Standardni protokol, Protokol za rak, Protokol za gripu, prehladu i upalu pluća, te ostali protokoli.

U vezi veličine kapi: kapi koje kapnu iz kapaljki različitih su veličina i nisu jednake. Što je veći promjer kapaljke, bit će veća i kap. Količine navedene u ovoj knjizi uvijek se odnose na standardnu MMS bočicu i kapaljku prikazanu u ovoj knjizi (koristi se zelena bočica veličine 4 unce=113,4 g). "Standardna" kapaljka kapi za oči stvorit će kap koja je veličine 2/3 kapi iz standardne MMS bočice. Ako koristite standardnu kapaljku iz bočice za oči koju možete vidjeti na donjoj slici, trebali biste količinu kapi koje su navedene u ovoj knjizi pomnožiti s 1,5 (s jedan i pol). Naglašavam, kapi koje su navedene u ovoj knjizi množe se s 1,5 ako koristite standardnu kapaljku za oči. Kad koristite čep s otvorom za kapanje koji je također prikazan niže, upotrebljavajte onaj broj kapi koji je naveden u ovoj knjizi. Izbjegavajte upotrijebiti neke druge kapaljke osim ovih koje su ovdje spomenute kako biste spriječili uzimanje pogrešnih količina otopine.

Ako bi se u svijetu prestali upotrebljavati čepovi za kapanje koji je niže prikazan, otvor je kvadrat veličine 0,46 cm x 0,46 cm (0,18 inča). Donji kraj standardne kapaljke za oči je kružnica promjera 0,32 cm (0,125 inča). Sve prikazane količine MMS-a u različitim receptima su približne. Za one koji su precizniji, 17 kapi iz bočice je jedan mililitar (1 ml). Ista ta količina može se dobiti ako se otkapa 25 kapi iz standardne kapaljke za oči. Jedna kap vode nema istu težinu kao jedna kap MMS-a zato nemojte pogriješiti s ostalim brojkama što se tiče kapi. MMS je 20% teži od vode i to mijenja veličinu kapi i broj kapi za 1 ml.

Kapi u žličici (misli se na čajnu žlicu, odnosno žličicu): puna žličica 10%-ne otopine limunske kiseline sadrži otprilike 80 kapi. Dakle četvrtina žličice je 20 kapi. Može se staviti i više limunovog soka ili limunske kiseline. To neće imati nikakvog utjecaja, ali izbjegavajte stavljati manje od preporučenih količina jer ćete dobiti slabije rezultate. Nadalje uvijek pažljivo brojite kapi MMS-a, jer ako pretjerate, možete osjetiti mučninu.

Kako koristiti MMS za osobno zdravlje: MMS može poboljšati zdravlje vaše usne šupljine u roku tjedan dana. Zdravlje vaših usta je najvažnije kad se susrećete s MMS-om jer zdravlje usta utječe na zdravlje cijelog tijela. Kad započinjete uzimati MMS, pobrinite se i za svoja usta. Nakon što sam vidio tisuće ljudi kako im se zdravlje poboljšava, najviše se poboljšalo onima koji su se brinuli o ustima. MMS brzo djeluje.

Nakapajte 10 kapi MMS-a u staklenu čašu i dodajte 50 kapi soka od limuna ili od limete, ili 10%-ne otopine limunske kiseline. Protresite sadržaj čaše kružnim pokretom ruke i pričekajte 3 minute te dodajte vodu da napunite četvrtinu čaše. Pomoću te otopine očetkajte svoje zube. Na početku možete koristiti tu istu otopinu za vaše zube 1 zubne desni 2-3 puta dnevno. Budite sigurni da ste četkali i svoje desni. Sljedeći dan napravite novu mješavinu. MMS će posvijetliti i ojačati caklinu vaših zubi. MMS zapravo ubija viruse na caklini koji obično stvaraju štetu.

Upaljeni zubi, zaražene desni i paradentoza: ako su vam zubi upaljeni možete očekivati bolove za vrijeme dok se imunološki sustav bori s bolešću (najviše 4 sata). Infekcije i paradentoza standardno nestaju u tjedan dana. Očekujte učvršćenje klimavih zubi u roku 2 tjedna. Za 3 tjedna vaša će usna šupljina biti potpuno zdrava. Ne zaboravite kako je mješavina MMS-a naj snažniji ubojica patogena. Jednom kad su paradentoza i infekcije pobijedene, usta vrlo brzo ozdravljaju. Kasnije ćete trebati koristiti MMS samo 2-3 puta tjedno i isto toliko puta četkati zube.

U slučaju upaljenih zubi postoje naravno i izuzeci, ako je upala unutar zubi i MMS ne može dosegnuti kroz rupu ili na neki drugi način, MMS tada neće moći pomoći. Zub će se morati izvaditi. Također, morate se riješiti svih metala iz usta. S metalima u ustima stvarate napon i na svakom bi se voltmetru mogla očitati stanovita vrijednost. Tako uništavate vaše zdravlje. Upoznao sam ljude koji su poboljšali svoj vid već nakon uklanjanja metala iz usta.

Kad god se radi o liječenju bolesti, dovoljno je primijeniti **15 kapi kao standardnu dozu**. To naravno znači, da ćete tomu dodati žličicu limunovog soka ili limete u čistu, suhu čašu koja nije metalna (sadržaj žličice je 80 kapi). Tada protresite čašu kako bi se kiselina pomiješala s MMS-om i pričekajte 3 minute prije nego što dodate otprilike 1/3 čaše vode, svježeg soka od jabuke, grožđa, brusnica ili ananasa i odmah ispijite. Bez octa, soka od limete ili limuna ova otopina neće funkcionirati. Može se dodati voda ili sok koji ne sadrži dodani vitamin C. Sasvim je normalno ako se nakon jednog sata uzme i druga doza od 15 kapi. Međutim, kako sam i prije naveo, 15 kapi je možda previše za početak, te počnite s manje. Ali svejedno, dvije doze u razmaku od 1 sata je dobar način primjene. Čini se da se tako postiže bolja prodornost otopine. Molim vas da za više podataka pročitate do kraja ovo poglavlje, a pogotovo protokole uzimanja koji se nalaze na kraju ovog poglavlja.

Postoji problem s dozom od 15 kapi. Ako netko tko nije prilično zdrav uzme ovakvu dozu, bit će sklon mučnini. Imunološki sustav napada nezdrava stanja uporabom MMS-a. Nikad nije bilo svjedočanstva da je MMS napao zdrave stanice. Ali ako se pretjera s količinom, imunološki sustav će energičnije napasti nezdravo stanje. To je ono što tijelo treba, ali ponekad se pojavi takva reakcija u obliku mučnine, a ponekad i kao povraćanje. Ako se ovo dogodi, to znači da je odjedanput uzeta prevelika doza. Kad ubijete mnoštvo bakterija, virusa ili parazita koji sadrže otrove, čini se da se taj otrov izbacuje u tijelo. Zbog tog je razloga razumno početi s manjim dozama, počinjući s 2 kapi ili čak s jednom samo da se vidi što će se dogoditi.

Ali uvijek kad se uzima bilo koja količina MMS-a, obvezno je svakoj kapi MMS-a dodati 5 kapi octa, limunskog soka ili limunske kiseline. Pročitajte niže u ovom poglavlju da saznate više o uporabi limunske kiseline umjesto octa. Veličina doze varira, zdraviji će moći početi s više kapi u dozi. Bolesniji trebaju započeti s 2 kapi, ili čak sa samo jednom kapi, ali ako prva kap nije prouzročila mučninu, odmah uzmite drugu kap. Pričekajte 2 sata i povećajte dozu za jednu kap. Opet smanjite ako se pokažu znakovi mučnine. Veoma bolesna osoba trebala bi dobiti dozu jednake jačine svaka 4 sata preko dana, a u nekim slučajevima **svaki sat, ali u vrlo malim dozama**. Bolesna osoba će se skoro uvijek bolje osjećati nakon 24 sata. Dakle, ako vam bude zlo dok imunološki sustav počne upotrebljavati MMS za razbijanje otrova, nemojte odustati. Smanjite broj kapi u sljedećoj dozi do točke kad više ne osjećate mučninu. Povećavajte broj kapi sve dok vam ne postane mučno. Nastavite tako sve dok ne dostignete dozu s 15 kapi. Tada uzmite dvije doze od 15 kapi s

razmakom od 2 sata. Ako vam nije zlo, ponovite isti dan takvu dvostruku dozu s 15 kapi. Nastavite uzimate tolike doze svaki dan dok ne postanete zdravi. Normalno je da će oboljeli biti bolje do trenutka kad je povećao dozu na 15 kapi, ali i ako nije, treba nastaviti uzimati. **Više od 15 kapi:** kao što sam već spomenuo, ako je uporaba 15 kapi dobra, možda je uporaba 45 kapi 3 puta bolja. U normalnim situacijama ne idite tako daleko. Možda u ekstremnim situacijama probajte 2 doze s 25 kapi u razmaku uzimanja od 2 sata. Činjenica je da sam imao povratne informacije od ljudi, koji kad nisu dobili željene rezultate, da su pribjegli takvim dozama s 25 kapi. U tim su slučajevima stavljali 1,5 žličice 10% limunske kiseline. Ponekad su čekali i nešto duže od 3 minute. Ali nikad, nikad, nikad nemojte započeti s kurama od 25 kapi. U stvari, samo u ekstremnim slučajevima uzimajte više od 15 kapi. Dvije takve doze unutar 2 sata smatrajte kao vrlo veliku dozu. Budite oprezni. Kasnije u odlomku pogledajte kako se miješa otopina limunske kiseline.

Ipak, trebao bih prenijeti kako je bilo nekoliko slučajeva u kojima su me izvijestili da su se izliječili od raka prostate pomoću doza sa 60 kapi. Isto tako, barem je jedna osoba izvijestila kako je kroz tjedan dana uzimala 100 kapi dnevno.

Izuzetak od pravila: započnite s dozom od 15 kapi jedino u slučaju parazita. Ako se netko otruje kemikalijama ili hranom, dobra doza (15 kapi) MMS-a može biti od pomoći.

Moj je susjed jednom imao gripu. Njegovo je grlo bilo upaljeno i stalno je imao suhi kašalj. Tako mu je bilo 3 tjedna bez znakova poboljšanja, te je počeo uzimati MMS. Nekoliko je dana uzimao dozu od 15 kapi, ali nije bilo promjene. U očajanju uzeo je dozu od 30 kapi. Dodao je žličicu octa i popio s jabučnim sokom. Sljedećeg je dana kašalj nestao. Uzeo je opet 30 kapi i dan poslije nestali su i drugi simptomi. Jedino radi istraživanja nastavio je još nekoliko dana uzimati doze s 30 kapi, ali osjetio je metalni okus u ustima, te je odlučio da više nikad ne uzima tako velike doze. Zato ističem, nemojte nikad uzimati više od 15 kapi, osim ako niste primorani.

U normalnim situacijama preporučam limunsku kiselinu, sok od limuna i limete umjesto octa. Svi ostali čimbenici trebaju ostati isti. Pronašao sam kako mnogo ljudi daje prednost sokovima od limete i limuna u odnosu na ocat. Svatko tko sumnja da ima gljivicu kandidu, ne bi nikako trebao uzimati ocat. Mnogi su me izvijestili kako im se stanje s kandidom pogoršalo nakon što su koristili ocat jer je ocat sklon da hrani kandidu.

Nedavno otkriće u vezi limunske kiseline: Liječnik dr. Hesselink (napisao je 22. poglavlje knjige) otkrio je nešto značajno glede limunske kiseline. Pripremao je svog prijatelja prije puta u Afriku gdje je trebao primijeniti MMS. Mislio je kako je bolje dati svom prijatelju bočice s prahom MMS-a (natrijevim kloritom), kako bi se u Africi mogao razrijediti. A odlučio je i da spakira limunsku kiselinu u praškastom, nerazrijeđenom obliku. I to je bilo dobro jer je njegov prijatelj pomogao mnogim ljudima i uspješno obavio posao.

Kad se prijatelj vratio iz Afrike, dr. Hesselink je razgovarao s jednim drugim prijateljem koji je obolio od teškog oblika lajmskog artritisa. Preporučio mu je da pomiješa, isto kao i njegov prijatelj u Africi, 12 kapi MMS-a i 60 kapi otopine limunske kiseline. Tako je učinio, i začudo, artritis se povukao sljedećeg jutra. Kasnije smo saznali kako se artritis vratio nakon 6 tjedana i od tada treba uzimati jednu dozu svaka 2-3 tjedna.

Dr. Hesselink je upotrebljavao MMS i limunsku kiselinu kako bi uništio lajmski artritis još kod nekoliko ljudi. Tako sam i ja nastavio s tom preporukom da se koristi otopina limunske kiseline iste snage i to također funkcionira.

Ocjena slučaja s limunskom kiselinom: Očito je da limunska kiselina funkcionira kao aktivator jer ju je do sada koristilo na stotine ljudi, a funkcionirala je i u slučaju artritisa prijatelja dr. Hesselinka.

Upute za uporabu MMS-a s limunskom kiselinom kao aktivatorom (umjesto octa ili soka od limuna i limete): Nabavite limunsku kiselinu u kristaličnom praškastom obliku. Možete je kupiti u prehrambenim trgovinama ili u ljekarnama. Napravite 10%-nu otopinu: 1 žličicu praha pomiješajte s 9 žličica destilirane vode i pričekajte da se kristali otope u vodi. Odnos MMS-a i aktivatora je isto 1 prema 5. Ostalu pripreme obavite na isti način: nakon miješanja pričekajte 3 minute, dodajte sok i popijte. Dopustite mi da još jednom razjasnim pripremu otopine limunske kiseline. Miješanjem 9 mjerica vode s 1 mjericom praha limunske kiseline dobiva se 10%-na otopina, a ne 10 s 1, to bi onda bila 9%-na otopina.

Dakle, s limunskom kiselinom se ponašajte na isti način. Započnite s 2 kapi i 10 kapi otopine limunske kiseline, te povećavajte količine, ili započnite s 1 kapi MMS-a i 5 kapi limunske kiseline.

Borelioza (lajmska bolest): Za mnoge oboljele borelioza se čini najgorom bolesti jer se veoma teško liječi i osim toga može uništiti različite organe, pa čak i onesposobiti oboljelog. U slučaju borelioze nema sumnje kako imunološki sustav treba MMS. Prema dosadašnjem iskustvu, najbolje je miješati MMS s otopinom limunske kiseline. Tako se najbolji rezultati postižu s početnom dozom od 10 kapi MMS-a, a s 12 kapi u drugoj dozi. S ove dvije doze događa se remisija bolesti do 6 tjedana, te se zbog toga treba nastaviti uzimati MMS. Budući da svi žele izlječenje a ne remisiju, oboljeli su me izvijestili kako oni nastavljaju uzimati manje doze 3 do 5 puta na dan.

Ako nema poboljšanja, vjerojatno ne uzimate dovoljno. Međutim, možda je potrebno uzimati i godinu dana da se preboli borelioza. Za to još nemam dokaza, ali prema povratnim informacijama svatko tko ima boreliozu i tko uzima MMS, osjetit će poboljšanja.

Kad je najbolje uzimati MMS tijekom dana?

Najbolje je uzimati prije odlaska na spavanje. MMS funkcionira vrlo brzo nakon uzimanja, a tijelo voli što prije započeti s liječenjem. Ljudi često postaju pospani nakon uzimanja MMS-a. To naprosto znači da tijelo želi što prije ozdraviti. Dobro se zna da se većina izlječenja događaju dok spavamo. Dobar je znak ako postanete pospani nakon doze, prema tome slobodno prilagnite. Vjerojatno ćete se nakon buđenja osjećati mnogo bolje. A ako MMS uzimate 2 puta na dan, jednu dozu uzmite navečer prije spavanja.

Međutim, ako ujutro ili popodne osjećate zimicu, nemojte čekati večer kako biste primili dozu. Uzmite dozu kad god osjećate da vas nešto obuzima.

Djeca: Potpuno je sigurno ako dojenčad i djeca uzimaju MMS. Naravno, djeca uzimaju manje doze od odraslih. Formula za malu djecu je na početku 1 kap a može se povećavati do 3 kapi u istom danu. Količina aktivatora je ista. Za djecu koristite 3 kapi MMS-a na svakih 12 kg težine.

Osobe pretjerane težine: Započeti s 2 kapi samo za prvu dozu i povećavati prema ukupnoj količini do pomnoženih 3 kapi na svakih 12 kg težine. Slijedite upute dane u ovom poglavlju prema većim dozama, s maksimalnih 3 kapi na svakih 12 kg tjelesne težine. Punašnije osobe imaju više problema s prevladavanjem gripe i drugih bolesti. zbog toga što se patogeni skrivaju u masnom tkivu.

Malarija: Postupak za malariju je uvijek isti. Treba započeti dozom od 15 kapi i nakon 1 do 2 sata uzeti drugu dozu iste količine. (Zapamtite ako koristite standardnu kapaljku za oči da za 50% povećate broj kapi, a u ovom slučaju to su 23 kapi). Očekujte da će većina simptoma nestati 4 sata nakon druge doze, ali ako se to ne dogodi, ne brinite se već jednostavno uzmite treću dozu. Svi paraziti uzročnici malarije mrtvi su nakon druge doze. Ako je oboljelom još uvijek zlo, čini se da je obolio i od neke druge bolesti. U tom slučaju, nastavite uzimati dvije doze dnevno po 15 kapi sve dok se ne bude osjećao dobro.

Artritis: Postoje neke stvari koje trebate znati o artritisu ako imate takvih problema. Prvo, nije bitno kako se loše osjećate, vaše će tijelo ozdraviti, ali morate slijediti pravilni postupak. Dakle morate znati od koje vrste artritisa bolujete jer MMS pomaže kod reumatoidnog artritisa, lajmskog artritisa i još nekih drugih, ali ne i kod normalnog artritisa.

Uzrok normalnog artritisa (op. izd. - osteoartritisa) su mišići koji u području povlačenja povlače u suprotnom smjeru. Suprotni mišići pokušavaju preuzeti i pomaknuti tijelo u to područje. Kad mišići počnu povlačiti jedan protiv drugog, stvaraju bol i napetost u tom području i počnu uništavati zglob. Možete povratiti funkcionalnost zgloba. U knjizi Petea Egoscuea "Bez bolova" (Pain Free) opisano je kako možete pokrenuti prave mišiće da opet rade, a zatim će tijelo ozdraviti zglobove bez obzira na to kako se kosti loše taru jedna o drugu. Jedino su potrebne određene, ponešto neobične vježbe kako bi natjerali da pravi mišići ponovo prorade. U većini slučajeva, čak i najtežih, bol nestaje u tjedan dana. Zato kupite tu knjigu u bilo kojoj knjižari. Nedavno sam uočio da joj je cijena 15\$ (op.izd. - ima i na www.amazon.com).

Ostali najčešći oblici artritisa mogu se obraditi s MMS-om. Najjednostavnije koristite standardni protokol što je naveden na kraju ovog poglavlja.

Hepatitis A, B i C i ostali sojevi hepatitisa: Oboljeli trebaju uzimati 15 kapi dvaput dnevno, ali ih obično neće i tolerirati. Imunološki će sustav snažno napasti kad prvi put uzmete 15 kapi. Počnite s 2 kapi, a ako vam ne postane mučno, isti dan povisite sljedeću dozu na 3 kapi. I tako u istom danu povećavajte dozu za po jednu kapljicu, a kad osjetite mučninu vratite se na 2 kapi. Cilj je doći do 15 kapljica u jednoj dozi. Budite oprezni kako bi izbjegli mučninu jer to obično prestraši oboljelog, te on može i odustati i više neće htjeti ponovno probati. Zapamtite da je MMS tek zdravo piće i vi jednostavno opskrbljujete svoje tijelo municijom za imunološki sustav. Samo se treba naučiti piti ovo mineralno piće.

Herpes: Može vam pozliti od oglasa na televiziji kad znate kako se herpes može jednostavno izliječiti ako imunološki sustav ima odgovarajuću municiju. Tjedan dana trebate uzimati dvije doze dnevno od 15 kapi i neće više biti herpesa. Naravno, i ovdje morate krenuti s dozom od 2 kapi i svaki dan je povećavati sve dok ne dostignete dozu s 15 kapi dvaput dnevno; tada kontinuirano uzimajte tu dozu tjedan dana. S tim bi herpes trebao nestati u 2 tjedna. Međutim, u ozbiljnijim slučajevima moglo bi proći i 2 mjeseca do izlječenja herpesa.

U slučaju herpesa predlažem uporabu limunske kiseline kao aktivatora. Kod ozbiljnijih slučajeva uzimajte MMS nekoliko dana svaka dva sata. Kad uzimate svaka dva sata, uzimajte manje doze. To osigurava prodiranje MMS-a dublje i dublje. A u najgorim slučajevima herpesa MMS se može davati intravenozno. Pogledajte 13. poglavlje.

Neki ljudi vole napadati iznesenu ideju kako imunološki sustav može izliječiti ove bolesti. Dakle, prije nego mi pošaljete zlobno pismo, zašto ne biste isprobali ono što sam iznio? Ne može vas mnogo stajati, a ono što naučite može vam eventualno spasiti život. Ako ne funkcionira, tada mi pošaljite zlobno pismo. Dopustite da vam kažem kako na jednu kritiku dolaze na stotine pisama ohrabrenja.

AIDS: MMS ne napada AIDS, ali imunološki sustav da. On naprosto treba pravu municiju. Kao i obično započnite s dvije kapi, ali barem 3 puta dnevno. Povećavajte broj kapi što brže možete i podnosite sve dok ne dosegnete 15 kapi 3 puta dnevno. Trebat će vam od 3 dana do 3 mjeseca, ali uobičajeno potrebno je manje od 30 dana. Neki se teži slučajevi mogu srediti jedino intravenoznom primjenom, što uvijek mora obavljati liječnik. Pogledajte poglavlje s intravenoznom primjenom.

Zapamtite: Normalno zdravi ljudi mogu uzimati ove kapi bez mučnine, pogotovo nakon obroka. Samo će oboljelima od neke bolesti pozliti nakon što uzmu kapi. Međutim, takva mučnina je dobar znak i znači da kapi djeluju.

Kad smo prvi put ispitivali uporabu limunske kiseline mjerio sam koncentraciju otopine. Razina klor-dioksida je mnogo veća nego kad se kao aktivator koristi ocat ili limunov sok. Svejedno se čini da ga tijelo lako podnosi i zbog toga sam odlučio vidjeti koliko ga razmjerno zdrava osoba može podnijeti. Počeo sam polako i dogurao do 30 kapljica 2 put dnevno. Nikad nisam osjetio mučninu ili neku drugu lošu reakciju. Danas znamo (zbog stotine drugih koji su to isto isprobali) kako dok god u tijelu nema ničega što se mora ubiti, uništiti ili neutralizirati, ne treba se ni očekivati neka od mogućih reakcija.

Ponekad i bolesni ljudi ne osjete mučninu kad uzimaju MMS, ali nemojte se iznenaditi ako im bude zlo ili ako osjete mučninu, ili proljev, ili čak ako povraćaju nakon uzimanja nekoliko kapi MMS-a. Kapi treba uzimati nakon obroka. MMS dopušta imunološkom sustavu da ispravi različita stanja u tijelu, a sastavni dio tog procesa je izbacivanje iz tijela. Znači to je normalno, i ako krenete s 2 kapi MMS-a, mala je vjerojatnost da će vam biti imalo mučno.

Klor-dioksid moćniji je od bilo kojeg lijeka i snažniji od bilo kojeg nutrijenta, barem što se tiče imunološkog sustava. Imunološki sustav selektira i napada mnoge stvari kojima nije mjesto u ljudskom tijelu, i to čini isti čas. I najvažnije, on uništava otrove koje proizvodi bolest. Zato je tisuće oboljelih od malarije jednostavno ustalo iz svojih kreveta i otišlo svojim kućama nakon samo 4 sata. Zato većina oboljelih od AIDS-a u Ugandi odlaze kućama nakon 3 dana primjene. Činjenica je da jedna jedina doza daje imunološkom sustavu dovoljno streljiva kako bi se potpuno prevladao hepatitis C. **Zato je to vjerojatno jedina poznata stvar koja može prevladati upalu zubi (kad upala zuba nije unutar zuba).**

Veoma se rijetko dogodi da netko osjeća mučninu nakon uzimanja 2 kapi, ali i to je moguće, otprilike jednom u 500 slučajeva. U slučaju malarije ili neke druge parazitske bolesti ne započinje se s dvije kapi. Žrtva malarije je veoma bolesna i treba olakšanje. Potrebno je 15 kapi kako bi se stvari pokrenule na bolje. Dakle, dajte im 15 kapi i čekajte nešto više od sata, a zatim ponovite dozu. Doživjet će nevjerojatno olakšanje i paraziti uzročnici malarije će biti mrtvi. Isto vrijedi i za druge parazitske bolesti. S druge strane, neke bolesti imaju sposobnost da se uvuku duboko u tijelo i potrebni su tjedni ili čak mjeseci uzimanja MMS-a kako bi ih imunološki sustav potpuno uništio. Činjenica je da je MMS uobičajeno ultrabrzog djelovanja. Malarija u različitim područjima je različita. Prijatelj mi se baš vratio iz Ugande gdje je koristio 2 doze od samo 6 kapi u satu vremena i to je bilo dovoljno da se potpuno izliječi malarija (izliječeno je 70 ljudi).

Nekad se proljev i povraćanje ne može izbjeći: Drugim riječima, ako uzimate bilo koju količinu MMS-a možete dobiti dijareju. Ne dobiju svi proljev, ali neki se moraju očistiti iznutra. Ako je to s vama slučaj, tada vjerojatno nećete moći izbjeći dijareju. Čini se kako vaše tijelo zna što treba raditi kad dobije MMS. Kako se imunološki sustav dodatno aktivira, više se stvari počne slagati na svoje mjesto. Postoje stvari kojima tijelo ne dopušta prolazak kroz probavni sustav i zato se događa povraćanje. Nitko zbog toga do sada nije stradao i svatko tko je povraćao osjećao se bolje nakon toga. U svakom slučaju, kad se dogodi proljev ili povraćanje, to je ono što je bilo potrebno i što je dobar pokazatelj kako je ozdravljenje započelo.

U rijetkim slučajevima kad oboljelom ne radi crijevni sustav, a oboljeli mora izbaciti smeće iz svog tijela (inače bi mu bilo zlo), pojavljuje mu se osip na koži jer otrovi pokušavaju izaći i kroz kožu. U takvom slučaju potrebno je uzeti laksativ. Najbolji od laksativa koliko ja poznajem je biljka sena (lat. *Sennae folium* - senin list i *Sennae tinn. fructus* - senin plod) i čaj koji se pravi od nje. To će razgibati crijevne mišiće i time izbaciti više otpada od bilo čega drugog.

Uporaba MMS-a kod očne infekcije: Sljedeće upute pratite S EKSTREMNOM POZORNOŠĆU jer možete naškoditi svojim očima. Upotrijebite 1 kap MMS-a, 2 kapi limunske kiseline i pričekajte standardne 3 minute i dodajte žlicu destilirane vode ili kapi za oči koje ste nabavili u ljekarni. Isperite oko tom tekućinom i pobrinite se da vam uđe izravno u oko. Neka odstoji 2 minute. Nemojte nagađati već uzmite štopericu i mjerite vrijeme. Zatim u oko nakapajte destiliranu vodu ili kapi za oči kako biste ga isprali i to kapajte sve dok niste potpuno sigurni kako ste isprali svu otopinu MMS-a iz oka. Činite to svaka 2 sata dok očna infekcija ne nestane. **Pijte MMS u količinama od 3-4 kapi svaki sat dok ne osjetite veliko poboljšanje u vašim oku ili očima. Ako ne možete nanijeti kapi na oči, možete se osloniti na oralne doze koje uzimate svakog sata. ZAPAMTITE: NE SMIJETE dopustiti da otopina MMS-a ostanu u vašim očima duže od 2 minute. Neko vrijeme biste se mogli loše osjećati.**

Osobno iskustvo: Jednom sam spržio svoje oči, a koristio sam neaktivirani MMS - tj. nisam dodao limunsku kiselinu. Ostavio sam MMS u očima zato što sam mislio ako ništa ne osjećam, da MMS nema dovoljno snage da mi naškodi. Ali inaktivirani MMS je vrlo lužnat i peklo me je. Mojoj očnoj jabučici MMS nije napravio nikakvu primjetnu štetu, ali se koža oko očiju odljuštila i rastegnula za 2,5 cm. Izgledao sam užasno kao da će mi očna jabučica ispasti iz očne duplje, te sam bio zabrinut. Na sreću sve se smirilo u nekoliko dana.)

Rak uključujući leukemiju: Teorija je i ovdje ista. Klor-dioksid daje imunološkom sustavu gotovo savršeno streljivo kako bi napao stanice raka. Vjerujemo da je teorija dokazana budući da nas je mnogo oboljelih od raka izvijestilo da se tumor povukao ili da se znatno smanjio. Međutim, u ovom području još nema dovoljno istraživanja. Liječenje MMS-om je još uvijek bolje od liječenja standardnim metodama. Oboljeli su nam često rekli, a i mi smo primijetili da se kožni tumori obično suše i otpadaju za tjedan dana od početka uzimanja 2 doze dnevno po 15 kapljica. Ne tvrdim da MMS uzrokuje taj učinak, već da je takav učinak primijećen. Neki slučajevi raka su tvrdokorniji za liječenje od drugih i ako tumor ne počne nestajati u roku 2 tjedna primjene 2 x 15 kapi dnevno, oboljeli bi trebali nabaviti Indijansko bilje (Indian Herb) od gospođe iz Teksasa (op. izd. - Indijansko bilje se sastoji od cinkovog klorida, krvavog korijena - *Sanguinaria canadensis*, sijamskog đumbira - Galangal, jedne vrste kiseličice - biljke iz porodice Rumexa, engl. yellow dock, i slatkog korijena - korijen biljke *Glycyrrhiza glabra*, engl. licorice).

Ono što sam dodao u 3. izdanju engleskog izvornika je sljedeće: kad se netko bori protiv raka i ako nema poboljšanja, on najčešće odustaje od terapije MMS-om. Prema mojim saznanjima počnite s terapijom kao i uvijek, s 2 kapi ujutro i s 3 kapi popodne. Zatim 4 kapi sljedeće jutro i uzimajte dozu svaka 4 sata, a zatim i svaka 2 sata. Nastavite s povećavanjem doze i učestalosti uzimanja. Svaki put kad osjetite mučninu smanjite broj kapi u pojedinoj dozi. A odmah poslije opet povećavajte broj kapi. Možete primati i do 10 kapi svaka 2 sata za vrijeme dok ste budni. Također zapamtite da MMS uvijek morate aktivirati s octom, limunovim sokom ili otopinom limunske kiseline, te pričekati 3 minute prije dodavanja soka ili vode. Čini mi se da je najbolja otopina limunske kiseline kojoj naravno treba dodati 5 puta više od kapi MMS-a. Tajna je u tomu da se konzumira veći broj kapi, više čistača organizma i u tomu treba ustrajati dok rak ne nestane. Pronađite neki način kako biste provjerili stanje i kako biste vidjeli poboljšanje.

Postoji mnogo ljudi koji kažu kako su nakon uzimanja Indijanskog bilja opazili da im je rak nestao, ali to ne tvrdim. Gospođa iz Teksasa ima mnogo primljenih pisama gdje to piše. Mi samo prenosimo ono što ljudi govore. Informacija o mogućnosti nabavke Indijanskog bilja je na kraju ovog poglavlja.

Nemojte oklijevati uzimati i 30 kapi 2 put dnevno, ili 15 kapi 4 puta dnevno ako je potrebno (pa čak i više). Smanjite dozu ako primijetite mučninu, pa onda opet pojačavajte kad mučnina nestane.

Dok pišem ove retke moj susjed je baš savladao mali melanom na svojoj ruci. Spominjem to jer je uzimao dozu s 25 kapi (ne preporučam nužno takve doze, ali činite ono što djeluje). U svakom slučaju provjerio je već je li se radilo o melanomu. Nakon uzimanja MMS-a kroz samo tjedan dana melanom je dobio bijeli vanjski rub, a zatim se površina melanoma počela smanjivati i za 2 tjedna je nestala. To jest, bar je više nismo mogli uočiti - upale više nije bilo.

Kad sam imao mali kancerozni upaljeni dio kože na mojoj nadlatici, koji se nije htio povući godinu dana, na njega sam stavio 1 kap MMS-a pomiješanu s 3 kapi limunovog soka, te kao i obično čekao 3 minute i tad sam dodao 2 kapi DMSO-a. Istog sam časa osjetio kao da je netko prislonio zapaljenu baklju na moju ruku. Bol se ipak povukla za 3 minute. Pojavila se velika smeđa mrlja, mnogo veća nego prijašnja mala upala. Stavio sam borvazelin na nadlaticu i zamotao zavojem te je nakon 2 dana cijela smeđa mrlja otpala ostavljajući rupu na koži. Stavio sam još borvazelinu i novi zavoj i nakon 4 dana sve je zaraslo i nije ostao nikakav ožiljak. (Primjedba autora: maknuo sam iz ove knjige upozorenje o DMSO-u jer se čini kako s njime nema nikakvog problema.) Rekao bih da je u ovom slučaju DMSO prenio MMS dublje u kancerozno tkivo ubijajući patogene u 3 minute, i kad je bol prestala, sve je bilo gotovo. Nikome ovo ne preporučam (javite mi svoja iskustva ako ipak učinite).

Primjedba: na kraju ovog poglavlja nabrojena su tri protokola (postupka) primjene, jedan za rak, jedan je standardni protokol i jedan je za gripu, prehladu, upalu pluća i ostale normalne domaće bolesti.

Astma: MMS često zaustavlja napadaje astme u roku 10 minuta ili manje, ali ne uspijeva uvijek. MMS najbolje obrađuje astmu u duljem vremenskom razdoblju. O stanju bolesti ovisi hoće li MMS zaustaviti napadaj astme i kako će dugo biti potrebno da se izliječi astmatično stanje. MMS će uvijek pomoći, ali ako je osoba "neizlječiva" tada MMS neće funkcionirati. Međutim, najčešće se događalo da je dužim uzimanjem MMS-a i astma izlječena.

Jedna me gospođa nazvala i upitala bi li MMS pomogao u liječenju astme. Odgovorio sam joj kako mislim da bi. Počela je uzimati MMS i stanje njene astme se pogoršalo. Nazvala me je i ja sam joj rekao: "Ponekad stanje može postati lošije prije nego što se poboljša." Vjerovali mi ili ne, nastavila je uzimati MMS tijekom 1 i pol mjeseca, stanje joj se nije poboljšavalo, ali ju je i dalje držala vjera u poboljšanje. Nastavila je odbijajući prestati. I tada je stanje bivalo bolje. Stanje se i dalje poboljšavalo dok na kraju astma nije nestala. Cjelokupno vrijeme liječenja trajalo je svega 2 mjeseca. Ne znam što da kažem o ovakvoj vrsti vjere, ali je bilo učinkovito.

Započnite uzimati prvog dana s 2 kapi 2 put dnevno nakon obroka. Ako osobi postane mučno, često će odustati i neće htjeti nastaviti, zato budite oprezni kako bi se izbjegla mučnina. U svakom slučaju, postignite primjenu 2 doze dnevno po 15 kapi. Možda će biti potrebno par mjeseci prije nego dođete do te razine, a da kod tog broja kapi ne bude mučnine. To je zato jer MMS nešto sporo uništava i dolazi do detoksikacije tijela. (To je moje mišljenje, ali je i činjenica da sam promatrajući mnoge kako se oporavljaju od različitih bolesti primijetio da su bolje te da su puni energije u trenucima kad kapi više ne uzrokuju mučninu.) Astmu nije lako očistiti iz tijela, ali se i to postigne kod onih koji nastavljaju primjenjivati.

Arterioskleroza: Vjerujem da ima mnogo uzroka otvrdnjavanja (zadebljanja) i zakrečenja arterija u tijelu, a čini se da je kolesterol jedan od najpoznatijih razloga. Nekoliko je ljudi izvijestilo kako se uzimanjem MMS-a smanjilo zatvaranje arterija zbog kolesterola. Jedna je žena nazvala i rekla kako je bila u užasnom stanju. Rečeno joj je kako su joj vene zakrečene 80%. Mjerni instrumenti nisu niti mogli više pokazati, pa je možda bilo i gore. Uzimala je 3 doze po 15 kapi tijekom 30 dana i kad su ponovno mjerili, zakrečenje je bilo manje od 50%! To je ogromno poboljšanje za 30 dana. Ovo vam daje ideju kako djeluje. Zapamtite, ovdje se radi samo o suplementu (dodatku prehrani).

Zapamtite i kako svake godine umre 975.000 ljudi u SAD-u od lijekova. Nitko još nije umro od MMS-a.

Ima mnogo dokaza koji pokazuju kako naslage kolesterola na arterijama i venama okolo srca nisu uzrok srčanih napada. Dokazi govore da se stjenke tih krvnih žila stišću 70 do 80 puta svake minute tijekom cijelog života kako se stišće i srce. Vitamin C učvršćuje te žile i ako postoji manjak vitamina C one će izgubiti svoju snagu. Kad stjenke žila puknu, žile ostanu stisnute i to je trenutak srčanog udara. Kolesterol koji zakrečuje žile, a kako tvrdi medicina, uistinu je deponiran na stjenkama žila kako bi nadoknadio nedostatak vitamina C. To je tjelesni sekundarni mehanizam kako bi se spriječilo kolabiranje zidova arterija i vena. Uzimajte 6 do 10 grama vitamina C dnevno. Ako dobijete dijareju, smanjite dozu. Ove je podatke istraživao dr. Mathias Rath. Nabavite njegovu knjigu "Zašto životinje ne doživljavaju srčane udare" (Why Animals do not have Heart Attacks). Provjerite na internetu, dokazi su utvrđeni na više načina, a zasigurno su 100 puta bolje objašnjeni od ideje da lijekovi protiv kolesterola umanjuju rizik od pojave infarkta.

Veliki broj ljudi javio je kako im arterije više nisu tako jako zakrčene nakon primjene. Niti jedno izvješće nije bio negativno. Tijelo može ozdraviti arterije čim se kolesterol odstrani.

Moj bi savjet o ovome bio uzimanje većih količina vitamina C nekoliko tjedana prije uzimanja MMS-a koji će očistiti kolesterol. Pobrinite se da su zidovi krvnih žila dovoljno snažni prije odstranjivanja kolesterola. Pročitajte knjige dr. Mathiasa Ratha. Vrlo malo ljudi (samo dvoje) je zvalo i reklo kako su nakon MMS-a osjetili lupanje srca. A kasnije su nazvali i izvijestili da je lupanje prestalo. Tko zna što je to uzrokovalo, ali po mojem mišljenju ako bakterije mogu rasti na srčanom zalisku i ako ih mi počnemo ubijati, možda bi to moglo uzrokovati privremeno lupanje srca.

Sve poznate bolesti i negativna medicinska stanja: Veliki broj bolesti nisam naveo a koje imunološki sustav može srediti u nekoliko sati, dana, ili do 2 tjedna. Ima ih ogroman broj. MMS će vjerojatno pomoći imunološkom sustavu da obavi svoj posao bez obzira o kojoj se bolesti radilo. Bolesti koje nisu prouzročili virusi, bakterije i ostali mikrobi, možda neće biti izravno napadnuti MMS-om, ali od njega se može imati koristi i neizravno. Gotovo sve bolesti stvaraju različite otrove koji uzrokuju da se tijelo osjeća bolesno. Kad imunološki sustav ima klor-dioksid kojega opskrbljuje MMS, često može neutralizirati takve otrove. Nikad nemojte pretpostaviti da MMS neće uspjeti poboljšati imunološki sustav bez obzira u kako je organizam slabom stanju i bez obzira koja je bolest prisutna u tijelu.

Uzimajte MMS svaki dan ili 2 put tjedno kako biste održavali tijelo čistim od većine otrova i organizama koji uzrokuju bolesti.

Bolesti kojima imunološki sustav ne može pomoći izravno: Imunološki sustav može iskoristiti MMS kako bi napao bolesti čiji su uzročnici bakterije, virusi, paraziti, gljivice, kvasci i plijesni, ali mnoge bolesti uzrokuju ostali medicinski uvjeti. Možda je to slučaj, ali od 1. izdanja knjige, stotine nas je ljudi izvijestilo kako im je poboljšano zdravlje u vezi skoro svakog poznatog medicinskog stanja. Vjerojatno nema primjera bolesti koje ne reagiraju na MMS. Neke bolesti trebaju i pravilnu prehranu. Kad je imunološki sustav opskrbljen MMS-om, skoro uvijek donosi neko poboljšanje bolesti i pridruženog stanja.

Svatko tko je izvijestio da boluje od **lupusa**, također je i izvijestio kako mu se zdravstveno stanje vratilo u normalu. I svi su **dijabetičari** izvijestili poboljšanje stanja, a većina da su svi simptomi nestali. Čak i oni koji su patili od **depresije** javili su kako se bolje osjećaju. Jednom djetetu s ADHD-om (poremećajem hiperaktivnosti i deficita pažnje) svi su simptomi nestali u 2 tjedna.

Ima puno koristi od poboljšanja imunološkog sustava jer te bolesti često uzrokuju oslabljeno stanje, te onda i oslabljeni imunološki sustav. Bakterije i virusi imaju tendenciju napada na oslabljena područja u tijelu. Na primjer, upala pluća će napasti kad je organizam oslabljen. S MMS-om imunološki sustav može uzvratiti udarac, a često i prevladati infekcije ili ostala stanja koja

te bolesti uzrokuju. To na kraju može pomoći nestanku ostalih bolesti.

Za one ljude koji bi htjeli prevladati bilo kakvo loše stanje, a koje nisu prouzročile ni bakterije, ni virusi, korisne pogleda o uzrocima i njihovom prevladavanju može dati knjiga dr. Joela Fuhrmana "Jesti da bi se živjelo" (Eat to Live).

Zapamtite, klor-dioksid je najsnažniji ubojica patogena što ga čovjek poznaje. Kad ga koristi imunološki sustav, on je najsnažniji ubojica patogenih organizama i najsnažniji detoksikator kojeg poznamo. Dva dana opskrbe imunološkog sustava s 22 kapi MMS-a dnevno može biti učinkovito kao 35 intravenoznih tretmana s kelatima. I MMS se može davati intravenozno, infuzijom ili injekcijom (pogledajte 13. poglavlje). Predlažem klinikama koje koriste kelate da upotrijebe MMS intravenozno jer to može biti vrlo korisno. MMS nije kelatna otopina, ili preciznije, klor-dioksid je oksidans, a stvorio ga je MMS. On oksidira teške metale i otrove umjesto da ih veže na sebe kao što rade kelati.

Ovo govorim jedino s najboljom namjerom i ovo radim jedino u želji kako bi čovječanstvo dobilo ovaj čudesni mineralni dodatak. Ne prodajem ništa. (Dobro, prodajem ovu knjigu, ali sva dobit odlazi kao pomoć ljudima u Africi za svladavanje bolesti.) Svakome govorim točno kako može napraviti MMS u svojoj kuhinji. Čak predlažem i mjesta gdje se kemikalije mogu kupiti, i pružam sve detalje za izradu MMS-a. Jedina mi je namjera da čovječanstvo sazna za ovo otkriće i upotrijebi ga. Nije mi važno ništa drugo. Možete ga čak i proizvoditi i prodavati na internetu ili svojim susjedima. Ali što je najvažnije, možete ga napraviti, imati ga i spasiti živote. Samo slijedite upute iz ove knjige i dajte ga svakome tko pati od neke grozne bolesti. Možete pomoći mnogim, mnogim ljudima. Pogledajte oko sebe, uvijek će biti onih koji trebaju MMS. Možete pomoći starim ljudima s njihovim zdravstvenim problemima, ali i mladim ljudima. Ako prodajete putem interneta jedino nemojte polagati pravo na njega. Ako ga date nekome i on ozdravi, tada možete njegovu priču objaviti na internetu.

Ponekad me optuže kako liječim bolesti bez dozvole za rad.

Neki se liječnici podignu na stražnje noge i tvrde kako riskiram tuđe živote. Uvijek odgovaram da su bezobrazni kad govore takvo što jer ja preporučujem samo mineralnu otopinu koja nije farmaceutski medikament. Svaki liječnik je do neke mjere dio medicinskog sustava. Liječnici podržavaju farmaceutske tvrtke ili idu ruku pod ruku s njima. Svake godine u SAD-u umire više od 975.000 ljudi zbog uzroka koji su povezani s medicinskim preparatima. Više ljudi umire od bilo kojeg drugog uzroka smrti. To je 975.000 smrti koje se ne smiju dogoditi.

Kad govorim o uzrocima povezanim s medicinskim preparatima govorim o onima koji su umrli jer im je dan pogrešni lijek. Ostalima je dana prevelika doza ili su nepovoljno reagirali na lijek. Bilo je i onih kojima lijek nije davan dovoljno dugo, ili koji su umrli od popratnih učinaka lijekova (mnogi). Što mislite kad vidite oglas za lijek na televiziji, zbog čega su dužni upozoriti na popratne učinke lijeka? Ponekad izjavljuju da su se "pojavile ozbiljne ili fatalne reakcije".

Činjenica je kako se većina smrti uzrokovane lijekovima može spriječiti. Ali se to ipak nastavlja iz godine u godinu dok vladina agencija FDA troši milijune dolara zaustavljajući distribuciju zdrave hrane koja je možda prouzročila samo jednu smrt. Lijekovi zarađuju novac za farmaceutske tvrtke i za liječnike. Oni (medicinari) osjećaju da moraju napasti svaku stvar koja bi mogla zauzeti mjesto lijekova i smanjiti njihove prihode.

Vladine statističke agencije pružile su brojke uzroka smrti i naznačeno je 699.697 ljudi umrlih zbog srčanih bolesti, a 553.251 od raka i to godišnje. Ne spominje se ni jedna smrt povezana ili uzrokovana lijekovima na liječnički recept - za tu stavku njihove statistike pokazuju nulu. Kad oboljeli od raka umre jer mu je dan pogrešan preparat, vlada jednostavno objavi kako je to smrt od raka. Smrt od lijekova je uključena u statistike drugih uzroka smrti, ali nije izdvojena kao poseban uzrok kod vladinih statistika. Dr. Gary Null je istraživao i bio uključen u projekt "Smrt uzrokovana medicinom", te je bio uspješan u vađenju podataka jer su podaci ipak dostupni i ne može se spriječiti njihovo objavljivanje. On je to radio s namjerom da dođe do točnih brojki. Pogledajte

referencu na kraju ovog poglavlja.

Stanovništvo SAD-a troši milijarde dolara na medicinsko liječenje i mogli bismo imati najbolje liječenje na planetu, ali nismo ni blizu toga. I onda postoje takvi liječnici koji su toliko uplašeni da će izgubiti prihode, te osjećaju kako moraju napadati MMS.

Dakle, dopustite mi da kažem ovo. Budući da se ovdje ne radi o lijeku, zašto ga napadaju ili zašto mene napadaju? Zašto ne potroše dan-dva i sami provjere? Pokušajte, pogledajte funkcionira li? To je jednostavno, radi li ili ne radi? Nemojte mi vjerovati, tj. nikome nemojte vjerovati, već sami pokušajte. Kao što sam prije spomenuo, cijeli Haiti bi sada bio bez malarije da nisu medicinski liječnici zaustavili naš rad na otoku.

Upozorenje:

- 1) Ne dopustite da djeca sama uzimaju MMS.
- 2) Ne dopustite da MMS bude izložen sunčevom svjetlu iako je u obojenoj bočici jer će se stvoriti pritisak koji može izbiti i prouzročiti ozbiljne opekotine. MMS koji je stavljen izravno na sunčevo svjetlo može izazvati vrlo bolne opekotine.
- 3) Nikad nemojte dopustiti da ostane nerazrijeđena otopina MMS-a na vašoj koži duže od 20 sekundi jer može prouzročiti **srednje jake opekotine**.

U slučaju ugriza smeđeg pustinjskog pauka: Tada koristite samo mast za pelenski osip (Desitin) ili neki drugu mast za malu djecu koja sadrži najmanje 40% cinkovog oksida. To spominjem samo zato jer su neki ugrizeni stavljali MMS i to je imalo malo učinka na otrov. Desitin sadrži tih 40% cinkovog oksida. Neutralizirat će većinu otrova te smanjiti bol i svrbež za manje od jednog dana. Ovo vam govorim nakon što sam vidio desetke ljudi kako liječe ugriz pauka s tom masti.

Ugrizi crne udovice: Kad već govorim o ugrizu pauka spomenut ću lijek za ugriz crne udovice. Rascijepite peteljku svježe ubranog lista aloe vere i stavite otvoreni rez na ugriz. Koristite komad veličine 5 x 5 cm. Zatim oblijepite list aloe vere preko ugriza i čvrsto ga povežite na ugriz tako da izađe sav zrak. Povežite flasterom ili zavojem. Neka tako stoji 12 sati te ponovite postupak sa svježim listom. Većina će otrova nestati za 12 sati.

Ubodi komaraca i drugih insekata: Ubodi nisu posebno otrovni ali smetaju. Pripremite MMS kao da ćete ga popiti. Stavite 10 kapi u čašu i dodajte punu žličicu otopine limunske kiseline. Čekajte 3 minute i sada tu nerazrijeđenu mješavinu nanesite (samo kapi MMS-a i limunske kiseline) izravno na ugriz. Utrljajte s vršcima prstiju. Svrbež će nestati za 5 minute a kvržica će odmah početi nestajati.

Ovu mješavinu ne morate oprati. Jednom kad ste dodali ocat ili limunsku kiselinu MMS-u, onemogućili ste joj da opeče vašu kožu. Lužnatost MMS-a se uništava kad se doda aktivator (ocat, limunov sok). **Ipak, kad upotrebljavate mješavinu na većim površinama tijela nego što je primjena zbog uboda komarca, uvijek dodajte 1/2 čaše vode na mješavinu od 10 kapi MMS-a koju ste pripremili.**

Vanjska primjena MMS-a: Molim vas da ovo pročitate pažljivo. Moguće je prouzročiti probleme na koži kad koristite MMS prejake koncentracije. Zato uvijek dodajte mješavini MMS-a i limunske kiseline 1/2 čaše vode kako biste razblažili učinak na kožu ili na područje glave. Isto tako aktiviranu otopinu nikad nemojte dodati bilo kojoj vrsti losiona za tijelo. Ako se primijeni prejaka otopina MMS-a na kožu, kožne stanice mogu oslabjeti i mogu postati prijemčivije na bakterije ili na infekciju. Ali ako tu mješavinu razblažite, recimo s pola čaše vode, to može umnogome pomoći. Za svrbež na stopalima (**atletsko stopalo**) i slično, nakon primjene nekog losiona za tijelo, raširite prstima aktiviranu MMS mješavinu razvodnjenu s 1/2 čaše vode.

Upale/ranice na glavi (engl. head sores): Slijedite upute kao kod uboda insekata, ali dodajte 1/2 čaše vode u aktiviranu mješavinu od 10 kapi. Kad se učešlja u kosu s dovoljnom količinom otopine za prodiranje u skalp, izliječit će većinu rana za nekoliko sati. Ako primjenjujete svakodnevno, postići ćete zdravu kožu lubanje, ali ćete i posvijetliti kosu. Drugim riječima, 1-2 puta mjesečno je dobro, ali ako primjenjujete svaki dan, primijetit ćete izbjeljivanje u samo nekoliko dana (dobiva se lijepa blond boja). Ali ako otopinu ispirete 2-5 minuta, kosa neće izbljedjeti, a koža na glavi bit će vrlo zdrava.

Prevenција: Već sam više puta iznio kako MMS poboljšava imunološki sustav. Činjenica je kako j MMS djeluje super preventivno za skoro svaku poznatu bolest. Po mojem mišljenju, nakon što sam promatrao stotine ljudi što uzimaju MMS, otopina će spriječiti većinu tumora, uključujući i rak dojke. Ali ne samo rak, već i svaku drugu bolest koju imunološki sustav može napasti tako što napunite imunološki sustav s MMS-om.

Cijenio bih ako elektroničkom poštom pošaljete svoja zapažanja svih učinaka MMS-a, bila pozitivna ili negativna. Ako si ne možete priuštiti zdravstveno osiguranje, svakako bi svakodnevno trebali uzimati MMS.

Ako vaš problem odmah ne nestane: Više ljudi je zvalo i rekli su: "Uzimam 12 kapi 2 put dnevno tjednima, ali kad povećam na 14 kapi dobijem jaki proljev." Uvijek im odgovaram kako je klor-dioksid naj snažniji poznati oksidans. I on je samo to. On jedino oksidira i ništa više.

Dakle, ako vaše tijelo ima mnogo otpada u kritičnim područjima od kojih se osjećate bolesno, ako imate deponirane otrove kao što su teški metali, ako vam se negdje umnožava ogromna količina bakterija ili neko drugo nezdravo stanje, klor-dioksid će nastaviti raditi na tomu dan za danom. Nakon svega vi uzimate samo nekoliko kapi svaki dan i tih nekoliko kapi sadrži samo nekoliko miligrama klor-dioksida. Možda imate tisuću puta više stvari u svom tijelu koje treba oksidirati nego što nekoliko kapi može srediti, ali te kapi rade na tomu. I činjenica da vam postaje zlo ili imate proljev kad uzimate veću dozu dokazuje da MMS oksidira tvari u vašem tijelu i da vaše tijelo može izbaciti samo određenu količinu svaki dan. Ako uzmete više MMS-a od onih količina kad to nije nasilno, onda će to postati nasilno kad povećate dozu. Jednostavno održavajte uzimanje doze ispod razine kad vam postane zlo. Na kraju ćete doći do svog cilja, ali ćete i znati da stvar funkcionira dokle god vi osjećate mučninu kad povećate dozu. Kad prestanu mučnine, bit ćete dobro. Neke bolesti dopuštaju mnogo veće nakupine bakterija ili virusa. I njihovo izbacivanje može potrajati. Nemojte se obeshrabriti, samo nastavite.

Ptičja gripa, pandemije i masovne histerije: Više od 100 godina klor-dioksid se koristio za sterilizaciju bolničkih podova, klupa i ostale opreme, ali i za pročišćavanje vode i steriliziranje mesa. I za to vrijeme ni jedan patogeni organizam nije uspio steći otpornost na njega. Zbog same prirode klor-dioksida sumnjam da će to ikad biti moguće. Nekoliko je znanstvenika spomenulo kako priroda strukture mikroorganizama ne dopušta mogućnost da ikad razviju otpornost na snagu oksidacije klor-dioksida. To je kao da pokušavate razviti otpornost na bombe ili dinamit. Eksplozija je previše razorna za ikakav otpor. Sumnjam da će ijedan od novih virusa masovne histerije ili bakterija biološkog oružja moći ikad postati otporan na klor-dioksid, tj. na MMS. Klor-dioksid se upotrebljavao za ubijanje bakterija antraksa (bedrenice) 2001.g. Danas ga svatko može oralno upotrijebiti. Pobrinite se kako biste ga uvijek imali u kućnoj apoteci.

S druge strane, možete se kladiti da će farmaceutske tvrtke uskoro pronaći cjepivo za ptičju gripu. Tada će poželjeti cijepiti sve ljude na svijetu, a posebno u SAD-u. Govorit će kako nas žele spasiti, ali uistinu htjet će zaraditi milijarde dolara.

Dijabetes, ALS, i mnoge druge bolesti za koje se tvrdi da se ne poznaje uzrok: Više je virusa koji se mogu smatrati egzotičnim. Zapravo oni to nisu, ali ako niste liječnik, nećete čuti mnogo o njima, a trebali biste, zato što su obilato prisutni. Virus Coxsackie B (vrsta enterovirusa) prema dostupnoj medicinskoj literaturi uzrokuje 1/3 srčanih udara. Uzrokuje upaljenost srca, a ono baš ne radi dobro kad je upaljeno. Postoje izvješća da taj virus uzrokuje i upaljenost gušterače, a to onda uzrokuje dijabetes 1. i 2. vrste. Kad se uzima MMS on posuđuje imunološkom sustavu streljivo za borbu. Ubijanje virusa Coxsackie B može prouzročiti lupanje srca kroz neko vrijeme. Idite polako i uzimajte male doze.

Za ALS (amiotrofnu lateralnu sklerozu, poznatiju kao bolest Lou Gehriga) postoji medicinska literatura koja naznačuje da su najvjerojatniji uzroci ECHO virusi soja 6 i 7 (op. izd. - engl. Enteric Cytopathogenic Human Orphan - neki sojevi uzrokuju meningitis, bronhitis). Ako je tako, tada postoji šansa da MMS može pomoći i u slučaju ALS-a. U tom bih slučaju započeo s uzimanjem 1-2 kapi svaka 2 sata i povećavao broj kapi na 6-8 svaka 2 sata cijelog dana (bez noći), s 10%-om otopinom limunske kiseline kao aktivatorom. Plan je da se tijelo održava u što je više moguće zasićenom stanju klor-dioksida. Naravno da nema jamstva, ali do danas kod tako teške bolesti nije bilo niti tračka nade. Ako je vama dijagnosticiran ALS imate na raspolaganju 2 do 5 godina, i to je sve. Postoje preparati za koje se tvrdi da ponešto usporavaju napredovanje bolesti, ali ne postoje uistinu realni podaci koji pokazuju da je ALS usporen. Isprobavajući MMS možda možete uspjeti. Ništa drugo do sada nije. Dakle, vrijedno je isprobati.

Izlječenje bolesti pomoću lijekova: Može li se učiniti? Ne. Jedina stvar koja je ikad mogla ozdraviti tijelo su različiti tjelesni mehanizmi. Tijelo kontrolira ozdravljenje. NITI jedan lijek ili nutrijent ne može iscijeliti tijelo. NITI JEDAN! Postoje tvari koje tijelo može iskoristiti kao pomoć u liječenju, ali kad se podvuče crta, tijelo je ono koje uvijek ozdravljuje. Lijekovi povremeno pomažu u tom procesu, ali normalno je da tijelo treba nutrijente umjesto otrova, a to su manje-više svi lijekovi. MMS također ne može ozdraviti ili izliječiti od bolesti. On može ubiti ili ne ubiti patogene organizme u tijelu bez kontrole tijela. Međutim, jednom kad su mikrobi, patogeni ili otrovi uništeni, ozdravljenje može započeti bržim tempom. To je razlog zašto se čini da se ozdravljenje brže događa u svim dijelovima tijela. Nije MMS taj koji je išta izliječio. On to i ne može. Ali može raščistiti put kako bi započelo ozdravljenje.

Prevladavanje raka i mnogih drugih užasnih bolesti: *obvezno pročitajte ovaj odlomak.* Čini se kako je MMS učinkovit protiv većine bolesti, ali neke bolesti zahtijevaju veću količinu primjene MMS-a od ostalih. Standardni je odgovor, ako ne osjećate poboljšanje, povećajte dozu. To znači da biste trebali započeti s 2 kapi MMS-a, aktivirati ga sokom limuna, octa ili limunske kiseline. Nakon toga pričekajte 3 minute kao i uvijek, te dodajte vodu ili sok i popijte. Trebate nastaviti s povećavanjem broja kapi 2 puta dnevno, ako možete. Povećavajte na 3 kapi, pa na 4, pa na 6, dok ne stignete do 15 kapi dnevno. Ostanite na 15 kapi nekoliko dana i onda počnite uzimati MMS dva put dnevno po 15 kapi. I tada, ako ne primijetite nikakvu promjenu, povećajte broj kapi. Čim osjetite mučninu, smanjite broj kapi u dozama, a onda opet povećavajte kako biste uvijek bili ispod razine mučnine. Možete povećavati na 20,25 ili čak na 30 kapi dvaput dnevno ako ste ozbiljno bolesni.

Budite vrlo oprezni. Ako osjetite mučninu, smanjite broj kapi. Nemojte ostati previše dugo na takvim, visokim razinama (20-30 kapi), osim ako uistinu ne uočite poboljšanje onog stanja kojeg nastojite izliječiti. Kad je to stanje prevladano, smanjite na 6 kapi dnevno, to je količina potrebna za održavanje zdravlja.

Međutim, ako vam pozli, ako počnete povraćati ili dobijete dijareju, nemojte se zabrinjavati. Mnogo puta tijelo se želi riješiti nečega. Mnogo puta će vam zdravstveni stručnjak ili liječnik savjetovati kako se trebate očistiti. Pa ako trebate, MMS će to i uraditi. To nije loš znak.

Antidot (protuotrov) za predoziranje MMS-om: Netko tko je uzeo preveliku dozu MMS-a i nakon toga osjeća mučninu, može si pomoći ispijanjem čaše hladne vode koja bi mogla smanjiti mučninu. Ako se to ne dogodi, uzmete 1 do 5 g vitamina C. Kao antidot djeluje i soda bikarbona ili šumeći lijek Alka-Seltzer (kombinacija aspirina, sode bikarbone i limunske kiseline). Ako uzmete vitamin C, nemojte uzeti niti sodu bikarbonu, niti Alka-Seltzer.

Predožiranje natrijevog klorita: Svatko tko proguta više od 1/2 žličice MMS-a treba odmah početi piti vodu u što većoj količini.

Moguće je popiti i nekoliko žličica MMS-a, ali to će izazvati izrazitu mučninu. Zato u tom slučaju popijte što više vode kako bi razrijedili sadržaj želuca. Vodi možete dodati 1/2 žličice sode bikarbone u svaku čašu vode. Posjetite i liječnika ili hitnu službu radi mogućeg trovanja i objasnite im kako ste uzeli otopinu natrijevog klorita.

Trening: Pročitali ste ovu knjigu i nadam se da sada znate kako se koristi MMS. **ALI** ako drugim ljudima spravljate MMS, **VI** morate te druge i naučiti kako se MMS pravilno koristi. Ne očekujte kako se oni mogu osloniti na upute koje su napisane na bočici. **NE, I NIKAKO NE!** Ljudi moraju biti istrenirani kako bi pravilno koristili MMS. Ako nekome dajete bočicu, sjednite zajedno s tom osobom i detaljno je naučite. Neka ta osoba sama nakapa 2 do 6 kapi MMS-a u praznu čašu, doda 10 do 30 kapi otopine limunske kiseline, limunovog soka ili soka od limete, ili octa. Zatim da pričekava 3 minute, doda 1/2 čaše npr. jabučnog soka i tada zajedno popijete svaki svoju dozu.

Molim vas da mi vjerujete, ovo je jedini način koji funkcionira. Ljudima se mora pokazati. Posljednjih je 8 godina načinjeno mnogo grešaka, a te greške nisu dopuštale pravilnu funkcionalnost MMS-a.

Već sam vam rekao za ženu koja je prvi put uzela 30 kapi. Bilo joj je zlo 3 dana. Drugoj sam ženi rekao kako treba staviti 6 kapi u praznu čašu i dodati 1/2 žličice octa, pričekati 3 minute i na kraju dodati 1/2 čaše jabučnog soka. Otišla je odmah kući i na 6 kapi MMS-a dodala 1/2 čaše octa. Kasnije mi je rekla da se počela znojiti prije nego što je mješavinu popila do kraja. Ocat joj je dospio u oči i jedva je išta vidjela.

Sve što može poći krivo, to će i poći. Neki su mješavinu pripremili dan prije (nikad ne dopustite da prođe više od 1/2 sata između miješanja i pijenja) i usuli je u kavu (to nikad ne smijete učiniti). Skoro nitko ne uspije od prve ispravno pripremiti, a da nije naučio u praksi. To je tako jednostavno, a svi očekuju da bude kompliciranije. Zato vas molim da naučite svakog pojedinca kome ćete prodati ili dati bočicu. Ako to ne učinite, kao da želite da se problem dogodi, a to nije u redu prema njima. Također, nemojte misliti kako to većina može pravilno učiniti, a da ne može samo manjina. Nije tako! Većina će pogriješiti ovako ili onako ako nisu istrenirani. Uvjerite se u pravilnu uporabu putem demonstracije kod svake prodaje ili poklanjanja.

U Meksiku planiram održavati trening-predavanja za one koje žele ispravno naučiti.

Slijedite upute i možete spasiti živote, te promatrajte ljude kako im se zdravstveno stanje poboljšava.

Pogodnosti u tijelu čovjeka kad uzima MMS: Ovo su stvari koje sam uočio zadnjih 10 godina. Nešto od toga je moje mišljenje, ali svemu ovome sam razgovarao s liječnicima koji su se složili. Ponešto od toga je također njihovo mišljenje.

Dakle, sljedeće se stvari događaju kad se proguta MMS nakon aktiviranja.

Prva stvar što MMS radi je uništavanje anaerobnih mikroorganizama uključujući viruse, bakterije, gljivice, plijesni, kvasac i parazite. To su sve organizmi koji uzrokuju bolesti. Postoje mnogobrojni razlozi te vjerujem da je to ono što se događa. To se događa općenito u razmaku od 4 sata do 4 tjedna, a najčešće kraće od 1 tjedna. To uključuje sve oblike infekcija i ostalih mikroorganizama. Kao i krvne bolesti kao što je leukemija.

Drugo - MMS oksidira teške metale u tijelu. Vjerujem zato što je obavljen veći broj testova gdje su se ispitivali korijeni dlaka prije i poslije primjene. Rezultati naknadnih testova su pokazali kako u tijelu nema više teških metala. To uključuje živu, olovo i nekoliko drugih metala. Nažalost, testiranje korijena dlake nije posve precizno, ali je dobar pokazatelj. Oksidacija teških metala nije isti postupak kao kelatiranje, ali rezultat je podjednak. Kad se oksidira teški metal, on se neutralizira i jednostavno ispere iz tijela.

Treće - MMS prolazi kroz cijelo tijelo i neutralizira stranu materiju koja je općenito otrovna za tijelo. I to se nakon oksidacije, odnosno neutralizacije, ispire iz tijela. Skoro sva otrovna materija je po svojoj prirodi kisela i na taj način dopušta MMS-u da je prepozna. Ovi se otrovi nalaze na različitim područjima i ometaju normalno funkcioniranje tijela. Kad se oksidiraju, više ne mogu biti učvršćeni i bit će isprani iz tijela.

Četvrto - Većina vrsta zmijskih i ostalih životinjskih otrova oksidiraju kad se uzme odgovarajuća količina MMS-a. Većina otrova iz hrane koja se može naći u restoranima, slastičarnicama ili u vašem frižideru se oksidira, zbog čega se mora uzeti veći broj doza MMS-a kad netko osjeća da se otrovao.

Peto - Kod opekotina se stvarani otrov neutralizira prekrivanjem MMS-a, pogotovo kod opekotina 3. stupnja, odmah ili u nekoliko sati. U tom slučaju MMS ne bi smio ostati na koži, tj. opekotini duže od 1 minute. Treba ga se isprati vodom.

Prikupljam svjedočanstva o uspješnosti djelovanja MMS-a od raznih ljudi. Ako i vi imate takvo svjedočanstvo koje želite podijeliti sa mnom, pošaljite mi e-mail na jim@jimhumble.com, pod Subject upišite "Story of Success" ili će to pismo spam filter ignorirati. Molim vas upotrijebite prava imena ljudi ako dopuštaju da ih se imenuje. Netko će vas kontaktirati kako bi se to svjedočanstvo verificiralo. Kako mi trebamo, tako i svijet treba provjerljiva svjedočanstva.

Reference i izvori

Indijansko bilje (Indian Herb, Anti Cancer Herb) prodaje vrlo ljubazna žena po imenu Kathleen koja živi u Teksasu, SAD. Njen je telefonski broj 806 647-174, cijena za jedno pakiranje je 60\$.

Knjigu autora Gary Null PhD, Carolyn Dean MD ND, Martin Feldman MD Debora Rasio MD, Dorothy Smith PhD "Medicina sije smrt" (Death by Medicine) možete besplatno uzeti s internetske adrese www.newmediaexplorer.org/sepp/Death%20by%20Medicine%20Nov%2027.doc

Naručivanje MMS-a: ako ne želite sami pripremati otopinu natrijevog klorita (op. izd. - a to je u Hrvatskoj teško ostvariti zbog nemogućnosti nabave) možete ga nabaviti preko Subtle Energy Therapy iz Kanade na internetskoj adresi www.health4allinfo.ca i tamo je popis više tvrtki i osoba od kojih možete nabaviti, kao i na www.miraclemineal.org. Navedene dobavljače sam osobno potvrdio.

Gdje još možete dobiti odgovore: Odgovorio sam na tisuće e-mailova i objasnio sva moguća i nemoguća pitanja u vezi MMS-a. Ta pitanja i odgovori su pripremljeni i možete ih pogledati na

internetu: <http://mmsadvisor.com>. Postoje meniji koji obrađuju različite dijelove tijela, odnosno obrađuju različita stanja, a tu je i tražilica. Ako ne nađete odgovor, možete mi poslati upit e-mailom.

1. Način davanja MMS-a za rak i ekstremne bolesti (MMS protokol za rak)

Zdravlje vaših usta je od ogromne važnosti. Pročitajte početak ovog poglavlja, naslov odlomka "Kako koristiti MMS za osobno zdravlje", i slijedite upute ako uistinu želite ozdraviti.

Ovdje je nešto što vam liječnik nikad neće reći. Postoji test za rak koji je 99% učinkovit i to već 25 godina. Učinkovitiji je, manje opasan i jeftiniji nego sve ostale medicinske pretrage raka. Zove se AMAS test za rak. Ne trebate ni ići liječniku, test je dostupan na internetu. Cijena mu je 165\$. Napravite razmaz vlastite krvi i pošaljite u SAD, a platite kad su rezultati gotovi. Test otkriva posebna kancerogena antitijela koja mogu biti prisutna. Internet adresa je www.oncolabinc.com. Nemam nikakvih financijskih interesa u tomu.

Možete dobiti predodžbu hoće li MMS riješiti vaš problem ako ocijenite mučninu. Hoću reći, ako počnete s 1 kapi, ili čak s 1/2 kapi, zatim povećavate u svakoj dozi za 1 kap, i to 2 put dnevno (jednu ujutro, drugu navečer), u jednom trenutku će vam postati mučno. Tada možete smanjiti količinu kapi u dozi za 1-2 kapi, i opet povećavati u svakoj sljedećoj dozi. Uvijek prepoznajte kad dosegnete točku mučnine, a onda smanjite broj kapi.

Znat ćete hoće li vam pomoći ako prođete točku mučnine, a bez da doživljaja mučnine nakon višednevne primjene nastavite povećavati broj kapi. U trenutku kad osjetite mučninu, uništi se nešto tumora i tijelo mora izbaciti taj otrov iz tijela. Dio liječenja je baš ta mogućnost da tijelo izbaci otrov. Mučnina je vanjski pokazatelj tog izbacivanja, a to može biti i povraćanje, odnosno proljev. To uopće nije loše, jer se tijelo mora očistiti od otrova. Kako se tumor uništava, tijelo podnosi sve više i više kapi MMS-a. To je zapravo taj pokazatelj, ta tolerancija tijela na sve više kapi. Ako uočite da na kraju možete povećavati broj kapi bez mučnine, onda to znači da tijelo obavlja svoj posao, tj. liječi se. U slučaju raka vaše tijelo se mora dosta namučiti. Polako započnite s kapima i brzo povećavajte broj kapi. Ispočetka možete uzimati MMS samo 2 put dnevno, ali ako ste uočili kako vam nije mučno, slobodno povećajte broj doza na 3, 4 ili pak 5 puta na dan.

Ako vam 5 kapi stvara mučnine, smanjite na 4 ili 3 kapi po dozi, i ako vam recimo 3 kapi ne izazivaju mučninu, onda povećavajte broj doza koje sadrže 3 kapi na što veći broj u jednom danu. Čim budete podnosili 4 kapi po dozi, krenite na 4 kapi više puta dnevno. Nastavite povećavati kapi što možete brže, koliko god to mogli podnijeti.

Što će pokazati da stanje ne ide na bolje? Ako vam postane mučno uvijek kad uzmete novu dozu, koliko god kapi pripremili i ako vam tijelo nikako ne dopušta povisiti broj kapi bez mučnine. Ako npr. možete uzeti 2 kapi bez mučnine, a postane vam mučno kad povećate dozu na 3 kapi, možda ćete kratko vrijeme morati podnositi mučninu, ali ako se mučnina uvijek pojavi kad uzimate 3 kapi, to onda znači da ne uspijevate pobjeđivati rak. To se događa kad rak raste brže nego što ga MMS ubija. Ali i tu ima nade. Jedan je način, povećavati broj dnevnih doza, a ne kapi. Nastavite čitati dalje. Postoje i druge stvari koje pomažu. Nikad i ni u kom slučaju nemojte prestati uzimati MMS.

Ako uočite da stanje ne ide na bolje, onda predlažem sljedeći smjer. Nabavite indijansko bilje od Kathleen iz Teksasa. Ona posjeduje na tisuće pisama od ljudi kojima je pomogla. Ona i njen otac prodaju indijansko bilje već 60 godina. Koristite to bilje zajedno s MMS-om za dobivanje boljih rezultata.

Test za rak AMAS daje svakome veliku prednost. Možete napraviti najprije pretragu, koristiti MMS nekoliko tjedana ili mjeseci, zatim obavite drugi test kako biste znali je li napredak vidljiv i koliki je.

Kad spominjem kapi MMS-a uvijek mislim na standardnu pripremu (dodati 5 puta više limunske kiseline, čekati 3 minute, razrijediti i popiti). Nikad ne upotrebljavajte MMS bez dodatka kiseline. Ako nemate limunsku kiselinu, koristite ocat. Koristite jedino sok od jabuke, grožđa, brusnica ili od ananasa bez dodanog vitamina C ili askorbinske kiseline.

2. Standardni protokol uzimanja MMS-a (također i za djecu)

Zdravlje vaših usta je od ogromne važnosti. Pročitajte na početku ovog poglavlja naslov odlomka "Kako koristiti MMS za osobno zdravlje" (strana 134). Slijedite upute iz odlomka ako uistinu želite ozdraviti.

Opaska: Kad slijedite niže navedene upute, imajte na umu sljedeće. Uvijek aktivirajte kapi MMS-a pomoću jedne od prehranbenih kiselina, a to mogu biti limunov sok, sok od limete, 10%-na otopina limunske kiseline (pomiješati 1 dio praška kiselina na 9 dijelova vode; pohraniti u bocu s poklopcem). Na svaku kap MMS-a dodati 5 kapi aktivatora u čistu čašu, čekajte 3 minute, i dodajte 1/2 čaše vode ili soka. Možete od 3 minute produžiti do 10 minuta, a ispiti možete do sat vremena nakon što ste dodali sok.

1. Svi protokoli uzimanja MMS-a započinju s 1 ili 2 kapi. Nikad ne započinite s više kapi. Ljudi koji su jako bolesni i/ili osjetljivi trebali bi početi s uzimanjem 1/2 kapi. Aktivirajte MMS kao što je navedeno.
2. Ako vam ide dobro i ne primjećujete mučninu kod prve doze, povećajte sljedeću dozu za 1 kap, a ako vam pozli, kod sljedeće doze smanjite za 1 kap. Uzimajte dvije doze dnevno, ujutro i navečer. Nastavite povećavati dozu za po jednu kap kod svake sljedeće doze. Kad osjetite mučninu, smanjite dozu za 1 kap, a ako se javi snažan proljev, smanjite dozu za 2-3 kapi. Obično smanjite broj kapi u jednoj do dvije doze prije nego što se opet vratite na prijašnju količinu kapi prije pojave mučnine.

Opaska: Ako se dogodi dijareja ili čak povraćanje, to nije loš znak. Tijelo jednostavno odbacuje otrove ili se čisti. Svi koji su to iskusili rekli su mi kako su se osjećali bolje nakon dijareje. Ne treba uzimati nikakav lijek za dijareju. Kako brzo dođe, tako će i brzo proći, i neće potrajati. To nije uobičajena dijareja, već tek čišćenje tijela, nije uzrokovana bakterijama ni od virusima. Kad otrov nestane, nestaje i dijareja.

3. Nastavite postupak opisan u točki 2 dok ne dostignete 15 kapi 2 puta dnevno bez mučnine. A tada povećajte broj doza na 3 puta dnevno. Ostanite na 3 puta dnevno najmanje 1 tjedan, a tada smanjite na 4-6 kapi na dan za starije ljude, a 4-6 kapi 2 puta tjedno za mlađe ljude.

Opaska: Kad ste došli do kraja 3. koraka većina je virusa, bakterija, plijesni, gljivica i kvasca nestala iz vašeg tijela. Vaše je tijelo čisto. Ne morate se više brinuti da u svojem tijelu hranite mikroorganizme. Svoju prehranu možete temeljiti na hranjivim namirnicama bez bojazni da na taj način hranite teret. Dijabetes će nestati, prema tomu nećete se morati više brinuti oko šećera. Nećete se više morati brinuti hoće li gušterača previše reagirati i tako vas šokirati velikom količinom inzulina. Umjesto toga davat će upravo onoliko inzulina koliko je potrebno kako bi se spustila razina šećera u krvi na normalnu vrijednost (nećete biti pospani nakon što pojedete slatkiš). Vaše će tijelo tada lakše moći apsorbirati vitamine i minerale, te mnoge druge nutrijente koji su vam do tada manjkali. Kako vrijeme prolazi trebali biste se osjećati bolje. Nemojte prestati uzimati MMS.

Za djecu: I za djecu je protokol u osnovi isti, jedino bi djeca trebala krenuti s 1/2 kapi. Pripremite mješavinu od 1 kapi i prolijte polovicu. Zatim povećavajte broj kapi u dozi do 3 kapi, ali nemojte davati više od te 3 kapi na svakih 12 kg tjelesne težine. Za dojenčad započnite s 1/2 kapi, ali nemojte prekoračiti 2 kapi. Tako ako date 1/2 kapi ujutro, popodne dajte 1 kap i sljedeće jutro 2 kapi. Ako dojenčetu ili djetetu postane mučno, pričekajte nekoliko sati prije nego što date sljedeću dozu, a osim toga smanjite broj kapi. Nastavite s manjim brojem kapi sve dok dijete može podnositi, ali nemojte prestati davati doze.

3. Clarin protokol 6 plus 6

Ove upute su za ljude koji osjećaju bolove, imaju gripu, prehladu, upalu pluća ili boluju od bolesti koje se općenito **ne** smatraju neizlječivim i koji imaju fizičke bolove već neko vrijeme. Kad su ljudi vrlo bolesni i leže u krevetu trebaju koristiti standardni protokol (broj 2) i započeti s malim brojem kapi.

Nazvao sam ovaj protokol po Clari jer je ona bila prva koja ga je ustrajno primjenjivala. Možete pročitati zadnje poglavlje ove knjige gdje je Clara iznijela uspješna iskustva u liječenju pomoću MMS-a u svojoj kući. U doba kad sam iznajmio ured kod Clare i njezine majke vidio sam kako puno ljudi dolazi k njima. Ona je davala 6 kapi po dozi, a razmak između doza je bio 1 sat (vidi svjedočanstva u 23. poglavlju na strani 262). Taj je protokol jednostavan a primjenjuje se za gripu, prehladu, upalu pluća, fizičke bolove (akutne i kronične) i ostale kućne bolesti.

1. Nakapajte 6 kapi MMS-a u čistu čašu i dodajte 30 kapi 10%-ne limunske kiseline. Protresite čašu kako biste pomiješali sastojke i pričekajte 3 minute (možete pričekati najviše 15 minuta jer mješavina ostaje iste snage). Zatim dodajte 1/2 čaše vode ili soka (koji ne sadrži dodani vitamin C) i popijte. Pričekajte 1 sat, te ponovite 1. korak. Nakon 2 sata osoba bi trebala osjetiti olakšanje, pogotovo ako nakon jednog sata uzme drugu dozu. Naravno, to nije sigurno, i ako osoba ne osjeti olakšanje, treba uzeti opet dvije doze u razmaku sat vremena sa 7 plus 7 kapi MMS-a. Veću dozu treba uzeti jedino ako ne osjeti da mu je zlo. Pod tim mislim da je osobi mučno duže od 10 minuta, ili da povraća ili da ima dijareju. U slučaju mučnine znači da ne bi smio povećavati dozu, već je bolje uzeti opet 6 plus 6 kapi. Ako se osjeća jako loše, treba uzeti dvije manje doze, npr. 3 plus 3 kapi, ali to se rijetko događa. Normalno dvije doze od po 6 kapi osoba može podnijeti bez mučnine, Zato nakon toga treba uzeti dvije doze od po 7 kapi, zatim 8 kapi i tako dalje. U slučaju gripe, upale pluća, jake prehlade i ostalih bolesti koje mogu ugrožavati život postupite na isti način i to 2-3 puta na dan sve dok ne osjetite da vam je bolje. Ne dopustite da zbog gripe osjetite hladna stopala.

Jednom kad su simptomi gripe nestali može se povećavati broj kapi do 15 plus 15, ili se prebaciti na standardni protokol (broj 2) i na taj način povećavati dozu na 15 kapi 2 ili čak 3 puta dnevno tijekom tjedan dana (vidi što slijedi).

Općenita je zamisao da osoba dosegne 2-3 doze od 15 kapi dnevno (naravno manje za djecu). Djeci treba davati na svakih 12 kg tjelesne težine 3 kapi MMS-a. Doza s 15 kapi je dobra za odraslu osobu tešku 70 kg dva puta na dan, ili tri puta na dan za odraslu osobu težu od 70 kg. To nisu precizne brojke; svatko treba procijeniti svoje stanje i kako se osjeća kako bi mogao odlučiti koliko kapi može uzimati. **Ova količina kapi za veliki će broj osoba osigurati da se tijelo potpuno oslobodilo od patogenih organizama i teških metala.** Jednom kad se ostvari takav cilj konzumiranjem tijekom tjedan dana, vratite se na razinu održavanja zdravlja što iznosi 6 kapi 2 put tjedno. Naravno, uvijek treba uzimati 5 puta više kapi razrijeđene limunske kiseline i čekati 3 minute prije dodavanja vode ili soka i ispijanja.

Naravno, cilj je biti zdrav. Zato uzimajte 6 kapi 2 put tjedno. Ako osjetite da se gripa vraća, ponovite Clarin protokol 6 plus 6. Gripa će vam trajati 12 do 24 sata, pa čak i manje od 6 sati nakon

što uzmete drugu dozu. Zato ne dajte gripi šansu. Najbolji način uništenja gripe je uzeti 2-3 kapi svaki sat dok ne primijetite da je više nema. A 6 kapi 2 put tjedno održava vaš imunološki sustav jakim, a patogene organizme slabim. Vjerojatno se sjećate iz škole kako u vašem tijelu uvijek ima patogenih organizama. Šest kapi će ih držati na distanci.

Posebna autorova opaska:

Već sam spomenuo u knjizi, ja **nisam** izumitelj ove tehnologije. Ako budete čitali 22. poglavlje vidjet ćete da su i mnogi drugi upotrebljavali klor-dioksid duže od 20 godina. Samo sam tu ideju iznio u javnost, jer se inače to ne bi dogodilo. Tijekom 12 godina prikupio sam više iskustva o njegovoj primjeni nego ijedna druga osoba. Priznajem da sam ispočetka mislio da sam izumitelj. I jesam izumio, ali nisam bio prvi. Mnogi su drugi primjenjivali klor-dioksid i to duži niz godina, ali ne tako opsežno. Ja sam iznio tu ideju mnogo većem broju ljudi.

Tako kad netko kaže da ja to nisam izmislio, potpuno se slažem s tim. Nažalost ne znam tko je prvi počeo primjenjivati klor-dioksid u ljudskom tijelu. To je područje nejasno jer ga je koristilo više istraživača više godina. A natrijev klorit je primjenjivalo na stotine istraživača a da uopće nisu shvatili da su zapravo primjenjivali klor-dioksid. Možda ni jedan od njih nije shvatio kako je klor-dioksid uzrok dobivenih rezultata. U svakom slučaju njihova su istraživanja bila ograničena na nekoliko bolesti ili na nekoliko tipova bolesti. Dakle, dokle god se raspravlja o patentima, ne polažem pravo na prvu primjenu i zbog toga ne mogu ostvariti patentno pravo (naravno da ja nisam nikad ni želio imati patent). Sve što želim je da ugledam kako se čudesni mineralni dodatak koristi po cijelom svijetu, a to se uistinu i događa.

II. poglavlje

Liječenje opekotina

Otopina MMS-a ima čudesnu sposobnost liječenja opekotina. U opekotini se nalazi neka vrsta kemikalije koju MMS neutralizira. Opekotina se najbolje sanira s MMS-om odmah nakon što se netko opeče, ali može pomoći i nekoliko sati kasnije.

Kad se netko opeče, koliko god da je teška opekotina, MMS se treba pošpricati punom snagom iz boce preko opekotine. U ovom se slučaju ne koristi ocat ili limunska kiselina kao aktivator. Laganim dodiranjem prstiju razmažite tekućinu po opekotini. **Neka ostane na njoj samo 30 do 60 sekundi.** Nikako nemojte prstima pritiskati opekotinu. Najbolje bi bilo razmazati četkom za bojanje ako vam je pri ruci. Ali nemojte trošiti vrijeme tražeći; što prije stavite MMS na opekotinu, to je bolje. Kiseli kemijski spoj koji se stvara na opekotini biva neutraliziran lužnatom otopinom MMS-a. Bol nestaje istog časa, u par sekundi. **Nakon toga vodom isperite MMS.**

Kad liječite opekotinu uvjerite se da ste MMS ostavili 30 sekundi. Jednolično brojite do 30 prije nego što isperete otopinu s opekotine. **MORATE isprati MMS ili će se stanje opekotine pogoršati.** Ako to ispravno uradite, opekotina će biti sanirana za četvrtinu inače potrebnog vremena. Možda ćete morati tretirati opekotinu nekoliko puta.

MMS se mora isprati vodom u razmaku 30 do 60 sekundi. Ne primjenjujte MMS sve dok nemate vode. Može se upotrijebiti i neka druga tekućina za piće ako vam voda nije dostupna.

Na ovaj se način mogu liječiti i opekotine od sunca. Laganim pritiskom prstiju ili neke tkanine raširite nerazrijeđeni MMS na područje opekotine. Upotrijebite dovoljno MMS-a kako bi se otopina raširila brzo i jednostavno. Opet ostavite na rani 30 do 60 sekundi a zatim isplahnite vodom. Morate isprati u potpunosti, nikako nemojte ostaviti na koži. Ako MMS ostane na opekotini duže od 5 minuta, stanje će se pogoršati. Kad isperete bol odmah nestaje.

Ako vam je teško slijediti ove upute ili ako ne shvaćate koliko je **ispiranje** značajno, molim vas da ne pokušavate ovo uraditi. MMS se mora isprati unutar 5 minuta, čudotvoran je samo kad se pravilno primjenjuje. Zaustavit će bolove i spasiti živote, a rane od opekotina brže će zacijeliti. Ali ako sve to loše uradite (drugim riječima, ako ne isperete), stanje će se pogoršati.

Prije 2 dana posjetio me je jedan liječnik i otišao na plažu. Par je sati sjedio ispod suncobrana. Takvi suncobrani vas neće zaštititi od reflektirajućeg svjetla, tako da se on gadno opekao. Nažalost, tog mi se dana nije više vratio pa ga nisam mogao ni liječiti sve do sljedećeg dana. Kad je došao k meni, pošpricao sam ga s nerazrijeđenim MMS-om svugdje gdje se vidjelo kožno crvenilo, a crvenilo je pokrivalo veći dio kože. Istuširao se nakon 1 minute. Izašavši iz tuš kade rekao je: "Ne mogu vam opisati kako se osjećam ugodnije." Svijao je ramena i pokretao ostale mišiće, a prije tretmana je to mogao raditi samo trpeći znatne bolove.

Nakon nekoliko sati požalio se kako se većina boli vratila. Ponovili smo postupak, istodobno s nježnim pritiskanjem vršcima prstiju kako bi bili sigurni da smo ostvarili potpuni kontakt MMS-a i tijela. Čekali smo **5 minuta** prije nego što se otuširao. Ovaj put je nakon tuširanja izjavio kako je nestala sva bol a kasnije se **bol nije više vratila.**

Kao što možete vidjeti, možda je potrebno više od jednog tretmana i možda je potrebno pričekati duže od 1 minute. Možda ćete morati primijeniti i 3 tretmana za opekotine 3. stupnja, ali u svakom slučaju nikad ne ostavljajte tu lužnatu otopinu na koži, uvijek je isperite.

12. poglavlje

MMS i dugovječnost

Kao što sam prethodno spomenuo, volio bih da vam mogu reći da ćete uz pomoć MMS-a živjeti 25 godina duže. Ali u ovom trenutku ne mogu vam to dokazati, koliko god ja u to vjerovao. Ono što ubija starije ljude je slabi imunološki sustav. Kako starite, vaš imunološki sustav slabi, a njega MMS mijenja na bolje. Kad netko redovito uzima MMS, imunološki sustav je iznimno ojačan. Tada malo toga može proći obrambeni zid vašeg imunološkog sustava.

Gledajući uzorke pomoću mikroskopa tamnog polja uočava se odlično stanje bijelih krvnih zrnaca ako se MMS stalno uzima.

Nakon što sam tretirao stotine ljudi tijekom 6 godina, moje je mišljenje kako ni jedna poznata bolest a koju uzrokuju patogeni organizmi (virusi, bakterije, paraziti ili neki drugi mikro organizmi) ne može izdržati napad imunološkog sustava koji se svakodnevno opskrbljuje s MMS-om. Redovita se doza može i povećati za vrijeme sezone gripe ili pojave drugih bolesti u nečijoj blizini.

Čini se da tijelo prepoznaje uzročnika gripe. I kad virusi gripe napadnu organizam ako netko uzima MMS, tada tijelo reagira na napad kao i obično, osim što reakcija na gripu traje manje od 24 sata, a u rijetkim slučajevima do 48 sati. Gripa je deset puta slabija nego ako se ne uzima MMS. Većina se bolesti neće ni pojaviti a neke se osjete kao oslabljene i traju svega nekoliko sati. I prehlada se pojavljuje i obično nestaje u 1-2 sata.

Kad osoba uzima MMS kao dozu za održavanje zdravlja, tada bolesti koje mogu i ubiti starije ljude, tu će osobu jednostavno zaobići. Međutim, inače će vaš posao biti održavati dobro stanje vašeg organizma. Ako nastavite ležati u fotelji s daljinskim u ruci, vjerojatno ćete živjeti duže, ali staro pravilo prirode: "Ako ne koristiš, onda gubiš" - najvjerojatnije će prevagnuti.

MMS vam daje alate za duži život, a što će se dogoditi, ovisi o vama. To uključuje uzimanje i drugih prehrambenih namirnica. Kad MMS ubije patogene organizme, vaše tijelo još uvijek treba kvalitetne namirnice kako bi ostalo zdravo. To znači pravilnu ravnotežu vitamina, minerala, proteina i masnoća. Starije doba nosi manjak različitih nutrijenata. MMS ubija bolesti i neutralizira otrove, ali vas može ubiti i sam manjak kvalitetne prehrane. Ostati mlad ili samo biti živ, ostaje na vama.

13. poglavlje

Intravenozna primjena MMS-a

O intravenoznoj primjeni MMS-a ima više podataka. Možete, ali i ne morate biti svjesni kako sve do prije nekoliko mjeseci nitko nije intravenozno upotrijebio MMS nakon aktiviranja s limunskom kiselinom ili octom, ili bilo kojom drugom kiselinom. Iako je izvršeno na stotine tisuća infuzija natrijevog klorita u bolnicama po cijelom svijetu, uvijek se koristio samo neaktivirani natrijev klorit. Naravno, nitko se cijelo to vrijeme nije ni sjetio aktivirati.

Nakon što sam razgovarao s više oboljelih od lajmske bolesti (borelioze) koji nisu ozdravljali nakon uzimanja MMS-a oralno, i nakon što sam razgovarao s ponekim koji nije primijetio poboljšanja a uzimao je intravenozno, počeo sam se brinuti. Razgovarao sam i s nekoliko ljudi koji nisu imali rezultata ni s bolesti Morgellons, a to me je još više zabrinulo. Ako se ove dvije bolesti ne mogu izliječiti, tada i liječenje ostalih bolesti za mene nije dovoljno postignuće. Postoje doslovce milijuni ljudi koji boluju od tih dviju bolesti - brojka se ubrzano približava epidemijским razmjerima.

Javnost ni ne čuje za ovu bolest jer se jednostavno ignorira ili se o njoj onemogućava izvješćivanje. Tisuće su mi ljudi poslali e-mailove ili me nazvali telefonom. Dobivam izvješća iz svih dijelova SAD-a i svijeta. Ne možemo ignorirati ove bolesti i desetke sličnih čiji se trag može slijediti sve do vladinih laboratorija u svijetu. Ako to učinimo, oni će nas ubiti. Većina ljudi trenutno se ne brine, brinu se samo oni koji su oboljeli ili oni čiji su najbliži oboljeli. Neki ljudi misle da ih je krpelj ugrizao, ali to nije tako. Postoji više načina kako se te bolesti mogu dobiti. Većina ljudi nije izvijestila da ih je krpelj ugrizao.

Dakle, na temelju činjenice da se nešto mora učiniti, počeo sam razmišljati o intravenoznoj primjeni MMS-a nakon aktiviranja s jednom od prehrambenih kiselina. Kao što ste do sada naučili, ovim se stvara 1.000 puta više klor-dioksida nego što može priskrbiti neaktivirani MMS. Naravno da znamo ogromnu prednost koju nam MMS daje kad ga oralno konzumiramo. Ali ove se dvije bolesti ne mogu liječiti tim načinom, pa i ostale "proizvedene" bolesti. Smatrao sam da aktivirani MMS normalno putuje kroz probavni sustav i da kroz stjenke želuca dolazi u krv.

Tada klor-dioksid biva prihvaćen od crvenih krvnih zrnaca u želučanoj oblozi i prenosi se tijelom. Pitanje koje sam često postavljao bilo je: "To je dobro za crvena krvna zrnca, ali je li dobro za krvnu plazmu?" Krvna plazma je tekućina koja prenosi crvene krvne stanice po tijelu. Dospije li klor-dioksid iz želuca nekako i u plazmu, jer ako ne, to bi mogao biti razlog zašto se čini da MMS ne čini svoj uobičajeni posao u slučaju borelioze ili bolesti Morgellons.

Dakle, morao sam naći odgovor na to pitanje, ili barem na pitanje: "Hoće li MMS biti učinkovitiji primijenjen intravenozno ako je aktiviran?" Nisam si mogao priuštiti laboratorijske testove na štakorima pa sam odlučio sam biti laboratorijski štakor. Razgovarao sam s dr. Romerom, ali on je bio sumnjičav da izvodim testove na sebi. Kad sam mu rekao da ću to obaviti i bez njegove pomoći, i kod kuće ako je potrebno, naposljetku me pristao pratiti testiranjem jer je znao da se ne šalim. Zaposlio sam medicinsku sestru koja će mi moći davati injekcije te smo započeli ispitivanja nekoliko dana prije Božića 2007.g.

Pitanje je bilo hoću li imati iste reakcije intravenoznom primjenom aktiviranog MMS-a kao što sam imao nakon oralnog uzimanja. Nadao sam se da će reakcija biti drukčija, jer kad bi bila ista, tada bi i učinak bio isti, tj. bez značajnijeg zdravstvenog poboljšanja.

Da skratim priču, prvo sam isprobao 1 kap MMS-a aktiviranu s 2,5 kapi 10% limunske kiseline u 150 ml slane otopine. Isprva se ništa nije dogodilo i to je bilo zbnjujuće jer je nekolicina liječnika izjavila kako će u mojim venama limunska kiselina peći kao sam vrag. Nije bilo nikakvog pečenja ili nekog drugog osjećaja osim uboda igle. Ništa! Bio sam razočaran, ali tko bi išta očekivao od jedne kapi koja nije ni bila potpuno aktivirana (upotrijebio sam 2,5 kapi kiseline umjesto standardnih 5 kapi, što je ekvivalentno 1/2 kapi MMS-a). Prošao je 1 sat te sam odlučio otići kući.

Na putu kući, otprilike sat i pol nakon infuzije, udarilo me je. Postalo mi je hladno i počeo sam se tresti. Smrzavao sam se i istodobno osjećao mučninu. Bio mi je zlo, ali zapravo sam bio ushićen. Događalo se nešto drukčije od bilo čega prije. Nazvao sam svog prijatelja dr. Hesselinka (napisao je 22. poglavlje ove knjige) koji je već dulji niz godina provodio terapiju kisikom. On me je uvjeravao da bi to morala biti Herxheimerova reakcija (reakcija koja se javlja kao rezultat uništavanja nečega u tijelu što ispušta otrov). To bi moglo biti samo zato jer je klor-dioksid prodro dublje u tjelesno tkivo. Uzimao sam inače oralno 30 kapi MMS-a bez ikakve reakcije, to znači da je intravenozno primijenjeni aktivirani MMS prodro dublje te počeo uništavati i ostale mikroorganizme. Zato se dogodila Herxheimerova reakcija.

Tako da sam nastavio. Sljedećeg dana ista količina aktiviranog MMS-a nije prouzročila nikakvu reakciju, tako da sam treći put 1 kap MMS-a aktivirao s 5 kapi limunske kiseline. Opet sam osjetio Herxheimerovu reakciju. Ponovivši istu dozu sljedeći dan, opet se nije ništa dogodilo. Tako sam nastavio povećavati doze dok nisam došao do 4 kapi MMS-a. Svaki put sam dobio reakciju nakon prvog sljedećeg povećanja doze, a onda nisam reagirao na istu takvu sljedeću dozu. Bio sam zadivljen što niti jednom nisam osjetio nikakve bolove u svojim venama. Osjećao sam bolove na mojoj ruci kad su me nepravilno piknuli. Tada je došao Božić i nije bilo mnogo aktivnosti. Morao sam stati.

Ponovio sam testove 1. veljače. Ovog sam puta brže išao prema dozi od 4 kapi MMS-a, a onda se dogodila stvar koja se često događa, a to je da je proradio tjelesni obrambeni mehanizam i moje su se vene počele sužavati i odbijale primiti otopinu. Postoje standardni načini da se to prevlada, ali mi nismo imali takve lijekove na raspolaganju. Tako sam ponovo prestao, dok nismo nabavili taj lijek. Poslije sam doznao koji lijekovi služe da se vene ne sužavaju (heparin i prokain). Nemojte ih upotrebljavati ako ne poznajete pravilan način uporabe.

I to nas ostavlja u ovoj točki. Morao sam izdati ovu knjigu prije nego što sam saznao odgovor. U ovom trenutku mislim kako bi to moglo imati dobar učinak na boreliozu i bolest Morgellons, te kako bi čak moglo i ubiti uzročnike ovih bolesti. Ako klor-dioksid dolazi i tamo gdje se oni skrivaju, to će ih i ubiti. Već je dokazano da klor-dioksid uništava razne bolesti, ali čini se kako su se ove laboratorijske proizvedene bolesti sposobne sakriti na mjestima gdje ih antibiotici ili oralno primijenjeni MMS ne može dosegnuti.

Postoji još nešto što bi trebali znati. Jedna je žena imala uistinu težak slučaj lajmske bolesti i bilo joj je užasno zlo te je odlučila bez mog znanja intravenozno primijeniti aktivirani MMS. Pomiješala je 16 kapi MMS-a s 75 kapi prehranbene kiseline. Čekala je 3 minute i tu mješavinu ulila u 200 ml slane infuzijske otopine. Zatim joj je tako smiješanu tekućinu dala prijateljica (po zvanju medicinska sestra), te je kao infuziju primala sat vremena. Sljedećeg joj je dana jako pozlilo; njena naborana staračka koža na licu potpuno se odljuštila i lice joj je opet izgledalo glatko i mlado. Bakterija lajmske bolesti joj se očito uvukla u kožu, i kad je bakterija ubijena, zajedno s njome je uništena i koža. Znači ona je uzela 4 puta više aktiviranog MMS-a nego ja, te preživjela. Poslije se osjećala bolje, ali bolest nije nestala. To je bio samo jedan tretman i tko zna kako bi se dalje stvar razvijala da je nastavila uzimati MMS na takav način. Usput rečeno ta joj količina također nije izazvala bolove u venama.

Ta si je gospođa još 2 puta dala istu infuziju (16 kapi MMS-a s 75 kapi limunske kiseline u 200 ml infuzijske vrećice). Opet joj je bilo jako zlo, imala je dijareju, mučnine i povraćala je. Većina se njene kože odljuštila s tijela, i jako ju je boljelo, ali nakon mučnine se bolje osjećala. Nikad ne bih savjetovao ovakvo nešto, smatram kako je to opasno i nepotrebno. Uvijek treba početi s malom dozom MMS-a i polako povećavati do tih 16 kapi ili više.

Tako se ocjena uspješnosti aktiviranog i intravenozno primijenjenog MMS-a temelji na mojem iskustvu i iskustvu te gospođe. Na taj bi se način vjerojatno trebalo uništiti bolesti.

Nastavljam izvještavati o istraživanjima bez financijskih sredstava. To se mora obaviti. To nije način na koji bi se trebalo raditi, ali MMS ni ne bismo imali kad bismo sve propisno radili. Molim vas shvatite me, ne hvalim se, niti se ne žalim, ni bilo što drugo. Jednostavno osjećam da javnost treba znati što radi naša velika i moćna vlada, odnosno što ne radi i koliko ne pomažu ostali veliki i bogati filantropi. A ja sam ih više puta molio za pomoć.

Nadam se da shvaćate, broj slučajeva lajmske bolesti i bolesti Morgellons povećava se po cijelom svijetu. Ima mnogo bolesti čija imena ni ne znam izgovoriti i mnogo bolesti koje ni nemaju imena. Započele su se širiti u SAD-u, Europi, Aziji, i u većini ostalih zemalja. Stanje je mnogo gore nego što većina ljudi shvaća. Moralo bi postojati nešto što ih može zaustaviti. Nisam jedina osoba koja vam to govori, postoje i mnogi drugi. A ja to ne želim govoriti, ne želim da me smatrate luđakom, ni bijelom vranom; ne želim da me smatrate herojem. Radije bih istraživao džunglu jer mi to pruža veće zadovoljstvo. Ali kako se kaže, netko mora i to obaviti.

U svakom slučaju, uskoro ćemo biti pametniji. U međuvremenu, čitajte ovo poglavlje do kraja, izvijestit ću vas što se do sada postiglo intravenoznom primjenom.

Metoda s 20 ml otopine

MMS primijenjen intravenozno pokazuje brže djelovanje od oralnog uzimanja. Upotrebljava se od 6 do 18 kapi MMS-a u 20 ml sterilne glukozne otopine za injekcije, koja se može kupiti u ljekarnama. Cijela količina otopine ubrizgava se u vene na rukama u 20 sekundi. Ako biste sporije ubrizgavali MMS dogodilo bi vam se pečenje u venama. Takve se injekcije daju 2-3 puta dnevno do 3 uzastopna dana. I duža bi primjena mogla biti u redu, ali to je ono što smo do sada uradili. Sve injekcije se daju pod nadzorom liječnika i medicinskog osoblja. Ne činite to sami bez liječnika.

Takvu primjenu je primilo 25 osoba oboljelih od AIDS-a. Petero od njih nas je nakon toga izvijestilo i reklo da su pretrage pokazale kako su negativni na AIDS.

Spora metoda u 250 ml otopine

U bocu s 250 ml glukozne otopine doda se 7 kapi MMS-a za prvi tretman, a 22 kapi za drugi tretman koji se daje isti dan. Nakon toga se kroz 30 dana nastavi davati 22 kapi MMS-a u 250 ml glukozne otopine. Tih se 250 ml otopine daje tijekom 2 sata. Rezultati su bili spektakularni a sav je posao napravila osposobljena medicinska sestra pod nadzorom liječnika. Ne pokušavajte ovo sami. Potrebno je često kontrolirati krvni tlak (pogotovo na početku), i ako krvni tlak padne 20%, isti tren je nužno prestati s davanjem. Popijte voćni sok kako biste podigli tlak. Ako se eventualno koristi slana otopina, promijenite je u glukoznu otopinu kako biste zadržali uobičajeni krvni tlak.

Venska krv i glukozna otopina djeluju neutralno kako bi podesili lužnatost MMS na niže te tako prouzročili otpuštanje iona klor-dioksida. Klor-dioksid se onda prenosi krvlju po cijelom tijelu i dopijeva tamo gdje inače ne bi. Nakon što smo kapali MMS u glukoznu otopinu uvijek čekamo 1 sat prije unošenja u tijelo. Na taj način dopuštamo početak stvaranja klor-dioksida.

Intravenoznom primjenom pokušavamo postići najveću brzinu, a koja neće izazvati mučninu kod pacijenta.

Prosječno zdravoj osobi neće pozliti ako prima 22 kapi, ali će se zato oboljeli od AIDS-a osjećati značajno lošije. Zbog toga se u početku bolesnima daje manja količina MMS-a (2 do 5 kapi) i postupno povećava. Ako pacijentu postane mučno za vrijeme ili odmah nakon primjene, kod sljedeće primjene treba smanjiti za 2 kapi. Poslije opet treba povećavati sve dok se ne postigne doza s 22 kapi MMS-a, bez mučnine kod pacijenta. Treba nastaviti s davanjem 22 kapi 2 puta dnevno sve dok test na AIDS ne postane negativan. Svaki put kad pacijent osjeti mučninu treba odmah prekinuti tretman. Ali nemojte prekinuti s tretmanima već sljedeći put smanjite dozu za 2 kapi. Neki su liječnici preporučili da se ne uzima više od 250 ml otopine odjednom jer to može usmjeriti pluća da uzimaju samo vodu.

Do sada je primijenjeno na tisuće infuzija s natrijevim kloritom s prethodno opisanim količinama i to bez ikakvih problema. Zapamtite da se u infuzijama ne daje nikakva prehrambena kiselina kao aktivator. Morate znati što radite, budite više nego oprezni da zrak ne dospije u cijev kojom primete infuziju jer vas zrak u venama može ubiti.

Mučnina nije loš znak, ona pokazuje da MMS djeluje. Ali ako se netko uistinu loše osjeća, može popiti čašu vode u kojoj je dodan 1 g vitamina C.

Za opširnije informacije o intravenoznoj primjeni natrijevog klorita provjerite u 22. poglavlju gdje svoja istraživanja iznosi dr. Hesselink, ili pogledajte web stranicu www.miraclemineral.org. Tamo možete pogledati izvještaj o utjecaju intravenozne primjene Dioxychlora (koji je praktično isti kao i MMS jer sadrži natrijev klorit).

14. poglavlje

Klor-dioksid i kemija krvi

Da biste razumjeli djelovanje MMS-a morate shvatiti kemijsko djelovanje klor-dioksida i ponešto kemije krvi. Klor-dioksid je plin koji se otapa u tjelesnim tekućinama. Klor i klor-dioksid se upotrebljavaju kao dezinficijensi više od 100 godina i više nije upitno da oni uništavaju patogene svih vrsta. Oba se upotrebljavaju u sustavima za pročišćavanje voda više od 50 godina. Posljednjih se godina smanjuje korištenje klora, a povećava uporaba klor-dioksida jer je on pogodniji od klora. Klor-dioksid intenzivnije se koristi u europskim sustavima za pročišćavanje vode. Iako je klor-dioksid skuplji od klora, njegova je uporaba probitačnija. Američko kemijsko društvo (American Chemical Society), tj. njegov odjel analitičke kemije je objavio kako je klor-dioksid najjači antimikrobni agens poznat čovjeku.

Klor-dioksid ubija patogene oksidacijom, potpuno različitom kemijskom reakcijom nego što to čini klor klorinacijom, a ishod oksidacije su neškodljive kemikalije. Koncentracija klora u soku od 10 ppm (10 dijelova na milijun) neće kod zdrave osobe uzrokovati nikakvu mučninu, dok hoće ista količina klor-dioksida, ali ona je i učinkovitija u uništavanju patogena od klora.

Ni na jednu funkciju ljudskog tijela, niti na jednu prijateljsku aerobnu bakteriju, ne utječe otopina klor-dioksida ako je manje koncentracije od 50 ppm-a. Drugo, slabe otopine kao što su od 0,1 do 1 ppm-a izazivaju spektakularnu imunološku reakciju napadajući anaerobne bakterije, viruse, parazite, gljivice, opasne plijesni, kvasce i ostale patogene. Milijuni Amerikanaca piju razrijeđenu otopinu klor-dioksida više od 100 godina, a da ne znaju, i to u različitim zdravim vodama koje se mogu nabaviti na tržištu. Razrijeđene otopine soli obrađivane električnom strujom prodaju se kao "zdrave vode" pod različitim imenima kao što su "Willard Water" (još uvijek se nalazi na tržištu). Većina tih voda sadrži niske razine klor-dioksida kao rezultat elektrolitičke obrade. Zbog toga što je koncentracija klor-dioksida vrlo niska, patogeni organizmi u tijelu se ne mogu uništiti, a jedina dobrobit za koju se tvrdi da te vode posjeduju vjerojatno i dolazi od klor-dioksida jer nema nekog drugog elementa koji bi tomu mogao doprinijeti. Ostala zdrava pića na tržištu sadrže različite derivate klora. Stabilizirani kisik koji je razrijeđena otopina natrijevog klorita, daljnjim razrjeđivanjem s vodom polako otpušta klor-dioksid. A MMS nije ništa drugo nego koncentriranija otopina natrijevog klorita kojoj se dodaje neka prehrambena kiselina. Kiseline kao što su octena i limunska često se upotrebljavaju u bezalkoholnim pićima kako bi ta pića bila u kiselom području. Zbog toga se u tim pićima otpušta do 1 ppm-a klor-dioksida, razina koji se ponekad može naći u prerađenoj hrani, ali je stotinjak puta niža od količine proizvedene u stabiliziranom kisiku.

Zbog dodavanja octene kiseline iz octa ili limunske kiseline u otopinu natrijevog klorita, počinje se otpuštati klor-dioksid u gotovo podjednakim iznosima tijekom 12 sati. Želučana kiselina ne mijenja značajnije to vremensko otpuštanje. Odnos količine soli i octene ili limunske kiseline tako je izračunan kako bi otpuštao 1 mg klor-dioksida na sat. Dakle, tijekom 1 sata klor-dioksid se pretvori u kuhinjsku sol (NaCl) i druge bezopasne kemikalije uz jednu vrlo korisnu kemikaliju. Proizvodnja klor-dioksida i njeno stalno raspadanje u kuhinjsku sol i druge kemikalije dovodi do smanjivanja količine klor-dioksida u tijelu tijekom 12 sati i njegovog potpunog nestajanja. Nakon 12 sati nemoguće ga je detektirati, a iza sebe ne ostavlja otrovne tvari i otrovni je indeks na nuli.

Bolnice i laboratoriji su upotrebljavali klor i klor-dioksid tijekom stotinjak godina kao dezinficijens za čišćenje podova, namještaja i opreme. Ne može mu odoljeti ni jedan patogeni organizam, i niti jedna bolest. Niti jedna bakterija, ni virus ne mogu razviti otpornost na klor-dioksid, a ljudski organizam nema toliko mehanizama kako bi razlikovao kisik od klor-dioksida. Jaki dokazi upućuju da nakon što MMS dođe do želuca, stjenke želuca apsorpcijskim mehanizmima dopuste crvenim krvnim stanicama apsorpciju klor-dioksida (a crvene krvne stanice ne mogu razlikovati kisik od klor-dioksida), te se klor-dioksid prenosi u različite dijelove tijela gdje se inače upotrebljavaju ioni kisika.

Prirodna pH vrijednost ljudskog tijela je otprilike 7. Kod takve lužnato-kisele ravnoteže i u odsustvu svjetla, klor-dioksid je nekoliko minuta dovoljno stabilan. Međutim, patogeni organizmi što su odgovorni za bolesti, svi su u osnovi anaerobni i drukčije se ponašaju (npr. parazit malarije) nego prijateljske aerobne bakterije. Kao što sam već spomenuo, crvene krvne stanice spremne su apsorbirati i klor-dioksid, a kad se on jednom nađe u stanici napada parazita malarije jer površina parazita ima nižu pH vrijednost (veću kiselost) nego što je ima krv.

Klor-dioksid je veoma snažan eksploziv i toliko je nepostojan da se ne može transportirati. Jedini način na koji se može upotrijebiti je da se stvori na licu mjesta i upotrijebi odmah po nastanku. Njegova nepostojanost je zaslužna za njegovu učinkovitost prilikom kontakta s patogenim organizmima, kako u vodi, tako i u ljudskom tijelu. Kako dr. Hesselink napominje u 22. poglavlju ove knjige, sama priroda parazita malarije sprečava ga da razvije otpornost na klor-dioksid. Međutim, vjerujemo da je i nepostojanost klor-dioksida zaslužna da se na njega ne može razviti rezistencija (otpornost). To je kao da nastojite stvoriti otpornost na ručnu bombu. To je naprosto nemoguće.

Normalne razine kisika u krvi ne mogu uništiti sve patogene koji se nalaze u tijelu i koji uzrokuju bolesti, ali kad se uz kisik apsorbira i klor-dioksid, onda je to sasvim druga priča. Kad klor-dioksid dodirne štetne patogene organizme isti čas prihvati 5 elektrona od patogena, ili da budem precizniji, on isti čas otkine 5 elektrona. Dogodi se izuzetno brza kemijska reakcija koja je zapravo eksplozija, i to se događa u mikroskopskim razmjerima. Nastala šteta kod patogena je gubitak elektrona i oslobađanje energije. Patogeni organizam se u načelu oksidira utjecajem klorovih iona, a kao dio tog procesa klor postane bezopasna sol (NaCl). Dva atoma kisika se otpušta u obliku iona i jednostavno se vežu s vodikom u molekulu vode, ili se vežu s ugljikom kako bi stvorili ugljični dioksid (CO₂).

Dakle, u ovom se procesu oksidiraju patogeni organizmi ili druge štetne kemikalije, a to je povoljno za naše tijelo. Iako se iz klor-dioksida otpuštaju 2 atoma kisika, njihova razina nabijenosti neće rezultirati oksidacijom. Isti se proces događa po cijelom tijelu gdje god ioni klor-dioksida dodirnu patogene. Ne napadaju se povoljne bakterije ni zdravi dijelovi tijela, jer njihova pH vrijednost nije ispod 7 (nije u kiselom području). Oksidirat će se i oboljele stanice, kao što su infekcije ili rak. U slučaju da ne dođe do kontakta s patogenima ili s drugim otrovima u tijelu, klor-dioksid se pretvara u kuhinjsku sol i hipoklornu kiselinu (HClO) koju tijelo može iskoristiti.

Lenntech Company je objavila znanstveni izvještaj na internetu (pogledajte kraj ovog poglavlja) gdje objašnjava jačinu oksidacijske reakcije klor-dioksida u odnosu na ostale oksidanse. Klor-dioksid je slabiji od svih njih, ali ima najveći oksidacijski kapacitet sa sposobnošću da prihvati 5 elektrona. Ozon (O₃) za usporedbu je najjači oksidans i oksidira sve što se može oksidirati, a što mu se nađe na putu, ali on može prihvatiti samo 3 elektrona. Zbog toga što je klor-dioksid tako slab oksidans, on oksidira samo mikroorganizme, teške metale i oboljele tjelesne stanice koje se lako mogu oksidirati. Nema dovoljno oksidacijske snage (elektronskog potencijala) da oksidira zdrave stanice ili dobre bakterije. Ali kad dodirne predmete koji su u njegovom potencijalnom oksidacijskom doseg, sposoban je primiti više elektrona od bilo kojeg drugog oksidansa, te je

zbog toga tako izrazito učinkovit.

Na primjer, limfni čvorovi su jedno od područja gdje krv u normalnim okolnostima otpušta kisik kako bi se oksidirali različiti otrovi u čvorovima i zatim ta ista krv prenosi oksidirane otrove u jetra. Crvene krvne stanice (eritrociti) prenose ione klor-dioksida na isti način kako prenose i molekule kisika, te se i ioni klor-dioksida otpuštaju u limfnim čvorovima. Ioni klor-dioksida su tromi u dodiru sa zdravim stanicama, ali će uništiti patogene koji se nađu na tom mjestu, a koji su uzročnici bolesti.

Sićušna količina prirodno proizvedenog klor-dioksida može se pronaći u tijelu, a klor-dioksid u trenucima svoje razgradnje potpomaže proizvodnju jedne kemikalije koju imunološki sustav treba, a to je mijeloperoksidaza. Imunološki sustav koristi tu kemikaliju kako bi proizveo hipoklornu kiselinu. Tijelo intenzivno upotrebljava hipoklornu kiselinu za uništavanje parazita, bakterija, gljivica, virusa, tumorskih stanica, prirodnih stanica ubojica, a i da uništi iste otpadne tvari koji se stvaraju pri normalnim uvjetima. Međutim, bolesti i tjelesna stanja mogu prouzročiti manjak hipoklorne kiseline koja je potrebna za uništenje prisutnih patogenih organizama. Takvo je stanje poznato u medicini kao deficit mijeloperoksidaze. U slučaju mnogih drugih bolesti postoje i druge reakcije imunološkog sustava koje mogu savladati bolest, ali u slučaju malarije i drugih ekstremnih bolesti nema dovoljno hipoklorne kiseline kako bi se uništili paraziti ili patogeni, i ne postoje druge imunološke reakcije koje ih mogu uništiti. Tako je hipoklorna kiselina čije je stvaranje omogućio klor-dioksid svojom razgradnjom vjerojatno drugi mehanizam pomoću kojeg se može savladati malarija i druge bolesti.

U slučaju kad se MMS konzumira oralno nakon aktivacije s prehrambenom kiselinom svi simptomi malarije kao što su zimica, groznica, bol u mišićima i zglobovima, glavobolja, mučnina i drugo, nestaju u roku 4 sata u 98% slučajeva. Kod preostalih 2% pacijenata svi simptomi nestaju unutar 12 sati. Iako su malarični bolesnici bolesni i od drugih bolesti, nismo pronašli ni jedan drugi slučaj u kojem parazit nije bio uništen. Do 1. srpnja 2006.g. liječeno je i izliječeno više od 75.000 oboljelih od malarije a da nisu zabilježeni nikakvi ozbiljni popratni učinci. Uobičajeno je da od 1.000 malaričnih bolesnika umire 8, a kako od 75.000 liječenih pacijenata nitko nije umro, moramo pretpostaviti da smo od smrti otrgnuli 300 života i da MMS izvršno obavlja svoj posao.

U veljači 2006. vođena su klinička istraživanja u zatvoru u Malaviju (Istočna Afrika). Ishod je bio 100%-no izlječenje svih žrtava malarije. Nekoliko mjeseci kasnije, vlada Malavija izvršila je vlastita odvojena klinička istraživanja. I oni su objavili iste rezultate. Svi su se oboljeli od malarije oporavili i nije bilo neuspjeha.

U slučaju AIDS-a kad se MMS daje intravenozno prenosi se pomoću krvne plazme po cijelom tijelu i pri tom se stvara klor-dioksid koji se, a u to nema sumnje, apsorbira u crvene krvne stanice. U jednoj maloj bolnici u Kampali (Uganda) liječeno je 390 oboljelih od AIDS-a u 8-mjesečnom periodu počevši od ožujka 2004. Nakon 3 dana 60% oboljelih je bilo bez AIDS-a. Ostalih 40% je ozdravilo u roku od 30 dana. Većina AIDS žrtava što se liječila bili su oni kojima bolnica standardnim postupcima više nije mogla pomoći i bili su otpušteni iz bolnice kući da umru. Nažalost, krvne pretrage na AIDS nisu mogle biti obavljene zbog pomanjkanja sredstava i ispitne opreme. Međutim, bilo je poznato kako su svi liječeni uistinu oboljeli od AIDS-a, a da su nakon tretmana MMS-om bili bez simptoma bolesti, te da su nastavili s normalnim aktivnim životom. U tih 30 dana jedino se nisu izliječile dvije oboljele osobe, ali su nakon nekoliko mjeseci i one bile izliječene.

Reference:

- Wikipedia: http://en.wikipedia.org/wiki/Chlorine_dioxide
- Članak "Myeloperoxidase Deficiency Article by Javed Sheikh, MD" na www.emedicine.com/ped/topic1530.htm
- Definicija deficita mijeloperoksidaze: manjak enzima mijeloperoksidaze što može dovesti do ozbiljnih gljivičnih infekcija; manjak enzima je kritičan zbog ovisnosti o kisiku potrebnom za uništavanje bakterija djelovanjem leukocita (bijelih krvnih stanica)
- (pogledati na www.medicinenet.com pojam Myeloperoxidase deficiency).
- Članak "A Focus on Chlorine Dioxide: The 'Ideal' Biocide" (Fokus na klor-dioksid: 'Idealni' biocid) od G.D. Simpson, R.F. Miller, G.D. Laxton i W.R. Clements na internetskoj stranici: www.clo2.com/reading/waste/corrosion.html

- Prednosti klor-dioksida:
www.purate.com
www.newton.dep.anl.gov/askasci/chem00/chem00472.htm
www.aet.org/science_of_ecf/eco_risk/riskl.html
www.epa.gov/safewater/mdbp/pdf/alter/chapt_4.pdf • Istraživanja o klor-dioksidu - jedno od boljih: www.lenntech.com/water-disinfection/disinfectants-Chlorine-dioxide.htm
Obavijestite prijatelje o besplatnom prvom dijelu knjige u elektroničkom obliku koji se može podići na web stranicama: www.miraclemineral.org/friends.php (na engleskom).

15. poglavlje

Karakteristike MMS-a i najvažniji detalji

1. MMS je 28 postotna otopina natrijevog klorita u destiliranoj vodi. (Ali pošto se NaClO_2 može proizvesti i nabaviti jedino 80% čist, njegov je stvarni udjel 22,4%. Kad se pomiješa, koristi se težinski omjer praha natrijevog klorita i destilirane vode 28 : 72). U prahu natrijevog klorita ima 80%, 19% je kuhinjska sol (NaCl), a 1% su neki drugi natrijevi spojevi za koje se smatra da nisu otrovni. Molim vas shvatite zašto je stvarna koncentracija natrijevog klorita 22,4%. Ako niste shvatili, pročitajte ponovo. U prahu ima samo 80% natrijevog klorita. Svojstva natrijevog klorita su važna, to je rizična materija za transport. Prah može biti i u obliku bijelih ili lagano žućkastih pahuljica. Stotina funti (cca 45 kg) praha transportira se u metalnim bačvama promjera 36 cm i visine 69 cm. Manje količine se obično transportiraju u plastičnim posudama. Prah se može zapaliti ako dođe u dodir s organskom materijom ili iskrom.
2. Doza održavanja zdravlja je 6 kapi MMS-a, ako je kapaljka veličine kao što je prethodno opisano u 10. poglavlju. Sve spomenute kapi u ovoj knjizi su te veličine.
3. Potpuna doza za prevladavanje bolesti je 15 do 18 kapi. Za prevladavanje daje se puna doza 2 put dnevno s razmakom od 2 sata sve dok bolest ne nestane. Također pogledajte 10. poglavlje s opisanim protokolima.
4. Ako koristite stabilizirani kisik (standardno sadrži 3,5% natrijevog klorita) upotrijebite 8 puta veću količinu otopine i aktivirajte ga s prehrambenom kiselinom. Ako koristite standardnu kapaljku za oči, upotrijebite 12 puta više stabiliziranog kisika od navedenih vrijednosti u ovoj knjizi.
5. Jedna kap MMS-a sadrži 9 mg natrijevog klorita.
6. Kad se pomiješa 6 kapi MMS-a s 1/2 čajne žličice octa u suhoj i čistoj čaši, stvorit će se u 3 minute 1 mg klor-dioksida. Koncentracija se neće bitno povećavati jer se oslobođeni klor-dioksid pri površini diže u zrak. Mješavinu možete pojačati ako poklopite čašu.
7. Kad se doda 1/2 čaše soka od jabuke, grožđa ili ananasa, te kad se takva mješavina popije, stvarat će se u tijelu 1 mg klor-dioksida svaki sat tijekom sljedećih 12 sati.
8. Prema ljudskoj spoznaji klor-dioksid je najsnažniji uništavač mikroorganizama kao što su virusi, bakterije, paraziti, plijesni i kvasci. On se upotrebljava više od 100 godina kao sredstvo sterilizacije u bolnicama i u prehrambenoj industriji. Ni jedna druga kemikalija ili lijek nema sličan učinak. Dodavanjem octa natrijevom kloritu stvara se ista snaga za uništenje mikroorganizama i u ljudskom tijelu.
9. Nikad nemojte MMS staviti izravno na sunce. Stvorit će se visoki pritisak koji može odbaciti čep ili poklopac. Tekućina pod utjecajem sunčevog svjetla postaje znatno jača i može prouzročiti opekotine ako se odmah ne ispere s kože. U slučaju dodira s očima, oči isperite s vodom nekoliko minuta.
10. Bilo koja doza MMS-a zahtijeva 1/4 do 1/2 žličice octa ili limunske kiseline s izuzetkom intravenozne primjene. Od MMS-a nema mnogo koristi bez aktivacije. U normalnim situacijama nemojte koristiti octenu ili limunsku kiselinu za intravenoznu primjenu. Krv će pridonijeti aktivaciji MMS-a, jedino će postupak biti sporiji.
11. Može se upotrijebiti bilo koja vrsta octa, sve dok sadrži 5-6% octene kiseline.
12. Za pripremu MMS-a može se upotrijebiti bilo koja vrsta natrijevog klorita, a koja se inače upotrebljava u laboratorijima ili u sustavima za pročišćavanje voda. (Kad se upotrebljava

- 15 kapi po dozi, i kad se dodaje sok prije ispijanja, količina nečistoća je premala u odnosu na maksimalnu dopuštenu količinu za ljudsku uporabu.)
13. Natrijev klorit se koristi u cijelom svijetu kako bi se proizveo klor-dioksid za čišćenje voda, za bijeljenje papirne pulpe, za bijeljenje pamuka, i još na stotine drugih načina uporabe u tvornicama.
 14. Natrijev klorit je prvi počeo upotrebljavati dr. William E Koch za liječenje ljudi 1926.g., a u SAD-u se započelo s tretmanima 1930.g.
 15. Od 1926.g. smatra se kako stabilizirani kisik opskrbljuje kisikom različite dijelove tijela. Ta je zamisao pogrešna. Ne postoji iskoristiv kisik od natrijevog klorita. Klor-dioksid je oksidans (a nije točno kako se prije mislilo da je kisik jedini oksidans). Klor-dioksid je slabiji oksidans od kisika i ne može oksidirati zdrave tjelesne stanice, ali jednaka količina klor-dioksida može oksidirati veću količinu materijala nego kisik.
 16. Vitamin C koji se upotrebljava u sokovima kao konzervans spriječiti će djelovanje MMS-a. Stoga nemojte upotrebljavati sokove koji sadrže vitamin C, tj. one kojima je vitamin C dodan zbog dužeg roka trajanja. Čisti jabučni sok ne sadrži dodani vitamin C, i prirodni vitamin C iz svježe iscijeđenih sokova ne predstavlja prepreku.
 17. Sok od naranče ipak će spriječiti djelovanje MMS-a. Sok ne dopušta stvaranje klor-dioksida.
 18. Sokovi od jabuke, brusnica, grožđa i od ananasa dobri su za uporabu te se mogu dodavati aktiviranom MMS-u nakon 3 minute. Najbolje je napraviti svježi sok, jer ćete tako izbjeći mogućnost da je vitamin C dodan prije punjenja. Većina sokova će spriječiti MMS u djelovanju; tek manji broj proizvođača ne koristi vitamin C kao konzervans. Pažljivo čitajte sastojke na etiketama i nemojte koristiti sok kojem je dodan vitamin C.
 19. MMS može stajati 2 do 4 godine ako bočica nije izložena sunčevoj svjetlosti (u tamnoj plastičnoj ili staklenoj bočici). Prozirno staklo ili plastika je dobra samo za kratki period do 2 dana. Ako se bočica iznese na izravno sunčevo svjetlo tada će MMS trajati samo 1 sat.
 20. MMS-a je lužnata tekućina i u punoj jačini pH vrijednost mu je 13. Zbog toga može uzrokovati lakše opekotine ako se ne ispere unutar jedne minute. Ako se MMS-u doda ocat, tada pH vrijednost pada na 4,5. Nakon što se doda i jabučni sok nakon 3 minute, pH vrijednost je 4,8, što je zapravo i pH vrijednost jabučnog soka. I ostali voćni sokovi imaju sličnu pH vrijednost. Koristite samo sokove koje nemaju dodanog vitamina C.
 21. MMS se naravno može upotrijebiti za pročišćavanje vode. Stavite 1 kap MMS-a u jednu litru vode i nakon 8 sati voda je neškodljiva. A možete i tu jednu kap aktivirati s 5 kapi octa ili limunske kiseline, pričekati 3 minute i onda dodati jednoj litri vode. Na taj će način voda biti spremna za uporabu nakon 1 sata.
 22. Prah natrijevog klorita je opasan, te se ne smije dopustiti njegov doticaj s vrućinom ili organskim materijama, inače može prouzročiti požar. Međutim, otopina koja se napravi u omjeru 28 : 72 nije opasna; jedino se ne smije dopustiti da voda iz takve otopine ispari - tako ostaje prah koji je opasan.

16. poglavlje

Osnovni detalji uporabe MMS-a

Otopina ne postaje čudesni mineralni dodatak (Miracle Mineral Supplement) dok se ne doda 5 puta više kapi neke prehrambene kiseline. Takva prehrambena kiselina može biti limunov ili limetin sok, 10% limunska kiselina, ili ocat (koji sadrži oko 5% octene kiseline), i mora se čekati 3 minute, a nakon što se aktivirana otopina razrijedi sa sokom ili vodom. Dodavanje soka mora uslijediti prije isteka 10 minuta nakon dodavanja kiseline. Nakon dodavanja voćnog soka može se čekati do jednog sata prije nego što se MMS popije.

Sok od limuna ili limete

Može se koristiti, dodati 5 kapi soka na svaku kap MMS-a.

Limunska kiselina

Mišljenja sam da je u ovom trenutku limunska kiselina najučinkovitija kiselina koja služi kao aktivator, ali trebat ćemo više istraživanja. Pomiješajte prah limunske kiseline u omjeru 1 naprama 9 s vodom i dobit ćete 10% otopinu. To možete učiniti tako da 1 žlicu praha limunske kiseline pomiješate s 9 žlica vode. S 10 postotnom otopinom limunske kiseline na isti način aktivirajte MMS u omjeru 5 naprama 1.

Ocat

Možete upotrijebiti bilo koju vrstu octa sve dok sadrži barem 5% octene kiseline. Također nakapajte 5 kapi za svaku kap MMS-a, ali bolje je upotrijebiti limunov sok ili limunsku kiselinu.

Voćni sok

Upotrijebiti sok od jabuke, grožđa, ananasa ili od brusnica. Soku ne smije biti dodan vitamin C jer on sprečava aktivaciju MMS-a. Pažljivo pročitajte etiketu na proizvodu ili iscijedite svježi sok.

Sok od naranče

NE koristite sok od naranče ili neke druge sokove agruma. Oni sprečavaju aktivaciju.

Molim vas da pažljivo pročitate 10. poglavlje.

Način i količina primjene Održavanje zdravlja

Upotrijebite 6 kapi MMS-a s jednom od gore spomenutih prehrambenih kiselina. Mlađi ljudi mogu uzimati 2 put tjedno, a oni koji su stariji od 60 godina svaki dan.

Za većinu bolesti (a posebno za bolesti jetara) započeti s 2 kapi ili čak i manje ako je netko jako bolestan. Uzmite prvu dozu, pričekajte 1 sat i uzmite drugu istu dozu. Ako niste primijetili mučninu, uzmite 3 kapi nakon sljedeća 4 sata. Sljedeći dan započnite s 3 kapi ujutro i uzmite drugu dozu za 1-2 sata. Poslijepodne ili prije spavanja uzmite dozu s 4 kapi. Nastavite povećavati broj kapi svako jutro, a nakon jednog sata uzmite drugu dozu i još jednu dozu popodne ili navečer sve dok ne dosegnete 15 kapi 3 puta na dan. Pogledajte i protokole na kraju 10. poglavlja, te ih slijedite.

Povraćanje i dijareja su dio ozdravljenja u većini slučajeva. Ako vaše tijelo ima potrebu za jedno od tog dvoga, ono će to i učiniti. Ali to kratko traje. Vaše tijelo samo zna najbolje.

Koliko je potrebno kapi? Nemojte uzimati više od 15 kapi 2 put dnevno barem 2 tjedna, ali ako vam se stanje nije poboljšalo, onda povećajte broj kapi. Kad se ništa ne događa a vi i dalje niste dobro, povećajte broj kapi MMS-a i uvijek dodajte prikladan broj kapi prehrambene kiseline, te čekajte 3 minute.

Malarija i druge parazitske bolesti

Koristite 15 kapi odmah u prvoj dozi. Čekajte 1-2 sata i uzmite drugu dozu s 15 kapi. Isto učinite i sljedeća dva dana. Provjerite stanje parazita u vašoj krvi ili tijelu. Ako su paraziti i dalje prisutni, nastavite uzimati do 3 mjeseca. Svi će paraziti biti mrtvi davno prije isteka 3 mjeseca. Zapamtite, uvijek koristite prehrambenu kiselinu, čekajte 3 minute i dodajte sok. U većini slučajeva paraziti i crvi bit će mrtvi u roku 3 dana, a malarija se najčešće očisti u 4 sata ili manje.

Zmijski ugriz

Uzimajte najmanje 15 kapi MMS-a svakih pola sata tijekom prva 2 sata, a nakon toga svaki sat sljedeća 2 sata, a onda svaka 2 sata. Nastavite uzimati svaka 4 sata sve dok ne budete izvan opasnosti. Za aktivaciju koristite neku od prehrambenih kiselina. Posjetite liječnika, ali nemojte mu dopustiti da izreže mjesto zmijskog ugriza. Može se upotrijebiti usisna naprava na mjestu ugriza, ali ako se izreže, doći će do prebrzog širenja otrova.

Opekotine 1, 2 i 3 stupnja

Nemojte dodati MMS-u nikakvu kiselinu (dakle bez octa, limunske kiseline ili limunovog soka). Poprskajte MMS izravno iz bočice na opekotinu i neka prekrije cijelo područje opekotine. **Pričekajte od 30 do 60 sekundi i zatim isperite vodom.** Na isti se način može primijeniti i za opekotine od sunca kako vas ne bi pekle, ali opet vas moram upozoriti kako **ne smijete ostaviti MMS** na mjestu opekotine duže od 60 sekundi a da ga ne isperete. Mora se isprati! Osim vode može se upotrijebiti i bilo koja druga pitka tekućina ako nemate vode. MMS će neutralizirati kiselinu koja se stvori zbog opekotine, ali ako se ostavi na rani, tada će se stvoriti drukčija vrsta opekotine.

Trovanje hranom

Uzmite 12 kapi za prvu dozu i 6 kapi svakih pola sata. Dodajte limunsku kiselinu i nakon 3 minute četvrt čaše soka ili vode.

Primjena kod djece

Za vrlo malu djecu uzmite 2 kapi, a možete započeti i s 1 kapi i povećavajte prema 3 kapi u nekoliko sati ako je potrebno. Za stariju djecu koristite 3 kapi na svakih 12 kg težine, a možete započeti i s manjim količinama. Sve to osim u slučaju malarije ili drugih parazitskih bolesti. U tom slučaju upotrijebite punu količinu MMS prema težini djeteta, tj. 3 kapi na svakih 12 kg težina. Ako se ne uspije riješiti parazita u nekoliko dana, nastavite uzimati navedene količine 2 put dnevno.

Primjena kod svih bolesnih životinja

Za manje životinje odredite količinu kao i kod djece: 3 kapi na svakih 12 kg težina. Za konje i ostale velike životinje upotrijebite 1 kap na svakih 12 kg težine. Dodajte odgovarajuću količinu limunske

kiseline, pričekajte 3 minute i dodajte vodu (a ne sok). Većina životinja će htjeti piti, ali možda ćete ih morati prisiliti na to. Tada upotrijebite neku špricu bez igle kako bi im ušpricali izravno u jednjak. Ispočetka započnite s manjim dozama ukoliko niste sigurni glede veličine doze.

Čudesni mineralni dodatak (MMS) je flaširan s 28 postotnim natrijevim kloritom otopljenim u destiliranoj vodi. Otopina je svjetlo žute boje. Male će se količine učiniti potpuno prozirnim.

Prah natrijevog klorita zapravo je 80% natrijev klorit (NaClO_2). Ostalo je većinom kuhinjska sol (NaCl) i još neki natrijevi neotrovni spojevi. Količina natrija u bilo kojoj dozi ne smatra se škodljivom za prehranu ljudi ili životinja. Zbog prirode industrijskog procesa dobivanja praha natrijevog klorita, njegova je stvarna koncentracija 22,4% u otopini MMS-a.

Natrijev klorit u dozi sa 6 kapi je zapravo 54 mg NaClO_2 i otprilike 10 mg NaCl . Aktiviranjem otopine stvara se klor-dioksid, i to ispočetka 2 mg, a kasnije 1-2 mg po satu. Na kraju se klor-dioksid pretvori u kuhinjsku sol i vodu.

Klor-dioksid - 12 kapi MMS-a s dodanom limunskom kiselinom stvarat će 1-2 mg klor-dioksida. Kad se razrijedi s pola čaše soka tada će njegova koncentracija biti manja od 1 ppm (dijelova na milijun) u otopini. I dalje će tijelo dobivati 1-2 mg, ali ta je koncentracija prihvatljiva čak i prema FDA pravilima za hranu. MMS otopina će nastaviti stvarati 1-2 mg klor-dioksida na sat u tijelu sljedećih 12 sati.

Klor-dioksid - Američko kemijsko društvo (ACS), njihov Odjel analitičke kemije naveo je 1999.g. kako je klor-dioksid najsnažniji uništavač patogena što ga čovjek poznaje. On se koristi u mnogim industrijskim procesima, koristi se za sterilizaciju prehrambenih proizvoda kao što je meso domaćih životinja, i to već duže od 50 godina. Koristi se i u bolnicama kao sterilizacijski agens.

Formula natrijevog klorita - NaClO_2 , Na = natrij, Cl = klor i O_2 = kisik (O, označava postojanje 2 atoma kisika u takvom spoju, to nije oznaka naboja). Stvarni naboj kisika je -2 (minus dva) što stavlja kisik u neutralno stanje. To je isti onaj naboj kao kod kisika u ugljičnom dioksidu (CO_2) i ne može se upotrijebiti za oksidaciju.

Formula klor-dioksida - ClO_2 , primijetit ćete kako je samo natrij izostavljen iz natrijevog klorita kako bi se oblikovao klor-dioksid. O_2 označava dva atoma kisika od kojih svaki ima naboj od 2 elektrona (-2). Ioni kisika ovakve nabijenosti ne mogu oksidirati i zbog toga ih tijelo ne može iskoristiti za oksidaciju. **Cl** označava klor, a što je u ovom slučaju ion klora s pozitivnim nabojem sve dok se ne oksidira i uništi nešto, a nakon toga on također završava s negativnim nabojem. To je isti onaj klor koji se nalazi i u kuhinjskoj soli, i ne može više dalje reagirati.

Formula za kisik - O_2 označava da se molekula kisika sastoji od 2 atoma kisika koji su međusobno povezani. Kisik ulazi u tijelo u elementarnom stanju s namjenom oksidacije. Kad kisik oksidira različite spojeve u tijelu otpušta se energija i tijelo se zagrijava. Za vrijeme oksidacijskog procesa atomi kisika imaju naboj vrijednosti -2 (2 elektrona po atomu). Tada su ioni kisika i dosegli svoje neutralno stanje. U neutralnom se stanju (elektronski naboj -2) ne mogu iskoristiti u tijelu. U tom stanju oblikuju ugljični dioksid i bivaju izbačeni iz tijela svakim dahom. Zatim im zelene biljke ponovo daju naboj.

Ioni kisika koji su u spoju klor-dioksida ili ugljičnog dioksida imaju naboj minus dva i zato su neutralni. Tijelo ih ne može iskoristiti. Oni u tijelu oblikuju CO₂ ili vodu.

Oksidacija - prije se u kemiji smatralo i učilo da je kisik jedini element ili spoj koji može oksidirati metale i ostale kemijske spojeve. Ali s boljim razumijevanjem kemije došlo se do spoznaje da svaki element, ion ili molekula koji razmjenjuju elektrone u stvari sudjeluju u istoj vrsti oksidacije kao što to radi i kisik. Kisik prihvaća elektrone od ostalih elemenata ili molekula i istodobno uzrokuje otpuštanje energije u obliku topline. To je oksidacija. Tako i mnogi drugi elementi, molekule i ioni prihvaćaju elektrone ili pobuđuju izmjenu elektrona i otpuštaju energiju. Kisik može prihvatiti 2 elektrona kako bi postao neutralan (op. izd. - popunjava svoju vanjsku elektronsku ljusku do 8 elektrona) i nakon toga više ih ne prihvaća. Međutim, klor-dioksid može prihvatiti 5 elektrona. Tako i on vrši oksidaciju, ali s mnogo više snage.

Kad se kisik neutralizira s dva elektrona obično napušta tijelo u obliku ugljičnog dioksida. To znači da ugljični dioksid ima dva iona kisika, sada neutraliziranih. Dva iona kisika se zatim ponovo nabijaju u svoje elementarno stanje pomoću zelenih biljki i sunca, kako bi ponovno bili dostupni za vršenje oksidacije u tijelu čovjeka i životinja.

Klor sam za sebe je također oksidans, ali se oksidira kloriranjem, što znači ne samo da izmjenjuje elektrone, već se i kombinira s čime god stigne stvarajući nove spojeve. Neki od tih spojeva su kancerogeni.

17. poglavlje

Srčani udari, što ih uzrokuje i FDA

Pročitajte ovo poglavlje i znat ćete zašto srčani udari nemaju veze s kolesterolom i začepljenim arterijama, te kako možete spriječiti srčane udare

Malo je nedostajalo da ne napišem ovo poglavlje jer je ovo knjiga o MMS-u, ali to sam učinio jer ove informacije treba posjedovati svatko tko se zanima za zdravlje. Ovo poglavlje baca više svjetla i na FDA.

Dopustite mi prvo iznijeti nekoliko nepobitnih činjenica koje se mogu sudski provjeriti, ili preko stotina različitih izvora, uključujući i internet. Iako su izneseni podaci nepobitni, većina ih ljudi ignorira.

Prva stvar koju trebate znati je kako su stručnjaci FDA također i na jaslama farmaceutskih tvrtki. Možete misliti kakav je to sukob interesa i protivno proklamiranoj politici. Ali ne, čini se kako oni imaju pravo sjediti na dva stolca istodobno, čak kad je kontraproduktivno. Ako želite još činjenica glede toga, pročitajte knjigu Thomasa Moorea "Smrtonosna medicina" (Deadly Medicine).

Drugo, FDA je 1992.g. započela s javnom kampanjom kako bi uskratila američkim stanovnicima pravo da nabavljaju vitamine bez liječničkog recepta. Potrošili su milijune dolara poreznih obveznika gurajući tu ideju, ali nisu uspjeli. Još gore od toga, to im se vratilo. Milijuni Amerikanaca se usprotivilo tom napadu na njihovu slobodu izbora i pisalo svojim kongresnicima. U kolovozu 1994.g. oba su kongresna doma jednoglasno odbila njihove zahtjeve i to potvrdila zakonom koji je i predsjednik potpisao. Jeste li shvatili? Jednoglasno! To je ono što Amerikanci mogu učiniti ako se istinski potrudu. Sve je to zapisano u javno dostupnim dokumentima.

Taj se zakon zove "Zakon o zdravstvenim prehrabnim dodacima i edukaciji" (Dietary Supplement Health and Education Act of 1994 - DSHEA), i on pokušava jamčiti Amerikancima slobodan pristup vitaminima i ostalim esencijalnim nutrijentima, te svim edukacijskim podacima koji se njih tiču. Razlog zašto su u zakon uključeni i edukacijski podaci je taj jer su farmaceutske tvrtke htjele spriječiti objavu tih podataka i objavljivanje svih tvrdnji o zdravstvenoj dobrobiti vitamina. Shvaćate li? Htjeli su spriječiti i tiskanje knjiga koja pišu o vitaminima. Za to nisu potrošili milijune već milijarde. Sada imamo zakon koji nas štiti. I Ustav bi bio dovoljan, ali mi trebamo svu moguću pomoć.

Ali to nije bilo dovoljno. Farmaceutske tvrtke su se udružile u kartel na međunarodnoj razini. Započeli su svjetsku kampanju kako bi zabranili distribuciju svih podataka koji se tiču dobrobiti za zdravlje uporabom vitamina, minerala i drugih prirodnih tvari. Tomu su pristupili preko Komisije za prehrabne standarde UN. Mislili su da će moći prisiliti industrijske države i potom cijeli svijet da prihvate da su vitamini preparati za koje su potrebni liječnički recepti. Prerušeni u inicijativu za zaštitu potrošača, ova namjera je bila predložena Generalnoj skupštini Ujedinjenih naroda. Trebale su biti donesene trgovačke sankcije svakoj državi koja odbije prihvatiti liječničko prepisivanje vitamina.

To je bilo 1997.g., a glavni je igrač u tom farmaceutskom vitaminskom kartelu bila njemačka vlada. Njemačka izvozi više farmaceutskih proizvoda od bilo koje druge države na svijetu. Možda bi i uspjeli da nije bilo jednog liječnika, dr. Matthiasa Ratha. Dana 22. srpnja 1997. održao

je govor pred publikom u Chemnitzu (Njemačka) gdje je razotkrio kartel i njegove namjere, povezo ga s onim farmaceutskim tvrtkama koje su bile ratni profiteri u II. svjetskom ratu, pa i u holokaustu. Kao ishod tog govora i još nekoliko drugih govora, kao i stotina tisuća prosvjednih pisama, sve se više počelo govoriti o tomu, te takav zahtjev nije prihvaćen na Generalnoj skupštini UN-a.

Još i više od toga, 20. svibnja 1999. te su multinacionalne farmaceutske tvrtke priznale da su formirale "vitaminski kartel" kako bi učvrstili cijene sirovih vitamina i materijala za njihovu izradu. Zahvaljujući tomu su opljačkali stotine milijuna ljudi za više od 100 milijardi dolara. Sudska kazna je iznosila milijardu dolara. Američko ministarstvo pravosuđa je izjavilo kako je to bio najveći ikad otkriven ilegalni kartel. Takva sitna kazna je beznačajna u odnosu na ukupnu svotu koju su oduzeli od kupaca u cijelom svijetu.

Počinjete li shvaćati? Farmaceutske tvrtke nemaju savjesti. Učinit će sve da spriječe financijski gubitak i sve će učiniti za zaradu. Ne brinu se koliko će smrti uzrokovati. Farmaceutske tvrtke su preko FDA potisnule desetine otkrića lijekova za rak, srčane bolesti i mnoge druge bolesti kroz više od 50 godina. Znam da vam to zvuči ludo, ali što biste mislili o tomu kad bi ti podaci bili zapisani? Ne može se pobiti ništa od onoga što sam napisao. Sve je to zapisano. Sve se dogodilo baš kako sam ovdje iznio i to može provjeriti svaki učenik. Dokazi suzbijanja lijekova za rak i drugih bolesti ovog su trenutka nešto skriveniji, ali ipak sasvim dokazivi. FDA se oslanja kako to nevjerojatno zvuči, ali i na nezainteresiranost javnosti te tako njihova farsa i dalje traje.

Iznijet ću vam još jednu priču potkrijepljenu činjenicama. Amino-kiselina triptofan prodavala se u svim biljnim ljekarnama SAD-a kao sredstvo uz pomoću kojega se lakše zaspalo. Triptofan je uistinu bio učinkovit i tisuće ga je ljudi kupovalo, te nisu kupovali neke druge lijekove. Tako je prodaja triptofana zamijenila prodaju lijekova farmaceutske industrije, te je ona izgubila nekoliko milijuna dolara. I zamislite što se dogodilo, triptofan je uzrokovao jednu smrt u SAD-u i nekoliko u Japanu. FDA je isti čas izbacila triptofan s polica dućana u SAD-u. Ta se aminokiselina proizvodila u Japanu i otkriveno je da je u proizvodni proces ušla neka nečistoća. Iako je problem bio otklonjen, i iako je ponovo uspostavljena stroga kontrola nečistoća u finalnom proizvodu, triptofan se nikad više nije smio vratiti u SAD.

Kasnije je otkriveno da su američki FDA agenti posjetili japansku tvornicu gdje se triptofan proizvodio prije nego što su nečiste isporuke prevezene u SAD. Sada farmaceutske tvrtke ponovo zarađuju milijune dolara prodajom lijekova koji zamjenjuju triptofan. Jeste li sada shvatili? Jedna osoba je umrla zbog nečistoća u tableti triptofana i stanovnici SAD-a više ne mogu koristiti triptofan, ali stotine tisuća ljudi umire od lijekova i to je potpuno prihvatljivo. Jesam li ja jedina osoba koja shvaća da je nešto loše u svemu tome?

Danas se može prikazati bilo kojem istraživaču da je svaka osoba u SAD-u na neki način osobno dotaknuta patnjama ili smrti kao rezultat izdaje FDA. Ali još gore od toga je kako je skoro svaka osoba u svijetu u određenoj mjeri dotaknuta potiskivanjem podataka o lijekovima za različite bolesti. Nezainteresiranost proizlazi većinom iz toga kako zapravo pojedinac malo toga može promijeniti. Sada imamo mogućnost za promjenu jednostavno tako da obavijestimo svakoga o ovoj knjizi: prijatelje, rođake, susjede.

Možete smatrati da će nas štititi zakon koji sam prije spomenuo (DSHEA). Zapravo neće, jer čim je stvar nestala iz fokusa javnosti, FDA je ponovno krenula sa zahtjevom prema kongresu da sve vitamine mora odobriti FDA prije nego što se nađu u prodaji. Sada je FDA javno objavila da namjerava zatvoriti 50% proizvodnje prehrambenih dodataka u SAD-u pomoću tog novog zakona. Znači uz 970.000 smrti godišnje uzrokovanih lijekovima i niti jedne smrti uzrokovane zdravom hranom, FDA namjerava ograničiti naše pravo da koristimo prehrambene dodatke ako ih oni ne odobre. A oni se ne šale. Iznijeli su svoje namjere kako bi prisilili donošenje tog novog zakona kao

svoju osvetu. Kongres je još jednom izdao američku javnost. DSHEA zakon bit će beskoristan s ovim novim zakonom. A upozoreni su na štetu koja može nastati ako se donese taj novi zakon. Postoji samo jedan razlog zašto će donijeti taj zakon, a taj je da su kupljeni. Ovi se zakoni obrađuju u oba doma američkog kongresa i predviđeni su za donošenje u 2010. godini. Za sada su svi kongresmeni i senatori suglasni s tim prijedlozima zakona.

O suzbijanju lijekova od strane FDA

Opisat ću dva od više važnijih slučajeva suzbijanja, a onda vam reći gdje možete provjeriti iznesene podatke. Upozoravam vas da prikazujem samo vrh ledenog brijega. Postoji mnogo više slučajeva za koje nemam ni vremena ni prostora. Shvatit ćete i zašto sam se odselio iz SAD-a da bih objavio ovu knjigu. Sada ćete reći: "Ali Ustav vam dopušta da objavite što god želite." Zapravo, FDA ne mari baš za to. Takve su autore, znanstvenike i izumitelje već hapsili, te ih optužili pod svakojakim optužbama. Ali njih nije briga, autora mogu držati u zatvoru dugi niz godina s klimavim optužbama. Suci tog pravnog područja su FDA suci. Stalno ponavljaju autoru kako će odustati od optužbi ako on odustane od ideja iz svoje knjige ili ako objavi kako njegov lijek ne djeluje. Kad tijekom vremena autor potroši sav svoj novac na odvjetnike, biva prisiljen odustati. Deseci su lijekova izgubljeni jer se izumitelj ili autor previše umorio od borbi, ili je umro od srčanog udara, ili je proveo godine i godine u zatvoru.

Zapravo stvari su još gore. Oni zaplijene sve vlasništvo i unište poslove. Često oduzmu sve što je bilo vezano za proizvodnju uključujući automobil i novce s bankovnog računa. Mnogo puta to urade i bez naloga za pretragu. Oni potpuno unište nečiji život. Na suđenju imaju svoje suce koji ne dopuštaju bilo kakvu razumnu i logičnu obranu. Tako se heroj, koji je cijeli svoj život posvetio pomaganju ljudima i u traženju lijeka za neku bolest, bude zatočen u zatvoru dugi niz godina. Ovakvi incidenti su kriminal najgore vrste prema čovječanstvu. Unište i posao i pojedinca kako bi spriječili proizvodnju i primjenu lijeka. A to čine u ime "sigurnosti javnosti" i nitko ih ne može zaustaviti.

Pitate se zašto to oni rade? Rade to zbog milijardi dolara koje farmaceutske tvrtke mogu zaraditi ako se lijek za neku bolest prodaje oboljelima cijelog svijeta. Često se time i straše njihovi zaposlenici, jer ako se pronade lijek za rak, bit će izgubljeno na tisuće radnih mjesta. Osim toga, prestat će potreba za radioterapeutima i neće se više proizvoditi preparati kemoterapije. I bolnice će izgubiti pacijente. S druge strane izliječit će se milijuni ljudi, spasit će se milijuni života i prestat će njihove patnje. Biste li radije sačuvali radna mjesta ili biste radije prekinuli s patnjama oboljelih? A oni koji su izgubili posao da se prekvalificiraju za nove poslove?

Nemam ni približno dovoljno novaca da izdam ovu knjigu po cijelom svijetu, na svim jezicima, zato se uzdam u stanovnike SAD-a, Kanade, Meksika i Južne Amerike da prenose podatke iz nje (op. izd. - knjiga je do sada izdana na engleskom, španjolskom jeziku i njemačkom, poljskom, francuskom a hrvatski prijevod je pred vama). Ako svatko pošalje ovu knjigu barem na dvije adrese, ili ako preporuča dvjema osobama da preuzmu besplatan primjerak prvog dijela knjige s web adrese www.miraclemineal.org (na engleskom jeziku), tada bi Amerikanci imali lijek koji bi ukinuo 50 do 80% lijekova s tržišta. Spasilo bi se dugoročno na milijune života, a neprebrojivo je koliko bi patnji nestalo. Ako ste pročitali ovu knjigu znate da je ovo što pišem istina, a ako još ne znate da je istinito, onda isprobajte MMS. MMS liječi rak kad se koristi na pravilan način ili ako se primjenjuje zajedno s drugim poznatim lijekovima protiv raka kao što je mješavina Indijanskog bilja. I kao što sam napisao, sva dobit od prodaje ove knjige ide za daljnju distribuciju ove knjige ili odlazi u Afriku kako bi se donio lijek tamošnjim stanovnicima. Moram biti pažljiv o onome što govorim, jer bi me oni mogli tužili u vezi svega toga. Dakle, moja je namjera da učinim što bolje mogu u tom pravcu, ali ne mogu vam jamčiti u potpunosti da će sva dobit od prodaje knjige ići

samo za taj račun. I naravno, upotrebljavam novac za troškove života.

Milijarde dolara se troše u potrazi za lijekom protiv raka na način da se traži lijek prema sada službeno priznatoj teoriji nastanka raka. Već 100 godina postoje dvije osnovne teorije uzroka raka. Ona druga teorija je uvijek bila potiskivana. Životi su uništavani, ljudi su zatvarani, a dokumentacija je spaljivana. Bilo koja **gadost** koja se mogla smisliti, smišljena je kako bi se spriječilo da ona druga teorija uzroka raka dobije znanstvenu potvrdu ili da bude dostupna javnosti. Zanimljivo je kako su se svi uspješno demonstrirani lijekovi protiv raka temeljili na toj drugoj teoriji ili sličnim zamislima. Više od dva tuceta, ili više lijekova protiv raka, imalo je više od 1.000 dokumentiranih slučajeva potpunih izlječenja, a nekoliko njih je imalo više od 100.000 popisanih slučajeva.

Zato mi dopustite da vam u nekoliko nestručnih rečenica objasnim razliku između te dvije različite teorije nastanka raka. Trenutačno službeno priznata teorija raka je ta da zdrave tjelesne stanice iz nekog nepoznatog razloga mutiraju u kancerozne stanice. Ideja je takva da taj nepoznati razlog može biti starenje, siromašna prehrana, naslijeđe, slaba stanja koja postupno mutiraju u rak, ili nekakva kombinacija svega toga. Primjenom te teorije troše se milijarde dolara na istraživanja, a milijuni djece, žena i muškaraca pate i umire duže od 100 godina, a da za to vrijeme nije bilo nijednog značajnijeg poboljšanja u načinu liječenja raka. To je 100 godina bez odgovora na pitanje ili bez ikakvog poboljšanja. Naravno da će biti mnogo znanstvenika koji će to pobijati. Reći će kako je bilo veliko poboljšanje od otprilike 1948.g. kad se pojavila kemoterapija, ali danas umire više ljudi nego ikad. A nema pokazatelja kako kemoterapija povećava nečije šanse za preživljavanje.

Čini li se i vama to kao slaba slika? Isti tretman kao i prije 100 godina i nema stvarnih promjena u tih 100 godina u načinu tretmana. Još se uvijek primjenjuje i istražuje a postotak umiranja od raka veći je nego ikad prije.

Druga teorija koja nije prihvaćena govori kako su uzročnici raka vrlo neobični virusi koji mijenjaju svoju veličinu i oblike od stadija virusa prema stadiju bakterije, i opet natrag do virusa. Ispuštam mnogo stručnih termina, ali to je osnovni koncept. Ova druga teorija se naziva pleomorfizam. Istraživanja u tom pravcu nisu dopuštena. Možete reći: "Mislio sam kako je Amerika slobodna zemlja." Dakle, možda je, ali ne za one koji žele istraživati baš tu teoriju raka. Za takva se istraživanja ne mogu dobiti financijska sredstva i oni koji traže sredstva, udare glavom u zid. Nitko ne želi surađivati s njima, njihovi kolege ne žele više razgovarati s njima. FDA, FTC (Federalna trgovačka komisija) i AMA (Američko medicinsko udruženje) postavljaju svakakve zapreke. Dopustite mi da vam kažem još jednom, svi potisnuti lijekovi koji su funkcionirali temeljeni su na toj teoriji o tim neobičnim virusima ili na sličnim pretpostavkama.

Molim vas, molim vas, molim vas, nemojte mi vjerovati. Pretražite po internetu i kopajte što dublje kako biste došli do činjenica. One su tamo i kad ih budete imali, tada ćete ih moći i dokazati. Uvijek postoji nekakav dokaz, često skriven ali dokučiv. Trebamo milijune ljudi koji znaju činjenice. Oni ne moraju biti stručni, oni naprosto trebaju znati što se uistinu događa. Zato ću vam za čitanje preporučiti knjigu Barrya Lynesa i Johna Cranea "Lijek protiv raka koji je funkcionirao" (The Cancer Cure that Worked). U njoj ćete naći reference i naći ćete gdje možete tražiti aktualne zapise.

U ovoj knjizi bavimo se MMS-om. Do sada je mnogo ljudi izjavilo da je nakon uzimanja MMS-a njihov rak nestao. MMS ubija viruse i bakterije. Prije 100 godina je ustanovljeno da klor-dioksid uništava viruse i bakterije. Mi još nismo uspjeli dokazati da MMS napada mutirane stanice raka. Ali zna se da se rak kože, uključujući melanom, isušuje i otpada kao krasta s rane. Ne izgleda kao da je napadnut rak, više izgleda kao da je rak jednostavno odustao od daljnjeg rasta i da je tijelo izliječilo tu kožnu površinu. A to se pretpostavlja da se treba dogoditi kad bi virusi bili ubijeni. Dakle, znamo li to do sada?

Još je jedna stvar za koju FDA ne želi da se zna. **Srčani udari nemaju nikakve veze s razinom kolesterola u krvi.** AMA (Američko medicinsko udruženje) i ostale udruge za istraživanje u medicini nisu izradile ni jednu studiju koja dokazuje da ljudi s višim razinama kolesterola u krvi imaju više srčanih udara od ljudi s niskom razinom. Dokazali su međutim, da mogu prodati lijekove za snižavanje kolesterola u vrijednosti više milijardi dolara. Dr. Matthias Rath dokazao je da se srčani udari događaju zbog manjka vitamina, a posebno vitamina C. Nabavite njegove knjige, vjerujte mi, on to može dokazati. Vitamini sprečavaju srčane udare, a ne lijekovi za snižavanje kolesterola.

Dr. Matthias Rath ukazuje kako postoji nekoliko tisuća kilometara krvnih vena u našem tijelu. One se ne zakreću i ne stvaraju probleme. Ako kolesterol u krvi stvara probleme, onda će on stvarati probleme po cijelom tijelu. Samo 25 cm vena odmah do srca je pogođeno kolesterolom. Zašto je to tako? To je zato jer se te vene blizu srca stišću i postanu gotovo ravne prilikom svakog otkucaja srca, 70-80 puta u minuti, nekoliko milijuna puta godišnje. One propadaju ne zbog toga što su zakrečene, već zbog toga što stjenke ne mogu izdržati to "ravnanje" tako mnogo puta, i zbog toga pucaju. Vitamin C daje čvrstinu stjenkama tih žila. Skorbut predstavlja manjak vitamina C, a srčani udari su dio tog problema. Naslage kolesterola na tim stjenkama su prisutne samo zato da bi ojačale te stjenke i spriječile da se one potpuno ne izravnavaju, a ne zbog toga da se vene zakreče. Kad vena ispuca, ona ostaje izravnana umjesto da se ponovo raširi, i to je ono što uzrokuje srčane napade. A vitamin C sprečava srčane udare. Farmaceutske tvrtke definitivno ne žele da vi čitate knjige dr. Ratha jer onda ne biste kupovali njihove lijekove protiv kolesterola.

Kolesterol je tjelesni odgovor na manjak vitamina C. Tijelo traži način da ojača stjenke krvnih žila i spriječi njihovo pucanje stvarajući naslage kolesterola.

Trebao bih spomenuti kako je dr. Rath više godina radio s dr. Linusom Paulingom. Dr. Pauling se složio s njegovim otkrićima i zajedno su radili na daljnjim dokazivanjima i boljem shvaćanju primjene vitamina u ljudskom tijelu. Dr. Linus Carl Pauling je dobitnik dviju Nobelovih nagrada (1954.g. iz kemije za istraživanje prirode kemijskih veza i 1962.g. za mir, za organiziranje kampanje protiv nuklearnih testiranja). Njegovo odobravanje i pomoć na tim istraživanjima daju nam povjerenje u zaključke dr. Ratha.

Suvremena medicina inzistira na liječenju simptoma i odbija pronaći uzrok bolesti, jer ako pronađu uzrok, tada će izliječiti problem. Ako izliječe problem, neće moći nastaviti prodati svoje lijekove. To je tako žalosno, a činjenica je da se sve temelji na novcu.

Da vam još kažem nešto o dr. Williamu Fredericku Kochu (1885.-1967., www.williamfkoch.com). On je razvio lijek od biljaka koji je nazvao glioksilid (engl. - glyoxilide). Prvog je svog tumorskog pacijenta izliječio 1917.g. i nakon toga je izliječeno na tisuće pacijenata (njegovih i njegovih kolega koji su primjenjivali glioksilid). Što mislite kakvo je bilo tadašnje konvencionalno liječenje protiv raka? I tada i sada primjenjuju se isti tretmani. Kladim se da nećete pogoditi o čemu se to radilo prije 100 godina. Zapanjujuće je da je to bio tretman s rendgenskim zrakama i zračenjem, isto što se i dandanas primjenjuje. Prošlo je 100 godina i oni još uvijek liječe na isti način, i zamislite, sve više i više ljudi umire od raka. Vidi li itko nešto pogrešno u tome? Ne mislite li kako bi netko odgovoran jednom trebao reći: "Možda bismo ipak trebali napraviti neko malo istraživanje u vezi alternativnih ideja." Ne, oni dalje bezbrižno nastavljaju istraživati istu osnovnu teoriju. Ishod toga je taj da su financijska sredstva farmaceutskih tvrtki dostupna samo za određenu vrstu istraživanja za koja znaju da nigdje neće dospjeti.

Dr. Koch je rekao kako zapravo nije dobro uništiti stanice raka, već da treba odstraniti viruse koji uzrokuju obolijevanje stanice i da se na taj način dopusti povratak stanice raka u normalno stanje.

FDA i FTC su godinama napadali dr. Kocha. Zato se on sklonio u Brazil gdje je imao nezapamćene uspjehe u liječenju poodmaklih stadija reumatoidnog artritisa, ludila, dijabetesa, raka, pa čak i lepre (gube). FDA je bila na nogama i tražila od njega da se vrati u SAD. Kasnije kad se vratio, bio je uhićen na temelju klimavih optužbi. Održana su 2 sudska procesa i oba puta ga je porota oslobodila optužbi usprkos činjenici da mu sudac nije dopustio svjedočenje ni jednog od njegovih izliječenih pacijenata! Sudski procesi su trajali od 1942. do 1946. g. i svaki je koštao vladu SAD-a više od 10 milijuna dolara (današnji ekvivalent 100 milijuna dolara), a da nisu uspjeli dokazati kako način liječenja dr. Kocha ne može izliječiti rak. Ali do tog se vremena ni jedna od njegovih biljaka nije više mogla nabaviti u SAD-u.

Kad je pukovnik Charles March preuzeo predsjedanje FTC-om (Federalnom trgovačkom komisijom) i pokušao zaustaviti napade na dr. Kocha, doživio je 1945.g. iznenadnu i upitnu smrt. Čini se da su se takve smrti događale tih godina većem broju ljudi koji su bili uključeni u pokret prihvaćanja alternativne medicine. Ne kažem da se takve smrti ne događaju i danas, jer se događaju. Moj dobar prijatelj, koji je prije 5-6 godina otkrio nekoliko lijekova za nekoliko važnih bolesti, doživio je eksploziju bombe u svom stanu koja mu je raznijela obje noge. On je i dalje živ, ali lažna je i sama pomisao kako se danas više ne zaustavlja ljude.

Iako FTC nije mogao legalno zaustaviti dr. Kocha da prodaje svoj lijek drugim liječnicima, zabranili su mu nastavak reklamiranja i primanja narudžbi od liječnika. Tako su sprečavali liječnike od spoznaje i od primjene lijeka za liječenje oboljelih od raka i drugih bolesti. Procjenjuje se da je više od 100.000 pacijenata izliječeno od raka između 1917. i 1951.g. kad je FTC naredio dr. Kochu da se prestane oglašavati. Njegovi laboratoriji nisu više mogli raditi bez prodaje proizvoda. U zadnje vrijeme postoje oni koji žele obnoviti formulu za dobivanje lijeka dr. Kocha, ali njega više nema, nema ni većine onih koji znaju detalje proizvodnje. U biti je ovaj lijek za liječenje raka i drugih bolesti izgubljen.

Shvaćate li zašto je u ovom trenutku MMS tako značajan? To je medicinski preparat koji može upotrebljavati svatko i svi mogu znati njegovu formulu. Jednom kad se objavi, i jednom kad se naširoko ispita u javnosti, nikakva agencija (FDA, FTC, AMA većinom) neće imati načina da ga zaustavi, a i farmaceutske tvrtke će imati problema. Bit će to početak kraja ogromnog priljeva novca za prodane lijekove koji liječe samo simptome. Ako moja strategija uspije i ako MMS stvarno i iziđe u javnost, također će biti izdane i druge knjige o istoj temi. Na vidiku je kraj beskrajnih patnji čovječanstva koje uzrokuju medicinari i farmaceuti (što rade zbog novca). Uz pomoć interneta i moderne tehnologije svaki će čovjek moći znati više nego što su liječnici ikad znali. Medicina nas više ne može držati u neznanju. Zora informacijskog doba već se pojavila, a to je i zora medicinskih informacija za prosječnu osobu. Nadam se da je, i bit će uz vašu pomoć. Doslovce milijuni ljudi ne bi patili i umirali da su svi liječnici koristili lijek dr. Kocha, već bi sretno živjeli.

Drugi lijek protiv raka koji sam želio prikazati je onaj koji je razvio Royal Raymond Rife (1988.-1971., www.rife.org, www.rense.com/generaBl/rife.htm) iz San Diega, Kalifornija. Počeo je s istraživanjima kasnije od dr. Kocha, ali u isto doba. Njegova su istraživanja započela 1920.g. tako što je izumio mikroskop koji je bio nadasve drukčiji od najboljih standardnih mikroskopa tog doba. Kasnije je napravio svoj najbolji mikroskop koji je povećavao 30.000 puta. Problem je taj što znanost poznaje i prihvaća najsnažnije mikroskope s povećanjima od samo 2.500 puta. Teorijske svjetlosne postavke ne dopuštaju da ni jedan mikroskop bude jači od toga, i teorija tvrdi da se svjetlosni valovi više ne mogu pojačavati.

Rife je međutim imao svoju teoriju svjetlosnih mikroskopa. Elektronski mikroskop nije upotrebljiv ako se želi gledati viruse jer ih uništava upotrijebljena svjetlosna frekvencija. Rife je u svoje vrijeme napravio više uistinu fantastičnih mikroskopa; svaki novi je bio bolji od prethodnog. Njegovi su mikroskopi kopirani i neki od njih postoje i dandanas. Bili su tako snažni da su mogli

prikazati viruse koji uzrokuju rak. Mikroskopi su koristili nekoliko izvora svjetlosti različitih frekvencija i koristili su heterodinsko načelo (modulaciju) svjetlosne frekvencije, a na taj način se jedna frekvencija može pretvoriti u drugu. Ovo se načelo već dugo upotrebljava kod radio frekvencija (AM, FM). Rife je to shvatio i iskoristio elektromagnetske valove svjetlosnih frekvencija. A nije bilo razloga da to ne učini, ali njegovi su mikroskopi uništeni zajedno sa spaljenim planovima i knjigama za njihovu izradu. Unatoč tomu, stotine liječnika doslovce koriste Rifeove mikroskope za detekciju i potvrdu raka.

Druga stvar koju je Rife napravio nakon što je identificirao viruse koji uzrokuju rak bila je da stvori napravu koja ubija sve viruse raka u čovjekovom tijelu. Teorija koju je upotrijebio bila je jednostavna i znanstvena. Koristio je teoriju radio antena, a to nije tako komplicirano za shvaćanje. Svaka pojedina frekvencija uzrokuje tok električne struje u određenoj dužini metala. Tako ako imate žicu prave dužine spojene na vaš radio aparat, možete primiti frekvenciju koja uzrokuje električni tok struje u toj žici. Danas se žice više ne vide u modernim radio aparatima, ali nekad su se nalazile.

Tako je Rife shvatio: "Znamo da ta mala stvorenja mogu voditi električnu struju, zašto onda ona ne bi bila antene za naše valove?" Odlučio je izmjeriti njihovu veličinu i potom izračunati pravu frekvenciju koja će prouzročiti tok struje kroz njih slično kao kod TV ili radio antena. Ako bi mu to uspjelo, onda bi ih na taj način ubio. Posebni je Istraživački komitet na Sveučilištu Južne Kalifornije nadgledao njegov laboratorijski rad sve do kraja 30-ih godina prošlog stoljeća. Naknadna klinička istraživanja vođena su od 1935. od 1937. g. u upravi bolnice istog Sveučilišta i potvrdili su rezultate koje je dobio. Nezavisni liječnici i kopirani aparati Rifeovog stroja uspješno su liječili i do 40 pacijenata dnevno. Veći broj liječnika je nastavilo liječiti svoje pacijente sljedeće 22 godine, ali pritisak je bio prevelik. Kad bi vlasti pronašle aparat u pogonu, oni su ga uništili na licu mjesta, ili su ga zaplijenili kao dokazni materijal.

Rife je odredio točnu frekvenciju za uzročnika herpesa, za tuberkulozu, za rak, kao i za ostale bolesti. Njegovi su radovi objavljeni u časopisu Science, medicinskim časopisima i u godišnjem izvješću Instituta Smithsonian. Tridesetih je godina bilo izliječeno tisuće ljudi, a onda su vlasti udarile. Rife je započeo raditi s inženjerom Johnom Craneom u čijem su se laboratoriju nalazili svi Rifeovi dokumenti kad su vlasti napale. Sve su uništili, spalili knjige i zatvorili Johna Cranea. Problemi su se nastavili i nakon toga. Sveučilište nije više podržavalo Rifea i on je jednostavno morao odustati.

Danas svuda po svijetu ljudi koriste Rifeov frekvencijski generator. Mnogi ne funkcioniraju dobro jer nisu dobre kopije Rifeovog uređaja, ali mnogi funkcioniraju i rak i ostale bolesti se uspješno liječe s tim frekvencijskim generatorima. Postoji čak i nekolicina ljudi koji imaju njegove mikroskope ili njihove dobre kopije, koje i dalje funkcioniraju.

Pitanje je zašto su ti ljudi zaustavljeni a liječili su ljude? Kako je bilo moguće tako jednostavno zataškati istinu? Postoje dva razloga, a oba su pohlepa. Postoje znanstvenici koji ne žele da se njihove teorije o uzroku raka i ostalih bolesti preispituju, a postoje i farmaceutske tvrtke koje nisu željele da padnu njihovi prihodi. Milijarde dolara mogu izvršiti veliki pritisak. Medicinske zakone ove zemlje oblikuju farmaceutske tvrtke. Potrošile su milijarde dolara za najmanje dva odvjetnika po svakom kongresniku i senatoru u Washingtonu. Sve se zasniva na novcu i taj je kriminal toliko velik da je zapravo nevjerovatan. Milijuni ljudi pate i umiru samo zato kako bi oni mogli zarađivati, a postoji još jedan razlog. Mnogi medicinski znanstvenici guraju svoje omiljene zamisli kako bi postali poznati i oni većinom pušu u isti rog s farmaceutskim tvrtkama. Sve se svodi na novac.

U SAD-u postoje stotine različitih profesija koje ne troše milijarde dolara kako bi utjecale na odluke Kongresa u vezi donošenja zakona.

Ne postoji ni jedan prihvatljivi razlog zašto bi tvrtke koje proizvode lijekove trošile silne novce da bi utjecale na Kongres, ali to one ipak čine.

Možete provjeriti jesam li vjerodostojan kad ovo izjavljujem tako da pretražite internet i pročitate neke od tisuća dostupnih dokumenata. Jednostavno na stranici Googlea ili neke druge pretraživačke stranice upišete neka od imena koja sam spomenuo ili upišete "FDA potiskivanje" (engl. - FDA suppression). Tada će vas dokumenti na internetu dovesti do stvarnih podataka. Dokazi su svuda oko nas. FDA ih naravno želi osporiti, ali nema dovoljno novca pomoću kojeg bi se njih moglo osporiti. Oni imaju milijarde kako bi tvrdili da vi niste u pravu. Ni na sudu nemate šanse da dokažete tu tehniku. Uvijek se pozivaju na zakon i ne može se doći do srži stvari, a ta je da je sadašnja tehnika pogrešna. Ne postoji ništa što mogu dokazati. Ali ostaje činjenica: ako netko želi istraživati doći će do spoznaja koje sam ovdje iznio, ali pametni odvjetnici neće dopustiti da se to iznese na sudu.

Ova knjiga o MMS-u možda bi mogla umanjiti patnje ljudi i nadjačati snagu farmaceutskih divova. Ako se distribuira u dovoljan broj primjeraka moglo bi se dogoditi. Molim vas da mi pomognete i da se pridružite ovom križarskom pohodu. Sve što trebate je da pošaljete ovu knjigu što većem broju ljudi. Možete isprintati elektroničku verziju knjige, ili kopirati knjigu, to je u redu. Ako je hoćete poklanjati, poklonite je što većem broju ljudi. Dajte tisuću, ili dajte milijun, ali ako to komercijalno radite, onda trebate pismenu dozvolu autora, moju. Imajte na umu kako će se sva dobit potrošiti za daljnju distribuciju ove knjige ili da se MMS dopremi u Afriku. To je moje obećanje, a ja nisam vlasnik ni predsjednik neprofitne organizacije. Član sam neprofitne organizacije pod nazivom Kinnaman fondacija. Donacije možete poslati na Fondaciju Kinnaman, afričko-američki projekt (Kinnaman Foundation, African/American project, Bill Myers, 814 Fruitdale Rd., Morgantown, Indiana 46160). Molim vas da se pridružite pohodu jer svi zajedno možemo promijeniti svijet.

Molim vas da ne vjerujete ovim navodima, jedino što vas molim je da ih provjerite. Činjenice su objavljene i mogu se potvrditi. Odvojite vrijeme kako biste provjerili, to je važno kako za vas, tako i za vašu obitelj.

Još biste trebali znati još jednu stvar. **Ne postoje neizlječive bolesti.** Osim MMS-a postoje i drugi lijekovi za sve poznate bolesti. Ali oni su potisnuti; mnogi su odavno otkriveni i sada su neiskorišteni. Priče i laži oko "prevaranata" i "šarlatana" (engl. - quacks) spriječile su ljude da se koriste lijekovima alternativne medicine, a mnoge knjige su i spaljene. Zašto je bilo potrebno spaliti knjige i uništiti mikroskope i ostalu vrijednu opremu ako sve to skupa nije funkcioniralo? Upravo je takvim njihovim djelovanjem dokazana vrijednost toga. Uz pomoć javnosti možemo ovaj svijet napraviti boljim mjestom u kojemu ne postoje neizlječive bolesti. Odgovori postoje, sve što trebamo je spriječiti našu vladu da ne potiskuje odgovore. Javnost ima snage i mi to možemo uraditi. MMS nije jedini lijek za mnoge bolesti, ali imat ćete više samopouzdanja kad vidite da MMS djeluje. Vaš će prvi korak biti da ga upotrijebite i da vidite da djeluje. Drugi će korak biti da započnete govoriti o tomu svojim susjedima i prijateljima. To je sve što trebamo - svijet će se promijeniti.

Pomognite nam da porazimo FDA. Možda u to ne vjerujete, ali FDA potiskuje sve stvarne lijekove protiv raka, isto tako i informacije koje govore kako vitamini sprečavaju srčane napade i sve ostale informacije ili proizvode koji mogu na bilo koji način smanjiti prihode velikih farmaceutsko-medicinskih tvrtki za proizvodnju lijekova.

Molim vas nemojte moje riječi prihvatiti samo tako, informirajte se! Pročitajte s interneta dostupne podatke. Na pretraživačkim stranicama upišete samo "FDA suppression" naći ćete veliki broj dokumenata započevši s podacima iz 30-ih godina prošlog stoljeća. Često su zatvarali autore i govorili im da će povući svoje optužbe ako se odrekne svojih tvrdnji. Jednom kad autor ostane bez svog novca i kad se umori od borbe, onda on i odustaje. Postoje stotine medicinskih činjenica koje su potisnute, a koje bi upravo sada spasile tisuće života.

Postoje mnogi zapisi o ljudima koji su umrli pod vrlo upitnim okolnostima kad su pokušali obavijestiti ljude. Molim vas da ove retko ne proglasite hrpom ludosti o uroti. Vaš život, život vaših najbližih i životi tisuća ljudi su u pitanju. Nisu li ta tema i MMS dovoljno važni barem da ih vi isprobate ili neko drugi? Potrošite par sati.

Zašto biste sumnjali u to da lijekovi u cijelom svijetu, a pogotovo u SAD-u, skoro uvijek liječe simptome? Nema tajne u tomu da lijekovi liječe samo simptome, većina ljudi to već zna. Upitajte bilo koga tko se zanima za zdravlje. Medicinski lijekovi liječe simptome i sva medicinska istraživanja farmaceutskih tvrtki su usmjerena liječenju simptoma, a ne prema pronalaženju uzroka problema. Ako se nađe uzrok bolesti ili zdravstvenog problema moći će se izliječiti problem. U tom se slučaju lijek više neće moći prodavati stalno iznova dok pacijent ne umre. U svemu tomu leže milijarde dolara. Liječenje simptoma ne liječi i ne mijenja problem. Zašto u proteklih 100 godina nije bilo značajnijeg napretka u liječenju raka u konvencionalnoj medicini? Isti se tretmani i dalje koriste s jednom ili dvije male iznimke u zadnjih 100 godina. Svijet je fantastično napredovao u skoro svemu, ali ne i u liječenju raka i ostalih bolesti. Tretmani se usavršavaju, lijekovi postaju sve probraniji, igle su sve bolje, strojevi za rendgen su sve bolji, testovi i nalazi su sve bolji, čak su bolji i strojevi za mjerenje vremena tretmana - jedino se liječenje nije promijenilo.

Postoji samo jedan način na koji su mogli zadržati isti način liječenja kroz 100 godina, a to je potiskivanje svake nove koncepcije koja se pojavi. Oni imaju svoje suce, svoje zakone, i oni jednostavno zaustavljaju sva moguća poboljšanja.

Farmaceutske tvrtke troše milijarde dolara na barem dva odvjetnika za svakog zastupnika u američkom Senatu i Kongresu i imaju mnogobrojne odvjetničke kancelarije u Washingtonu. Uvijek su iznova pokušavali zaustaviti i potisnuti prodaju vitamina. Nemam ovdje ni vremena ni prostora da iznesem sve podatke. Molim vas da se o ovome informirate. Podaci i dokazi su dostupni, i istina se ne može potisnuti. Pročitajte i na tisuće dokumenata dostupnih preko interneta. Oni troše milijarde utječući na Kongres sa zahtjevima za javnu sigurnost kako bi nas spriječili da objavljujemo knjige o vitaminima. Možete li zamisliti da bismo bili sigurniji kad ne bismo znali za vitamine? (To sam već iznio u prvom dijelu knjige, ali tema je toliko značajna da sam je morao ponovo spomenuti).

MMS je tako jednostavan lijek da ga ne bismo trebalo predati u liječničke ruke. Ljudi se većinom pomoću njega mogu sami liječiti. To znači da će ovog puta uredima FDA ovo biti mnogo teže potisnuti. Javnost, bolesni i oni koji pate, imat će neko vrijeme otvorena ova vrata, ne znamo koliko dugo. Ali ovom prilikom FDA ne može potisnuti nekoliko liječnika ili uhititi autora knjige, jer me ne mogu naći. Na sreću nisam vezan za neki skupocjeni laboratorij i mogu se kretati i sklanjati. Ali oni me ne trebaju pronaći da bi me zaustavili. Pomoću milijardi dolara svakako će pokušati, jer će sve te svote novca biti izgubljene ako se naširoko sazna za MMS. Molim vas da zauzmete stav kako ja možda ipak govorim istinu.

Sada je vrijeme kad vi nastupate i od sada sve počiva na vašim plećima. Ja sam učinio ono što sam mogao. Ovisi o vama, čitateljima ove knjige da proširite ove vijesti po svijetu. Ovo je moguće ako kažete svojim prijateljima. Što više ljudi pročita ovu knjigu, ili pročita besplatni 1. dio elektroničke knjige (na engleskom), što više ljudi sazna prije nego što za nju saznaju farmaceutske tvrtke, manja je vjerojatnost da će je moći potisnuti. Do ovog trenutka još su uvijek uvjereni da sam šarlatan pa ne obraćaju pozornost. To je moja jedina zaštita. Ali kad počnu dobivati izvješća da je ljudima bolje i kako se bolesni izlječuju, to će biti jedna sasvim druga priča (i to sam spomenuo u 1. dijelu knjige).

Postoji trenutak, a ne znam koliki je broj ljudi potreban koji su se upoznali s MMS-om, koji nazivam "trenutak nakon kojeg nema povratka". Ako dosegne taj trenutak, više nam neće moći zalupiti vrata pred nosom. To je ona trenutak kad dovoljno pojedinaca nauči i počne koristiti

iznesene podatke i kad nauče kako stvari funkcioniraju. Vjerujte mi, nije dovoljno da je toga svjesno samo nekoliko pojedinaca. Potrebno je da za to zna više milijuna ljudi. Zato vas molim da mi se pridružite. Upotrijebite MMS, odnosno prihvatite zamisao da javnost ima pravo znati. Uputite što veći broj ljudi da učita preko interneta besplatni 1. dio knjige ili im posudite knjigu. A kad uspješno primijenite MMS na sebi ili na nekom drugome, još više ćete proširiti riječ o njemu. Možda imamo samo nekoliko mjeseci, vjerojatno manje od 12 mjeseci da ovi podaci dođu do javnosti. Nestanak patnji i njihovo sprečavanje, nestanak jada i smrti milijuna ljudi ovisi o vama. (Žao mi je što pišem tako dramatičnim tonom, ali to je činjenica). Neka vaši prijatelji učitaju 1. dio elektronske knjige ili kupe cjelovitu knjigu (elektronsku ili klasičnu) na istoj internetskoj stranici: www.miraclemineal.org.

Ponovo naglašavam, preko Googlea provjerite stranice s ključnom riječi "FDA suppression" i znat ćete da sam u pravu.

Inače, znat ćete da sam u pravu kad oni započnu sa svojim kampanjama i dokazivanjima kako su podaci iz ove knjige pogrešni. Problem s kojim će se suočiti je taj da to svatko može isprobati. Ali ni to ih neće zaustaviti, jer znaju kako upotrijebiti strah za sprečavanje milijuna ljudi da niti ne razmotre mogućnosti. To je razlog zašto trebamo milijune ljudi koji su već isprobali i koji znaju kako MMS funkcionira. Pridružite se pohodu, životi su u pitanju. Naravno, ako ne kažete prijateljima, onda nikad ni neće biti kampanje koju provodi FDA ili farmaceutske tvrtke. Možda ne znate, ali u ovome trenutku više od 55% Amerikanaca napustilo je svoje obiteljske liječnike i počelo tražiti odgovore alternativne medicine.

Ponovo se ispričavam na dramatičnom tonu - znam da se ponavljam, ali imam 75 godina i tijekom mojih godina naučio sam da ljudi radije prihvaćaju činjenice, a ne da im netko govori zaobilazno kao kad se mačka vrti oko vruće kaše. A obično se zapamti ono što netko kaže tri puta. To mi je rekla moja učiteljica u 4. razredu.

Zapamtite, MMS ne liječi bolesti, on jača imunološki sustav. Postoje milijuni ljudi koji imaju bezrezervno povjerenje u suvremenu medicinu i koji neće htjeti provjeriti činjenice. U mojih 40 godina zanimanja za zdravlje promatrao sam svoje prijatelje kako umiru od raka a smatrali su kako sam potpuno smeten što se tiče liječenja. Radije su umrli nego da provjere moje podatke. Dvoje mojih bliskih rođaka radije je umrlo nego da provjere podatke. Molim vas odvojite nešto vremena kako biste provjerili podatke suvremene medicine ili isprobajte MMS na sebi.

Veselim se vijestima od vas na koji ste način primijenili MMS. Molim vas pišite mi na moju adresu ili na moj e-mail. Potražite "Priopćenje o autorskim pravima" gdje je napisana adresa moje elektroničke pošte.

Molim vas, čak ako mi i ne otpišete, zapišite sve o primjeni MMS na sebi i na drugima, opišite rezultate koje ste dobili. Kako vrijeme brzo prolazi to može postati jako važno.

18. poglavlje

O mehanizmima oksidacije i klor-dioksidu (pregled)

Napisao dr. Thomas Lee Hesselink (© 7. kolovoz 2007.)

Otkriće

Jim Humble, suvremeni geolog - tragač za zlatom, putovao je više puta u krajeve u kojima vlada malarija. On ili njegovi suradnici povremeno su obolijevali od malarije. Duboko u džungli nije bilo suvremene medicinske pomoći i pod tim strašnim uvjetima pronađeno je rješenje koje je služilo i za pročišćavanje vode, a bilo je učinkovito za liječenje malarije putem oralnog uzimanja. Unatoč manjku formalne medicinske obuke, g. Humble je uz pomoć urođene inteligencije eksperimentirao s različitim dozama i tehnikama primjene. Iz takve nužnosti otkriven je jednostavan tretman liječenja malarije koji se pokazao brzim i učinkovitim kod skoro svih pojedinih slučajeva.[1]

Referenca:

1. A Possible Solution to the Malaria Problem? Humble J Libertarian Times, May 9, 2005

Materijali i metode

Postupak koji koristi Jim Humble je sljedeći: pripremi se 28% otopina 80% praha (tehničke gradacije) natrijevog klorita (NaClO_2). Ostalih 20% praha je mješavina uobičajenih sastojaka koji su neophodni u proizvodnom procesu kao stabilizator natrijevog klorita koji se pojavljuje u obliku praha ili u obliku pahuljica. Taj ostatak je većinom kuhinjska sol (NaCl , 19%), natrijev hidroksid (NaOH , <1%) i natrijev klorat (NaClO_3 , <1%). Stvarna koncentracija natrijevog klorita u otopini je 22,4%. Uobičajena doza po tretmanu je između 6 i 15 kapi ako se koristi kapaljka s većim otvorom (17 kapi u 1 cm^3). Kad se gleda težina natrijevog klorita, to bi značilo 9 mg NaClO , po svakoj kapi, odnosno od 54 do 135 mg po tretmanu. Učinkovitost se povisuje ako se prije primjene izmjereni broj kapi pomiješa s 2,5 do 5 cm^3 octa ili limunskog soka, odnosno 10% limunske kiseline i pričekava međusobna reakcija 3 minute. Pokiseljena mješavina tada se još pomiješa s čašom vode ili soka, te popije. Kako bi se pojačala učinkovitost može se uzimati na prazan želudac, ali tada se češće događa mučnina. Mučnina se rjeđe javlja ako se mješavina uzme sat vremena nakon objeda. Ocat (5% octene kiseline) ili limunov sok (6-9% limunske kiseline) neutralizira natrijev hidroksid (natrijevu lužinu) i istodobno pretvara malu količinu klorita (ClO_2^-) u njegovu srodnu klorastu kiselinu (HClO_2). Pod tim uvjetima nešto će kloraste kiseline oksidirati ostale kloritne anione i postupno generirati klor-dioksid (ClO_2). Klor-dioksid pojavljuje se u otopini kao žućkasta tinta koja miriše potpuno isto kao i klor.

Pogodnosti

Prvi sam put saznao za značajno otkriće Jima Humblea ujesen 2006. g., te sam saznao da natrijev klorit ili klor-dioksid može uništiti parazite u tijelu domaćina. Odmah na početku ta mi se ideja učinila logičnom. Dobro je poznato da mnoge bolesti uzrokuju organizmi koji su osjetljivi na oksidanse. Različiti spojevi klora već su otprije klasificirani u oksidanse kao što su natrijev hipoklorit (NaClO) i klor-dioksid, i naširoko se upotrebljavaju kao dezinficijensi. Ono što je novo i uzbudljivo u svemu ovome je tehnika g. Humblea koja je: 1. jednostavna za primjenu, 2. brzo

djelujuća, 3. uspješna, 4. bez pojave otrovnog djelovanja i 5. pristupačna. Ako ovi tretmani nastave pokazivati učinkovitost, mogu se koristiti kako bi se svijet riješilo jedne od najvećih uništavajućih bolesti današnjice.[1,2]

Posebno me u empatičkom pogledu svaki put dirne susret s pojedincima koji boluju od iznurujuće ili bolesti s groznicom. Ne mogu zaboraviti kako se užasno osjećam svaki put kad me zahvati gripa.

A koliko se tek loše i jadno mogu osjećati oni koji pate od malarije, kad se takvi napadi groznice događaju svaka 2-3 dana. I ove će godine milijuni ljudi patiti po cijelom svijetu. Godišnje umire od 1 do 3 milijuna ljudi od malarije, a većinom to su djeca. Tako motiviran, počeo sam učiti sve što sam mogao o kemiji oksida i klora. Želio sam shvatiti moguće mehanizme otrovnosti koje stvaraju paraziti malarije (više vrsta Plasmodium porodice).[3] Htio sam provjeriti dostupnu literaturu u odnosu na sigurnosne rizike za ljudsku uporabu.

Reference:

1. Current status of malaria control. Tripathi RP, Mishra RC, Dvivedi N, Tevvari N, Verma SS Curr Med Chem. 2005;12(22):2643-59
2. Current status and progresses made in malaria chemotherapy. Linares GE, Rodriguez JB Curr Med Chem. 2007; 14(3):289-314
3. An overview of chemotherapeutic targets for antimalarial drug discovery. Olliaro PL, Yuthavong Y Pharmacol Ther. 1999 Feb; 81(2):91-110

Oksidansi kao fiziološki agensi

Već sam bio upoznat s većinom ostalih poznatih medicinski korisnih oksidanata. Primjeri su vodikov peroksid (H_2O_2), cink peroksid (ZnO_2), različiti kinoni, različiti glioksali ($C_2H_2O_2$ i derivati), ozon (O_3), ultraljubičasto svjetlo, hiperbarični kisik (kisik pod tlakom), benzojev peroksid (benzoyl peroxide), artemisinin, plavi metilen (methylene blue), allicin, jod i permanganat. Na različitim sam seminarima učio o njihovoj uporabi i na biokemijskom nivou objašnjavani su mi njihovi mehanizmi djelovanja. Oksidansi su atomi ili molekule koji oduzimaju elektrone. Reducensi su atomi ili molekule koji otpuštaju (doniraju) elektrone oksidansima.

Izlaganje crvenih krvnih stanica niskoj dozi oksidanata izaziva promjenu u aktivnosti oksihemoglobina ($Hb-O_2$) tako da se više kisika otpušta u tjelesno tkivo.[1] Hiperbarična oksidacija (kad se osoba nalazi u komori gdje je kisik pod tlakom) je: 1. snažan detoksikator protiv ugljičnog monoksida (CO), 2. snažna potpora prirodnog zacjeljivanja opekotina, ozljeda u nesrećama i ishemičnom moždanom udaru i 3. učinkovita pomoć kod liječenja većine bakterijskih infekcija.

Pronađeno je da su mnogi oksidansi, ako se uzimaju iznutra, periodično i u malim dozama, snažni imunološki stimulatori. Izlaganje krvi ultraljubičastom svjetlu ima slične učinke u poboljšanju imuniteta. Ovi tretmani funkcioniraju putem prirodnih fizioloških okidačkih mehanizama, pri kojima se pobuđuju periferna bijela krvna zrnca za otpuštanje citokina. Ti citokini služe kao alarmni sustav za pojačavanje staničnog napada na patogene organizme i za snižavanje alergijske reakcije.

Aktivirane stanice imunološkog sustava na mjestu infekcije prirodno proizvode jake oksidanse kao dio upalnog procesa, da se tijelo oslobodi ovih bolesti. Vodikov peroksid je jedan od prirodnih obrambenih oksidanata. Sljedeći je peroksinitrat (OONO), udvojeni proizvod superoksida ($*OO^-$) i radikala dušičnog oksida ($*NO$). Takav je još i hipoklorna kiselina (HClO), konjugirana kiselina natrijevog hipoklorita (NaClO).

Reference:

1. Decreased level of 2,3-diphosphoglycerate and alteration of structural integrity in erythrocytes infected with Plasmodium falciparum invitro. Dubey ML, Hegde R, Ganguly NK, Mahajan RC Mol Cell Biochem. 2003 Apr; 246(1-2):137-41

Oksidansi kao dezinficijensi

Različiti snažni oksidansi naširoko se primjenjuju kao dezinficijensi. [4,11,12,13,28] Pokazalo se da niti jedna bakterija ne može rasti u mediju (okruženju) gdje oksidansi (hvatači elektrona) svojim brojem premašuju reducense (donore elektrona).[29] Tako su oksidansi ili bakteriofagi (neutralni prema bakterijama), ili imaju baktericidno djelovanje (uništavaju bakterije).[27] Neki oksidansi kao što su jod, različiti peroksidi ili permanganati primjenjuju se na koži kako bi se liječilo ili spriječilo infekcije koje uzrokuju bakterije ili gljivice. Klor-dioksid upotrebljava se slično tomu.[15]

Hipokloriti (ClO^-) se najčešće upotrebljavaju kao agensi bijeljenja, kao pročišćivači u bazenima i kao dezinficijensi. Klor-dioksid (ClO_2) kao i ozon (O_3) učinkoviti su dezinficijensi za javne vodovode i često se koriste.[9,14] Otopina natrijevog klorita (NaClO_2) već se dugo primjenjuje u obliku vodice za usta kako bi se ubrzano otklonio zadržak i uništilo bakterije usne šupljine. Pokiseljen natrijev klorit je odobrila i FDA u obliku spreja prilikom pakiranja mesa, kako bi se meso očistilo od bakterija.[1,2,8,10,26] Farmeri ga koriste kako bi očistili vimena krava za sprečavanje mastitisa[5,6,7], te kako bi se jaja peradi očistila od patogenih bakterija. Klor-dioksid ubija mnoge viruse.[16,17,18,19,20,21,22,23,24,25] Pokiseljeni natrijev klorit je čak koristan za čišćenje povrća.[3] U nekim studijama istraživana je interna primjena otopine natrijevog klorita za liječenje gljivičnih infekcija, kroničnog umora i raka, ali malo je toga i objavljeno.

Reference:

1. Effects of Carcass Washing Systems on Campylobacter Contamination in Large Broiler Processing Plants by M P Bashor, Master's Thesis, North Carolina State University, Dec 2002
2. Research Project Outline #4111, by C N Cutter, Penn State Univ, Nov 2005
3. Review - Application of Acidified Sodium Chlorite to Improve the Food Hygiene of Lightly Fermented Vegetables. by Y Inatsu, L Bari, S Kavamoto JARC 41(1), pp 17-23, 2007
4. Antiseptics and Disinfectants: Activity, Action and Resistance. by G McDonnell & A D Russell Clinical Microbiology Reviews, pp 147-179, Jan 1999
5. Efficacy of Two Barrier Teat Dips Containing Chlorous Acid Germicides Against Experimental Challenge ... by R L Boddie, S C Nickerson, G K Kemp Journal of Dairy Science, 77 (10):3192-3197, 1994
6. Evaluation of a Chlorous Experimental and Natural Acid Chlorine Dioxide Teat Dip Under Experimental and Natural Exposure Conditions by P A Drechsler, E E Wildman, J W Pankey Journal of Dairy Science, 73 (8):2121, 1990
7. Preventing Bovine Mastitis by a Postmilking Teat Disinfectant Containing Acidified Sodium Chlorite by J E Hillerton, J Cooper, J Morelli Journal of Dairy Science, 90:1201-1208, 2007
8. Validation of the use of organic acids and acidified sodium chlorite to reduce Escherichia coli O157 and Salmonella typhimurium in beef trim and ground beef in a simulated processing environment. By Harris K, Miller MF, Loneragan GH, Brashears MM. J Food Prot. 69(8):1802-7, Aug 2006
9. Disinfectant efficacy of chlorite and chlorine dioxide in drinking water biofilms. Gagnon GA, Rand JL, O'leary KC, Rygel AC, Chauret C, Andrews RC Water Research, 39(9):1809-17, May 2005
10. Decreased dosage of acidified sodium chlorite reduces microbial contamination and maintains organoleptic qualities of ground beef products. Bosilevac JM, Shackelford SD, Fahle R, Biela T, Koohmaraie M. J Food Prot. 2004 Oct;67(10):2248-54
11. Treatment with oxidizing agents damages the inner membrane of spores of Bacillus subtilis and sensitizes spores to subsequent stress. Cortezzo DE, Koziol-Dube K, Setlov B, Setlov P J Appl Microbiol. 2004; 97(4):838-52
12. Mechanisms of killing of Bacillus subtilis spores by hypochlorite and chlorine dioxide. Young SB, Setlov P. J Appl Microbiol. 2003; 95(1):54-67
13. Inactivation of bacteria by Purogene. Harakeh S, Illescas A, Matin A. J Appl Bacteriol. 1988 May; 64(5):459-63
14. The inhibitory effect of Alcide, an antimicrobial drug, on protein synthesis in Escherichia coli. Scatina J, Abdel-Rahman MS, Goldman E. J Appl Toxicol. 1985 Dec; 5(6):388-94
15. Clinical and microbiological efficacy of chlorine dioxide in the management of chronic atrophic candidiasis: an open study. Mohammad AR, Giannini PJ, Preshav PM, Alliger H. Int Dent J. 2004 Jun;54(3):154-8
16. Degradation of the Poliovirus 1 genome by chlorine dioxide. Simonet J, Gantzer C J Appl Microbiol. 2006 Apr; 100(4):862-

17. Inactivation of enteric adenovirus and feline calicivirus by chlorine dioxide. Thurston-Enriquez JA, Haas CN, Jacangelo J, Gerba CP Appl Environ Microbiol. 2005 Jun;71(6):3100-5
18. Mechanisms of inactivation of hepatitis A virus in water by chlorine dioxide. Li JW, Xin ZT, Wang XW, Zheng JL, Chao FH Water Res. 2004 Mar;38(6):1514-9
19. Virucidal efficacy of four new disinfectants. Eleraky NZ, Potgieter LN, Kennedy MA J Am Anim Hosp Assoc. 2002 May-Jun;38(3):231-4
20. Chlorine dioxide sterilization of red blood cells for transfusion, additional studies. Rubinstein A, Chanh T, Rubinstein DB. Int Conf AIDS. 1994 Aug 7-12; 10: 235 (abstract no. PB0953). U.S.C. School of Medicine, Los Angeles
21. Inactivation of human immunodeficiency virus by a medical waste disposal process using chlorine dioxide. Farr RW, Walton C Infect Control Hosp Epidemiol. 1993 Sep; 14(9):527-9
22. Inactivation of human and simian rotaviruses by chlorine dioxide. Chen YS, Vaughn JM Appl Environ Microbiol. 1990 May;56(5):1363-6
23. Disinfecting capabilities of oxychlorine compounds. Noss CI, Olivieri VP Appl Environ Microbiol. 1985 Nov;50(5):1162-4
24. Mechanisms of inactivation of poliovirus by chlorine dioxide and iodine. Alvarez ME, O'Brien RT Appl Environ Microbiol. 1982 Nov; 44(5): 1064-71
25. A comparison of the virucidal properties of chlorine, chlorine dioxide, bromine chloride and iodine. Taylor GR, Butler M J Hyg (Lond). 1982 Oct; 89(2):321-8
26. The Evaluation of Antimicrobial Treatments for Poultry Carcasses European Commission Health & Consumer Protection Directorate- General, April 2003
27. Role of Oxidants in Microbial Pathophysiology, R A Miller, B E Britigan Clinical Microbiology Reviews, and 10(1):1-18, Jan 1997
28. PURE WATER HANDBOOK Osmonics, Inc. Minnetonka, Minnesota
29. OXIDATION-REDUCTION POTENTIALS IN BACTERIOLOGY AND BIOCHEMISTRY L F Hewitt, 6th Ed, E. & S. Livingston Ltd., 1950

Malarija je osjetljiva na oksidanse

Od studenog 2006. do svibnja 2007.g. proveo sam stotine sati u pretraživanju biokemijske i medicinske literature koja je obrađivala biokemiju parazita plasmodiuma (uzročnika malarije). Najčešće su 4 patogene vrste: Plasmodium vivax, Plasmodium falciparum, Plasmodium ovale i Plasmodium malariae. A ono što sam pronašao je bio veliki broj potvrda, kao i kod i bakterija, da je porodica Plasmodiuma veoma osjetljiva na oksidanse.[15] Primjeri oksidanata koji su za Plasmodium toksični: artemisinin (lijek protiv malarije, izrađuje se od biljaka sličnih pelinu)[16,27,36,41], atovaquone[48], menadione i methylene blue[29,47]. Kao i bakterije i tumorske stanice, Plasmodium ima sposobnost razvoja i rasta u ovisnosti o internom izobilju tiolnih spojeva[38,55]. Tioli su poznati i kao sulfihidrilni spojevi (R-SH). Tioli se ponašaju kao reducensi (donori elektrona). Tako je poznato da su osjetljivi na oksidaciju i jako reagiraju na okside klora. Ovo uključuje natrij klorit i klor-dioksid, koji se nalaze u otopini Jima Humblea. Proizvodi oksidacije tiola, a koji koriste različite klorove okside su: disulfidi (R-SS-R, disulfidi monoksidi (R-SSOH), te sulfenične (R-SOH), sulfinične (R-SO₂H) i sulfonične kiseline (R-SO₃H). Niti jedan od spomenutih spojeva ne može podržati životne procese parazita. Kako tioli održavaju život parazita, oni ubrzano umiru ako se nakon pojave oksidanata uklone tioli. Popis tiola (R-SH) koji omogućuju opstanak parazita porodice Plasmodium je sljedeći: lipoična kiselina (C₈H₁₄O₂S₂) i dihidrolipoična kiselina (C₈H₁₆O₂S₂)[1,2,3,5,7,8,10,11], koenzim A i acil noseći protein[6,9,12,39,43], glutation (tripeptidni protein)[4,19,26,32,35,37], glutation reduktaza (enzim glutationa) [33,34,42], glutation-S-transferaza[24,30, 49,50,52,53], peroksiredoksin (antioksidacijski enzim iz porodice ubikvitina)[40,56,57,58,59,60,61,62,63,65,66,67], tiore doksini (antioksidacijski protein, nalazi se u skoro svim organizmima) [20,21,22,25,44,64], glutaredoksin (mali enzim od 100 amino kiselina što sudjeluje u redukcijsko-oksidacijskim procesima)[31,45], plazmoredoksin (specifični član porodice tioredoksina što ga imaju paraziti)[28], tioredoksin reduktaza[23,46], ornitin dekarboksilaza (protein koji se u stanici uništava bez sudjelovanja ubikvitina već samo u proteasomu; neophodan enzim za parazite) i falcipain (cisteinska proteaza koju sadrži parazit Plasmodium falciparum pomoću kojeg se degradira hemoglobin)[13,14,17,18,51,54].

Hem iz hemoglobina osjetljiv je na oksidanse

Od posebnog značaja za liječenje malarije je činjenica kako plasmodiumski trofozoiti koji žive unutar crvenih krvnih stanica moraju probavljati hemoglobin (proteine) kao izvor hrane.[8,13] Oni uvlače hemoglobin u svoje organele koje su poznate i pod nazivom "vakuole kisele hrane".[3,16] Slučajno visoka koncentracija kiseline u tim organelama može poslužiti kao dodatno mjesto pretvorbe klorita (ClO₂) u aktivniji klor-dioksid upravo unutar samog parazita.

Nadalje falcipain (enzim za probavljanje hemoglobina) hidrolizira hemoglobinski protein kako bi otpustio svoje prehrambene amino kiseline. [4,5,6,26,27] Neophodni nusproizvod ovakve probave su otpuštene 4 molekule hema iz svake probavljene molekule hemoglobina.[1] Slobodni hem (poznat i pod nazivom feriprotoporfirin) je aktivan u redoks procesima i može reagirati s kisikom u okolini, a kojeg uvijek ima dovoljno u crvenim krvnim stanicama. Tako se stvaraju superoksidni radikali (*OO⁻), vodikov peroksid i ostale reaktivne vrste otrovnih oksidanata. [2,7,9,10,11,12,14,15,20] To može dovesti do ubrzanog unutarnjeg otrovanja parazita.

Da bi se zaštitio od opasnog popratnog učinka jedenja krvnog proteina, plasmodium mora stalno i brzo odstranjivati hem.[18,22] To se postiže pomoću dviju metoda. Prvo, hem se polimerizira proizvodnjom hemozoina.[19,21,23,24] Drugo, hem se metabolizira u detoksikacijskom procesu u kojem je potreban reducirani glutation (G-SH). [17,25] Zbog toga će bilo koja metoda (uključujući i izlaganje oksidansima), koja ograničava dostupnost reduciranog glutaciona, prouzročiti porast toksičnosti hema unutar parazitne stanice. A zbog toga što natrijev klorit i klor-dioksid rado oksidiraju glutationski hem, spriječena je i detoksikacija. A točno to su agensi koje sadrže tretmani g. Humblea, te se s pravom mogu očekivati opaženi učinci uništavanja plasmodiuma.

Prevladavanje rezistencije na antibiotike pomoću oksidacije

Razmotrit ću pitanje rezistencije (otpornosti) različitih vrsta plasmodiuma na često primjenjivane antibiotike koji se koriste protiv protozoa (protiv prazivotinja, tj. jednostaničnih eukariota). Ti su antibiotici kinin, klorokin, meflokin i ostali kininski antibiotici koji funkcioniraju blokadom detoksiciranja hema unutar trofozoita.[1,2,3,4,5] Mnogi sojevi plasmodiuma protiv kojih se primjenjuju većina kininskih lijekova, našli su načine prilagodbe na takvo liječenje i postigli su rezistenciju. Međutim, nedavna su istraživanja pokazala da je mehanizam tako postignute otpornosti postignuti povećanjem proizvodnje glutaciona i njegove primjene. [6,7,8,11,19,21,22,23] Istraživanja su također pokazala da oksidacija ili smanjivanje glutaciona unutar parazita vraća unazad njihovu osjetljivost na kininske antibiotike. [10,12,13,15,16,18,20] Zato su neki protokoli uzimanja tih antibiotika počeli kombinirati i uporabu oksidanata, te pokazuju uspješnost u liječenju. Prema tomu možemo smatrati da nikakva količina glutaciona u plasmodiumu ne može postići otpornost na dovoljnu dozu klor-dioksida. Primijetite kako svaka molekula ClO₂ može onemogućiti 5 molekula glutaciona.

Živa bića posjeduju sustav obnavljanja kako bi spasili oksidirane sumporne spojeve. To se obavlja pomoću donacije (predaje) vodikovih atoma tim spojevima i na taj se način ponovo uspostavlja njihovo prvobitno stanje u obliku tiola.[9]

Ključno u ovom sustavu je enzim glukoza-6-fosfat-dehidrogenaza (G6PDH). Pacijenti koji imaju genetsko oštećenje tog enzima, poznato i kao bolest manjka glukoza-6-fosfat-dehidrogenaze posebno su osjetljivi na oksidanse ili na prooksidacijske lijekove. Međutim, pogodnost takvih osoba je ta da su oni prirodno otporni na malariju.

I oni se mogu zaraziti malarijom, ali će se kod njih iskazati u znatno blažem obliku jer oni imaju manjak enzima koji je potreban parazitima u reaktiviranju glutaciona. [14,17]

Nadalje, natrijev klorat (NaClO_3) iz porodice kloroksidnih spojeva zaokčit će djelovanje G6PDH-a. Natrijev klorat je sastojak kojeg ima malo i u otopini Jima Humblea, dok se dio stvara i u tijelu sporom reakcijom klor-dioksida i vode u laganom lužnatom okruženju, Parazit plasmodium može pokušati povratiti potrebnu razinu glutaciona koja je izgubljena u oksidaciji. Ali ako je klorat prisutan to mu neće uspjeti, a svojim djelovanjem klorat inhibira enzim G6PDH.

Reakcija sa željezom

Dok većina dostupne literature obrađuje neravnotežu redukcijско-oksidacijskih procesa, a to onda rezultira stvaranjem manjka neophodnih tiola, u obzir bi se morali uzeti i ostali mehanizmi toksičnosti klorovih oksida za parazite porodice plasmodium. Klorovi oksidi općenito brzo reagiraju s ionima željeza (Fe^{2+}). To objašnjava zašto se u slučaju predoziranja klorovim oksidima, kao s natrijevim kloritom, primjećuje porast razine metemoglobina. Metemoglobin je metabolički neaktivan oblik hemoglobina u kojemu se njegovi ioni željeza (Fe^{2+}) oksidiraju u Fe^{3+} . U živim bićima mnogi enzimi koriste željezo kao kofaktor, a tako to čine i enzimi u parazitima. [8,9,10] Zbog toga je logično očekivati kako je šteta koju klorovi oksidi nanose parazitima plasmodium povezana s pretvorbom iona Fe^{2+} u Fe^{3+} . [1,2,3,4,5,6,7]

Reakcija s poliaminima

Ostali metaboliti potrebni za rast i razvoj tumora, bakterija i parazita su poliamini.[2] Bez njihove prisutnosti patogeni organizmi prestaju rasti i umiru.[1] Poliamini su osjetljivi i na oksidaciju, te mogu biti odstranjeni jakim oksidansima. Oksidiranjem se poliamini pretvaraju u aldehide, koji su smrtonosni za parazite i tumore. Na taj način bilo koji postupak koji je uspješan u oksidiranju poliamina čini dvostruku štetu patogenima. Poznato je da klor-dioksid posebno reagira sa sekundarnim aminima. To uključuje spermin i spermidin (esencijalne čimbenike rasta nekih bakterija), koji su po važnosti glavni biološki poliamini.

Reference:

1. Targeting enzymes involved in spermidine metabolism of parasitic protozoa-a possible new strategy for anti-parasitic treatment, Kaiser A, Gottwald A, Maier W, Seitz HM Parasitol Res. 2003 Dec;91(6):508-16
2. Polyamines in the cell cycle of the malaria parasite Plasmodium falciparum. Bachrach U, Abu-Elheiga L, Assaraf YG, Golenser J, Spira DT Adv Exp Med Biol. 1988;250:643-50

Sigurnosna pitanja

Do sada, a oslanjamo se na svjedočanstva, doze koje se oralno primjenjuju prema protokolu Jima Humblea ne stvaraju nikakvu toksičnost. Neki su uzimali ove doze 1-3 puta tjedno i čini se da nisu patili ni od kakvih bolesnih učinaka. Da bismo znali je li to sigurno, potrebno je obaviti više istraživanja za dugotrajnu primjenu. Naročito treba paziti da se doze ne uzimaju prečesto ili prevelikim količinama, to bi moglo dovesti od osiromašenja tjelesnih reducensa i unapređivanje oksidacijskog stresa. Upotrebljiv način nadgledanja bio bi periodični pregled razine metemoglobina. Kad se proučavao natrijev klorit, koji se inače upotrebljava u javnim vodovodima radi dezinfekcije klor-dioksidom, pronađeno je da je siguran. Visoke doze primjene u studijama na životinjama također su se dokazale sigurnima. Jedan slučaj pokušaja samoubojstva pomoću ekstremnog predoziranja prouzročio je skoro fatalni prestanak rada bubrega i rezultirao tvrdoglavom metemoglobinemijom. Posebne mjere predostrožnosti se moraju upotrijebiti u slučaju bolesti manjka glukoza-6-fosfat-dehidrogenaze jer su ti pacijenti posebno

osjetljivi na oksidanse svih vrsta. Ipak, oralna se primjena otopine natrijevog klorita može smatrati sigurnom i učinkovitom i kod takvih bolesnika, ali vjerojatno uz primanje manjih doza.

Daljnja istraživanja

Nadam se da će ovaj pregled potaknuti interes i pobuditi više istraživanja u vezi primjene pokiseljenog natrijevog klorita u liječenju malarije. Prethodna se opažanja moraju iscrpnije dokazati i objaviti.[8] Biokemija pretpostavlja kako bi i ostali članovi roda Apicomplexa trebali biti osjetljivi na ovakav tretman. Ovaj rod uključuje: Plasmodium, Babesia, Toxoplasma[2], Cryptosporidium [3], Eimeria [4], Theileria, Sarcocystis, Cyclospora, Isospora i Neospora; a oni su odgovorni za veliki broj bolesti kod ljudi i životinja.

Klor-dioksid je dokazao ubojitost na skoro svim poznatim zaraznim uzročnicima u organizmu s izuzetno niskim koncentracijama. To uključuje parazite[1,6,7,9,10], gljivice[5], bakterije i viruse. Prethodno iznesena iskustva ukazuju da je taj spoj podnošljiv u slučaju oralne primjene u tim učinkovitim koncentracijama. Zato su istraživanja opravdana kako bi se odredilo je li pokiseljeni natrijev klorit učinkovit i u mnogim drugim infekcijama. Možda se nalazimo na rubu otkrića najmoćnijeg i najšire primjenjivog antibiotika koji smo ikad upoznali. Posebno se zahvaljujem Jimu Humbleu za njegovu volju i entuzijazam u dijeljenju svog otkrića s cijelim svijetom.

19. poglavlje

MMS pustolovine jedne meksičke učiteljice

Možda se pitate što se sve uistinu može uraditi s MMS-om. Pa, nastavite čitati:

Ja sam učiteljica u osnovnoj školi u Hermosillu, glavnom gradu Sonore, meksičke savezne države. Zovem se Clara Beltrones. Prvi put sam započela uzimati MMS 25. svibnja 2007. Krajnici moje najmlađe kćerke su se upalili i imali su po sebi neke bijele pjegice. Odvela sam je liječniku koji je prepisao penicilin i protuupalne kapi koje sam joj dala kad smo se vratili doma. U roku pola sata njeno je cijelo tijelo počelo otjecati. Osim pojave pjega koje su bile slične onima na krajnicima, ona je teško i disala. Odvela sam je opet istom liječniku koji joj je dao injekciju kako bi smanjio otekline. Vratili smo se kući i nakon jednog sata ništa se nije dogodilo. Tako sam nazvala Jima Humblea i on mi je rekao da kćerki dam 1 kap MMS-a i sljedeću kap 1 sat kasnije. U samo 15 minuta nakon prve kapi otekline su nestale. Odvela sam je opet liječniku jer sam željela da vidi što se događa u njenom tijelu. Liječnik me je upitao što sam joj dala jer su se krajnici smanjili dvostruko i nisu više imali bijele pjegice. Odlučila sam da mu ništa ne kažem. Vratili smo se kući i dala sam joj drugu kap. To se sve događalo ujutro i do popodneva kćerka se normalno osjećala osim što joj je curio nos. Sljedećeg je dana sve bilo u redu.

Iako sam uočila kako MMS funkcionira, još uvijek nisam vjerovala u MMS. Međutim, 17. lipnja moja je tetka Velez Patty došla sa svojom kćerkom Souzom i pomislila sam da i njima dam MMS za probu. Oboje su primile po 6 kapi s neophodnim kapima limuna i 3 minute čekanja. Kad su popile, obje su spomenule kako prvih petnaestak minuta osjećaju trnce u cijelom tijelu. Čekali smo 1 sat, a zatim su uzele drugu dozu od 6 kapi. Nakon toga su otišle.

Sljedeći sam ih dan nazvala kako bih vidjela kako su. Istaknule su kako Souza nije imala mjesečnicu već 6 mjeseci, a imala je i nerazvijene grudi. Imala je jaka prsa, ali ne i grudi. Pa ipak, tog su se jutra počele razvijati grudi. Zato sam im predložila da za 3 dana uzmu novu dozu. Kad sam ih nazvala 5 dana nakon prvih doza rekle su mi kako su se grudi razvile u normalnu veličinu i da je dobila mjesečnicu prvi puta u 6 mjeseci. Rekla je također da se sada osjeća manje nervoznom i da gubi na težini, a ionako je imala previše kilograma. Za depresiju je od psihijatra dobivala tablete, a sada joj se čini da ih više ne treba uzimati. I njena je majka osjetila promjene. Rekla je da osjeća kako ima više energije i prvi je puta mogla spavati cijelu noć bez buđenja. I ona je od psihijatra dobivala tablete za depresiju, tablete za spavanje, i tablete koje su služile da se razbudi. Tako su joj ove noći bile prve kad je spavala bez tableta. Drugi dan joj je nestala bol u leđima i bolovi u nogama koje je vukla godinama. Ona je medicinska sestra i shvaća razliku kad netko treba tablete ili ne treba.

Dva mjeseca kasnije, kad ovo pišem, obje se i dalje dobro osjećaju. Dana 26. lipnja moja se druga kćerka Alejandra (ima 5 godina) probudila s natečenim tijelom. Osjećala je bolove na donjoj desnoj strani želuca i povraćala je uslijed velikih bolova. Odvela sam je u hitnu službu gdje su je primili, napravili krvne pretrage i rendgenske snimke. Sve je upućivalo na upalu slijepog crijeva. Odmah su je počeli pripremati za operaciju, ali željela sam da je operiraju u drugoj, privatnoj bolnici. Dok su oni pripremali papire za transfer, ja sam otrčala do auta, uzela bočicu MMS-a i limetu, te sam pripremila dozu sa 6 kapi i dala joj da je popije. Liječnik je primijetio da je natečenost tijela nestajala, a i bol je skoro potpuno prestala u roku od 20 minuta. Ostavili su je u bolnici kroz sljedeća 3 sata na promatranju. Nakon 3 sata više nije osjećala bolove i natečenost se nije više mogla opaziti. Liječnici su me pitali jesam li što dala svojoj kćerki, a ja sam odgovorila da nisam. Uporno su me ispitivali, ali poznavajući liječnike odlučila sam da ništa ne

kažem. Liječnici su obavili još jednom pretragu krvi, pregled urina i rendgenski snimak, ali sve se pokazalo negativno na upalu slijepog crijeva. Pitala sam liječnike da uzmem nalaze pretraga, ali sam dobila samo drugu skupinu testova. Kad smo došli kući kćerka je osjetila oštre bolove u želucu, ali sve se smirilo nakon što je povraćala mnogo vode i nešto zeleno. Tako je to završilo, a drugu dozu joj nisam ni dala.

Dana 6. srpnja 2007. posjetila me je Liz Chan koja se žalila na bolove u leđima, nogama i kako ne može sjediti jer dobiva grčeve u nogama. Još od svoje 18 godine ima probleme s grčevima kad su joj uklonjeni krajnici. U to se vrijeme aktivirao i njen reumatoidni artritis te proširene vene. Zbog toga sam joj odlučila dati po 6 kapi u dvije doze, u razmaku od 1 sat. Petnaest minuta nakon prve doze nestalo je boli u donjem dijelu leđa i mogla je sjediti i ustajati sa stolice bez problema. Sljedećeg me je dana nazvala i poručila da i dalje nema bolova i da može bez problema ustajati iz sjedećeg položaja. Bila je ushićena rezultatima. Trećeg dana što je nastavila uzimati dvaput po 6 kapi MMS-a nestalo je boli od proširenih vena, ali one su još uvijek bile vidljive. Osjećala je kako je puna energije. Osmog kolovoza mi je rekla da je izgubila 5 kilograma, a sljedeći mi je dan poručila kako je dobila dijareju. Rekla sam joj da uzme sok od limuna i soli kako bi spriječila dehidraciju. A 10. kolovoza je već otišla na kampiranje i mogla je hodati više od 6 kilometara bez bolova ili umora. Tijekom uzimanja MMS-a primijetila je da su nestale gljivice koje su se nalazile 5 godina na njenim stopalima (atletsko stopalo). Osjećala je da joj je i koža u puno boljem stanju, i da su joj grčevi pred menstruacijom nestali.

Vlasnica obližnje trgovine Martha jednog se dana žalila na bol u vratu jer se zaležala. Pozvala sam je u kuću i dala dvije doze sa 6 kapi u razmaku od 1 sata. Nakon prvog uzimanja bol u vratu je nestala. Sada čuva bočicu MMS-a u svojem dućanu i pomaže susjedima i dostavljačima. Na primjer, jednog čovjeka je zabolio zub. Pomiješala je 15 kapi s aktivatorom i dala mu da s tom mješavinom opere zube. Bol mu je istog časa nestala. Počela je liječiti svoju majku koja je bolovala od emfizema. Bolest je toliko poodmakla da liječnik više nije gajio nadu. A imala je i reumatoidni artritis. Kad sam je prvi put vidjela disala je kisik iz boce i ležala bez mogućnosti pomicanja. Nakon prve doze od 6 kapi povraćala je nešto bijelo. Sat kasnije nakon druge doze osjećala se bolje i zaspala je a da nije trebala kisik. Sljedećeg se dana osjećala tako dobro da je htjela izaći iz kuće. Iz kreveta se ustala bez tuđe pomoći. Još je uvijek imala bolove, ali upola manje, prema njenoj procjeni. Trećeg dana padala je kiša, a bol je opet bila manja i mogla je hodati po kući uz pomoć štapa. Uzima svake večeri 6 kapi MMS-a, a počela je povećavati broj kapi. Nakon 8-og dana primjene rekla je da joj se kapi sviđaju jer je tjeraju na svakodnevno povraćanje velikih količina sluzi, a poslije se osjeća mnogo bolje. Sad samo povremeno koristi kisik iz boce. Njezina kćerka Martha uzima MMS svaki put kad se osjeti živčanom i uznemirenom, te tvrdi da je to uvijek smiri.

Moja je majka patila od refluksa (vraćanja hrane, op. izd. - gastro-ezofagealna refluksna bolest) i hemoroida koji su joj uzrokovali višegodišnju upaljenost crijeva. Prvi je put uzela 15 kapi MMS-a s octom. Rekla je kako ništa ne osjeća, ali sljedeći je dan dobila dijareju, pa je uzela još 15 kapi. Povraćala je 3 sata, a za to je vrijeme uzela samo limunov sok i sol kako ne bi dehidrirala. Osjećala se vrlo slabom. Treći dan nije uzela kapi, ali se bolje i snažnije osjećala. Bojala se jesti, ali je pojela malo voća za doručak i ništa za ručak. Za večeru si je pripremila odrezak s mnogo umaka od rajčice. S probavom nije imala problema i poslije jela nije osjetila nikakvo gorenje. Nakon toga je uzimala 6 kapi tijekom 2 mjeseca kad je odlučila očistiti tijelo. Povećavala je dozu na 10, 11 kapi kad je počela povraćati svjetlo narančastu materiju i osjećala se slabom, imala je dijareju, te je legla u krevet. Sljedećeg je dana uzela 12 kapi i nakon sat vremena povratila je tamno zelenu tvar 4 puta taj dan. Nakon toga je počela povraćati za nju uobičajenu narančastu materiju i počela se osjećati bolje, pa je pojela večeru. Trećeg dana se probudila s puno energije i dobrog raspoloženja. Nastavila je uzimati MMS i do sada je izgubila 3 kilograma. Njen je želudac sada mnogo manji nego prije.

Postoji i jedan drugi slučaj o kojem vam želim pričati. Moj dvanaestogodišnji sin Carlos je bolovao cijeli život od poremećaja hiperaktivnosti i deficita pažnje (ADHD). Do sada sam mu plaćala posebne škole, a školarina je stajala 2.000\$ godišnje, a taj novac nije jednostavno zaraditi u Meksiku. ADHD je bolest koja često dolazi zajedno s lošim ponašanjem i slabim društvenim sposobnostima; to je bilo posebno izraženo kod Carlosa. Bilo mi ga je teško svaki dan usmjeravati na obavljanje svakodnevnih poslova i osjećati kako oboje patimo. S drugom se djecom nije dobro slagao i bio je problematičan. Ali jednu sam mu večer prije 2 mjeseca počela davati dozu od 6 kapi MMS-a s limunovim sokom. Sat kasnije je primio istu dozu. Poslije otprilike 2 tjedna njegovo se ponašanje počelo mijenjati, postao je ljubazniji prema meni i prema drugoj djeci. Više se nije tukao i počeo se pristojnije ponašati. Čini se da sada više cijeni druge ljude. Još nije krenuo u standardnu školu i sada sam nestrpljiva da vidim kakve će mu biti školske ocjene.

Nadam se da ćete imati dobre rezultate u primjeni MMS-a kao što sam ih i ja imala.

Clara Beltrones

Primjedba autora: Kao što možete vidjeti Clara koristi ponešto drukčiji protokol nego što ja predlažem (započeti s 2 kapi i postupno povećavati dozu). Međutim, njen uspjeh je nemoguće zanijekati. Clara je do sada tretirala više od 45 ljudi primjenom svoje metode 2 puta po 6 kapi. Primjećivala je kako se skoro uvijek u prvih 15 minuta primjene osoba podrigivala. Većina je ljudi u pustinjskom gradu Hermosillu povraćala bijelu ili šarenu sluz tijekom prvih nekoliko sati primjene, često nakon što su popili MMS u dvije doze sa 6 kapi i otišli svojim domovima. Clara ih je uvijek upozoravala da će najvjerojatnije odmah povraćati ili da će imati neku drugu reakciju na MMS, a oni bi pristajali uzeti doze od 6 kapi. Sve osobe koje je Clara liječila izvijestile su o znatnom poboljšanju stanja i da se osjećaju stvarno dobro, ili bolje nego što su se godinama osjećale. Svatko je osjetio pozitivan ishod kod sebe i kod članova svoje obitelji.

Ako pri kraju 10. poglavlja pogledate protokole, primijetit ćete da sam dodao Clarin protokol (treći po redu). Čini se da ovaj protokol djeluje u mnogim slučajevima. Molim vas da ga pročitate i primijenite kad god vam se čin potrebnim.

Želim vam mnogo sreće i zdravlja,

Autor

Biografija

Jim Humble je rođen 1933.g u Alabami, SAD. Za sebe tvrdi da je dobrog zdravlja, razveden je, i od formalnog obrazovanja ima iza sebe 2 godine fakulteta.

Poslije školovanja priključio se američkim marincima gdje je proveo 2 godine. Kasnije je započeo poslovnu karijeru kao radijski i radarski operater na naftnoj i seizmografskoj platformi na obalama Meksičkog zaljeva i Venecuele.

Vrativši se na kopno započeo je raditi kao istraživački tehničar, a kasnije i kao istraživački inženjer u aeronautičkoj industriji za vrijeme hladnog rata između SAD-a i SSSR-a. Bio je i u ekipi koja je pripremala ispitivanja za atomske bombe; radio je na prvim interkontinentalnim raketama velikog dometa (do Sovjetskog saveza) s kojima su se mogle lansirati hidrogenske bombe na drugu stranu Zemlje. Ožičio je prvo računalo na svijetu koje upravljalo strojem u tvrtki Hughes Aircraft Company, pisao je priručnike za uporabu nekih od prvih računala koja su radila uz pomoć elektronskih cijevi; postavljao eksperimentalne uvjete za simulaciju boravka astronauta u bestežinskom stanju, osmislio prvi digitalni alarmni uređaj (što se pojavio na tržištu) za zaštitu stambenih zgrada, postavljao istraživačke sustave za daljinsko upravljanje, pripremao i ožičio lunarno vozilo za Apollo misije na Mjesec, a radio je i na mnogim drugim istraživačkim projektima. Nositelj je patenta za posebnu vrstu elektroničkih krugova na tiskanoj elektroničkoj ploči.

Na području rudarstva bio je vlasnik tvrtke za vađenje ruda gdje je osmislio i izveo više od 200 različitih uređaja. Vlasnik je patenata za nove tehnologije separacije (izdvajanja) zlata iz rude, i osmislio je više takvih strojeva. Napisao je 5 knjiga o rudarstvu koje su iznosile nove razvojne ideje o izdvajanju zlata. Razvio je nove tehnike laboratorijskog određivanja koncentracije zlata i određivanja količine zlata na mjestu iskapanja. Njegove posljednje tehnike izdvajanja zlata u potpunosti su izbacile kemikalije iz uporabe, te se za tu svrhu koristi samo voda. Takvi sustavi i dalje funkcioniraju.

Dok se nalazio u prašumi Gvajane, u Južnoj Americi, otkrio je svoj MMS, lijek protiv malarije. Kasnije je poboljšao formulu i postupak primjene. Putovao je u Afriku više puta gdje je osobno liječio više od 2.000 osoba, a zajedno s ljudima koje je obučavao za liječenje izliječeno je više od 75.000 oboljelih od malarije i drugih bolesti. U Malaviju je vodio klinička ispitivanja za malariju u zatvoru i tu je dokazan 100 postotni oporavak svih liječenih malaričnih bolesnika. Nakon njegovog ispitivanja slična ispitivanja je vodila vlada Malavija koja su potvrdila njegove rezultate.

Kasnije je osobno liječio 2.000 osoba; telefonskim uputama više od 1.000 osoba i elektroničkom poštom daljnjih 2.000. Vjerojatno je vidio više oporavljenih bolesnika od takozvanih neizlječivih bolesti nego ijedan čovjek prije njega. Njegova MMS formula prodaje se u više od 12.000 bočica mjesečno tijekom posljednje godine dana. U SAD-u je više od 200.000 ljudi primijenilo njegov preparat, a i više ljudi diljem svijeta. Trenutačno živi u Meksiku gdje nadgleda nekoliko istraživačkih kliničkih ispitivanja primjene MMS-a. Najvažniji plan za budućnost mu je vratiti se u Afriku i u potpunosti ukloniti malariju u jednoj afričkoj državi.

Web stranice spominjane u knjizi

www.miraclemineral.org
<http://mmsadvisor.com>
www.health4allinfo.ca
www.malariasolution.com
[ww.newmediaexplorer.org/sepp/Death%20by%20Medicine%20Nov%2027.doc](http://www.newmediaexplorer.org/sepp/Death%20by%20Medicine%20Nov%2027.doc)
www.oncolabinc.com
www.williamfkoch.com
www.rife.org
www.rense.com/general31/rife.htm
<http://bioredox.mysite.com>

Hrvatska svjedočanstva

Na sljedećim ćete stranicama moći pročitati nekoliko hrvatskih iskustava primjene aktivirane otopine natrijevog klorita. Osobno poznajem sve osobe koje su iznijele svoja iskustva i provjereno znam da su iznijeli istinu o toku svojih bolesti.

Počet ću od sebe. Nisam do sada bio boležljiv, ali čovjek uvijek želi biti zdraviji. Najviše su me mučile gljivice na stopalima, takozvano "atletsko stopalo" koje sam vukao 20 godina. Nikakve farmaceutske kreme koje sam dobivao od liječnika mi nisu pomogle, te sam nakon nekog vremena od njih i odustao. Čuvši za učinkovitost natrijevog klorita, nabavio sam ga i počeo primjenjivati prema uputama o postupnom povećanju oralnih doza u kapima. Na 10 kapi sam osjetio kratkotrajnu laganu mučninu, ali ništa posebno. Na 15 kapi sam se zadržao tjedan-dva i onda sam smanjio uzimanje na 6 kapi jednom tjedno. Tijekom povećavanja doza gljivice su počele nestajati s mojih stopala i koža je zacjeljivala. Nakon mjesec dana od početka uzimanja nisam imao više uočljivih problema na stopalima.

Još nešto, kako je bilo ljeto bolje sam podnosio vrućinu nego inače, vozeći automobil nisam više trebao sunčane naočale i bolje sam vidio na daljinu. Osim toga, primijetio sam kako mi je koža postala mekša i kako mi se njuh pojačao. Vjerojatno sam se riješio više vrsta patogenih organizama i moje se tijelo očistilo od njih.

Darko Vujnović, Zagreb

Krajem 1997. godine dijagnosticirana mi je Crohnova bolest, a prve simptome koji su mogli biti vezani uz bolest primijetio sam još 1995. Kad sam se vratio iz bolnice, pogledao sam o čemu se radi i tu sam saznao da je bolest neizlječiva, bar što se tiče alopatske medicine. Da ne dužim što sam sve proživio s Crohnom, dovoljno je reći da sam na kraju bio na tabletama protiv bolova svakodnevno kroz cijeli dan i da sam stalno ležao u krevetu. Što je imalo i drugih problema, na primjer bubrezi su prestajali pravilno funkcionirati, noću nisam mogao spavati od bolova i sve u svemu, stanje je bilo izuzetno gadno.

Da bih si pomogao, isprobavao sam mnoge metode alternativne medicine, kupovao razna sredstva koja su trebala pomoći. Neka su pomagala, a neka su bila čisti gubitak novca. No, ništa nije pomoglo u potpunosti, na zadovoljavajući način. Sve dok nisam pročitao članak u časopisu Nexus o MMS-u, čudesnom lijeku koji liječi malariju u nekoliko sati. Između ostalog pisalo je da liječi i Crohna, zapravo da liječi sve bolesti uzrokovane patogenima. To mi je dalo nadu, ali naravno da sam htio malo bolje provjeriti. Tako sam krenuo na internetu tražiti više informacija o MMS-u i klor-dioksidu koji je zapravo djelatna tvar. Ukratko, uočio sam da je sve što je Jim Humble naveo u svojoj knjizi istinito. Ubrzo sam uspio preko prijatelja nabaviti i natrijev klorit (MMS). No, nisam se usudio uzeti odmah, još je uvijek bio prisutan neki strah, neizvjesnost hoće li to pomoći, ili je to

samo još jedna uzaludna nada.

Nakon jedne teške noći, koje se zbog bolova i muke ni ne sjećam najbolje, a kad sam uzeo 15-tak tableta protiv bolova, odlučio sam više ne čekati. Čemu? Pitao sam sebe. Nemam više što izgubiti. I ujutro nakon te noći uzeo sam prvu dozu MMS-a. Bilo je to početkom 4. mjeseca 2008. godine. Uzeo sam 2 kapi. Mali problem je bilo to što mi je MMS dignuo želučanu kiselinu od koje sam povrh svega stalno patio. Bilo me malo strah jer što ako ću stalno imati problema s kiselinom? Srećom, nakon par uzimanja patogeni koji uzrokuju povišenu želučanu kiselinu prvi su bili uništeni i od tada nemam nikakvih problema sa želučanom kiselinom. Počeo sam smanjivati tablete protiv bolova, prvo ih više nisam trebao tijekom dana, a zatim nakon tjedan dana nisam ih trebao ni preko noći. Sad kad mislim o tomu koliko sam se godina mučio, a MMS je problem riješio u tjedan dana. Naravno, proveo sam cijeli postupak čišćenja do kraja, s tim da sam odlučio uzimati MMS u maksimalnim dozama još mjesec dana nakon prestanka mučnina. Sve u svemu, samo čišćenje je trajalo oko mjesec i pol.

Sada imam 75 kg (visok sam 179 cm), a prije uzimanja MMS-a sam imao 58 kg. Prvi mjesec nakon prestanka čišćenja počeo sam jesti kao vuk, te sam prvih mjesec dana dobio 7 kg. Čak sam se i uplašio, što ako se to nastavi? Srećom, čim je tijelo došlo na pravilnu težinu, pomalo se oporavilo i moj se apetit normalizirao tako da mi je sad težina stabilna. Drugi problem je bio taj što sam do tada cijelo vrijeme ležao. Mišići su mi atrofirali i polako sam opet stjecao kondiciju. Bio sam bez bolova, pa sam opet mogao postajati sve aktivniji i aktivniji. Također, ostali su neki problemi, po mom mišljenju radi se o fizičkim oštećenjima koje MMS ne može riješiti jer on samo ubije patogene, a onda se koliko je moguće organizam sam oporavlja. Neke probleme uspio sam riješiti uz pomoć kefira, koji je vratio dobru crijevnu floru. Radi se o pravom kefiru, ne industrijskom. I naravno, oporavak je postupan proces i stanje mi polako ide na bolje. No, onakvih kriza i problema kakve sam imao prije MMS-a više nemam. Drugim riječima, da sam na početku znao za MMS i da sam ga odmah počeo uzimati (prije nego što su nastala fizička oštećenja), ne bih imao nikakvih posljedica. No, tako je sa svime, što prije počnete liječiti, to bolje izliječite.

Sad opet živim ugodno i mogu se opet veseliti normalnom životu bez koga sam bio 11 godina. Moj je savjet svakome, čak i osobi koja nema ozbiljnih zdravstvenih problema da uzima MMS. On uz to što liječi ozbiljne i za alopatsku medicinu neizlječive bolesti, liječi i "obične" boljke kao što su gripa, prehlada, razne viroze od kojih kašljemo, kišemo, imamo temperaturu i osjećamo se bolesno. Sve takve bolesti on liječi brzo i sigurno. Dok su ovih dana ljudi oko mene prehladjeni, kašlju i kišu, ja sam dobro, nije mi ni toliko hladno kao prije jer jednostavno nemam patogene. Ako ih i dobijem, riješim ih se mnogo brže i bez posljedica. Svatko će imati koristi ako upotrebljava MMS, a osobe s "neizlječivim" bolestima opet će dobiti svoj život nazad.

MMS je stvarno revolucionarno otkriće koje može promijeniti naše viđenje što su bolesti i kako ih liječiti.

A. Š., Sisak, 16.1.2009.

Imala sam paradentozu dugi niz godina osobito na donjim sjekutićima, Ponekad bi se moje desni toliko upalile da nisam mogla ni pričati. Zubi su s vremenom postali dosta klimavi. Na internetu sam pronašla članak o MMS-u i odlučila ga probati. Nabavila sam sastojke i sama napravila MMS (otopila sam prah natrijevog klorita u potrebnom omjeru). Počela sam u srpnju 2008., te sam ga primjenjivala prema Humbleovom naputku za paradentozu. Aktivirala sam 6 kapi MMS-a s 30 kapi otopine limunske kiseline, nakon 3 minute dodala bih oko pola decilitra vode i time masirala desni točno 1 minutu. Nakon toga bih usta isprala vodom. Ispirala sam naredna 2 tjedna navečer prije spavanja. Upala je potpuno nestala, zubi su mi se skroz učvrstili, čak mi se i kamenac očistio sa zubi. Od tada mi se desni nikada više nisu upalile. Sada barem jednom tjedno operem zube

otopinom. Moram naglasiti da se zubno meso nije moglo obnoviti radi dugogodišnje paradentozе (a dosta se je povuklo) i da se ne može obnoviti, ali barem je ono što je ostalo zdravo i čvrsto nakon tog jednostavnog tretmana.

I još nešto. Od najranije sam mladosti imala nekakvo zadebljanje na vratu gdje je inače smještena štitnjača ali bez drugih problema koji se navode kod poremećaja rada štitnjače kao na primjer lupanje srca, zadihanost ili problemi s mjesečnim ciklusom. Zato nikada nisam išla na pretrage iako su mi mnogi koji bi zamijetili to zadebljanje sugerirali da bih to trebala napraviti. U trudnoći me liječnica poslala na pretrage krvi zbog eventualnog olakšavanja poroda trudnicama koje imaju problema sa štitnjačom. Te pretrage su pokazale da je sve u granicama normale i to više nikada nisam kontrolirala. Kad bi mi netko rekao nešto u vezi s tim odgovorila bih da sam sve provjerila, da je sve u redu i da je moj vrat vjerojatno tako građen. Kao što sam već rekla, MMS sam počela uzimati prvenstveno radi paradentozе, i kad sam došla do 15-te kapi nisam imala mučnine ni ikakve druge reakcije, pa sam kasnije nastavila uzimati 6 kapi jednom u 15 dana. Nakon petnaestak dana od početka uzimanja slučajno sam primijetila da onog zadebljanja na vratu nema. Dakle, vjerojatno je i to bilo nešto što je MMS uspio riješiti.

Moram ispričati i to kako je moja dobra prijateljica imala velikih problema s plućima, u godini dana je 3 puta preboljela upalu pluća, a nakon zadnje joj je glas vrlo oslabio, izgubila je snagu, čak sam mislila da će umrijeti. Kad sam pripremila MMS uvjerala sam je da i ona počne piti. Drugi dan je uzela 6 kapi navečer i sutradan ujutro nazvala me da mi ispriča. Probudila se sa osjećajem da joj je nešto u grlu što ju je tjeralo na kašalj. Nakon dosta kašljanja iz grla je izbacila neku žutu grudicu veličine zrna graha koja je užasno zaudarala.

Nastavila je piti, a imala je probleme i s menstrualnim ciklusom kojeg nije imala već pola godine. Šesti dan od početka uzimanja prokrvarila je i to najprije nekakvu smeđu krv, a kasnije i normalno crvenu. Kasnije nije bila redovita u uzimanju ali problema s plućima više nema, puna je energije i osjeća se potpuno zdravo.

R. D. Z., Split

Moja obitelj je prava reklama za MMS. Muž (45 godina) još od srednje škole ima reumatoidni artritis. Doktori kažu: neizlječiv. Imali su pravo utoliko što su na njemu isprobali baš sve tretmane i lijekove kojima moderna medicina raspolaže (pritom su mu ponešto oštetili bubrege), a stanje mu je bilo sve gore i uz svu pažnju napadi su ga redovito onesposobljavali na duže vrijeme. Na primjer, koljena bi mu otekla i bila dvostruke veličine od normalne i vruća, što je sve činilo od njega invalida s jakim bolovima. Kod jednog jačeg napada uzeo je MMS bez vjere u ikakvu pomoć, uzimao ga je po uputama, bio je bez mučnine, a peti dan se digao iz kreveta, izravnao sve zglobove, otišao van na zimu i kišu, te u par idućih dana obavio sve teške fizičke poslove na kući i po imanju za koje odavno više nije bio sposoban (kao što je cijepanje drva za zimu). Moj se sin (6 godina) takoreći rodio kašljući i šmrcajući, te nije prestajao (osim ljeti na moru) i svaka bi ga viroza napala - kada bi jedna prošla imao je najviše 3 dana relativnog mira do slijedeće. Znali smo ga nositi pedijatrici da mu ona pokuša makar malo zaustaviti kašalj, ali bila je nemoćna. Jasno vam je kako nema lijeka ili postupka koji nismo pokušali, vodili smo ga i po bolnicama na (često i neugodne) pretrage ali bez rezultata. Također smo mu davali sve biljne preparate provjerenog podrijetla, čajeve, kupke, obloge, masaže, mirise, itd. Na primjer, samo da spomenem, ispod krevetića smo poslagali borove grane ubrane na 1.500 m nadmorske visine i slično, a kroz prirodne pokušaje liječenja prolazio je i moj suprug bez pravog rezultata, osim povremenih olakšanja simptoma. Kad je sin imao 3 godine dobio je i upalu pluća jer mu se, kažu doktori, bakterija od kašljanja zaletjela u pluća. Sumnjali smo i na alergiju, promijenili sve u kući pa na kraju i samu kuću, preselili smo se izvan grada na imanje s idealnim

uvjetima, ali to nije prestajalo. Bio je, što se kaže: "bogo dete" (kako je rekla njegova pedijatrica).

Nakon pretraga u najmodernijoj klinici za plućne bolesti, koje opet nisu donijele rezultate, imao je uputnice za preglede na klinici za alergologiju (iako je "još samo na sebe mogao biti alergičan") kada smo mu odlučili dati MMS. Počeli smo sa pola kapi i u tri dana povisili na dvije, kada se, bez mučnine i s jednokratnim proljevom na prvoj većoj dozi, očistio i bio zdrav. Još dva puta smo mu dali po 2 kapi kada bi mu počeli simptomi nove viroze i preko noći bi nestali.

U ovoj priči je zanimljivo to da smo MMS nabavili na početku jeseni (koja je, kao i uvijek, po povratku s mora trebala biti početak jedne neprekidne borbe sa reumatoidnim artritisom i vječnim virozama, gripama ili kako se već zove to stanje sa kašljem, punim nosom i temperaturom), da su ga njih dvojica uzeli samo još po par puta, te da se cijele ove jeseni i zime njihove (kronične, neizlječive) bolesti više uopće nisu pojavile - bez ponovnog uzimanja MMS-a!

Meni je MMS očistio gornje sinuse i prvi puta nakon dva desetljeća dišem punim plućima. Sve troje smo davno prestali uzimati MMS, a viroze i gripe, na koje smo svi bili osjetljivi, više se ne pojavljuju iako smo se u potpunosti prestali čuvati od zaraze.

Ono što znam da je u mojoj porodici uvijek bilo nekakvih bolesti - moja majka je znala po tri mjeseca proboraviti u Alpama jer joj je to "spašavalo pluća" dok je bila dijete, baka je kao dijete bila tako "slaba na pluća" da nisu vjerovali da će preživjeti, a njen je otac u najboljim godinama, kad je baka imala samo 5 godina, umro od upale pluća.

To da sam "slučajno" naletjela na priču o MMS-u na nekom internetskom forumu, više ne zovem slučajnošću.

S.M., Zagreb